

Өфө,
октябрь
2009

10 (1039)

ӘЗӘБИ-НӘФИС ҺӘМ ИЖТИМАҒИ-СӘЙӘСИ ЖУРНАЛ
ЛИТЕРАТУРНО-ХУДОЖЕСТВЕННЫЙ
И ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКИЙ ЖУРНАЛ

Ойштороусылары:

Башкортостан Республикаһы Хөкүмәте,
Башкортостан Языусылар берлеге,
Редакция коллективы.

Учредители:

Правительство Республики Башкортостан,
Союз писателей Республики Башкортостан,
Коллектив редакции.

1923 йылдың март айынан башлап сыға.

Башкорт телендә айына бер тапкыр бағыла.

Издается с марта 1923 года.

Выходит один раз в месяц на башкирском языке.

АҒИЗЕЛ ● АГИДЕЛЬ

Баш мөхәррир

Әмир ӘМИНОВ

Мөхәрририят:

Роберт БАЙЫМОВ,
Рауил БИКБАЕВ,
Рәмил ЙӘНБӘК (баш мөхәррир урынбасары),
Марат КӘРИМОВ,
Фәнил КҮЗБӘКОВ,
Фәнил ҚОЗАКАЕВ,
Ноғман МУСИН,
Ғайса ХӨСӘЙЕНОВ,
Сабир ШӘРИПОВ (бүлек мөхәррире),
Әмир ЮЛДАШБАЕВ.

Редакция хезмәткәрҙәре:

Гөлнәз Котоева (яуаплы сәркәтип),
Мәхмүт Хужин (бүлек мөхәррире),
Ләйсән Мараканова (өлкән мөхәррир),
Харис Сәғитов (баш мөхәррирҙән хужалыҡ эштәре буйынса урынбасары),
Зилә Йәнбәкова (корректор),
Рәйсә Камалетдинова, Ләйсән Ишембәтова (компьютерза йыйыусылар),
Роза Шәйнурова (компьютерза нәшергә әҙерләүсе),
Рима Нәзифуллина, Зөлфиә Биктимерова (бухгалтерҙар).

Журнал Әлемтә, мәғлүмәт технологиялары һәм масса коммуникациялары өлкәһендә күзәтәү буйынса федераль хезмәттә 2009 йылдың 14 августында теркәлдә.
Таныҡлыҡ ПИ № ФС-37206.

Журнал редакцияла компьютерза йыйылды һәм биттәргә алынды.
Баһыраға кул куйылды 01.10. 2009. Офсет қағызы. Форматы 70x100 1/16.
“Times” гарнитураһы. Офсет ысулы менән баһылды.
Шартлы баһма табак 15,6. Иһәп нәш. табак 18,1.
Тиражы 4 100 экз. һатыуза хақы ирекле. Заказ № 2.0125.09.

Безҙен адрес: 450001, Башкортостан Республикаһы,
Өфө калаһы, Октябрь проспекты, 2, 4-се кат.

«Ағидел» журналы редакцияһы.

Наш адрес: 450001, Республика Башкортостан,
г.Уфа, проспект Октябры, 2, 4-й этаж.

Наш адрес в Интернетe: Agideljurn@mail.ru.
<http://agidel.pressarb.ru>.

Баһма Матбуғат һәм киң мәғлүмәт коммуникациялары буйынса федераль агентлыҡтың финанс ярҙамында сығарылды.

Выпуск издания осуществлен при финансовой поддержке
Федерального агентства по печати и массовым коммуникациям.

Башкортостан Республикаһының «Өфө полиграфкомбинаты»
дәүләт унитар предприятиеһында баһылды.
(450001, Башкортостан Республикаһы,
Өфө калаһы, Октябрь проспекты, 2).

Отпечатано в ГУП РБ «Уфимский полиграфкомбинат»
(450001, Республика Башкортостан, г.Уфа, пр.Октябры, 2).

Банкыла безҙен реквизиттар: журнал «Агидель» ИНН 0274014887
р/с 40602810200830000004, к/с 30101810600000000770
филиал ОАО «Урало-Сибирский» банк г.Уфы, БИК 048073770

БЫЛ ЫАНДА:

Башкортостандың халык шағиры Мостай Кәримдең тыуыуына 90 йыл

«Һөйзөм, һөйөлдөм. Моғайын, бәхеттең олғашыуы ошолор...».5
Сыңғыз Айығматов, Михаил Алексеев, Давид Кугультинов, Иосиф Кобзон, Ренат Харистың халык шағиры хақында әйткән фекерҙәре ...
Мостай Кәрим. Үземә өгөт. Ш и ғ ы р ҙ а р7
Мостай Кәрим. Көндәлектәр. Дауамы.11

ШИФРИӘТ

Рауил Бикбаев. Хазина. Поэма.40
Фәрит Суфияров. Язымыш кулындамын. Ш и ғ ы р ҙ а р55

СӘСМӘ ӘСӘРЗӘР

Камил Зиганшин. Дөйәнән төшә – «Тойота»ға менә бәзәүи. Аргентина – күңелдәрзе арбар ил. С ә й ә х ә т н а м ә. Дауамы.58
Заһит Мурсиев. Кыпсақ ораны. Х и к ә й ә т75

«АФИЗЕЛ» КОНКУРСЫ

Морат Солтанов. Төнгө элегия. Ш и ғ ы р ҙ а р79
Гөлдәр Күзбәкова. Ын – татлы ғазабым. Ш и ғ ы р ҙ а р81

БЕЗЗЕҢ КАЛЕНДАРЬ

Гөлйемеш Мәмбәтова. Тук буйы – тыуған яғым (Сөләймән Муллабаевтың тыуыуына 85 йыл).83
Кәзим Аралбай. Шағир урамы (Самат Фәбизуллиндың тыуыуына 70 йыл).86
Самат Фәбизуллин. Кешеләрем! Ш и ғ ы р ҙ а р89
Әхмәр Үтәбай. Ауылдашым (Рәйес Түләктең тыуыуына 50 йыл)91
Земфира Таһирова. Кабатланмаҫ ижад донъяһы.100
Рәйес Түләк. Мизгелдәр. Ш и ғ ы р ҙ а р105

ӘЗӘБИ МИРАС

Ғәли Ибраһимов. Кинйә. Тарихи роман. III китап. Бүгәсәү батша һанаты. Дауамы.111

ПУБЛИЦИСТИКА

Әхмәт-Гәрәй Йәнғәлин. Ыуңғы башкорт ханы йәки Акай – Караһақал яуына яңы караш. Азағы.164

МУЗЕЙЗАР – МӘЗӘНИӘТЕБЕЗ КӨЗГӨҮӨ

Фәнис Янышев. Әзәбиәткә һәйкәл.182

СӘНҒӘТ

Түләк Ғирфанов. Халык рәссамы.186

ӘЗӘБИ-МӘЗӘНИ МӨХИТ

В НАШЕМ НОМЕРЕ:

90 лет со дня рождения Мустая Карима

"Любил и был любим. Наверное, это счастье..."

Чингиз Айтматов, Михаил Алексеев, Давид Кугультинов, Иосиф Кобзон, Ренат Харис о народном поэте.

Мустай Карим. Наставление самому себе (*стихи*).

Мустай Карим. Дневники. *Продолжение.*

ПОЭЗИЯ

Р. Бикбаев. Сокровище (*поэма*), **Ф. Суфияров** (*стихи*).

ПРОЗА

К.Зиганшин. Бедуины: с верблюдов на "Тойоты". Завораживающая страна – Аргентина (*записки путешественника*). *Продолжение.*

З.Мурсиев. Боевой клич кипчака. Сказание.

КОНКУРС "АГИДЕЛИ"

М.Султанов, Г.Кузбекова (*стихи*).

НАШ КАЛЕНДАРЬ

Г.Мамбетова. На земле предков (*85 лет со дня рождения Сулеймана Муллабаева*).

Кадим Аралбай. Улица поэта (*70 лет со дня рождения Самата Габидуллина*).

Самат Габидуллин (*стихи*).

Ахмер Утябай. Мой односельчанин; **З.Тагирова.** Неповторимый его творческий мир (*50 лет со дня рождения Раиса Туляка*).

Раис Туляк (*стихи*).

ЛИТЕРАТУРНОЕ НАСЛЕДИЕ

Г.Ибрагимов. Кинзя. Послы Пугачева (*исторический роман. III книга*). *Продолжение.*

ПУБЛИЦИСТИКА

Ахмет-Гарей Янгалин. Последний башкирский хан или новый взгляд на восстание Акай–Карасакала.

ЛИТЕРАТУРА, КУЛЬТУРА

Телефондар:

Баш мөхәррир – 277-76-88 (факс)

Баш мөхәррир урынбаҫары һәм яуаплы сәркәтип – 274-89-65

Шиғрият һәм сәнғәт, тәнкит, публицистика бүлектәре – 277-87-73

Проза бүлеге – 277-87-50

Бухгалтер – 277-78-90 (факс)

- Редакция фекере авторҙар фекере менән тап килмәскә лә мөмкин.
- Редакцияға килгән кулъязмалар рецензияланмай һәм кире кайтарылмай.
- Журналда сығккан язмаларҙы күсереп баҫканда «Ағизел»дән алынғанлығын күрһөтөү мотлак.
- Нәшрият ғәйебе менән киткән етешһезлектәр өсөн редакция яуап бирмәй. Улар хақында 223-76-62 телефоны менән хәбәр итергә кәрәк.

Башкортостандың халык шағиры Мостай Кәримдең тыуыуына 90 йыл

«*ҺӨЙЗӨМ, ҺӨЙӨЛДӨМ. МОҒАЙЫН,
БӘХӘТТӘҢ ОЛҒАШЫУЫ ОШОЛОР*»

... *У*йландым да эlege уйға килдем: бакһаң, миндә бәхеттең
зур запасы тупланған икән, шуның менән ошо көнгәсә
йәшәп ятам.

*Ижадым озак-озак йылдар миңә бәхет йыйзы, мин яңы тыуған һәр
юл-һөйләм өсөн кыуандым. Ярты йөз йылдан ашыу ваҡыт һузымында
баҫылып сыккан китаптарым, үз мәлендә ундарса, хатта ки йөззәрсә
театрза барған пьесаларым бәхетем казнаһын гелән ишәйтте. Быны-
һы – бер. 1945 йылдың Еңеү бәхете. Ул миңә әүмерлеккә бирелде, һәм
мин уны тоймаған бер генә көнөм дә юк. Тағы ла... Һөйзөм, һөйөлдөм.
Моғайын, бәхеттең олғашыуы ошолор.*

*Яңы йыл менән котлап, кешеләр миңә яңы бәхет теләй. Уныһы ми-
нең өсөн булмаясаҡ. Мин үземдең иҫке, тоғро, һыналған бәхетем менән
кәнәгәтмен. Ул мине һәр сәк йылыта. Мин уны һаҡлайым, карт һал-
дат мизалдар тағылған гимнастеркаһын һаҡлаған кеүек...*

Мостай Кәримдең куйын кенәгәһенә теркәлгән язмаларзан.

Әҙип һаҡында әйтелгән фекерзәр

Сыңғыз АЙЫТМАТОВ,

Кыргызстандың халык языусыһы:

Мин ғүмерем буйы был кешене хөрмәтләнем. Ул миңә яҡын дуҫ кына ла,
дәүеребезтең әҙәби майзанында мәшһүр кәләмдәш кенә лә түгел ине. Ул бөйөк
шәхес ине, ХХ быуат гуманизмының сағылышы булды. Ул башкорт халкы исеменән,
поэзия һәм мәҙәниәт исеменән һүз әйтергә лайыҡлы булды.

Мостай Кәрим башкорт халкының балкыу сағылышы булып кала.

Михаил АЛЕКСЕЕВ,
академик:

Шәхсән орашыуыбызға кәзәр әле беззең юлдар, фронт юлдары, бер йүнөлештә, йәнәшерәк артыла. Тәүзә Украина, азак Румыния, Болгария, Югославия буйынса; мин һуғышты Венгрияла тамамланым, ул – Австрияла, Линц ярзарында.

Әзәбиәттә һәр кемебез үз һукмағынан китте – мәгәр бер үк максатка ынтылып. Илле йыл без әзәбиәттә йәнәш йәшәнек, Рәсәй даны хақына китаптар яззык, бер-беребеззең уңыштарына кыуандык. Минең башкорт халқына һөйөүем үзенсә-лекле, сөнки бер сак башкорт Мостай тос һүзе менән беззе, миллионлаған төрлө кешене, бергә укмаштырзы, бер генә юлга һыйған тойғоларыбыззы урғылтты: “Рус түгелмен, ләкин – россиянмын!”

Осрашкан сакта ул миңә: “Миша!” – тип, мин иһә: “Мостай!” – тип өндәшә инем, шунан икебез бер туғандай косаклаша торғайнык.

Давид КУГУЛЬТИНОВ,
Калмыкстандың халык шағиры:

Мостай Кәрим – арзаклы шағир, язусы, уның менән аралашканда үзендә йомарт ағай кеңәһән әкиәти тәм-том менән тултырған малай һымак хис итәһән. Ул тынысландыра ала, ул инандыра ла ала һәм, ниһайәт, илһам канаттары менән бүләкләргә лә кулынан килә.

Иосиф КОБЗОН,
СССР-зың халык артисы:

Алыс Японияла “милли хазина” тигән төшөнсә йәшәй, “халык”, атказанған” кеүек исемдәр юк. Мостай халык байлығы ине, шулай булып каласак та.

Күп милләтләр Рәсәй поэзияһында дүрт юғарылык бар ине, улар хақында Ярослав Смеляков былай тип яззы:

*Пришли в литературный край
 Все четверо – Кайсын с Расулом,
 Давид и сдержанный Мустай.*

Дүртеһә лә ғәжәйеп талантлы, араларында Мостай иһә – ысынлап та иң ақыллыһы һәм тотанаклыһы.

Ренат ХАРИС,
Татарстандың халык шағиры:

Бик тө интеллигентлы проза, тәрән фәлсәфәлә драматургия, күп кырлы, бәғзе сакта кылыстай үткер, мәгәр гелән ихлас публицистика, ахырза бөтәһәнән дә юғары – нурлы поэзия. Унда һәр һүзе кешенең асылында Кешене яклай, һәр юлы ғәзелһезлек, ялған, шәхесте кәмһетеү менән көрәшә.

Ул үзе – гармониялы, мәңге тере ижад донъяһы, унда күп быуындар өсөн изгелек яралыу дауам итә.

**Мостай
КӘРИМ****Үземә өгөт**

*Бәлтерәмә, рухым, бөгөлмә, бил.
Кисә дауыл ине, ә бөгөн һил...*

*Кисә дымлы ине керпектәрем, –
Кипмәс һымак йәшем бәрсәктәре.*

*Керпектәрем кипте. Бөгөн, ана,
Үлән кыяғында ысык яна.*

*Ярым-ярты көнәм булыр бөтөн,
Етем калдырмаһа бер Өмөтәм.*

*Көсәм артыр, тағы Изел кишәм,
Һыйынайым тиһәм,
Башкортостан атлы илем иһән.*

*Йөрәгем минең тоташкан
Йөрәгең сымдарына,
Ялкын менән яуап бирәм
Оскондай ымдарыңа.*

*Бары булды. Туңдырзың да,
Дөрләттең дә көйрәттең.
Ялған ауаз ғына бирмә,
Шартлатырһың йөрәкте.*

Йылмайыу тараталар

*Оран килде: “Тау башында
Шак каткыс тамашалар!–*

Унда көлөү өлөшөлөр,
Йылмайыу тараталар...”

Көлөү түгел, йылмайған юк,
Короп бара көс-дарман.
Ни булһа ла эләгер тип,
Тауға саптым йән-фарман.

Сак-сак-сак килеп өлгөрзөм,
Бөтөп барғанда бүлөү.
Өлөшөмә тороп калған
Бер йылмайыу, бер көлөү.

Уларзы, сәскә шикелле,
Йылтыр қағызға төрөп,
Минең хулыма тотторзо
Кызыл фәс кейгән төрөк.

Шундай танһык табышыма
Илереп үк кыуандым.
Кыуаныс күпкә барманы.
Уяндым...

һыктамағыз, етер, башкорт шағирзары!
Һез бит – илдең майзан тотор шаһ-ирзәре.
Һез илағас, бүтәндәргә нимә қала?
Һезгә эйәреп, бәләһез зә бәлә һала.

Шағирәләр! Сеңләмәгез инде, зинһар!
Өстәмәгез был донъяға йәнә аһ-зар.
Күк сазының һез бит – изге, саф кылдары,
Язғы таңдың моң һибеүсе былбылдары.

Таланттарға донъя тар түгел ул,
Улар татыу – күркәм тамаша.
Киң донъяға һыя алмайынса
Талантһыззар ғына талаша.

Һораузар

Күктәрзән өзлөкһөз
Һораузар яуалар;
Ер йөзөн көйзәрөп,
Һораузар яналар.

Алда ла, артта ла
Гел һорау, гел һорау;

Һораузар эсендә,
Тик катып, мин торам.

Таралды зиһенем,
Тағылды ауазым,
Һораузар бирмәгез,
Юк минең яуабым.
Юк!..

Төш

Кис ине, йәшенле кис ине,
Күңелдә болғансык хис ине.

Яңғызым караңғы бүлмәлә
Көттөм мин үзеңде был мәлдә.

Тик ямғыр шакыны тәзрәне,
Күктәрзә саткылар сәсрәне.

Төн һаман куйыра, карала,
Күңелдә шикләнеү ярала.

Һәм капыл ел асты ишекте,
Кемдеңдер килеуен ишеттем.

Эйе, был һин инең, гүзәлем,
Мин һинең тыныңды һизәмен.

Йәшендәр йәшнәгән араны,
Хәйләкәр йылмайып караның.

Тағы ут, кулыңды шәйләнем,
Кулыңда сәскәләр бәйләме.

Һин аттың, мин көттөм, “гөл” тинем,
Гөл түгел, был минең Илгизем.

Ул – бала. Йокола төн менән,
Ә көндө каршылар кем менән?..

Йәшендәр күпме ут сәсмәһен,
Төн йотто баланың әсәһен.

Таңғаса тыныслык белмәнем,
Ләкин һин башкаса килмәнең.

Раузаға

*Кан кайғырып торам һеззең өсөн,
Рауза, Булат, – Ерем менән Күгем.
Ни тип кенә йыуатайым һеззе?
Кисәгенән яманырак бөгөн.*

*Мин тейешмен бары һеззең өсөн
Йөкмәргә был язмыштарзың йөгөн –
Убылмаһын өсөн ошо Ерем,
Коламаһын өсөн ошо Күгем.*

*Урмандарҙа ышык табырмын, тип
Күңелемдә өмөт яралды.
Карурманға қояш төшмәй икән,
Шырлыктарзың эсе караңғы.
Далаларға сыкһам, далалар тар,
Миңә икән анау тау кәрәк.
Қартлығыма, гүйә, үс иткәндәй,
Йәндәрәмә икән дау кәрәк,
Дау ғына ла түгел, яу кәрәк.*

Көйөргәзегә йыр

*Көйөргәзем, көйөм күптән әзер,
Тик һүззәрем килмәй зарықтырзы.
Төндә айың, көндөз йәйғорзарың
Йөрәгемдә минең янып торҙо.*

*Юшатырзың һыуын дарман өсөн
Бер уртланым алып куш усыма.
Һүззәр килде шул сак тел осома,
Гүйә, йәнем йәнә кош осора.*

*Тауҙарыңа бағам, кырҙарыңа:
– һаумы, – тимен, – хозур Көйөргәзе!
Томанда ла, кышкы буранда ла
Күңелеңдә һинең көн үзәге.*

*Сиктәреңә килеп аяк баһкас,
Шуны белдем әле бында ғына:
Қояш үзе һинең капка аша
Нур сәсергә сыға Көн яғына.*

*Көйөргәзе иле! Көйөргәзем!
Гел балкыһын шулай көн үзәгең.*

Мостай КӘРИМ

КӨНДӘЛЕКТӘР*

1996 йыл

3.1.96.

Телевизорға инде нисәнсе кат Жванецкийзы “классик” тип атайзар. Хәзер бөйөк рус әзәбиәтенең классиктары – телевизор аша Мәскәү раҫлауынса – Жванецкий, Арканов һ.б. икән. Был яңылықты ла белеп кыуандык. Бөйөктәрән-бөйөк артист Г. Хазанов икәннен уның 50 йәшенә арналған кисәне телевизорға күргәс, үзебезең бығаса назан икәннебеззе төшөнөп оялдык. Ул кисәнең һуңғы бүлегенә бөйөк сәнғәт хезмәтсене, матурлық һәм ақыл коло Хазанов, салбар кеҫәһенә кулын тәрән тығып, бот араһын һәрмәй-һәрмәй килеп сықты. Матурлықка һәм әзәпкә һыуһаған публика эсе катып көлә. Публика эсендә юғары вазифалы хөкүмәт ағзалары Сосковец, Шумейко һәм башкалар йырык ауыззарын яба алмай рәхәт сигәләр. Ниндәй көндәргә төштөк тә ниндәй хәлдәргә калдык.

Кайза булды ысын-ысындан да бөйөк рус сәнғәте, рус әзәбиәте, рус музыкаһы, рус театры? Кайза булды Россиялағы бүтән халыктарзың иң юғары казаныштары? Улар бар бит. Тик күрһәтмәйзәр, белдермәйзәр, өндәшмәйзәр генә. Шулай итеп, юкка сығаралар.

Ой-бай! Әгәр Жванецкий рус әзәбиәтенең классиғы икән, ул сакта һәр бер ишәк үзен акбузат тип танытырға, һәр дөйә, үркәсе менән маһайып, үзен конек-горбунок тип әйтергә хаклы.

12.1.96. **Переделкино.**

Муса менән бында килеп еттек. Аэропортта беззе Поспред кешеләре каршыланы. Поспредствоға алып барзылар, унда бик матур кунак итеп, бында килтерзеләр. Көн аяз, һалкынса.

17.1.96.

“Российская провинция” журналынан шылтыраттылар. “Башкортостан, который во мне” тигән мәкәләне яраткандар. Рәхмәт әйттеләр.

* Дауамы. Башы журналдың 2006 йылғы 10-11-се, 2007 йылғы 10-сы, 2008 йылғы 10-сы һандарында сықты. Матбузатка балалары Илгиз КӘРИМОВ менән Әлфия КӘРИМОВА әзерләне.

Без, гәзәттә, “дус һатты” тип әрнейбез. Дустар ғына һата ла инде ул. Дошман иһә ата ғына. Дус һатыр, дошман атыр. Ошо ике арала йәшиәйбез инде.

5. II. 96.

*Нисектер мафия тураһында һүз сыҡты.
Шундай такмак язып куйзым:*

*Кулымдағы йөзөгөмдөң
Исемдәре Мафия.
Мафияның алдарында
Президенттар баш эйә.*

7. II. 96. Переделкино.

Бөгөн төшөмдә әруахтар күрзем. Өс-дүрт төр, имеш. Мин әйтәм: “Һөйләшегез әле”, – тим. Өндәшмәйзәр. Күрәһең, улар бер-береһенә күренмәйзәр. Шуның өсөн һөйләшмәйзәр.

Карфагенда Молох храмы (кара храм) төзөгәндәр. Уны яуыз аллалар шәрә-фенә бағышлагандар. Йәнәһе, яуыз аллаларҙың күңелен табып, уларҙы яман эштәр кылыуҙан тыйырға теләгәндәр. Ярамһакланып кына тыйырһың яуыз-ды яуызлык кылыуҙан.

Ни өсөн кытайҙар үззәренең бөйөклөгөн һаҡлай? Уларҙа тарихка ихтирам көслө. Мин Кытайҙа булғанымда, мине Бөйөк Кытай диуарына алып барҙылар. Халык—мәшиәр. Күбәһенсә йәштәр. Бында тарихи комарткы карар өсөн генә килмәйзәр. Бөйөк диуарҙың бөгөн дә рухи, тарихи таяныс икәнен раслар өсөн киләләр. Бөгөнгөнөң таянысы һәм һаҡсыһы. Ошондай королманы төзөгән халык, тимәк, үзен үлемһез һизә. Әгәр был диуарҙы бер нисә йөз йыл төзөргә сызамлыктары еткән икән, мотлак улар мәңгелек тураһында, үлемһезлек тураһында уйлагандар.

10. II. 96.

Әмирхан Еники абзый Хәйзәр Бегичевтың автомобиль катастрофаһына эләгеүе тураһында әйтте. Хәҙер хәле арыулана икән. Кис буйы уның йырҙарын уйнаттык. Иртән үзенә хат яҙдым. Ошо бәйетте лә ебәрҙем.

Хәйзәр Бегичевка

*Дустар менән табын короп
Мәскәү тарафтарында,
Таңдар атқансы тирбәлдәк
Моңоң канаттарында.*

*Ярһыттың да, йыуаттың да
Күңелдәрҙе һин, йырсы.
Бер караһаң — доғасы һин,
Бер караһаң — сыхырсы.*

*Йонсоу сағында көндәрҙең,
Хөрт сағында хәлдәрҙең,*

*Һулышымды иркенәйтә
Бер ауазы Хәйзәрзең.*

*Тағы шуны өстәп куюм –
Һүзем түгел зерәгә –
Үзе генә бер мөгжизә
Тап килеүе Зәһрәгә.*

Гении в своей судьбе возвышаются над своей бедой, даже над горем, они бывают над ними, а заурядные – под ними. К примеру, Хасан Туфан стал выше своей человеческой судьбы.

29. II. 96.

Теперь каждый губернатор чувствует себя чуть ли не американским Президентом, который вмешивается в ход мировых событий. Эта мысль пришла ко мне после передачи “Герой дня”, в качестве которого выступил Президент Ингушетии Руслан Аушев. Он собирается подать под суд министра обороны за продвижение Российской армии по России, в данном случае через Ингушетию. Выступает в военной форме, амбиция, поза... Ведь он не более, чем глава Белорецкого района. Дразнит он льва. Такие вызывают агрессивность центра. Дела нам с центром надобно ладить терпеливо, разумно.

1. III. 96.

Ауыр холокло бер танышым бар. Ул миңә былай ти: “Һин бик күп якшы кешеләрзе, якын нәмәләрзе, кыуаныслы хәлдәрзе йыш хәтерләйһең. Минең әүмеремдә насарлык күп осраны, алама кешеләр, тормош михнәттәре күп булды. Якшы кешеләр бик җәмдә лә юк”. Мин ул кешенең тормошон, биографияһын ап-арыу ғына беләм. Бүтәндәрзән нык артык яманлык та, йәбер зә күрмәне.

Хикмәт шундалыр: уның хәтер һандығы гел яман хәлдәрзе, үпкәләрзе, йәберзәрзе генә йыйған. Шуга күрә якшы җәтәлектәрзә, рәхимле, рәхмәтле хәлдәрзә урын бик аз калған. Әзәм хәтеренең мөмкинселектәре сикле. Берәүзәр унда изге нәмәләрзә урынды мул бирә лә, яуыздарына өлөш аз кала. Икенселәр киреһенсә эшләй. Нығытып уйлаһаң, һәр кемдең әүмерендә һағынып һөйләрлек әйберзәр күп. Әңгәмәләшкәндә кешеләрзә шуларзә һөйләрзә, хатта бизәберәк һөйләрзә кәрәк. Үзең лә якшы, тыңлаусыларға ла рәхәт.

17. IV. 96.

Әүәл ауылда бала көйһөзләһә йәки азып китһә: “Боларма. Ана, бүкәй килә... Бүкәй алып китер үзеңде”, – тип куркыталар ине. Хәзер Ельцин халыкты: “Ана, коммунистар килә. Коммунистар асыр үзеңде”, – тип өркөтә. Бала күңелле халыктың, Россияның бер катлы граждандарының куркыуы ла бар.

...Беззә налоговая инспекцияға Букаевты етәксе итеп куйзылар. Бында исмаһам: “Ана, Букаев килә. Букаев кәрәгеңде бирер”, – тип куркытырға ла булыр налогтан касып йөрөгән эшкыуарзәрзә.

Ирзәрзең кылығы – тиз җәргәндә, катындарзәкы озак сирләгәндә нык асыла.

“Йәриә” тигән төшөнсә бар. Ул кол катын тигәнде лә, һөйәркә тигәнде лә аңлата.

*Мин булдым, ти, падишаһ,
Ғин булдың, ти, йәриәм.
Ғинең алда — мин әәрип,
Ғинең алда баш эйәм.*

26.V.96.

Русские говорят: “С милым и в шалаше рай”. Этот рай быстро может стать не таковым. Жизнь вносит свои поправки незамедлительно. Словом долгий “рай в шалаше” довольно сомнителен. Но все-таки женская душа его принимает. Страшно другое: жизнь с нелюбимым в хоромах, во дворцах может стать адом.”С немилым и в хоромах ад”, — заплачет она.

27.V.96.

*Хаким теле алдашмас,
Палач кулы шаярмас.*

29.V.96.

Йомош менән килгән кешеләр, бер-бер ярзам һорап, миңә былай тизәр: “Ғинең бер һүзең етә бит”. Бәлки, кайһы вақыт етәлер зә. Ләкин бәгзе берәүгә йөз һыуы түгеп, бер һүз, үтенес менән бер һүз әйтеү үтә кыйын. Бер кире яуап алыу — бер ук тейгән ише була. Дөрөс, етәкселәр араһында шундайзар за осрай. “Был мәсьәлә кыйын. Шулай за, Мостай ағай, һинең һүзеңде йыккансы, менгән атым йығылып ауһын”, — ти ундайзар. Етәкселәрзәң төрлөһө бар. Әлеге ат образына ишара яһағаны ла минең үтенесемдең бик үк законлы булауы аңлата.

16. VIII.96.

Сколько твердят: “Надежда умирает последней”. А ведь мы ухитряемся продолжать жить и после смерти надежды нашей.

28. VIII.96.

Диалог:

— Ғин дөрөс тө һөйлә. Дөрөс тө әйт!

— Ниңә?

— Дөрөслөк өсөн.

— Ниңә кәрәк ул дөрөслөк?

— Аңламайым һине.

— Ә мин аңлайым. Дөрөслөк — ул королған мылтык. Атып үлтерергә генә тора. Ә без, асылда, дөрөслөк эзләмәйбез, ә унан нисек итеп дөрөсәрәк касыу юлын эзләйбез.

— Аңламайым.

— Уныһы һинең хәстәр.

16. XI.96.

Ошондай йола бар. Карсыктар әжәл көткәндә: “Фәлән-фәлән корзаштары һөйәгемә инһен”, — тип васыят калдыра. “Һөйәккә инеү” мәрхүмәнен мәйетен йыуып әзерләүзә аңлата. Был эште “йыйыштырыу” за тизәр.

Минең “ижади һөйәгем”ә, йәғни калған мирасыма ошондайырак замандаштарым инһен ине: Муса Ғәли, Рауил Бикбаев, Факиһа Туғызбаева, Ғайса Хөсәйенов, Тамара Ғәниева, Гөлфиә Юнысова, Йомабикә Ильясова, Рәшит

Солтангәрәев, Ирек Кинйәбулатов, Гөлнур Якупова, Тимергәле Килмөхәмәтов.

“Һөйәккә инеү” изге эш иҗәпләнә. Өзәби мираска, языусының калган ижадына қарата ла шулайзыр, тип уйлайым. Изге теләктән мәхрүм кулдар уға кағылырға тейеш түгел.

18.XI.96.

Бик озак йылдар күзәтеүзән һуң шуны асыкланым: рәхмәтһез кеше, йәғни рәхмәт әйтә белмәгән кеше игелек күрмәй барыбер. Игелек күргән сағында ла ул шөкөр итә белмәүе аркаһында ризаһызлык күрһәтә, үзенә кағылған һәр нәмәнәң гел тиҗкәре яғын уйлай. Мәсәлән, йөз һумлык файза күргәндә лә, быға тиклем биш һумлык зыян күргәнән онотмай, шуның өсөн зар илай. Икенсе берәү йөз һумлык зыян күргәндә: “Ғи-и, ниңә бошонорға? Анау көндө генә 10 һум файза алғайным бит...” – ти. Мин икенселәр иҗәбендәмен. Шөкөр, әлегәсә бөлөп калманым.

19.XI.96.

Икенсе көн сирләп ятам. Температурам 38-гә етте. Эскеләп сирләү зә кыйын ине, былай сирләү зә алама. Ә сирләргә кәрәк әзәм балаһына. Донъяның кәзерен белеү өсөн кәрәк был эш. Иң хәйерлеһе, моғайын, ике сир менән алмаш-тилмәш сирләүзәр.

Шаярыуын шаярзым да, сирем озаккарак һузылды, ә иртәгә Мәскәүгә китергә кәрәк. Тәүәккәлләргә тура килә инде. Иң насары – күңел төшөнкөлөгә, нәк анау йырзағы шикелле.

*Күтәрелмәй күңелдәрәм
Томанлы көндәр кеүек...*

Шулай за китергә булдым. Мәскәүзә шәбәйермен, тип уйлайым. Әле хәтеремә килеп төштө. Миңә 6-7 йәшитәр булғандыр. Әллә кызамык сығарам инде, байтак сирләп яттым. Бер көндө атайым Шишмәгә барырға йыйына. Минә кейендерергә кушты.

– Сирләй бит әле, – тине Оло инәйем, – өзлөгөүе бар.

– Өзлөкмәс, юлда терелер генә. Кеше юлда ауырымай ул, – тине атайым.

Кискә әйләнәп кайтыуға тамам һауыктым. Шишмә станцияһында атайым, паровоз кранын асып, һыу алды. Шуға шак қаттым. Бығаса ер тетрәтеп узып киткән паровозды ғына күргән бар ине.

24.XI.96.

Беренен дә тыңламаным, тиҗкәреләнәп юлға сығам. Хәрәкәттә – бәрәкәт. Хәрәкәт итергә кәрәк. Юғиһә, өс нәмәгә килеп төртөлдәм: дарыу, қан бақымын үлсәй торған аппарат, градусник. Атайым һүзенә таянам: юлда терелермен әле.

9.XII.96.

Мәскәүзә 12 көн сирләп, өйгә қайттым. Ете йәшлек бала юлда терелһә лә, 77 йәшлек қарт һауықманы. Тороуым Илгиздәрзә булды. Нәзифә өйзә юк, Чехословакияла ине. Илгиз Динара Ғаяновнаға шылтыратты. Ул дарыузар килтерзе. Бөгөн озак көттөргән қар яузы. Донъя яқтырып киткәндәй булды.

10.XII.96.

Урта Азияның хандары (Төркмәнстан, Қазақстан, Қырғызстан, Үзбәкстан) үз халықтарын, әйтерһең, юрамал фәқирлеккә, бөлгөнлөккә килтерзеләр. Көнсығышта шундай хәл әүәл-әүәлдән килә: халык хәйерсе булған һайын,

хандың власы көсәйә. Ас халык тизерәк һәм нығырак буйһона Көнсығышта. Көнбайышта ас халык баш күтәрә, революция яһай. Көнсығыш хандары үз халыктарын якиши белә. Баштары эшләй уларзың.

14. XII.96.

Минең йәшлегемдә, бигерәк тә атайымдар заманында бик һирәк була торған эске мәжлестәрәндә кешеләрҙең бик күбәһе (катындар бигерәк тә), эсергә теләһә лә, кыстатып-кыстатып кына уртлай торғайны. Бик-бик һирәктәре генә тустығын (бал эсәләр бит) түңкәрер ине. Кыстап һыйлау — бер ритуал. Әммә үтәү мотлак түгел. Шунлыктан мәс булып бармайҙар. Тустак түңәрәк буйлап йөрөй — кулдан-кулға күсеп. Каса йөрөтөүсә йырлап та бирә:

Айкап ебәр, сайкап ебәр
Казактарзың камсыһын.
Алдарыңда йырлап торам,
Әс калдырмай тамсыһын.

Теге барыбер ауыз итеп кенә ала, аяксы ла ныкышмай. Иң мөһиме — ритуал һаҡлана. Хәзер табынға эләкһәк, һәммәбездә зә тиерлек йәһәтерәк исерергә тырышабыҙ. Ритуал-фәләндең әсәре лә калманы.

16. XII.96.

Күршеләге Зарифаның былтыр ире вафат булды. Бөгөн Рауза менән ихатаға сыккас, шул һөйләп торҙо:

— Бер-бер гәйеп эшләһә, ваҡытһыҙ төшөрөңкөрәп кайтһа йәки окшамаған һүз ыскындырһа, гәфү һорайһы урынға: “Ярай инде, Зарифа”, — тиер ине. Йән бирер алдынан, кулымды кысып тотто ла: “Ярай инде, Зарифа...” — тине, китеп тә барҙы. “Гәфү ит инде, мин һине ташлап китәм...” — тине, ахырыһы.

18. XII.96.

Рауза менән өйләнешкәндә (1941 йылдың апреле) өстөбөзгә бер кат кейем. Кеше өстөндә торабыҙ. Бер пар сынаяғыбыҙ за юк. Эсебез тулы бәхет ине.

21. XII.96.

Китап нәшириәтендә Хәби Мамлиев директор булып эшләгән осор ине. 1947 йылды ул мине аслык-яланғаслыктан коткарыу өсөн туранан-тура еңәйткә барҙы. Эш былай. 1947 йылдың декабрәндә акса реформаһы булды. Кулдағы аксаны ғына уңа бер иҫәбенә түләнеләр. Шуға тиклем кемдәндәр кайзандыр акса алаһы булһа, ул иҫәпкә инмәне, янды. Мин “Шиғырҙар һәм поэмалар” тигән китабыма күптән договор төзөгәйнем. Нәшириәт бөтә сумманы түләр-гә тейеш булһа ла, бирә алманы. Акса юк ине, бугай. Кыскаһы, мин бөтөн-ләй бөлөп калдым. Үзем туберкулез менән каты ауырыйым. II группа инвалидымын. Пенсиям 550 һум.

Бына Мамлиев алдында ултырам. Үзем быуылып йүтәлләйем дә куляулыҡка кан төкөрәм. Директор башын эйеп ултыра. Мин кәйефен кырзым, ахыры. Юк. Ул башын күтәрзе. Ике күзе тулы хәсрәт. Минең хәсрәт уға күскән. Өстәлдә торған звонокка басты был. Секретары Елизавета Прейс йүгереп инде.

— Лиза, — тине. — Мостай Кәримдең договорын табып килтер әле. — Лиза договорҙы килтерзе. Хәби ағай алды ла шул договорҙы башта буйға, унан арқырыға йыртып кире бирзе. — Мә, ташла. Был автор менән, иртәгәге көн

датаһын куйып, яңы документтар эшләгез. Искеләренең эзе калмаһын.

Мин бының Мамлиев өсөн подсудный эш икәнен аңлап, куркып киттем:

— Бүтән төрлө эшләп булмаймы? Былай бит әле...

— Булмай,— тип кырт киште ул.

Был “енәйт” асылмай калды. Мамлиев миңә якын кеше лә түгел, үзен бығаса ни бары ике-өс тапкыр ғына күрзем. Былай сентименталь затка ла окшамаған. Әле уйлап, хайрандар калам. Сирле, гәрип фронтовикты бөтөнләй аяктан йыкмас өсөн эзәм үзе өстөнә дәүләт алдында ниндәй гонаһка барған. Бөгөнгө “әхлак тәртиптәре” тураһында уйлаһаң, ул хәлдәр уйылып китерлек. Бөгөнгө берәй түрә лә шундай эште кылыр ине, бәлки, әммә ярты гонорарзы үзенә талап итер ине. Кәм тигәндә...

Минең әүмеремдә осраған тәүәккәл, физикәр кешеләрҙең береһе булған икән Хәби Мамлиев.

23.XII.96.

Ябай ғына бер күзәтеү: йырлаган мәлдәрәндә йәмһеззәр матурая, илағанда матурзар йәмһезәйә.

Намысты, абстракт төшөнсә, тизәр. Юк, ул — конкрет төшөнсә. Уның нигезе тәбиғәттә. Ә тәбиғәт — иң намыслы нәмә. Ә намыслы кеше — ошо тәбиғәттең бер өлөшө. Намышһыҙлыҡ — гәйре тәбиғи күренеш.

24.XII.96.

1985 йылға тиклем безҙең илебез Европаның үгәй атаһы ине. Яратмаһа ла, Европа унан куркып, кан калтырап тора ине. Хәзер ул Европаның, донъяның оло йәштәге йүнһез үгәй улына әйләнде. Теләһә кем каккылай, теләһә кем типкеләй уны. Яза юк.

Мәрхүм Нәжибәк Хафизов кеше менән хушлашканда, ярым шаярып: “Ғаиләң сәләм!”— тиер ине. Берәүгә шулай тигәс, теге: “Минең ғаиләм юк бит, ағай”,— тигән, Нәжибәк төзәтмә индергән: “Улайһа, күршеңдәге ғаиләгә сәләм!”

27.XII.96.

1955–1959 йылдарҙа Калтасы яғынан мин РСФСР Юғары Советына депутат булдым. Бер кышты һайлаусылар менән осрашырға барҙым. Көндәр ызғыр һыуыҡ ине. Колхозда осрашыу уҙғас, минең менән бергә йөрөгән райком вәкиле бер йортка тамак туйзырырға алып инде. Алдан һөйләшелгәндәр, күрәһең, хужа бик ихлас каршыланы. Табынға быуы сығып торған тулы табак ит килде. Хужа кыштамай, баһып тик тора. Без зә калъяға үрелмәйбөз. Мари татарса бик һәйбәт һөйләшә:

— Кунаклар, гәйеп итмәсәгез инде... Бынауында сак кына бер нәмәкәй бар ине. Аш алдылыҡ кына... Үзебөз булашмайбыз. Анау көндө куда сыйлап киткәйне, шул тура ла тура. Сезнең ризыкка яҙған, күрәһең, гәйеп итмәсәгез...— Ул үрелеп кенә шаршау эсенән еҙ комған алды.— Күн дә бик салкын.

Әлбиттә, без мари өйөндә эзәм кағылмаған, “тура ла тура” биргән нәмәкәйҙән баш тартманыҡ. Көндәр зә һыуыҡ ине, һыуыҡ булмаһа ла, артыҡ кыштанмас инек. Ашап-эсеп алғас, хужабыз мине мактап озатты:

— Депутатыбыз үзебөз кебек простой икән, мари күмешкәсен яратып эште,— тине.

Мариҙар тураһында һүз сыккас, Рафиков ағайзың мәрәкәләрен дә яҙып китәйем әле. Ул оҙаҡ йылдар был яктарҙа район башкарма комитетының

рәйесе булып эшләне. Ике метр буйга, ике колас аркырыга ине был баһадир. Ул һөйләшергә ярата. Уның әңгәмәләренән ошолар хәтеремдә калды:

— Мишкәлә эшләгән сағым. 1938 йыл ине, бугай. Бер мари ауылында хәллә генә колхоз бар. Исемен айтмәйем. Был колхоз хөкүмәт заданиеһын тултырзы ла бер кило ла артык иген бирмәй. Ә район тултыра алмай яфалана. Колхоздың председателенә өстәмә иген сығарыуын һорап бер айтәм, ике айтәм. Был ыжламай за: “Бүтән юк”, — тип тик тора. Бер көндө трантаска ултырып был колхозға килдем. Председателде ултырттым да урманға киттем. Бер зур имән төбөндә туктанык. Бесән астында яткан элмәкле арканды алдым да тегенең муйынына кейзерзем, икенсе осон калын ботак аша ыргытып, түбән тарттым. Теге тәүзә нимә эшләгәнемде аңламай торзо. Арканды нығырак тарта башланым. Өндәшмәй. Тағы нығырак тарттым. “Бирәһеңме?” — тим. Председатель баш сайкай. Йәнә тарта бирзем. Был ризалашып баш какты. Ыскындарым да кайтарып ебәрзем. Һүзөндә торзо. Өстәмә игенде сығарзы, үзәрәнен лә мул калды.

Иртәгә Октябрь байрамы тигәндә был миңә килгән.

— Бөгөн кис, Рәпиков ағай, ут алыуға миңә кунакка рәхим итә күр инде, — ти. Уйға калдым. Бында бер төрлө кара уй юкмы икән, тим. Бармаһаң, куркакка сығарыр. Тәғәйенләнгән вақытта барзым. Өстәл тулы һый, бер сирек көмөшкә тора, стакандар тезелгән. Өстәл артында дүрт таза ир тәмәке тартып ултыра. Катын-кыз күренмәй. Минең шигем тағы ла арта төшө. Хужа стакандарға тултырып самогон койзо. Беренсе булып стаканды үзе алды:

— Туғандар, — тип мөрәжгәәт итте теге дүртәүгә. — Был стаканды мин Рәпиков ағай хөрмәтенә, уның һаулығына күтәрәм, һез зә шулай итегез. Ул быйыл мине үлемдән коткарзы. Был турала ул белә лә мин беләм. Бүтән эзәм белмәй зә, белмәс тә...

Бик һәйбәт һыйланы. Үлемдән котолған кеше йомарт була ул.

... Быныһы 1939 йылда булды. Бер колхоздың тары баһыуы аша узып барам. Тары бик һәйбәт үсеп килә, тик яман сүп баһқан. Был баһыуың бригадирын беләм. Сибек кенә, теремек кенә мари. Ауылға барып быны эзләп таптым да, трантаска ултыртып, баһыуға килтерзем. Ерзең уртарак еренә алып индем.

— Нимә был? — тим.

— Тары ере.

— Тары түгел, сүп бит! — Тегене нык кына төртөп ебәрзем. — Өгәр азна эсендә тап-таза итеп утатмаһаң, ошонда килтереп үзеңде үлтергәнсе тукмайым, — тип йозроҡ күрһәттем.

Утатты. Тарыһы котороп уңды. Алдағы йылға быны Мәскәүгә Ауыл хужаһы күргәзмәһенә ебәрзек. Кызыкһынған төрлө кеше бынан: “Ниндәй ысул менән үстерзегез был тиклем мул уңышты?” — тип һорайзар икән. “Рәпиков ысулы менән”, — ти икән был. Хатта бер ғалим бик озак уйланып торғас: “Ә-ә, үсәмә төшөтө. Был ысул әле бик яңы. Әммә уның перспективаны ифрат зур”, — тигән үзенең юлдаштарына.

1.1.97.

Тыныс кына Яңы йылға килеп индек. Сәғәт берзә Тимербулат шылтыратты. Байрамды Рауза, Әлфия, Олег, мин, һеңлем Салисә каршыланык. Гел якиһи нәмәләргә искә төшөрзөк. Кызым минең — хазина. Акылы ла, йөрәге лә, эшһөйәр кулдары ла, намысы иң юғары заттан. Олег та бик һәйбәт кеше булып сықты, кеше булып ойошто. (Бәлки, минең дә йөгөнтөм барзыр.)

5.1.97.

1939 йылы ахтак Насибуллинга бер костюм һаттым. Ул эштән сыккан фәкир студент ине. Тарих кабинетында лаборант булып эшләй башлагас, котая төштө. Костюмдың ярты хакын шунда ук бирзе.

– Насибуллин, калғанын түләр инең, – тим, бер орағас.

– Күрәһең бит инде, Мостай, ауызымды ашам, үпкәм күренеп тора. – Ул зур итеп ауызын асты, арык ине бите, бәләкәс кенә булып калды.

Тәненә ит кунмаһа ла, бурысын ваклап-ваклап түләп бөтөрзө.

23.1.97. Переделкино.

Быйыл юкка килеүемде нык аңланым. Тәндең дә, йәндең дә канаты төшөнкө. Йәш менән иҫәпләшмәй ярамай икән. Муса минән дә былай яфалана. Ул хатта төнөн йоклай алмай. Аптырағас, уның күңелен күтәрәйем тип такмак та язып караным.

Ғүмер үтә, дәрт бөтә, тип
Уфтанма, Муса Ғәли.
Кыз-кыркынды шырык-шырык
Шыркылдатырһың әле.
Муса әйтә: “Көт, ишәгем,
Һиңә нукта ишәмен,
Шул эшемде башкарғас та,
Ер кендеген тишәмен”.

Сәскәләрзә һөйөр ел бит һин,
Күбәләктәр куныр гөл бит һин.
Күңелдәрзә арбап, Муса Ғәли,
Һайрар ғына коштай гел бит һин.
Һайрап ебәрһәң дә бер тапкыр,
Йөрәк әрнеүзәрән туктатыр.

Бында Раил Байбулатов бар. Бик итәгәтле, ярзамсыл кеше. Ихлас күңелле, хәйләһез, әммә үзенсә хәйләкәрлеге бар.

Илгиз миңә әйтә: “Әткәй, үзеңде һакла, йөрәгеңде кызған”, – ти. “Куркма, улым, мин үлгәс тә йөрәгем өс көн тибеп ятыр әле”.

24.1.97.

Үз әүмерзәрендә кешеләр бер-береһенә күп нәмәне әйтергә өлгөрмәй калалар. Йә тартыналар, йә шарттары тура килмәй. Шуларзың иң үкенеслеһе – әйтелмәгән рәхмәт менән әйтелмәгән мөхәббәт.

Сирләп ятам. Илгиз мине карай. 3 көн кырынмағанмын.
– Улым, – тим, – миңә кырынырға әзерлә әле. Үлеп-нитеп китһәм, былай килешмәс... Әзәм алдында оят.

Урамда Мусаның тунына карап иҫем киткәндән һуң:

Истамбулга барып, тундар алдым.
Алған тункайзарым камалы.
Алған тункайзарым камалы ла,
Хәл-әхеүәлкәйзәрәм самалы.

Минән йыш кына һорайзар:

– Ижад процессы нисек була? Нисек һизәһең үзеңде?

– Ижад процессы – донъяңды онтоу ул. Бер нәмә лә һизеп булмай.

11. II. 97.

Күккә бакһам, хыял мине
Ярһыу атка мендерә.
Ергә баһам, кәрәм китеп,
Такырза йөгөндөрә.

Табанымды яланылар көсөктәр,
Сабыуымды сәйнәнеләр хөсөттәр.

12. II. 97.

Мейес сығарыусы Шәфик бик шаян карт ине. Ул Вәлетдин менән Гөлсирә өйөндә мейес сығарған. Гөлсирә әрпеш – күп һөйләр, аз кыймылдар катын. Останы ашатыуының рәте булмаған. Тегенең хәтере калып, былларзан, мәсхә-рәләп, көлмәк була. Эше тамамланғас, һорай икән:

– Вәлетдин, һинең өс метр самаһы тимер таяғың бармы?

– Юк шул. Ниңә ул?

– Бик кәрәк. Уны тапмаһаң, мейесең кайтарасак.

Вәлетдин бөтә урамды бер итеп һорашып, шундай тимерзе таба.

– Шулай за, ағай, быны нимә эшләтәһең?– ти Вәлетдин.

– Бына хәзер кыйыкка мен дә ошо таякты мөрийгә тык.

– Ниңә, ағай?

– Таяк буйлап төтөн тура сығасак. Мейесең һәйбәт тартасак.

– Иллә башлы ла икәнһең, ағай! – тип Вәлетдин шак қата.

17. II. 97.

Әлфиә безгә килә,
Берзә түгел, икелә.
Ике тулды, өс булды,
Әлфиә килә-килә.

Әлфиә бик ашытқан –
Без котолдок аслыктан.
Һимез һурпа һемерәм,
Һарык бото кимерәм.

Қаптым төрлө салатын,
Гүйә, үсте канатым.
Йота яззым телемде,
Шулай булғас, бел инде –
Ниндәй ошта Әлфиә.
Уға һәр кем баш эйә.

Әлфиә, әсәһе сирләгәндән бирле, безгә көн дә аш бешереп, нәк сәғәт икегә килтереп еткерә. Улар урам аша ғына тора. Бөгөн һуңланы. Шуға күрә бәйет сығарзым.

17.II.97.

*Төнгө йоколарым касты миңең.
Күз йомарлык хал юк. Уй бирмәй.
Йөрәк серзәремде һөйләр инем,
Йөрәк сиркәйзәрем буй бирмәй.*

20.II.97.

*Министрлар Советында Хәләф Ишморатовтың Ләлә исемле бик мөләйем,
бик алсақ секретары бар. Кисә Хәләфтең килгәнән көтөп ултырғанда Ләләгә
мәххиә (ода) язып бирзем.*

*Пар ат егеп, елдерзем мин
Ләләләргә,
Осраманым яфаларға,
Балаларға.
Язмыш-тәкдир ни кылһа ла,
Хозайымдан.
Ә уйымда Ләлә генә
Һәр дайымда.
Килеп еттем Ләләләргә
Пар ат егеп,
Шулай булғас, мин түгелме
Сая егет?!*

3.III.97.

*Әүәл замандарза башкорттоң башлыктары аш күтәргән, батырлары таиш
күтәргән, ялтылары баш күтәргән. Аш күтәргәндәр ашһыз калмаған, таиш
күтәргәндәрзе таиш басмаған, баш күтәргәндәр генә башһыз калғандар. Хәзер
нисектер, белмәйем.*

4.III.97.

*Урам аша Әлфиәгә
Күперзәр корор инем.
Шул күперзән арлы-бирле
Йөрөр зә торор инем.*

*Әлфиәләр тарафына
Ағып китте ак болот,
Үзем йөзөп сығыр инем
Ак болот кына булып.*

*Әлфиә безгә килә,
Ел булып елә-елә.
Косак тулы күстәнәс,
Үзе шундайын көләс.*

1.IV.97.

*Шатлык, бәхет көткән көндәремдә
Дусар булдым кай сак хәсрәт, гәмгә.
Иәннәт ишектәрен асам тим дә,
Килеп төртөләмен йәһәннәмгә.*

2.IV.97.

*Әлфиәлә гелән ике эш кайғыһы:
Береһе уның — яңы фарфор теш кайғыһы.
Икенсеһе — ялкау, йүнһез студентты
Инглизса ләпелдәтер тел кайғыһы.
Ышанабыз, бынан ары Әлфиәнең
Һис касан да теше тузмаҫ, теле талмаҫ.
Инглиздарзың хатта, тимен, былбылы ла
Әлфиәләй инглизса һайрай алмаҫ.*

*Өйзә юк ызғыш, орош,
Әлфиә бешерә бор(о)ш.
Йырлай-йырлай “Тәфтиләү”зе,
Әлфиә бешерә тәфтелизы.
Көс булһын, тин, көрәшкә,
Әлфиә кыззыра пирәшкә.*

*Көрәштән тынырға иртәрәк.
Көрәшер өсөн бит кәр кәрәк.
Инде кыштка карай юл ярам,
Карлы юлды ярмай юк сарам.*

17.IV.97.

*Беззең назан ғына киленебез Рәүфә бар. Уның ире — Раузаның кустыһы Фуат.
Рәүфә әүмер буйы еп иләү фабрикаһында эшләне. Ғәзелдәрзән-ғәзел. Бәтәһенә
лә кулынан килгәнсә ярзам итергә тырыша. Шунан һорайым: “Беззең нәсәл Ғ.
һиндәй кеше ине?” “Атаһының кәберен белмәй, кемлеген үзең шунан аңлап
бел”, — ти. Һиндәй тоғро хөкөм.*

*Фуат беззең — завод эшсәһе. Үзе ифрат нескә күңелле зат. Музыка ярата,
бигерәк тә классик музыка менән мауыға. Уның пластинкалары бихисап.
Вақыты булһа, патефонда зур симфониялар уйната. Милли рухлы Рәүфәне
симфониялар, ораториялар елатеп тә куя икән. Бер көндө был: “Тел шул
Пихтаун да Пихтаун... Һисек туймайһың?! Куй әле, исмаһам, үзебеззең
“Таштуғай”зы!” — ти икән.*

23.IV.97.

*Был донъяның хөкөмдәре каты —
Бер илатһа, кабат йыуатмай.
Бөкрөләрзе кәбер төзәтһә лә,
Шазраларзы һис ни шымартмай.*

3.V.97.

*Һуңғы көндәрзә генә телевизорза шундай әңгәмә булды. Дөрөсөрәге, алып
барыусы бик оло эшкыуар (американ ине, бугай) менән әңгәмәләште. Һүз сауза
һәм хезмәтләндереү сфераһы хакында барзы.*

Алып барыусы:

— Сауза эше ғәзел, намыҫлы була аламы?

Яуап:

— Мотлак булырға тейеш. Башкаса ярамай.

*— Тәү капитал туплау (первоначальное накопление) һәр сак вәхишәрсә
эшләнгән. Беззә лә хәзер шул хәл. Кеннедизың атаһы яман юл менән, хатта*

контрабанда менән капитал туплаган, тизәр. Ана ниндәй улдар үстәргән.

Яуап:

— Әйе, үстәргән. Шул ук вакытта уға карғыш төшкән. Язмыш язаһы килгән.

— Нисек?

— Өс улының икеһен үлтерзеләр. Өсөнсөһө лә әллә кайза китмәгән. Ә бер улының улы тауза саңғы шыуғанда һәләк булған. Был — донъялыкта ук яза килеү. Ғәзелһезлек, алдау, талау өсөн яза — котолғоһоз. Үзе котолон калһа, токомо яуап бирәсәк, — бына шулай тине бер бай абзый.

11.V.97.

Поэт чем нужнее народу, тем нежелательнее правительству. Даже самый мудрый правитель тайно или явно соперничает с Поэтом, чем-то завидует ему. Он ревнует, когда народ оказывает ему свою любовь. Даже самого великого поэта он признает пятым или десятым после себя. Это я знаю по истории и по своим наблюдениям за многие годы.

19—25.V.97.

Мәскәүҙә Башкортостан көндәре уҙы. Республикабыз йөзөнә кызыллык килмәне. Һәр ерҙә, һәр эштә юғары кимәл күрһәтелде. Рауил Бикбаевка һокланһып йөрөнөм. Фекере лә, һүзе лә мәғәнәле. Ойоштороу эштәре лә яҡшы башкарылды.

Башкортостан көндәрендә Мәскәү буйлап бөтә ергә лә сапманым. Үзем теләгән ергә үз яйым менән йөрөнөм. 20 майҙа манежда Өфө калаһы хужа булды. Иҫ киткес күргәзмә караньк. Үзеңде таныр өсөн ситкә барып күренеү кәрәк икән. Шунда ук Ямалетдинов табын корзо. Шәп табын. Мәскәүҙә йәшәүсе якташтар за байтак ине табында: З. Н. Нуриев, Динәра Байтерякова, Илгиз менән Нәзифә Кәримовтар, генералдар, ғалимдар. Минән дә тост әйттерзеләр. “Эта выставка показала не только товарный вид Уфы, но и содержание жизни Башкортостана”, — тигән булдым. 21-дә Миннацта осрашыу булды. Баләкәй генә һүз зә әйттем. (Әйткәнәмде Өфө ғәзиттәре басып сығарзы.) Шиғыр укыным. Министр Михайлов миңең сығышымды хуплап, миңе бөйөктәр рәтенә индерзе.

ЦДЛ-да ғәзәби кисә булды (22.V), үзебезкеләрҙән тыш, Сергей Михалков, Рәсүл Ғамзатов, Валентин Распутин, Владимир Костров, Елена Николаевская, Яков Козловский катнашты.

1.VI. 97.

У меня совсем мало времени, меньше, чем у Президента. Ему принадлежит, на него работает время, множество людей: помощников, подчиненных, производственников и др., а на меня не работает ничье время, напротив, мое время отнимают посетители, просители, кто нуждается в моей помощи. Берут у меня время даром.

31.VI. 97.

Әлфиә менән Олег Америкаға Тимербулаттың университет бөтөрөүенә төбәп барғайнылар. Кис кайтып төштөләр. Булат тегендә калған. Унда эшләп тә, белемен дауам итеп тә йәшәргә уйлай икән (магистратурала). Хәйерлеге булһын инде. Үз юлын үзе һайлаһын. Ләкин унда бөтөнләйгә калырга теләге лә, ниәте лә юк. Быныһы миңә бик окшай. Күңелем теләгәнә.

20.VII.97.

Ниндәйҙер бер яман, яуыз закономерность. 20—30-сы йылдарҙа иң куркыныс дәһриҙәр (һуғышсан аллаһыҙар) мулла балалары ине. Хәҙер кисә генә ата

коммунист булып йөрөгәндәр хажга баралар, мәсет юлын тапайзар, мулла булырға ла хыялланалар.

Хәлил Барлыбаевка объективка (характеристика):

*Хәлил — якшылыкка дәлил.
Аты Хәлил. Эше хәләл.
Ырыу заты — Барлы-Бай.
Күззәрендә гакыл нуры,
Һүззәрендә баллы май.
... Дөрөсмө был — ай-һай?!*

11.VIII.97. Дача.

Ромен Ролландың “Истәлектәр”ен йәнә кулга алдым. Уны узған йылда укып сыккайным. Ул нәк 78 йыл йәшәгән. Мин уның йәшен кыуып еттем. Балки, узып та китермен. Әммә был мине артык кыуандырмай. Минең ижади әүмерем шул тиклем шыйык. Кызганьс. 19-20 йәшендә өлгөрөп еткән Роллан тау-тау бөйөк китаптар ижад иткән. Мин язғанды бергә кушып караһаң, уләрзы бар итеү өсөн 78 йыл буйы йәшәү зарур булмаған икән. Бының өсөн 35—40 йыл әүмер етер ине. Бында минең гәйебем зур. Шул ук вакытта мине әйзәп торор-лок ижади, рухи, интеллектуаль мөхит тә етерлек булмаған. Егерме йәшемә тиклем мин ни күрзем? Нимә менән мауыктым, ниндәй максаттар куйзым алдыма? Үз мөхитемдәге ниндәй бөйөктәргә үрелеп караным да донъяның ниндәй бөйөк шәхестәре менән мауыктым?

17-гә еткәнсе кумыз менән гармундан башка музыка коралы күрмәнем. Келәштә курайзы бер әбей генә уйнай ине. Ромен 21 йәшендә француздың бөйөк композиторы Сен-Санска шак катырлык хат яза (13.IV.1887). Сәнгәт, сәйәсәт, гуманистик принциптар тураһында, сәнгәттең (музыканың) интернациональ йөкмәткеһе хақында тәрән фекер йөрөтә. Хаттың сәбәбе шул: Сен-Санс Вагнерзың “Лоэнгрин” операһын Парижда куйзырыуға каршы сығыусылар яғында. Каршы сығыузың сәбәбе: Вагнер — немец.

Ошо ук 1887 йылда ул Лев Толстой менән хат алыша, йәштән үк Ибсен менән таныша. Бына кемдәрзән һабак ала. Виктор Гюго ла иҗән әле. Уны күрә. Үзе бер рухи байлык. Зур музыканттар, артистар, рәссамдар менән аралаша. “Комеди француз” театрының үсмер сактан ук эсен-тышың белә. Ә мин 20 йәшемдә тәү тапкыр опера тыңланым. Эсем бошто, тәмен дә, йәмен дә тапманым. Сөнки назанмын. Һуңырак Сәләх Кулибай менән балет каранык. Озақ бейеүзәре мине ялкытты. Сәләх, ярым шаярып: “Нимә аңланың?”— тине. “Нимәһен аңлап тораһың. Төрлөсә кыланып бейенеләр инде...”— Яуабым шул булды. Кулибай, мине ирештереп булыр, былай төшөндөрзө: “Балерина аяғын алға һуҙһа, “яратам” тигәнде аңлата, артқа ташлаһа, “яратмайым” ти”. Сәләх мине, моғайын, шаярткандыр. Әммә быға үзе лә ышанманымы икән?

Рабфакта укығанда студенттар бейеү түңәрәгенә йөрөп, бейергә (танцевать итергә) өйрәнде. Мин йөрөмәнем. Кейемем фәкир, зорурлығым бай ине. Йөрөргә оялдым.

Быныһы — Роллан хақында әйтәм — аңлашыла. Бына Тукай феномены айырыуса серле. Тукай тураһында һүз сыккас, бер сак минең өйөмдә Ғәзим Шафиков уның поэзияһына қарата самалығына баһа әйтте. Мин уға үземдең карашымды былай тип белдерзем: “Тукай поэзияһын уның бар булмышынан айырып қарарға ярамай. Тарих буйынса уны көтөп алған татар халқы уны шағир итеп кенә түгел, Тукай итеп қабул қылған, әлегәсә шулай инана”.

20.IX.97.

Аксага мохтаж дусың һинән һорамаһа ла, үзең белеп биреү кәрәк. Кәңәшкә мохтаж кешегә һорамағанда кәңәш биреү кәрәкмәй. Һорамай биргән кәңәште күп әзәм кабул итмәй, киреһенсә, хәтерә кала. Йәнәһе, ул үзе бөтәһен дә белә. Бигерәк тә зур түрәләргә был окшамай. Хәзер берәүгә лә акыл бирергә атлығып бармайым.

21.IX.97.

Салисә хәтерләй. Ул әле тормошкә сыкмағайны. Сәләх Кулибай бер көн безгә килде. Шаярып Салисәгә әйтә:

- *Ниңә кейәүгә сыкмайһың, һылыуым?*
- *Кейәүе юк бит. Бәлки, һез берәрһенә димләргегез, Сәләх ағай?*
- *Куй, һылыуым, мин димләгән кейәүзең йүне булмаҫ ул, – ти Кулибай.*

3.X.97.

Посредственность всегда тайно питает ненависть к таланту, хотя, как правило, при людях она выражает восхищение им. А в жизни вообще иные высокопоставленные особы не терпят тех, кто их превосходят по уму, хотя они сами не глупцы, ибо видят ум у других.

5.X.97.

Мөхәббәт аркаһында коштар ызғыша, йәнлектәр һәм йырткыстар кан тузғыша, әммә үлтерешмәй. Еңелгән ир заты, еңелеүен танып, юлдан китә, еңеүсене эзәрләп үс алмай. Ә кеше иһә еңеүсене юк итеүгә барып етә. Йырткыстан да былай. Мөхәббәт аркаһында ғына түгел, байлыҡ, шөһрәт, дәрәжә, карьера өсөн кешеләр бер-береһенең боғазын сәйнәй. Кот оскос нәмә бит был.

15.X.97.

Нимә эшләптер ошо азнала Ромен Ролландың “Истәлектәр”ен, Федор Шалапиндың “Ғүмер тураһында повесть” китабын, Зәки Валидиҙең “Хәтирәләр”ен караштырғылап ултырҙым. Әгәр бынан утыз-кырк йылдар әүәл был китаптарҙы тырышып өйрәнгән булһам, шул ук ваҡытта ошо бөйөк шәхестәрҙең эшләгән эштәренең күләмен һәм эстәлеген күз алдына килтерә алһам, үтә киммәтле һабактар үзләштерер инем. Хәзер үз-үземә битәр генә ишетәм. Извлек бы урок, теперь извлекаю укор. Укор за то, насколько тощ и хил итог моих усилий, моего труда. Обидно!

Биш көндән һуң миңә 78 тула.

30.X.97.

У меня посмертной славы не будет. Я не был ни изгоем, ни пасынком своего времени. Поэтому не ждет меня ореол ни мученика, ни героя. Обиженные своим временем или якобы обиженные обрастают потом мифом. У меня “весь гардероб со мной”. Мифа потом не будет. Единственное желание мое: чтобы вчитывались в мои книги, в мои строки. Пока меня даже умные критики читали довольно бегло, подчиняя меня своим творческим концепциям. Я счастлив тем, что в Советском Союзе многомиллионный читатель хорошо принимал меня. Об этом говорят многочисленные читательские письма. Пришло однажды такое письмо (оно, наверно, хранится в моем архиве), которое потрясло меня. Писала женщина из Дальнего Востока. Примерно такой текст: “У меня в жизни сложилась такая ситуация, что я окончательно решила уйти из жизни. Утром пришла “Роман-газета”. Я ее выписываю.

Начала перелистывать вашу повесть “Долгое-долгое детство”. Понемногу увлеклась. “Ладно, говорю, завтра уйду”. Завтра тоже не ушла. Дочитала. И решила остаться на этом свете”. Она не говорила о причине своего первоначального столь ужасного решения. Я ответил ей. Но переписка не состоялась.

3.1.98.

Иртән иртүк ЖКО-ға шылтыратам. Трубканы, күрәһең, йыйыштырыусы катын алды. Әле туғыз тулмағайны.

– *Кем шылтырата? Начальство юк әле.*

– *Мостай Кәрим шылтырата.*

– *Кем?*

– *Мостай Кәрим.*

– *Белмәйем.*

– *Ә һез инженерзың кем икәннен беләһегезме?*

– *Беләм. Беззә главныйы ла бар.*

– *Улайһа аңларһығыз. Мин Языусылар союзында главный инженер булып эшләйем.*

– *Баш ваттырып тормайынса ғына, тәүзә үк шулай тиһәгезсе.*

7.1.98.

Без йәш сакта һәр хөрт шағир үзенсә насар яза ине. Мәсәлән, Зиннәт Котип йәки Мөбәр Тимский. Хәзер йәш шағирзарзың байтағы һәйбәт яза, ләкин бер һәйбәте икенсе һәйбәттән айырылмай.

24.1.98.

Бер кеше миңә килеп инде. Йәнәһе, унда хәйлә, тапкырлык һаләк күп.

– *Ағай, – ти, – кәңәш, акыл бирегез.*

– *Ниндәй кәңәш?*

– *Һеззән акса һорап торорға кәңәш итмәһегезме икән?*

– *Кисерегез, быға миңә акылым етмәй.*

Шулай за 50 һумды алып китте.

25.1.98.

На днях по телевидению какой-то умник обвинил Добролюбова, Чернышевского в том, что они положили начало крушению царизма, империи. Они, на мой взгляд, как и Радищев, были мальчишками, которые кричали: “Король-то голый!” Не нужно обвинять мальчиков за наготу королей. Этих кричащих мальчиков в истории было великое множество, когда короли вконец обносились.

26.1.98.

Народ России верит двум вещам: сплетням о высшей власти и обещаниям, лживым посулам той же власти. Без веры не живем!

30.1.98.

Рустарзың шундай һүзе бар: баш төзәтеүзе “клин клином вышибают” тизәр. Дөрөс түгел был. Иске шынаны сығарам тип, яңы шына қағаһың. Бакһаң, искеһе лә тороп кала, яңыһы ла кысыла.

30.1.98.

Минән әңгәмә алырға “Башкортостан”дан Тамара Искәндәрова килде. Ул һәйбәт шағирә.

О Тамаре

(Поэма)

*Искәндәри Тамара,
Не обижай комара!*

Конец поэмы

*Создал сей шедевр во второй день после Рамазана 1998 г.
Гомер XXI века Мустай Карим.***1.II.98.**

Сначала люди создают богов, приносят ему жертвы, потом обыватели приносят богов себе в жертву. Так всегда.

16.II.98.

Без кисерештәрән, күңел тетрәнеүзәрән һакланырға тырышабыз, әүмеребезге курсалайбыз, йәнәһе. Ә бит сәләмәт ағастарзың япрактары дауылдарға ла бирешмәйзәр, хатта нығыналар. Ул япрактарзы корттар ғына һәләк итә ала. Әзәмде кисерештәр түгел, үкенестәр какшата.

4.III.98.

*Әй, ағалар гәмһез кар һыузары,
Әй, кыуана сабый йылғасыктар,
Әйтерһең дә, улар әүмерлеккә,
Хатта мәңгелеккә юлға сыгккан.
Мин дә шулай баһтым һукмағыма,
Юлдың осо юк, тип, имештер зә...
Юл баһланған икән, азағы бар,
Кәрәк шуның менән килешергә.*

17.III.98.

Я пришел к не очень скромной мысли: моя жизнь принадлежит не только мне, но и моим детям, друзьям, моим читателям. Смерть моя тоже отчасти будет принадлежать им. Поэтому очень хочется, чтобы моя смерть была достойной, да бы не унижала их.

22.III.98.

В 1449 году англичане (Сливер Кромвель) обезглавили своего “божественного” короля Карла I. Он из “священного” превратился в обычного мертвеца. Спустя 469 лет россияне предали смерти “кровавого” Николая II. Теперь же из когда-то “кровавого” мертвеца хотят сделать святого. Так и сделают. Вот таковы причуды истории.

В 1714 году у англичан вышло затруднение с избранием короля. Они пригласили на престол немца, назвали Георгом I, тот не знал ни слова по-английски, так и не научился, не хотел. По этому поводу Джавахарлал Неру в своей книге “Взгляд на всемирную историю” воскликнул: “Английский король не знал английского языка!” Сын Георга I Георг II тоже еле понимал по-английски. Выражаясь современным лексиконом, “владел языком со словарем”. Этим королям не было дела до народа, да и народу до них. Это было в средние века. И теперь претендуют на престол, то бишь на президентское кресло в Башкортостане глухонемые в части знания языка, культуры, психологического уклада народа, коренного народа республики.

О Бабуре. Он любил вино. Однажды на войне стала дилемма. Отступить или идти на явную гибель. Положение было критическое. Он предпочел встретить смерть, чем бежать. В этот отчаянный час решил бросить пить и разбил все свои винные кубки. Трезвым выиграл бой. Большие никогда не пил. Иной слабак в такой ситуации искал бы в вине опору, утешение и надежду. Конечно, погиб бы...

В 1777 году во Франции было 1 миллион 100 тысяч нищих. Вот где почва и истоки Великой Французской революции. Современные богачи России плодят нищих, обирая народ и государство. Одумайтесь, господа! Нет ничего сильнее и беспощаднее нищих.

Кстати, репрессии в СССР продолжались более 35 лет, во Франции репрессии такого же масштаба первоначально вместились в четыре года (1799 – 1893 гг.)

28.III.98.

Назарзың да 80 йәшлек юбилейына барырға йыйынам, ихлас барам, бергә уззырған йылдар, татыу, дуҫ йәшәгән йылдар хакына (улар тап 50) барам. Яманһыу, үкенесле, албитә. Канатланып, осоп барыр инем бит, әүәлгесә буһа.

Телефон кенәгәһенә язып ташлаган экспромт.

Мөхәббәтемә

*Болоттарға урармын да
Томандарға төрөрмөн,
Кояш булып яндырыр за
Елдәр булып өрөрмөн.*

6.IV.98.

После ухода гения современники сокрушаются: “Проглядели гения...” А гений ничего не “проглядывал”, делал свое дело и ушел, не подозревая, что он гений.

Томас Манн. Книга “Европа на пороге II тысячелетия (стр. 135). “С тех пор, как я занялся художественным творчеством, я ощущал и был уверен, что меня связывает с моим народом счастливое понимание его чаяний, его духовных традиций. По своей природе я гораздо более склонен быть представителем, выразителем дум, нежели мучеником, нести людям немного возвышенной радости, а не питать ненависть и разжигать борьбу”.

Как импонирует мне это суждение. Такое мог бы сказать только Пушкин, а не Лермонтов, не Достоевский, тем более не Солженицын.

16.IV.98.

Исең дә китерлек, котоң да осорлок хал. Русса әйткәндә, навождение, мистика: бөгөн 1988 йылдың ноябрь айында Кытайға язган көндәлектәрзе, бүтән материалдарзы карап ултырзым. Улар “Кытай” тигән папкаға туплангайны. Гао Ман (“Озон-озак бала сак”тың тәржемәсеһе) менән Тай Циньдың (“Прометей”зың тәржемәсеһе) хаттарын яңынан укып сыктым. Эшем бөткәс тә, телевизорзы токандырзым. “Время” дауам итә икән. Капыл

экранда Гао Ман пәйзә булды. Туғыз йыл ярымдан һуң тәү күрҙем. Сәстәре генә ағара төшкән. Уның исемен экранда язып күрһәттеләр.

Әллә һиндәй тылсымлы нәмә булды был. Шомланып калдым.

30.IV.98.

Донъя туззы. Уны тиз үк
Һипләү кәрәк,
Кото китте, ибе бөттө,
Ипләү кәрәк.
Ремонт менән шөгәлләнмәй
Үзе Алла.
Ипләү-һипләү бәндәләргә
Тороп кала.

1.V.98.

Байрамды урланылар. Ана, урамда Нефтселәр һарайы алдында оркестр дәртеле көй уйнай. Ә эстә байрам юк. Һурып алдылар уны.

Әзәмдәр тараткан яуызлык, зар, көнсөлмөк, хәсрәт, ялғанлык донъяны завод торбаларынан сыткан һарғылт-йәшел төтөндән нығырак ағыулай. Танауға төтөн есе килеп бәрелгәндәй, рухка ана шул яман уй-тойғоларҙың шаукымы бәрәп инә.

Это было прекрасно: жить, когда ты живешь.

Пабло Неруда.

“Тере булһаң, йәшәү шундай гүзәл”.
Шулай тигән шағир, әжәл көтөп.
Һиндәй гүзәл үлән, шәфәк, төтөн,
Бала илауҙары моңдай гүзәл.

Ауыл ғажыл эйәһенең әйткәне:

Ашаһаң, тук булаһың,
Ашамаһаң, кыуык булаһың.
Байыһаң, хуп булаһың,
Ә бөлһәң, юк булаһың...

Йәнәһе, бик тапкыр әйтте...

31.V.98.

Заман йырҙары тураһында уйланам. Ә күңелемдә “Бейеш”, “Сәлимәкәй”, “Буранбай”, “Колой кантон”, “Һандугас”, “Түрәкәй”, “Сибай”, “Таштуғай”, “Ашказар” һ.б., һ.б. Татар, рус йырҙары қолағымда яңғырай. “Тәфтиләү”, “Уйыл”, “Кара урман”, “Степь да степь кругом”, “Есть на Волге утес”, “Славное море – священный Байкал”. Был йырҙарҙың һыны, кәүзәләнеше, есе, төсө, хайран калырлык моңо бар. Һәр берәһенең асылында тәрән драматизм ята. Бөтәһе лә күз алдына килеп баһа.

Хәзерге йырҙарҙың күнселеген тыңлау – төбө тишек бокалдан шарап эсеү шикелле. Шарапты һоһоп алаһың, ауызыңа еткәнсе түгелеп бөтә. Әлегә йырҙар за күңелгә еткәнсе һауала шартлап, юк була.

Ундай йырҙарҙың ике генә һүзе бар:

Беренсеһе – яратам, яратам, яратам, яра, яра...

Икенсеһе – әсәйемде һағынам, һағынам, һағынам, һағын... һағ... һа...

Кешеләрзе бер-береһе менән якынайта, ойоштора торған йырҙар бөтөн бара. Әгәр майҙанда йәш-елкенсәк, табында кунактар бер-береһенә кушылып йырлай икән, улар ихтыярҙан тыш бер-береһенә теләктәшлек, яҡынлык күрһәтә. Йәғни уларҙың күңелдәрен моң берләштерә.

Без, кешеләр, зарланьрға шул тиклем өйрәнен алдык — йыш кына бал ялай-ялай илайбыз. Шишмә һабантуйында күрше ауылдан бер козағыйзы ослаттым. Тегенән хәл һорашам:

- *Тормоштар — көнкүрмештәр нисек, козағый?*
 - *Һөйләмә инде, коза, шәптән түгел. Ике ай пенсия биргәндәре юк.*
 - *Ошо арала үзәң кунакка барып сығырға ниәтләп тора инем. Кире дүнермен, ахырыһы, былай булғас...*
 - *Улай итә күрмә, козакайым. Кил! Курам тулы мал-тыуарым, кош-кортотом бар. Иншалла. Һине һыйларлыҡ һыйым табылыр.*
 - *Үзәң зарланып торғас ни...*
 - *Минең зары һин тыңлама. Яңылыш ыскындырҙым. Ғәзәткә инеп бара шул, кәһәрәң. Иртәгә килһәң, бөгөн кайтып тәкә һуйзырам...*
- Бара алманым. Козағыйҙың тәкәһе иҫән калды.*

2.X.98.

Самая великая трагическая ошибка человека в том, что он придумал машину, сильнее, бесконечно раз сильнее его самого, и сам стал его винтиком. Перед ней он уже бессильный. Он не в состоянии ею управлять.

17.X.98.

Поэзия — это как балет. К ней поздно приходит нельзя, просто невозможно. Поэзия — это удел молодости, даже юности. Только с той разницей: пришедший в поэзию в юности, там может остаться надолго. В балете — нет.

8.XI.98.

Тимербулату назидание.

Обиженных не обижай, униженных не унижай, повинившихся не обвиняй. На старости лет испытасшь божью благодать (сауап), утешение и спокойствие совести (выждан тыныслығы).

18.I.99.

Бөтә донъябыҙҙы куптарып, яңы фатирға күсергә йыйынабыз. Рауза сирләү сәбәпле, Әлфия менән бергә кушылырға мәжбүрбөз. Рәхмәт Мортаза Ғөбәйзуловичка. Ул безҙе иркен һәм уңайлы урынлаштырырға Усмановка әмер бирҙе. “Квартираһын һәйбәт итеп, еренә еткереп эшләгез”, — тине. Быныһы былтыр булды.

Был квартирала 40 йыл торҙоҡ. Имен йәшәнек. Өйбөззөң кото булды. Күп кунактар күрҙөк, күңел байыктырҙыҡ.

Әле йыйынғанда элекке язмалар килеп сыға. Бына 1969 йылдың майында дуғым, якташым Миңнулла Гәрәев менән Александра Андреевнаның көмөш туйында әйткән һүҙем килеп сықты.

Миңнулла менән Шураға

*Көмөш булла ла туйығыз,
Үзегез алтын безгә.
Бер һокланып, бер шатланып
Карайбыз йөзөгөгә.
Гөлшураһы кәләш кеүек,*

*Миңнулла егет кенә,
Моғайын, былар бер-береһен
Йоклата һөйөп кенә,
Уята үбеп кенә.*

*Килер көндәрегез килһен
Йылмайып-көлөп кенә,
Озак йәшәү бәхетенең
Кәзерен белеп кенә,
Йәшәгез көлөп кенә...*

*Тағы бер язма.
Мне некогда возвращаться и обсуждать прошлые ошибки, дай бог, справ-
ляться с текущими.*

*– Инәй, Рәсәй зурмы ул?– тинем.
– Дурт тарафтағы күз күреме ер – ана шул Рәсәй инде.*

19. I. 99.

Булат менән икәүләп Мәскәүгә ЦКБ-ла Рәсүлдең хәлен барып белдек. Бик ауыр тойғолар менән кайттык. Ғорур карагош сак-сак атлай. Без килгәнгә бик кыуанды. Булатка яңы сыткан китабын бүләк итте. Безге лифтка тиклем озата килде. Без уны палатаһына саклы кире озаттык, үзен генә ебәрергә курктык. Башы әйләнә. Вакыт, замана бәләләре, сирзәр кешене ниндәй хәлгә төшөрә. Кулдары калтырай. Шулай за өстәлендә ак кағыз, язылған шиғри юлдар ята. Тыныс хушлаштык, әйтерһең, алда озон-озон әүмер бар.

20. I. 99.

Әлекке көндө Патимат шылтыратты. Рәсүл өсөн безгә Рим Әхмәдов эшләгән дарыузарзы һораны. Рим, уға рәхмәт, бер тәүлек эсендә өлгөртөп килтерзе. Поезд менән ебәрзем. Проводниңның исеме Әлфия. Был уңай менән әүәлге күңелһез хәл исема килеп төштө. 1985 йылда ошо ук больница ятқан Кайсын Кулиевты дауалаған врач бер көндө миңә шылтыратты: “Кулиевтың кымыз эскеһе килә”, – тине. Февраль ине. Шафрандан ысын (натуральный) кымыз килтертеп, самолетка ебәрттем. Уны Кайсындың улы Эльдар каршы алды. Бер аззан үзем Мәскәүгә барзым. Тағы ла кымыз килтерзем. Үзен күрзем. Үтә кыуанды. Ул кымыздың инде тәнгә файҙаһы булмағандыр. Был инде күңел эше, йән теләүе ине. Рәсүлгә Рим дарыузары файҙа итер, тип ышанам. Ике дуғым да Башкортостан тупрағында үскән үләндәрҙән сихәт көткән.

22. II. 99.

*Килде-киттеле донъяға
Килдем дә китеп барам.
Бәндәмен. Шәт, буталғандыр
Хәләле менән харам.
Йәнем һәләк йомарт булды,
Акылым ғына – һаран.*

10. III. 99.

Әсем бошон каршыланым иртәне. Рауза ла алға бармай, Әлфия лә сирләп тора, үзем дә шәптән түгелмен. Бер Олег кына йүгерә. Шәп кеше булып сыкты ул. Малайлык дыуамаллығы бөтөнләй кәмене. Рухы безгә нык бәйләнде.

Донъябыздың тоткаһы, албиттә, — Әлфиә. Шуға күрә уның хақында гел борсолоп торам. Эштән һуңлап кайтһа ла хәуефләһә башлайым. Картайғас шулай икән кеше: гел борсолоп йәшәлә. Тормош ағышына тәбсир итә алмағас, борсолоуҙан башка сара кала алмай.

18. III.99.

Раузаның апайы Һәзиә апай бик уңған, аҡыллы кеше ине. Тик теле үтә әсе булды. Әше, аҡылы менән төзәткәндә ул әсе теле менән боза ине. Ә безҙең ауылда күршебез әрпеш Гөлсирә булдығыһыҙ әше менән бозғанды уның татлы теле төзәтә ине. Һәзиә апай гел отторошло, Гөлсирә гел отошло булып кала ине.

Гөлсирә сөйлә-бөшлө бәләште лә теле менән бөшөрөп, Вәлетдиндә һыйлай. Теге мактап бөтә алмай катынының һыйын.

21. III.99.

Мой дом был почти проходным двором, любой человек без моего приглашения мог перешагнуть мой порог. А в душу мою я не пускал всякого желающего. Она — не проходной двор.

4. IV.99.

Миңә яҡшы мөнәсәбәттә булған, хатта мине яратқан бәғзе языусылар, шағирҙар, шағирәләр миңә һөйәркәгә караған шикелле карайҙар. Аулакта яратыуҙарын һөйләп кыуандыралар, кеше алдында һөйләгәндә, язған мәкәләләрҙә минең исемдә телгә алырға шөрләйҙәр. Ошо көндәрҙә генә бер дүҫ шағирҙың әңгәмәһе булды. Ана шундайыраҡ... Ирҙәр бит кеше алдында һөйәркәһенең исемен телдән ысҡындырмай. Бисәһенә барып етеүе ихтимал был хәбәрҙең.

25. V.99.

Үҙемә кобайыр

*Унда уйын уинаным,
Ун биштә көс һынаным,
Утыҙға уй уйланым,
Кыркымда мин кыркылдым,
Иллемдә икеләндем,
Алтмышымда алкындым,
Етмешемдә елкендем,
Ҡикһәндә бер һелкендем,
Тукһан тулмай туңҡайзым.
Ни күрҙем дә ни белдем, —
Таң атты ла кис килде.
... Осто кунды бер турғай —
Узған әүмер шул, бугай.*

16. VI.99.

Шундай йыр бар:

*Һандуғастар ояла,
Оялары быяла.
Һандуғас балаһы кеүек,
Шат йәшәйек донъяла.*

Һандуғас — моңло кош. Шуға күрә, ул шат түгелдер, ти мен. Моңло заттар шат булмайҙар.

21.VI.99.

Будапештта (1944-тең азағы) каты һуғыштар бара ине. Мищенко тигән майорзың самоходный артиллерия полкында булдым. Шунда башкорт егете менән осраштым. Ул штабта телефонист ине. Башкортса һөйләшеп рәхәт-ләндек. Мин уның тураһында исталектәрәмдә язып киткәйнем. Күптән түгел шундай телеграмма килеп төштө: “Целенный. Хайбуллинский район. Поздравляю с праздником. Вспомним штаб Мищенко. Аманбаев Хурмат”. Күрәһең, ул “Ағизел” (№2, 1999) журналын укығандыр.

23.VI.99.

Был көндәрҙә Рауза бик яфалана. Арка һөйәге үлтереп һызлай. Ятһа — тора алмай, торһа — ята алмай ызалана. Нимәләр генә эшләһәк тә, файҙаһы теймәй. Ул хәҙер бөтөнләй бала хәлендә. Көйһөҙләһеп тә куя. Минә эргәһенән ебәрмәккә тырыша. Мин сак кына юғалып торһам: “Кайҙа ул?” — тип һорай икән. Кәйефе арыу, тәне һызламаған бер мәлдә миңә әйтә һалды: “Мин бит һиңә яңынан ғашик булдым. Һинең һиндәй кеше икәнлегендә әле генә һығытып белдем. Һин миңең өсөн тәңре икәнһең. Йәш сакта ығы-зығы күп булды. Бер-беребезҙе тамам һынарға форсат теймәне. Нисек йәшәүебезҙе, кемебез кем икәнде тикшереп торһаныҡ”. Шулай ти.

Балаларым бәләкәй сакта сирләп китһәләр, нык борсола инем. Әммә улар-зың һауығыуына өмөт булғас, сыҙай инем. Хәҙер Раузаға карата ундай өмөт бик самалы.

25.VI.99.

Вдруг пришла такая мысль, вернее, пришло желание дать совет молодым девушкам: не выходите замуж из жалости, надеясь, что со временем жалость эта превратится в любовь. Быть тому не дано. Это — любовь в лучшем случае превратится в жалость, в худшем — в ненависть, в случае разочарования. Но жалость никогда любовью не станет. (Дездемона полюбила Отелло за страдания, а не из жалости.) Не подбирайте, девушки, женихов так, как подбирают добрые люди брошенных котят. Подбирать брошенных котят и щенят — дело святое. Я сужу негуманно, жестоко. А почему ради ничтожества должна принесена в жертву другая благородная жизнь? Я знаю одну прекрасную, умную, благородную женщину, которая три или четыре раза подбирала этих “слепых котят”, конечно, расставалась с ними. Те навсегда оставались котятами, не став хоть приличными котами.

Подбирайте предмет любви своей, восхищаясь им. Если придет, не дай Бог, разочарование, тогда хоть есть за что переживать, есть о чем каяться. Ибо перед разочарованием было очарование.

На эту тему хотелось бы побеседовать с молодежью по телевидению. Но кто же из молодых людей будет сидеть у телевизора и слушать меня? Это — только один из аспектов. Тема эта неисчерпаемая.

27.VI.99.

Меня часто спрашивают: “Какие убеждения руководили лично вами в молодости и какие руководят сейчас?” Честно говоря, я никогда не думал о моих убеждениях. Вернее, я, пожалуй, жил не по убеждениям, а старался жить по совести.

29.VI.99.

Каланың баш архитекторы урынбаһары Урал Ураксин миңе үззәрәнә сакырып, Өфөнөң алда каралған төзөлөш пландары, схемалары менән таныштырҙы. Илдә кыйынлыҡ, нимәгә тотонһаң да эш аксаға, дөрөһөрәге, аксаһыз-

лыкка барып төртөлә. Ә Урал бөтәһе тураһында ла шундай мауығып, рухланып, инанып һөйләй, әйтерһең, бөтәһе лә тап ул һөйләгәнсә, бына тигән буласак. Уның ышаныуы миңә лә күсте, мине лә әсир итте. Төзөүселәр, моғайын, иң фантазер, иң оптимист халықтыр. Мин иң арзаклы төзөүселәрҙән Леонид Балабан, Ғилман Әсәдуллин менән дуҫлыкта йәшәнем. Әйтәйек, уларға: “Иртәгә кискә ер тетрәйәсәк”, – тиһәләр, тегеләрҙән шундай яуапты ишетер инек: “Улайһа, иртәгә төшкә тиклем бынау объектты мотлак төзөп бөтөрөгә һәм тапшырырға кәрәк. Юғиһә, һуңлап калыуыбыз ихтимал...”

Безҙең Урал да, моғайын, шулай тип әйтер ине...

30.VI.99.

Был турала әүләрәк язған булһам, һуңынан һызып тапшырдым. Язғанымды хәтерләмәйем дә кеүек. Аныҡ кына әйтә алмайым.

Моғайын, 5-6 йәштәр тирәһендә булғанмындыр. Миңә толстовка һәм кесәлә салбар тектерҙеләр. Лев Толстой кейә торған күлдәкте шулай атағандар икән ул сакта. Мине кейендерҙеләр. Оло инәйем хатта бер таҡмаҡ та әйтеп бирҙе:

Ай, улы ла, вай, улы,
Кесәләре кайыулы,
Кесәһенә кулын тығып,
Һыҙғыралыр бай улы.

Уны мин шунда ук отоп алдым. Урамға сығып, капка төбөнә баһтым. Кесәгә кулымды тыҡтым. Фи-у-фи-у, һыҙғыраған булдым. Берәү зә быны күрмәне лә, ишетмәне лә. Кабатлап та карайым: “Ай, улы ла, вай, улы...” Ишетәүсә юк. Хәтерем ныҡ калды. Бәләкәй сакта мин шәп һыҙғыра инем. Ярай әле, әүмер буйы һыҙғырып йәшәмәгәнмен.

... Аптырағас, яңы кейемде котлатырға Кәйүп ағайҙарға киттем. Улар, исмаһам, баллап сәй эсерәләр.

Шул осорҙарҙа булғандыр быныһы ла. Ниндәйҙер байрам ине. Оло инәйемдә күрше Әскәп әбейҙәр сәйгә саҡырҙы. Улар фәкир торалар. Һыйыр-һарыҡ заты юк. Ике кәзәләре һәм тауыҡтары ғына бар. Оло инәйем кунак-һыйған мине калдырмай, үзе менән йөрөтә. Әскәп әбейҙәрҙәгә бөтә һый – тышы май менән сак кына йылытырған кыстыбый ине. Унан һуң безҙе юғары оста накыс кына донъя көткән Нурлығайән Ғәйшәһе алып китте. Быларҙа ла әлеге кыстыбый булып сықты. Быны күргәс, мин әйтә һалғанмын: “Был ни хикмәт? Бөтә ярлы кешеләр зә байрамда тары кыстыбыйы ғына бешерә икән...” Быны мин онотор за инем. Оноторманылар. Күрше-күлән байтаҡ йылдар буйы: “Был ни хикмәт? Ярлы кешеләр байрамда кыстыбыйы ғына бешерә икән...” – тип ирмәкләп һөйләй торғайны.

10.VII.99.

Рустың “Не в службу, а в дружбу” тигән әйтемен “Хезмәт күрһәттеп түгел, хөрмәт күрһәттеп эшләйем” тип булыр ине.

12.VII.99. Дача.

Бөгөн мунсанан һуң, бүтәндәргә фаһ итеп тормай, арыслан тоторлоҡ самаһы ғына хәмерҙән ауыз иттем. Әле икенсе катта үз бүлмәдә ултырам. Кояш байып килә. Донъя һап-һары. Һары төс ул – барлыҡ төстәрҙән төсө, йәғни унда бөтә төстәр зә бар. Унда бөтә мизгелдәр бар. Юкка һары төстө көзгә генә яһаралар... Ә түбәндәге – беренсе каттағы бер катлылар мине, эш бүлмәһендә зур эштәр, тәрән фекерҙәр менән мауығып ултыра, тип

уйлайзарзыр, могайын. Ә мин Келәш тарафтарына карап, рухланып ултырам. Донъя шундай ябай: каршымда кайындар һилдә ойоп ултыра, үләндәр өстөндә кояштың һуңғы нурзары йымылдай. Мин билдәле шағир за, донъя күргән, күптә кисергән фекер эйәһе лә түгел. Мин үз кәйефемә үзем риза булған “кыз-маса баш”мын. “Кызмаса баш” булыу ошо мәлдә ярайһы ғына дәрәжә икән. Минең был дәрәжәмде түбәнәйтеп караһындар әле...

Һиндәй күркәм әкиәт донъяһына килеп индем әле мин, хатта бынан сығып китеүе лә аяныс буласаҡ. Мунсаға тиклем бер шиғыр язырға маташып караным. Бары тәүге строфаһы килеп сықты.

Ошбыу донъяға юлыктым
Юрамал, уйнап кына.
Тәңре әйтте: “Кәзерен бел,
Һин бында кунак кына”.

14.VII.99.

Кабатлау булһа, һызырмын.

Һайысқан осканда шыкырзай, сәүкәләр сыр-сыу килеп кысқыра. Бүтән мөһабәт коштар за осканда үззәренә хас өн сығаралар. Мәшһүр һабан тургайы ла күккә ашып йырай. Бер һандуғас кына кыуак араһына касып, йәшеренеп һайрай. Могайын, даһизарзың асылы шулдыр. Улар ялһыға күренер өсөн ижад итмәйзәр, ә үззәренең бөйөк рухтары менән үззәре серләшәләр, үззәре бәхәсләшәләр. Баләкәс кенә һоро кошсоҡ — һандуғас — ана шул даһизар затынан. Тәбиғәт закондары коштар өсөн дә, ағәмдәр өсөн дә бер.

18.VII.99.

Кисә беренсе тапкыр күңел булырлык ямғыр яузы. Бөгөн дә төшкөләп китте. Игендәр тын алып калды.

29.VII.99.

Тап 10 йыл әүәл, Ырымбур өлкәһендә Рауил Бикбаевтың һеңдеһе Зөлхизәләрзә кунак булғаныбызза, иртә таңда тороп немецтарзан калған каралтыларзы карап йөрөгәндә, бер аласык ишеген астым. Шунан бер эт килеп сықты ла минең уң балтырымды умырып тешиләп алды. Эттең исеме Фред ине. Мин укол казатып маташманым. Фредтың сәләмәт булыуына ышанып, сара күрмәнем. Шулай за Рауил, азна һайын шылтыратып: “Фред которманымы?”— тип һорап торзо. Әле генә күршем Альберт менән һөйләшеп торғанда, уның эргәһендәге эте Каштанка (йәнәһе, артист актығы) шым ғына килеп, уң балтырымды батырып тешиләп алды. Теге сақтағы кеүек, салбар балағым да йыртылған булып сықты. Хәзер Каштанканың хәлен белеп торорға тура килә. Ул котороп китмәһә, шәт, мин дә котормам. “Үзебеззең эт” тип, был юлы ла укол-фәләһ менән маташманык.

Быларзы ни өсөн язам әле? Әллә ни зур вакиға түгел дә. Шулай за мин, был “тешиләнеү”зең файҙаһы барзыр, тип ышанам. Ул, могайын, организмды нығытып, кешегә эт сызамлығы бирәлер. Фредтың “дауаһы” 10 йылға еткәйне, Каштанканың кы бишкә сызаһа ла ризамын. Унан арыһына тағы берәй эт табылыр әле. Тормошта ла мине тешиләштергеләп нығыттылар. Берәүзәр, Фред ише, өскә ташиланды, икенселәр, Каштанка ише, арттан тешиләп касты. Һәр осракта фәһем һәм тәжрибә алдым.

8.VIII.99.

Береһе көндө Галина Гәрәваның бал корттары, тилереп, бөтә тирә-як кешеләрен сағып бөттө. Мине 4-5 ерзән эләктерзәләр. Өсөнсө көн шешенеп

йөрөйм. Етмәһә, кейәүем Олег мысқыллап көлә:”Шешенгәнсе шулай нимә эстең, атай?”— ти. Йә эттән, йә бал корттарынан яза алып йөрөйм шунда.

15.VIII.99.

Вдруг начал вспоминать, в каких домах я жил в Уфе. В 1928 году ночевал у наших односельчан в доме № 113 по улице Егора Сазонова (потом — ул. Сталина, сейчас — Коммунистическая). В 1935–1937 годах, учась в педрабфаке, жил в общежитии по ул. Карла Маркса, 31. Внизу был хлебный магазин. Когда учился в пединституте, один год жил в общежитии по ул. Гоголя, 11. В августе 1938 года мы с Вали Нафиковым переехали на квартиру, Достоевского, 47. Это был двухэтажный деревянный дом, мы жили на втором этаже. Дом теперь снесен. В том же доме в апреле 1941 года мы с Раузой поженились. Наша хозяйка Хадия апа была родной тетей Раузы. Оттуда я уехал на войну. После войны до сентября 1947 года оставались там же. В сентябре 1947 года нам дали две комнаты в трехкомнатной квартире. Дом барачного типа находился по улице Свердлова, 49. Он тоже снесен. В декабре 1953 года нам выделило Правительство трехкомнатную отдельную квартиру по ул. Ленина, 65 (кв.9). В ноябре 1958 года по прямому указанию первого секретаря обкома КПСС Нуриева З. Н. предоставили нам 4-х комнатную квартиру с залом в 35 кв.м. Нуриев сказал мне:”Многие видные деятели культуры, литературы, приехавшие в Уфу, бывают у тебя в гостях. Твой дом должен быть просторным”. Там мы прожили ровно 40 лет. Стены той квартиры хранят голоса и ауру многих и многих моих друзей и высоких гостей. Тут были Константин Симонов, Расул Гамзатов, Чингиз Айтматов, Сабит Муканов, Кайсын Кулиев, Хасан Туфан, Давид Кугультинов, Асхад Мухтар, Зульфия, Сергей Михалков, Гумер Баширов, Абдижамил Нурпеисов, Михаил Дудин, Мирзо Турсун-заде, Дмитрий Павлычко, Геворг Эмин, Яков Ухсай, Педер Хузангай, Президент Татарстана Минтимер Шаймиев, Шухрулло, Лев Константинович Богуш (академик), целые группы татарских, украинских, чувашских, азербайджанских, горно-алтайских, ленинградских, казахских писателей. Были иностранцы, не столь знаменитые, но видные деятели культуры и литературы.

В январе 1999 года переехали на ул. Энгельса, 5, чтобы соединиться с семьей Альфии. После болезни Раузы (она уже более 5 лет) мне трудно стало организовывать быт, Альфии — еще труднее. К новой квартире привыкаем медленно. Там остались 40 лет жизни, дух общения с людьми. Здесь этой атмосферы нет. Стены холодны, глухи, они не обогреты, не освещены, не обласканы душами моих друзей.

21.VIII.99.

1935 йылда педрабфакта уҡый башлағас та, безең бөтәбеззе лә врач караны. Общежитиеға килде ул. Йәш кенә мәрйә ине. Зур бүлмәлә малайзар, сисенеп, сират кәтәбез. Нәүбәт миңә етте. Фамилиямды һораны. Әйттем. Исемемде әйтергә аптырабырак калдым. Мине былай “Мостай” тип йөрөтәләр, мулла кушканы — “Мостафа”. Мин кысқырып яуапланым: “Мулла сказал — Мостафа”. Малайзар көлөп ебәрзе һәм байтак ваҡыт мине иреште-реп “Мулла сказал — Мостафа” тип йөрөттөләр. Бара торғас оноттолар.

3.IX.99.

Рауза бөгөн тәзрәгә қараны ла:
— Көндөң бөгөн төсө йәмһез икән, — тине. Тышта ямғыр яуа.

Раузаның күңелен күтәрәү өсөн мин йыш кына йыр сығарып, уға әйтәм.

*Ағизелдең аръяғында
Көтөү-көтөү боландыр.
Көн-төн һине уйлай-уйлай
Диуаналар буламдыр.*

6.IX.99. 11. 30 м.

Әле генә Назарзың вафаты тураһында хәбәр етте. Йәнем тетрәне. Беребез өсөн дә көтөлмәгән хәл түгел. Мин һине, Назар, әүмер буйына яраттым (60 йыл). Төрлө сәт булды. Һин миңең данымдан һәм мөхәббәтемдән көнләшеп яфаландың, үзеңде үзең бөтөрҙөң. Миңең бында бер ғәйебем дә юк. Мин һинең даныңды ла, мөхәббәтеңде лә тартып алманым. Һин, Назар, зур шағирһың. Һин киттең, мин калдым. Һинең үкенестәрең юк хәзер. Үкенәүҙәр — тереләргә генә хас нәмә.

Уның менән тәү тапкыр трамвайға осраштыҡ. Володарская урамында урынлашкан Матбугат йортонан үзәккә табан кайтып килә инек. Күрәһең, ул миңе шунда “Башкортостан” редакцияһында шәйләп калғандыр. Үзе килеп танышты. Илле йылдан ашыу уның менән тормош тип аталған, әзәбиәт тип исемләнгән “трамвай”ға бергә йөрөнөк. “Трамвай”зың айкалып-сайкалып барған, сөйлөгөп-һөрлөгөп киткән сәктәре ла булды. Без бирешмәнек, қолап төшмәнек. Аяҡ өстөндә нык торҙөк. Был юлдарҙы мин уның кәүҙәһен күреп кайтҡас, көс-хәл менән язам.

7.IX.99.

Назарҙы оҙаттыҡ. Дүртөйлөгә — Миңештегә алып киттеләр. Хушлашыу Нефтселәр һарайында булды. Халыҡ күп ине. Былай тышта, урамда халыҡ булманы. Мин быға бик ғәжәпләндем. Исэн ваҡытында уның аудиторияһы зур ине. Ижад кисәләрендә тамашасылар шығырым тулы була торғайны. Белмәй калыусылар күптәр. Кешеләр баксала бит. Хушлаша алмай калғандар үкенер инде. Назар менән бергә үземдең дә өлөшөмдө оҙаттым. Йәш буйынса башкорт языусылары араһында иң өлкәне мин калдым. Сират миңә килеп төртөлдө. Кырлы-мырлы дуһым, көт, оҙатламай мин дә һине кыуып етермен. Был хәл котолғоһоз, һин бирешмәй киттең.

10.IX.99.

Только в одном случае разлука меня не огорчает — это разлука с солнцем на закате, ибо оно утром непременно вернется живым и здоровым.

13.IX.99.

Кисерештәр эҙһез үтмәне. Кән бәһһымым 220/110. “Ашығыс ярҙам” сәкырттыҡ, уколдар қазанылар. Төнөн тыныс йокланым.

Унынсы числола миңең 80 йәшлегем тураһында Президент Указы булды. Был зур нәмә. Йөкмәткәһе лә зур, фәкт буларәк та эре. Хәтерем хаталанманә, әлегә тиклем тере шәхескә қарата республикала мотлак Президент Указы сыққаны юк ине. Бер төрлө уңайһыҙ за булып китте хатта. Саманан артмаймы икән был, тим. Шуныһы қызык: Указ сығыу тураһында берәү зә шылтыратманы. Күрәһең, быны һәммәһе лә — дуһтар, таныштар за — тәбиғи хәл тип қабул қылғандыр. Ә бит был ғәзәти генә вақиға түгел. Мин уны бик юғары баһалайым. Зур награда был...

13.IX.99.

Подлинное счастье сродни вдохновению. В том и другом случае испытываешь такое ощущение, будто общаешься с небесами, прикасаешься к самому Создателю.

21.IX.99.

Бөгөн яңы зур бәлә өстәлдә безгә: Рауза, йыгылып, оса һөйәген һындырзы. Әле ул атлап йөрөгәндә хәленә зарланһа, мин йыуата инем: “Шөкөр ит, бөтөнләй ятып сирләүселәр зә күп”. Зарланды, үз хәленә ризалаша алманы. Шоңкар ине ул, тауык хәленә төшөүен қабул қылманы. Бөгөн килеп ошо фажиғәгә тарынык. Сабырлық, сызамлық кәрәк. Сирле бала кеүек бәләкәс кенә булып ята. Киске 9-за профессор Булат Шамилович Минасов килде. “Хәле насар. Хәзер үк больницаға алып китергә кәрәк,— тине.—Иртүк операция яһарға тура килә. Был — котолғоһоз. Юғиһә һәләк буласак”. “Скорая помощь” килтертте. Сәғәт 10-да алып киттеләр. Әлфия менән Олег китте. Минасов операцияны үзе яһаясақ. Рауза әйтеп китте: “Иә тегеләй, иә былай булыр инде. Иртәгә иртүк кил. Һуңлама”,— тине. Был көндәрзә ул һәйбәт кенә йөрөй башлағайны. Зиһене лә асыклана төштө. Үзе: “Мин тиззән китеп барырым инде”,— тип бер нисә тапқыр кабатланы элегерәк.

22.IX.99.

Сәғәт 9-за Рауза эргәһендә булып кайттым. Реанимацияла ята. Төсө нык киткән. Мине таныны. Сәғәт 10-да операция башланьрға тейеш. Әле өйзә Минасовтың звоногын көтөп ултырам. Эшләп бөткәс, ул шытыратырға тейеш. Хәлдәр хәүефле.

...Операция уңышлы узған. Бөгөн эргәһенә индермәйзәр. Иртәгә барырым.

20.X.99.

Бына айзан ашыу инде ығы-зығылы йәшәйем. Октябрзәң 22-һендә тантаналы йыйылыш. Ә Рауза реанимацияла ята. Күңелдә байрам юк. Радио, телевидение, гәзиттәр шаулай. Нык шаулай. Әйтерһең дә, миһең менән хуш-лашырға ашығалар. Был эштәр ихлас күңелдән эшләнәлер, тим. Әммә бындай шау-шыузар кешеләрзәң қолағын тондороп, минән биззереһ тә куймағайы, тип курқам. Хозай за (мосолман хозайы) тораташка әйләнһә, бәсән юғалтыр ине.

5.XI.99.

Больницаға яттым, Рауза эргәһендә булайым, тинем. Ул һаман әле реанимацияла. Йәнемә урын таба алмаузан “История древней Греции” тигән китапты укый башланым. Аристофандың шундай юлдарына тап булдым:

Ведь демагогом быть — не дело грамотных,
Не дело граждан честных и порядочных,
Но неучей, негодных.

7.XI.99.

Был көндөң һиндәй бөйөк, һиндәй тарихи икәнен хәзер ақыл ғына баһалай, ә күпме генә теләһәм дә, әүәлгесә рухты канатландырыусы, йәнде йәмләндрәүсә яқтылык, йылылык тоя алмайым. Байрамды урланылар, байрамды талап алдылар яуыздар.

Рауза икенсе катта. Сәғәт һайын янына төшәм, кулдарын тотам. Тыныслана, хатта кыуана. Үзе сабый шикелле беспомощная. Фекере нык бутала. Күңелдә борсолуу ғына түгел — газап. Ни көтә беззә?

8.XI.99.

Телевизорза милиция байрамына арналған концерт караным. Шуның барышында төрлө хәбәрзәр һөйләп, эпизодтар күрһәтеп алдылар. 1995 йылда Чечняла һәләк булған милиция майоры тураһында һөйләнәләр. Зур шәхес булған. Шуның тол катынынан былай тип һоранылар: “Прошло 4 года после его смерти. Вы снова замуж не вышли?” Ошондай яуап булды: “Этого,

наверное, никогда не случится. Муж мой покойный поставил слишком высокую планку для мужчины, доступную, возможно, одному из миллиона”. Ошо һүзәрҙе ишеткәс, күзәрәмдән йәштәр бәрәп сықты. Шул катындың рух илаһилығына һотландым. Мәрхүм майорзың үзе үлгәс тә шахәс бөйөклөгөнә үлсәү булып калыуына әорурландым. Мин дә ир затынан бит әле...

Богатые евреи вроде Березовского своим беспредельным цинизмом и вызывающим нахальством ставят под удар своих сородичей — умных, порядочных, работающих евреев. Они вызывают, разжигают ненависть и вражду к целой нации. Корень антисемитизма в наше время не в генах россиян, а в деяниях березовских. Вот к такому выводу пришел я. Так же дудаевы, басаевы (уже масхадовы) эту миссию выполняют в Чечне. Он, начиная со времени вступления на “престол” Дудаева, ставят свой народ под ненависть других.

Я еще помню то время, когда люди дарили друг другу книги, поздравляя с днем рождения или с праздником. Мои дети Ильгиз, Альфия, Булат делали то же самое, поздравляя меня и Раузу.

“Странное” время, “странные” люди...

15.XI.99.

Бынау Сергей Доренко тигән телевидение бандиты азна һайын экрандан донъяға бысрак һибә. Ул үзен, кыйыу арысланмын, тип уйлай, ахырыһы. Ул ни бары — емтек менән генә тукланыуы сүл бүрәһе, шакал бит. Бөгөнгә көндә ул — Россияла иң хәшәрәт сәйәси фәхишә, һатлыҡ йән. Түзмәнем, шуға “ода” яздым.

Әйәһез эт, ояһыз эт
Өрмәс икән.
Өрөүзең ул мәгәнәһен
Күрмәс икән.
Бәйзәге эт хужа малын
Өрөп һаклай,
Әйәһен ул бүтәндәргә
Өрөп аkläй.
Мәскәүзә бар шундай бер эт —
Сергей атлы,
Емтек ашап, өрә-өрә
Һыны катты.
Ғыжһап бөткән. Ә шулай за
Йылғыр калай:
Тәмләп-тәмләп хужаһының
Артын ялай
Ошо малай.

17.XI.99.

Тышта буран. Епшек кар яуа. Көн ауыр. Раузаның кәйефе үтә һүрән. Бөтә нәмәгә, хатта миңә лә битараф бөгөн.

Кисә Дим районында осрашыуза булдым. Мәктәп балалары һәм укытыуылар йыйылғайны. Район башлығы Зыфар Хәкимов бик матур, мәгәнәле һүз әйтте. Шиғырҙарымды балалар башкортса ла, русса ла еренә еткереп укынылар. Йәштәр театры “Кыз урлау”ҙан өзөктәр күрһәттә. Көлдөләр. Мин дә көлдөм.

**Рауил
БИКБАЕВ**

ХАЗИНА ПОЭМА

*Йырлағылар килеп китә,
Тәзрәләрзе шар асһаң.
Хәйерле иртә, күршеләр!
Ап-ак сәскәлә бакса.*

*Көн ниндәй матур башлана,
Хәйерле көн, баш кала!
Майҙанда бейектә сәғәт
Дәүләт гимнын башкара.*

*Күпереп сәскә аткан бакса,
Донъя тулған нур-котка.
Мәсеттән азан моңо ла
Килеп етә был йортка.*

*Кунам тип тәзрә төбөнә
Күгәрсен канат какты.
Баксалы, сәскәлә йорттар
Кыуандырыр комарткы.*

*Төзөгән ниндәй оҫталар,
Һокланмаҫ кемдәр генә.
Тәзрәләре, кәрниздәре
Селтәр зә семәр генә.*

*Кайһы ижадсы кулдары
Йорттарзы сәнгәт иткән?!
Ағастан селтәр бәйләгән,
Тактанан сигеү сиккән.*

*Йорттарға уйылып калған
Дәрттәре, һәләттәре.
Һәр өйзәң тик үз бизәге,
Үз семәре, селтәре.*

*Аҡ болот һымак сейәләр,
Шау сәскә алмағастар.
Донъяға һокланып, Юлдаш
Тәзрәләрен шар асқан.*

*Илдең асыл ире ине
Каһарман Ғәзәл Аҡъюлов.
Кырзы күпме каһарманды
Тарихтың кара йот йылы.*

*Утыз ете, утыз ете,
Иңрәй ирзәр, төрмә тулып.
Аталарын аткан таңда –
Утыз һигеззәң йәйендә
Малай тыузы вариҫ булып.*

Рауил Бикбаев – Башкортостандың халыҡ шағиры, Салауат Юлаев исемендәге премия лауреаты, Башкортостан Республикаһы Дәүләт Йыйылышы – Королтай депутаты, мәғариф, фән, мәҙәниәт, спорт, туризм һәм йәштәр эштәре буйынса комитет рәйесе. Башкортостан Языусылар союзы идараһы рәйесе, филология фәндәре докторы, Салауат Юлаев ордены кавалеры.

Атай каккан дүңгөлөккө
Эленмәне сәңгелдәге –
Өйөн сабий күрмәне лә.

Әсә кулына әсе язмыш
Һалды үкһез был баланы,
Биләп хәсрәт йүргәгенә.

Исемен Юлдаш тип кушты –
Эй, әсәнең ышаныуы.
Кара мөһөр төп исеме:
“Улы халык дошманының”.

Өнһөз калған әсә вә ул
Нужаларзың үтте сиген.
Мираҗ булып атаһынан
Улына күсте акыл-зиһен.

Укыйым тиһә, биктәр куйзы
Кара мөһөр ак юлына.
Ярамай тарихсы булыу
Халык дошманы улына.

Зур белемдәр бикле икән –
Өфөлә эш тулып ята.
Заводында абруйы зур,
Тик күңелен тарих тарта.

Исемен аклап Җәзәлдәрзең
Килде языу-катырғалар.
Тибеп сығарылған йортка
Язған икән кайтырға ла.

Егет булғас, асылды бит
Сабый сакта асылыр ишек.
Өйгә алдан әсә инде
Берсә янып, берсә өшөп.

Йөрөтмәстер инде язмыш
Кабат типкеләп, түбәләп.
Эленеп тора түбәлә
Атаһы каккан дүңгөлөк.

Юллап-даулап алды Юлдаш
Атай йортонга кайтыузы.
Өйгә тағы кот өстәлдә –
Килен төштө.
Малай тыузы.

Эленде ейән бишеге
Карттай каккан дүңгөлөккә.

Улы үсә.
Донъя имен.
Бәхет өсөн күп кәрәкмәй!

Ошо йортка кайтканға ла
Ярты быуат үтеп киткән!

Көн башлана.
Юлдашка ла
Юлланырға вақыт икән.

Кузғалырға вақыт.
Был эш менән
Кайза ғына Юлдаш барманы.
Ул төзөгән шәжәрәнең бөгөн
Ялғанмаксы яңы тармағы.

Ялғанырға торған был тармакты
Һуңға калмай тизерәк табырға!
Был тирәлә күптән булғаны юк –
Танымаҗлык булып яңырған.

Һәр тыкрыкты белгән Юлдаштың да
Аптырашта тағы қалыуы.
Озағырак күрмәй килеп сыкһаң,
Таныш ерзе қыйын таныуы.

Матурая Өфө.
Балкып тора
Яңы театрҙар, банктар.
Ни арала калка тауҙай йорттар –
Һаман торлак етмәй халыкка.

Үсмер сактан ил тип билен бөккән
Картлығында аска каклана.
Кемдәр йәшәй икән был йорттарҙа,
Ала икән ниндәй аксаға?

Шак катырлык торлак хактарына!..
Ниндәй хактар!..
Башбаштаклык шаша,
Кем һуң тыйыр?
Хөкөм юк микән?

Ғүмерендә бында фатир алмаҗ
Хәләл эш хакына тир түккән.
Олатайҙарзың түккән тирзәре,
Өләсәйҙәрзең бөккән билдәре,
Атайҙарзың яуза янғаны,
СССР тип түккән кандары,
Әсәйҙәрзең ас-туң тандары,

Яузан кара кағыз алғаны,
Күпме бала менән калғаны,
Ағайзарзың сизәм ярғаны,
Апайзарзың һыйыр һауғаны,
Тырышлығы минең тиҫтерзең,
Өмөттәре етем-еҫерзең,
Күпме быуын күпме көс һалған –
Бөйөк дәүләт шунан тупланған.

Миллиондарзың хәләл хезмәтенән
Тупланғанмы илдең көс-кеүәте...
Нисә йылдар котора маскарад!
Шул байлыкты урлап, Рәсәй буйлап
Миллиардларҙар үрсей!
Мәсхәрә!

Бармы бәҙең һымак таланған ил, –
Ботарлайзар бөйөк Ватанды.
Был тиклем дә урлап була икән
Казна малын, халыҡ тапканды!
Үсә бара һаман өйөрҙәре
Кандар эсеп туймаҫ талпандың.

Егеттәр бар –
Күкрәк көсө менән,
Уңғанлығы менән юл ярған.
Намыстары дәрттәр өҫтәп торһон,
Табыш юлдаш булһын уларға.

Язмыштары, ай-һай, еңел түгел,
Тик игтибар артын Баш йорттан.
Башкортостан өсөн терәк булып
Байһындар яңы башкорттар!

Илде котайтырлык байзар артын,
Илде байыктырып байыкһын.
Үрнәк алһын унан йәш уңғандар,
Иҫерек ауыл тизерәк айыкһын.

Ер сигенән килеп, байып ята
Еребәҙҙә күпме килмешәк.
Кул қаушарып, ғәмһеҙ карап торһаҡ,
Ошо хәлдәр менән килешһәк,

Тура килмәгәйе тыуған өйҙә
Өйҙәш кенә булып йәшәргә.
Тупланығыҙ, башкорт уңғандары!
Милләтебәҙ карай йәштәргә.

Каршылыктар аша Башкортостан
Яңы уйҙар кора, юлдар яра,

Алға бара – иҫтәр китерлек!
Аңдып торған мәкер-хәйләләрҙә
Тик зирәклек менән еңерлек тә
Үткерлектәр менән үтерлек.

Которғанда заман,
Язмышты тик
Тырышлыктар менән тоторға.
Ситтән килеп ярҙам итмәҫ бер кем,
Ситтәр килер талар-оторға,
Ситтәр килер һоғонор-йоторға.

Бер кем ситтән килеп тәҙәтмәҫ тә
Ситтән килеп бер кем коткармаҫ.
Сит ярҙамдан донъя котаймаҫ,
Булған котоңдан да кот калмаҫ.

Хәләл малды харап итә харам,
Милләт мөлкәтенә кул һузып.
Бурҙай эттәй бур – бай!
Урлап таптың
Йөз һумыңды тукһан туғызын.

Батша һарайындай был йортоңдоң
Нигезенән түбәһенә тиклем
Урланған мал –
Иҫтәр китерлек!
Урлап табылғанын һурып алһаң,
Йөз кирбестән калмаҫ бер кирбес.

Байлык сумырып,
Сымылдыкка сумып
Йәшәүҙәре һиңә бик шәптәр –
Был бит тирен түккән, билен бөккән
Бер карт ята торған түшәктәр.
Тик һаҡ хөкөм телһеҙ нишләптәр.

Инде нисәмә кат иномарка
Яңыртаһың, һайлап иң шәптән.
Ғәйрәттәрен һәр бер машинаңды
Ат көстәре менән һанама һин,
Кеше көсө менән иҫәплә:

Һөйрәп йөрөтә һинең лимузинды
Ыҙа сиккән күпме сабыйҙар.
Йыуа уны һаһаҡ күз йәштәре,
Әллә кайҙан шуға танийҙар.

Маһаяһың:
– Мин – хан, мин – солтан! – тип.
Лаф ораһың:
– Мин бит супермен.

Илдең канын имгән имгәкһең бит,
Юлыбызға бер шеш – түмгәкһең бит,
Һай, супермен, имеш!
Күзгә төшкән бер сүп,
Сүп ир һин!

Үкһеззәрзе был йән йәлләр, тиеп
Мәрхәмәттәр көтмә һис кенә.
Илде талағандың бәғере таш,
Уғры байзан сыкмас меценат.

Йырып-йыртып кыра кырағайлык,
Меңдәр – тибелә, берәү – типтерә.
Һаман егелә халык, һаман бөгөлә,
Егелгәнгә еккән екерә.

Бур за – Аллах коло!
Бер көн килеп
Ғәзел хөкөм менән күзләшер.
Комһоҙ күзенә утлы курғаш булып
Үкһеззәрзең тамыр күз йәше.

Урамдарға һыймас йылғыр байзар
Әйләндермәк илде меңкәнгә.
Касан ғына халык трамвайға
Йөрәп ятыр ине өс тингә.

Һау бул, трамвай!
Юлың хутарылған,
Рельс-шпалдарың һүтелгән.
Тура килә бөгөн Юлдаш дуҫка
Хәтирәләр буйлап үтергә.

...Гизгән сахта Өфө урамдарын,
Сыҙай алмай йөрәк һызлауына,
Мин дә әйтәм ошо һүззәрзе.
Кала ғына түгел,
Күпме кеше
Танымаҫлык булыр үзгәрзе.

Таныштарҙы таний алмай торам,
Килеп сыккандармы сит ерзән?
Күңелдәрҙә безҙең бер үк әрнеү,
Юлдаш корзаш, Юлдаш фекерзәш.

Безҙә һаман ихлас инаныуҙар,
Етербез ҙә инде хак көнгә.
Илдең канын эскән ялмауызҙар
Тартылмайса калмаҫ хөкөмгә.

Күңелдәрҙә өмөт катыш әрнеү,
Таҫма телдәр нисек осона!

Уйзарының осона сыға алмай
Сыкты Юлдаш юлының осона.

Был кешенең туктап калғаны юк,
Тотоноуы булһа бер эшкә.
Мәғрур кызыл йорттар араһында
Етемһерәй хоро хрущевка.

Заманында был йорт тирә-якка
Күренеп тора ине, һай, мыкты!
Юлдаш бөгөн был биш катлы өйгә,
Эзләй-эзләй, сак-сак юлыкты.

Кайзан белһен йәштәр емерек ил
Харабанан калккан сахтарҙы:
Заманында күпме өйһеззәрзе
Ошо хоро йорттар коткарҙы.

Бер мөгжизә ине күсеүзәре,
Һиндәй ихлас ине байрамдар!
Юлдаш хәтерендә ул табындар
Тик татыулык булып калғандар.

Бишенсе кат.
Бына кәрәк ишек.
Кыңғырауы яра колақты.
Ошондайҙы әйтеп куйзырткандыр –
Ишетеге насар ул карттың.

Асыусы юк.
Бик оло шул ағай.
Бындай йәштә кем бар атлыккан?
Телефондан һөйләшкәйне улар
Осрашырға ошо вақытта.

Сабыр көттө Юлдаш.
Кыңғырауҙы
Һөрәнләтте тағы.
Бер яуап юк.
Асылып китте күрше ишеге.
Сыккан кеше бойок кына әйтте:
– Ерләнек бит кисә күршене.

Исмаһам, бер күрәп һөйләшергә
Яҙмаған бит –
Һиндәй үкенес!
Тағы һуңланым, тип, юғалттым, тип
Буламы ни ғәфү үтенеп?..

Юлдаш юлда туктап калғаны юк,
Һүнгән өмөт яңынан қабыныр.

Шөжәрәнең был йорттағы осо
Табылыр ул, барыбер табылыр.

Алда эле күпме озон юлдар,
Ғүмер ниңә шулай кыска һуң?
Булды Юлдаш ышаныслы юлдаш,
Һөнәрәнең булды оҫтаһы.

Маһирлыкта уға тиңләшерлек
Һирәк ине токарь эшендә.
Шуға Хезмәт даны орденының
Өсөһө лә Юлдаш түшендә.

Кот өҫтәне өйгә улы менән –
Азаматы менән килене.
Ғәзел каккан котло дүңгәләккә
Бүләр сәңгелдәге эленеп,
Яңы быуын артты шөжәрәлә,
Һизмәне йорт тиззән иларын...
Ниңә язмыш яңылыш хөкөм кылды –
Йәш ғаиләнең бәхетен урланы?
Ата-әсә юлда һәләк булды,
Исән калды Азат улдары.

Юлдаш үзе атай күрмәй үҫте,
Ейәне лә калды атайһыз.
Яңы тәпәй басқан сағы ине,
Алда күпме юлдар атлайһы...

Үҫте сабый.
Атай һәләк булһа,
Картатайҙан күргән – ук юнған.
Тамыр йәйҙе Азат күңелендә
Юлдаш әйткән, Юлдаш укыған.

Ғүмере буйы Юлдаш китап менән
Канатланды. Янды. Шаңқыны.
Был йорттағы тарих китаптары! –
Азатка ла тейҙе шауқымы.

Йәшәмәне Юлдаш тарихтағы
Уйзырмалар менән ярашып.
Һәр шөхөскә үз баһаһы булды,
Вакиғаға – үзенең карашы.

Математик һанды боҙа алмай,
Ә тарихсы! –
Барыһын борғослай.
Мәзһиәләр йырлай кәбәхәткә,
Койорок болғай ахмак бойорокка.

Бармы фәндәр араһында
Тарихтан да нығыраҡ уйнаш иткән,

Узғандан да нығыраҡ боҙолған?!
Бөгөн барыһына кара яға,
Кисә буяй ине кызылға.

Нисә быуындарҙы һөрән һалып,
Кызыл байраҡ сөйөп атлатты.
ВКП(б), КПСС тарихын
Доға урынына ятлатты.

Алмашынды һөрән-цитаталар,
Алмашынған һайын юлбашсы.
Зиһене алышынған һәр юлбашсы
Бөйөктәрҙән бөйөк булмаксы.

Халыҡ ижад иткән ил тарихын
Үз яйына көйләй батшалар.
Әйтерһең дә, бөтә бөйөк эштәр
Яңы даһи килгәс башлана.

Уйҙарынан арынып китте Юлдаш,
Капыл кемдер еңдән тартканға.
Өйөрө менән көньяҡ сабыйҙары
Мөлдөрәшеп күзгә баккандар.

Әле касан ғына күпме башкорт
Олақкайны йылы тарафтарға...
Эй, язмыштар!
Донъя – куласа.
Хәҙер шул яктарҙан бисаралар,
Безгә килеп, хәйер һораша.

Кара күзле кара бала-саға
Кулын һона карап мөлдөрәп.
Эй, бисара йәндәр еңдән тарта,
Йылдан-йылға улар күберәк.

Ә һуң күпме башкорт ситтә зарыға,
Башкортостан – гөлбоһтанға
Кайтырмынмы, тип, бер көн.
Кайтыр башкортка урын тар,
Касақтарға юл иркен.

Касақ битлеге ябынған
Карақтар косақта.
Үз балаң қаңғыра
Сит яқта.

Башкортостан!
Ерен-иркен һақлап,
Күпме ғәййәр башкорт башы оскан.
Килмешәктәр – түрҙән,

Асабалар – остан,
Үрзә – куштан, кәштән,
Үзеңдеке – тышта.

Төзек урамдарза
Емерек язмыштар.
Теләнселәр, хәйерселәр,
Хәсрәт-һағыштар.

Эй, баш кала, эй, бай кала,
Эй, Өфө калалары!
Байрамдарза канат кирә,
Майзандарза тирмә кора
Башкорттоң ағалары.
Курай тарта ак еләнле
Ахһакал бабалары,
Сая бейеп, һокландыра
Йәштәре, балалары.

Эй, илгәзәк илкәйебез,
Эй, алсак шул халкыбыз.
Кунактарын каршы ала
Береһе тотоп икмәк, сәк-сәк,
Береһе һоноп бал-кымыз.

Күкрәп киреп курай тарта,
Бейей йәйеп коласын.
Моңланганда һандуғас ул,
Кәрәк икән – ыласын.

Талпына курай,
Моңлана курай,
Алкыштар яулап
Донъяны урай.

Ил-йорт тик тормай,
Алға кыбырлай.
Башкорттар бейей,
Башкорттар йырлай,
Ә донъя урлай.

Яңы урыс илде талай,
Акса һуға яңы татар.
Иске башкорт курай тарта,
Йырлай, бейей, моң тарата.
Иске башкорт иңсәрәп ята,
Яңы башкорт ерен һата.

Катлы-катлы йорттар,
Катлам-катлам тормош.
Ең һызғаньп Башкортостан

Яңы тормош кормош.
Башкортостандың был тиклем дә
Канатланғаны юк ине.
Тормоштарзың был тиклем дә
Катламланғаны юк ине.
Язмыштарзың был тиклем дә
Һынғаны, катканы юк ине.

Күптән инде Өфө буйлап
Юлдаштың ошоллай йөрөгәне,
Рухы берсә канатланып,
Күңеле берсә таланып
Кайтканы юк ине.

Кайтып етһә, тағы шул күренеш:
Шул Күренгес янда урала.
– Куркма, куркма,

Юлдаш ағакайым,
Һинән бөгөн бер тин һорамам.
Мин бай бөгөн! Кеңәм тулы акса,
Үзем кунак итәм, теләһәң.

Ауызынан аға һеләгәйе,
Кулы кутыр, бите төләгән.

Заманында ниндәй егет ине,
Ниндәй ярһыу, ниндәй канатлы!
Әйләнде лә бөттә Күренгескә,
Калды Шәүлә, калды Караскы.

Азаматтар менән бергә үсте,
Афғандарға язмыш ташланы,
Ут эсенән иңсән йөрөп кайтты,
Йәне генә иңсән кайтманы.

Йәне һынып, рухы һүнәп кайтты,
Төштәренә инә мәхшәрзәр.
Ул уттарзан кайза йәшенергә,
Ни мәгәнә табып йәшәргә?

Ата-әсәһенәң бөгөлгәне,
Үзенәң янып көйгәне..

Картатайзың исеме – тактаташта,
Нисек караймайзыр ул ак таш та,
Күрәп ошо хәлдә ейәнән...

Өс йыл инде Юлдаш менән Азат
Икәүләшеп кенә йәшәйзәр.
Белгәнәнән Азат өсөн Гөлнур
Өләсәй зә булды, әсәй зә.

Кырк йыл ғүмерен
мәктәп өсөн биреп,
Китеп барзы якты донъянан.
Нур-яктылык бөркөп йәшәне ул,
Исемен әйтһән, һаман нур яуа.

Тарих тураһында хәбәр сыҡһа,
Икеһе лә қолағын карпайта.
Картатаһы һөйләй. Ейән тыңлай.
Ейән һөйләй, тыңлай картатай.

Картатай:

Шәжәрәнең һәр быуыны ғәзиз,
Кайырылмаһлыҡ булып үрелһен.
Тарихтарҙа быуылып калған уйҙар
Яңы быуындарҙа терелһен.

Һиндәй өмөт менән барғайным бит!
Уңманы шул бөгөн сәфәрәм.
Шәжәрәм тип һаман сабасакмын,
Күпме калған булһа йәшәрәм.

Ғәмһеҙ йәндәр шулай күпме йоклар,
Исәпкә бар улар, һанға юктар,
Исһезлеккә исең китерлек.
Ырыуың һиндә тукталмаһа ғына
Һынауҙы ил еңеп үтерлек.

Әй, был заман!
Хәләл закондарҙы
Харам яҡка бороп ебәрә.
Төп Законды борғоларға була,
Тарихтарҙы бозоп язып була,
Борголанмай бары шәжәрә.

Шәжәрә шау тарих кына түгел,
Шәжәрә гел алға сақыра.
Атай булыр күпме ир йораты
Аяғында баһып сак тора.

Шешәһенә йәбешеп ауғандарҙы
Тиз каптырыр әжәл кармағы.
Үрелеп үскән бөйөк шәжәрәнең
Өзөлә, корой күпме тармағы.

Ейән:

Тарих һөйләр ағастар за һирәк,
Урмандарҙы кырып һалғастын.
Асыл ағастарҙың араһында
Иң изгеһе – ырыу ағасы.

Салауатты күргән имәндәр бар,
Быуаттарға тамыр ебәргән.
Мөмкин түгел хатта уларҙы ла
Ырыу ағасына тиңләргә.

Иң олоһо – илдең шәжәрәһе,
Шәжәрәлә – халыҡ хәтерә.
Аңы барҙың ғына атыр таңы,
Хәтерә булһа ғына ил тере.

Шәжәрә шау тарих кына түгел,
Киләсәккә нығыраҡ кан тарта.
Дөрөс булыр микән тик уҙғанға
Кайырылып китеү, картатай?

Тарихыбыҙ меңәр йыллыҡ, тиеп
Бәғзе берәү күңелен йыуатмак.
Ни мөгәнә уҙған мең йыллыҡка
Ялғанмаһа яңы быуаттар?

Боронғо моң менән бергә үрелеп,
Тулһын йортка яңы шатлыктар.
Тәүге башкорттарҙы юллау кәрәк –
Тик булмаһын һуңғы башкорттар!
Караһым да күпме милләттәшкә,
Күзем түгел, күңелем шәмәрә.
Һөйләшәләр йәштәр гибрид телдә,
Күпме ырыуҙың зат ағасына
Ялғана бит гибрид шәжәрә.

Картатай:

Һине тыңлап кыуанам да, улым,
Борсолам да. Бындай дәүерҙә
Иң ауыры – һезгә.
Күпме йәштәр
Үзен-үзе һала кәбергә.

Йәштәр менән эшләү, һай,
катмарлы,
Ошо эшкә ихлас тотондоң.
Бик йыш кына ялдар итер мәлдәр
Онотолһа, әйзә, онотолһон,

Тик онотма:
Тиҫтерзәрәң менән
Һезгә ил тип янып йәшәргә.
Юлда әле әңгәмә күп булыр,
Иртә тандан – алыс сәфәргә.

Картатай менән ейәндең
Имен үтһен сәфәрзәрә.

Мине һаман нығыраҡ арбай
Тарихтың тылсым-серзәре.

Тәүге башкорт йәшәгән сак,
Халкыбыздың сал дәүере.
Табынғаны – сыңрау торна,
Табынғаны – изге бүре.

Күңелемә тынғы бирмәй,
Казалғандай йәнгә бер сөй:
Мине тәүге башкорттан да
һуңғы башкорт нығыраҡ борсой.

Шәжәрәбез тамыры тәрән,
Шыйығаймаһын тармактары.
Ботақтарын ботарларға
Әзәр залим бармактары.

Иле өсөн баш күтәрәп,
Баш һалмаған ситтә кемдәр?
Ер сигенәсә киңәйгән
Башкорт һөрөләр һөргөндәр.

Кысқарғандай хоқуғыбыз,
Тарайғандан-тарая ер.
Илдең тотқаһы булырлык
Азайғандан-азая ир.

Тыуған ерем, берзән-берем,
Кәғбәм дә һин,
Кәлғәм дә һин,
Сәждәм дә һин, сәм, ғәм дә һин,
Тәғәм дә һин, йәм, тәм дә һин, –
Башкортостан!

Тарихыбыз ғорур, бөйөк,
Күпме язма, күпме әйтмә, –
Башкортостан!
Һин – кәғбәмде,
Һин – кәлғәмде қакшатмаһын
Ил таркатыр сәйәсәттәр.

Һанға һукмау милләттәрзә
Һиндәй илде итте һәләк!
Һиңә шундай кыйралыштан
Юлбашсылар алмай һабак?

Һизағлашыр сакмы ни һуң?
Бергә күпме яузар сапқан,
Рәсәй халкы туғанлашқан.
Ағай-эне талашһа ла,
Атка менһә, ил ярашқан.

Яу сапқанда берзәм бул да
Еңеу яулап, таркал, имеш.
Калманы ил берзәм булып
Әйәрзән дә төшкән килеш.

Кайза булды бөйөк дәүләт?
Китаптарза калды бары.
Казалды бит йөрәгемә
Ватанымдың ярсыктары.

Был яктарзы Юлдаш сабый сакта
Тыуған төйәк күреп йәшәне.
Атаһының тамыры –
Бошман-кыпсак.
Тамъян ырыуынан әсәһе.

Әбйәлилдә йәйзәр бигерәк йәмле,
Был йәннәткә тиңдәш ер кайза?
Касан ғына Азат килтергәйне,
Алырға тип килде бер айзан.

Был бер айза күпме кисерештәр,
Түзһен генә инде, әй, йөрәк.
Яктыкүлгә ялға килгәйне лә,
Ауылдарза булды күберәк.

Ял йортоңдан артык дуҫ-иш менән
Тирмәләрзә йәйрәп ултырыу.
Ер сигенән кайта ауылдаштар,
Шәжәрәһен төпсәй һәр ырыу.

Һауықтыра күңел яраларын
Курай моңо, тылсым көй-йырзар.
Бынау кейеззәрзә баҫқан кулдар
Шул тиклем дә оҫта булырзар.

Сәсәңдәрзә тыңла!
Оскон сәскән
Һәр һүзәндә көзрәт табаһың.
Айырылмаһын халык был илһамдан –
Каты булды тарих һабағы.

Ил яңыра.
Яңы көс ярала.
Якыная алыҫ аралар.
Яны мәктәп, яны мәсет калка.
Кара!
Илаһи бер манзара:
Күтәрелә күккә Юлдаш күңеле
Күтәрелгән сакта манара.

Һәр кем үстөргәндә тик бер ағас,
Хәстәрләһәк йорттоң нигезен,
Бакса булыр барса төйәгебез,
Каплай алмас хафа ил йөзөн.

Күпме күрзе халык.
Ауырза ла
Ауманы ил.
Булды гел татыу.

Йәннәт еребезгә ябырыла.
Кайзан яңы афәт –
Ер һатыу?

Акылы алмашынған юлбашсылар
Береһен береһе алмаштырып
торзо...
Фармандары яңы имгәктең
Башка күсәк булды.
Тотош илде
Исһез итте, аңын имгәтте.
Ипләп-ипләп инде ипкә килә
Имгәтелгән хәтере милләттең.

Башкорт еркәйенә баш булырға
Күпме комһоз күззәр
Быуат-быуат буйы каныкты.
Тууған еренән дә кәзәрлерәк
Нимәһе бар тағы халыктың?

Асыл күлдәр кулдан киткән сакта,
Таланғанда гәзиз был төйәк,
Исәнә төштә
Юлдаш хәтерендә
Сабый сактан калған әкиәт.

“Әбйәлил” әкиәте

Күпме вақыт күлгә батырылған
Һалабашты һызырыр мәл еткән.
Күл ситендә егет аркан ишә,
Күл эйәһе һорай егеттән:
– Нимәгә был эшең?
– Аркан менән
Күккә асып куям күлендә!
Эй, ялбара шул сак күл эйәһе:
– Корота күрмә күлем-илемде!
Йәлләй күрсе мине, батыр егет,
Бигерәк куркыныс бит әйткәнең!
Атың-исемендә беләйемсе.
– Исемем булыр минең Әбйәлил.
Күлдә асма тиһәң, бер шартым бар:

Асыл толпар бүләк итәһең!
– Әйзә, егет, башта йүгерешәйек,
Мине уҙһаң, шартың үтәлһен.

– Тәүзә кустым менән ярышып
кара!
Күзгәт әле анау кыуакты.

Кыуак араһынан сапты куян,
Кыуыш, әйзә, кайза олакты!

Ғәрлегенән акыра күл эйәһе;
– Көрәшәйек хәзәр, карышма!

Әйтә егет:
– Минең олатайым бар,
Шуны еңһәң, сығам алышка.
Һөрәнләсе анау өңгә барып,
Һин булырһың, бәлки, сосорак.

Өңөнән үкереп килеп сыккан айыу
Күл эйәһен һуғып осора.

Күлдә күбекләтеп ярһый хужа:
– Алда әле, егет, көйәһең.
Күл эйәһе күлдә өс кат урай,
Йөкмәп алтмыш ботлок бейәһен.

– Әйзә, егет, күрһәт егетлегең,
Еңдем, тиеп кемебез кыскырыр?!

– Һинең бейәңде мин йөрөтә алам
Бот арама ғына кыстырып!

Шулай ти зә егет һикереп менә
Алтмыш ботлок бейә һыртына.
Нисәнсе кат
Күлдә урап саба,
Ак күбеккә малды батыра.

Күл эйәһе үз күлендә кала,
Алынһа ла кат-кат коттары,
Вәғәзәһен үтәй.
Ауылына
Кайта егет, менеп толпарзы...

...Әбйәлилдең дан-шөһрәте арткан
Акыл-зиһене зирәк булыуҙан.
Ошо Әбйәлилдән таралғандар
Асыл заттар – тоғро азаматтар,
Кыйыу ирзәр, уңған һылыуҙар.

Быуын-быуын үрелеп,
Арттырғандар
Башкортостан данын, ил ғәмен.
Төрлө кәуем, төрлө зат-ырыузар
Тупланғандар булып Әбйәлил.

Аңлағанға ишара ла етә,
Ымлап кына калмай әкиәт,
Тарих һабактары оран һала,
Ишетмәүгә шуны йән көйә.

Ер һатылған бер әсмүхә сәйгә,
Сәй урынына хәзер – шешәләр.
Ерзе-күлдә беззән камар өсөн
Долларзәрзән аркан ишәләр.

Әбйәлилдең хәзер үзән быуа
Илбасарзың комһоз камауы.
Яктыкүлдәң якты йөзөн таплап,
Мауыззыны һырыған ялмауыз.

Ағыу-кором яғып, сыкһын, тиеп,
Мөрийәләрзән бары кара төтөн,
Каплаһын, тип, илде хәсрәтле төн,
Булмаһын, тип, халык берзәм, бөтөн,
Өзмәк улар илдең бар өмөтөн.

Башкортостан канат киргән сакта
Канаттарға таштар асмаксылар.
Кара пиар менән илде буяп,
Ак йөзөнә кара якмаксылар.
Думалағы канһыз канундарзы
Корал итеп, ерзе басмаксылар
Яңы басмаксылар.

Ер-әсәне һатып ебәрергә
Бирелмәгән хокук бер кемгә.
Түрә һата.
Шул түрәне һүккән
Кеше үзе һата, күрәләтә
Балаһының киләсәген һата,
Байып калайым тип бер көнгә.

Ялмауызға кала Мауыззылар,
Якты күлдә һүнә яктылык.
Тоғролокто еңә уғрылыктар,
Кайзән тыузы бындай ят кылык?

Ерзәр китә, илдән мөлкәт китә,
Булырбызмы шулай бер йәл ил?
Әкиәттән кайт, зирәк Әбйәлил,

Котолор сара кайза, әйт йәле!
Урал армыттарын байкап бара,
Караштары бойок Юлдаштың.
Нисә йылдар мейене изә был уй,
Аңлайым мин хәлен корзаштың.

Һатмайык, тип, ерзе,
Оран һалдым
Язған сакта “Базар балта”һын.
Киҫәткәйнем егерме йыл элек...
Кем уйлаған башын юйған башкорт
Был тиклем дә ерзе һатаһын?!

Әй, күгебез!
Һин бит ете катһың,
Катлам һайын ендәр атланған.
Көзгә кеүек йөзөң тапланған,
Һөрмә тартмай, һөрәм яккандар.

Әй, еркәйем!
Һин дә ете катһың,
Усыбызға яғылып кына кала
Тирзәр түгеп һиндә тапкандар.
Етмеш кабат тирең һызыралар,
Туззырыла етмеш катламдар.

Ете катһың да бит, әй, еркәйем,
Катлам һайын – мәгдән, алтындар.
Тик төп байлык ерзең өстөндә бит,
Төп һазина – өҫкө катында.

Алтын бөтә. Нефть ағып китә.
Ғәзиз ер өстөнә милләт һалған
Юл – мәңгелек. Баһыу – мәңгелек.
Баһыу барза – йәшәү мәңгелек.
Ил, милләтте курсалайбыз тиһәң,
Һаклайык без ерзе иң элек.

Күпме яузы еңеп, һаклап калған
Еребеззе һаклап калмаһак,
Иген сәсер, урыр-баһыр түгел,
Баһып торор ерең калмаһа,

Ни мәгәнә беззең орандарзән,
Кулдан китһә изге хокуктар?
Ер булмаһа, юлың булырмы ни?
Көнөң бөтөр, барыр юл юкта.

Милләт ағайзары, апайзары
Уйлайзармы низәр көткәнде,

Оноһа ил Бабич ғазаптарын,
Ишетмәһә бөгөн әйткәнде?

Башкортостан!
Заманыңда
Таланылар йолка-тапай.
Азақ һурзылар байлыкты
Мактай-мактай.

Хәзер алалар мөлкәтте
һукмай-какмай.

Һин, – башкорт балаһы,
Хужаһыңмы бөгөн
Башкорт нефтенә,
Башкорт урманына,
Хатта ташына?!

Белмәй зә кала ил
Ултырғанын төп башына.

Буш тороп калғас,
Ни мөгәнә
Елкә кашыуҙан?

Һан артып та, әгәр аң артмаһа,
Иртәгә – һуң, бөгөн аңлатмаһак!

Табак та ғына табак, һай, ак кағыз
Буранбайзың яҙған хаттары,
Һәр башкорттоң йөрәгенә етһә
Буранбайзың илгә атлыкканы,
Ир күкрәген өткән аһтары,
Артыр ине ил азаматтары,
Арымаҫ ине менгән аттары.

Башкортостан тиеп Вәлидизең
Ниндәй уйҙар менән янғаны,
Тыуған тупрағына баҫа алмай,
Ят яктарҙа йөрәге янғаны
Барып етһен ине һәр башкортка...
Илде юкһыныуы, сәм, ғәре...

Солғап алды икән ниндәй уттар
Яҙған сакта “Хәтирәләр”ен?..
Ошо китап – һуңғы аманаты,
Илгә кайтты китап.
Хак еңде.
Кулдан төшөрмәйсә шул китапты
Хокуктарҙы яklar сак килде.

Касан ғына тотош ғазап ине
Өфөләргә барып етеүзәр.
Көндәр буйы ғазап сиккән юлды
Хәзер мөмкин йырлап үтергә.

Тауҙар ярып, юл һалғандар белә
Төшкөндөрөн ниндәй ауырға.
Ил ағаһы үзе көн дә юлда,
Етмәй калмай һәр бер ауылға.

Кыйралғанда, ватылғанда Ватан,
Ябырылғанда йортка мең каза,
Ызғыш-тартыштарҙан, таркалыштан
Илде коткарырлык ир кайҙа?
Нәк шул сакта,
Башкорт ерен яклап,
Калкан булып калкты Мортаза.

Ил ағаһы өйөрмәләр аша
Яктылыкка сығыр юл тапты.
Үз хәстәрән уйлап юл сапманы,
Ил хәстәрән уйлап юл сапты.

Барлап үтә илдең бар тарафын,
Талаптары кәтғи, юғары.
Халкыбыҙҙы нығырак бергә туплай
Яңы Башкортостан юлдары.

Яңы быуындарға дәрттәр өстәр
Киләсәккә атлап үтергә
Рәхимовтың һалған киң юлдары,
Президент төзөгән күперҙәр.

Арткан һайын юлда хәрәкәттәр
Ғәзелһезлек йәнде һыҙлата,
Кара тирзәр түгел без тапканды
Мәскәү, талап, үзенә озата.

Аз булдымы Урал хазинаһын
Шул Үзәккә бушлай биргәндәр?
Бар Рәсәйҙе талап, туя белмәй
Мәскәүзәге мәскәй-бирәндәр!

Бөлгөнлөккә халкын батырып,
Илде емереү – ниндәй батырлык!..
Бөйөк мәмләкәтте һәләк иткән
Һатлык хаиндарҙы кәберҙәрән
Үзәренән каззырып атырлык.

Үзәктәргә үткән Үзәк онота
Кисә яман хәлдәр булғанын.

Төзөгөн юлыбызды картөлөйзәр,
Тозаклайзар телде, ил аңын...

... Урал йәмен күберәк күрһендәр
тип,

Тауға үрләй,
Тағы таузан төшө –
Юлдар озон. Юлдан уй озон.
Был сактарза Юлдаш кәйефләнөп
Ебәргеләр ине йыр һузып.
Картатайзың уйын бүлмәйем тип,
Ейәне лә килә шым калып.
Карап ала Юлдаш тирә-якка,
һокланыр за сакта шомланып.

Таузар бейек тә ул –
Кешеләр түбән.
Дала иркен дә ул –
Кала тар.
Бозола холоктар,
Кайырыла канаттар,
Шығырлай умыртка.

Урман өскә ауып бара –
Өй һалырға ағас юк.
Йорттар өскә ауып бара –
Торорлок аласык юк.

Йән эйәләре бар за ул –
Аз шул акыл эйәләре.
Ауылдарзың һура кала
Кайнар канын,
Елеген,
Йәнен.

Күпме бисара өзәмдең
Төнө бар за, көнө юк,
Өнө бар за, көйө юк,
Усағы бар – уты юк.

Күпме өйзәр етемһерәй,
Тәзрәһенән ут күрһенмәй,
Ишегенән кеше кермәй.

Мәктәп бар за ул –
Балалар юк.
Мәсет бар за ул –
Бабайзар юк.

Өйзә бишек элер сөйзәң
Кәрәге калмай.

Мәктәптәрзе шатландырыр
Сабыйзар калмай.

Атка менер ирзәр калмай,
Ир атланыр аттар калмай.
Куркытмаһын карттар йорто,
Унда барыр карттар калмай.

Күзебез бар за ул –
Күрмәйбез.
Колағыбыз бар за ул –
Ишетмәйбез.

Телебез бар за ул –
Һүзебез юк.
Илебез бар за ул –
Үзебез юк.

Белемдәр бар за ул –
Белек юк.
Иркен дә ул донъя –
Ирек юк.

Уйға батып килә Юлдаш,
Берсә дертләп, берсә калгып.
Әллә ниңә тыуған йорто
Күз алдына килде тағы.

Эй, ғәзиз йорт!
Тарих һөйләр
Һәр семәре, һәр бизәге,
Тик какшата ил хәтерен
Комһозлоктоң сир -бизгәге.

Юлында ни тап килһә лә,
Изеп ситкә бырактыра.
Емерелә һәйкәл-өйзәр,
Кыйратыла комарткылар.

Төзөй белгәндәр өйзәрзе –
Күпме заман матур, ныктар.
Кайзан кырағай кылыктар?
Юғала бит матурлыктар.

Күпме йәмдәре Өфөнөң
Кыйраласак, тетеләсәк.
Быуаттарзан килгән коттан
Мәхрүм кала бит киләсәк.

Юлдаштарзың йортона ла
Укталдылар күпме кабат,

Тик бер шөхес иштәлегә
Емереүзән тора камап.

Бөйөк дәүләт эшмәкәре
Бында торған.
Ул сактарзың
Көнкүреше ябай булған.
37 бурзайзары
Бында уны алған кулға.

Илһәйәр ир-азаматтың
Ашағандар шулай башын.
Йәшәгәннен ошо йортта
һөйләй бары тактаташы.

Әл дә ул бар. һаклай йортто.
Йотор ине һөмһөз күззәр.
Өгөтләйзәр Караскыны
Нисәмә көн шул һөмһөззәр.

Юлда Юлдаш.
Кайзан белһен
Был золотто, енәйтте?..
Яуыз йәндәр Караскыға
Кат-кат койзо, кат-кат әйтте:

– Тизерәк байып калам тиһәң,
Яндыр өйзә!
Ут төрт йортка!
һин төртмәһәң, кеше табылыр,
һуң буласак!
Бел, онотма!

Хәтәр бер йорт бында калкыр.
Банк булып калкыр бина!
һине үзе эзләп килгән
Байыр сағың бына-бына!

һиңә яңы фатир булыр,
Фатирыңа байлык тулыр,
Йәлһең бигерәк,
Эштәрәң хөрт.

Юлыбыззы быуа был йорт,
Яндыр өйзә!
Ут төрт!
Ут төрт!

Урманды бүреләр кызыра,
Яланда йыландар һызғыра.

Әй, заман! Тирә бит тирзәрзә,
Тирене нисә кат һызыра.

Казалар, язалар
Кайза ла казалар.
Юлға ям казалар.

Батшаһы ла, кашкаһы ла,
Башкаһы ла
Башка һуға.

Кем замана буръяғында
Йолкоп-талап, карпып кала,
һәрмәп кала, кармап кала.
Ошоларға – донъя хана!
Калғандарға – кабала!

Ирмәк күрер өсөн – кала,
Ғүмер һөрмәк өсөн – дала.
Бөгөн дала балалары
Калаларза тороп кала.
Калғандарзы кабала
Шул коллокка камап ала.

Үгеззәй һөзә һөмһөззәр,
Шартлатып балык һөзгәндәй,
Илдең зиһенен шаңғытып,
Канундарзан капкан короп,
Халыктың байлығын һөзә,
Каймак, май эсендә йөзә.
Мәсхәрәләнә ил йөзә.

Ә ил күндәм.
Халык түзә.
Юл болғауыр,
Дәүер ауыр.
Донъя ауырыу.
Былай барһа,
Ил ишелер, ауыр ул.

һиңә таркау кыйыу ирзәр?
Иргәйелдәр бик тә берзәм.

Ғәзиз ер тип, иман, дин тип
Алышкандар күпме быуат.
Баш әймәгән ғорур илде
Үткән ғәскәр кырып, турап.

Ауыл-ауыл һөрөлгәндәр,
Киткән баштар Себерзәргә.

Шәжәрәнең тармактары
Киҫелеп калған сит ерзәрзә.

Бөгөн меңәр-меңәр башкорт
Сараһыззан Себер китә.
Күпмеләре кайтмай кире,
Башкортлоғо йотолоп бөтә.
Кар башына кар еткәндәй,
Башкорт башына башкорт етә.

Асырзарын белә тороп,
Баш күтәргән баһадирзәр.
Кайза бөгөн баһадирзәр–
Үзен-үзе аса ирзәр.
Үзен-үзе гүргә һала,
Шәжәрәһе өзөлөп кала.
Арта тик етем-еҫерзәр,
Етемһерәп кала ерзәр.

Изге ерзәр буш тормай шул,
һаман тула килмешәктәр.
Эй, йәмәгәт!
Был эш менән
Нисек мөмкин килешмәккә?

Афәттә лә бер нигеззән
Күпме ауыл бүленеп сыккан,
Йотлок йотор тип карамай.
Үрсегән ил, зат коромай.
Бөгөн күпме йорт буш тора,
Калғандары – карт-королар.

Юлдар озон. Уйзәр юлдан озон.
Юл ослана. Уйзәр осланмай.
Таузәр калды.
Дала каршы алды.
Өфөгә лә инде күп калмай.

Юлдан Юлдаш шулай
ашығып кайта,
Шәжәрәһе һәр сак иҫендә.
Был сәфәрзә тапты ырыу-затын
Тағы нығырак бәйләр исемдәр.

Безгә мирас иң зур хазинабыз –
Олатайзәр ярған юл язған.
Үҫен Башкортостан шәжәрәһе,
Елкендерһен алға йылъязма.

Күперенә еткәс Ағизелдең,
Ул калкынып куйзы һиҫкәнәп.

Тауза йәйрәп яткан баш калаға
Кайткан һайын китә иҫтәрә.

Арбай Өфө. Йәнде елкендерә
Салауаттың горур әйзәүе.
Өфөләргә килгән һәр юлсыны
Хайран итә һәйкәл тәүзә үк.

Белһә ине улар
Был калала
Салауат та менән Юлайзың
Кисергәнән һиндәй ғазаптарзы?..
Уйлағанда хәтер һызланыр.

Аяк-кул бығаулы.
Нисәнсе кат
Язалайзәр йөрөтөп ил буйлап.
Канһыратып, Өфөгә кайтаралар,
Тағы йота үзенә таш зиндан.

Тәндәр тотош яра. Тик йән генә
Азатлыкка һаман талпына.
Батыр бында нисек әмәл тапкан
Хаттар таратырға халкына?

Илде моңландырыр күпме йырзың
Канаттарын катил кайырзы.
Тик тере күз булды ил хәтерендә
Кобайыры яугир шағирзың.

Ярһу атта ярһып кайтты батыр,
Түгел инде уға кала ят.
Быуаттарзан быуаттарға әйзәй
Өфө каяһында Салауат.

Кунактарға ихлас колас йәйеп,
Таш каяла горур торғаны.
Кайткан һайын ишеткәндәй Юлдаш
Салауаттың сая оранын:

– Аксалар гел алмашыр ул,
Базарзәр гел алдашыр ул,
Батшалар гел талашыр ул,
Ақылыбыз алмашмаһын,
Рухыбыз алдашмаһын.

Мин мәңгегә һеззәң менән,
Киләсәкте уйым урай.
Нигезебез булһын Урал,
Кулыбызза булһын җурай.

Хозайзан фатиха алмаç
Курай моңона янар бәлә,
Уралға үрелер корал.

Башкортостан һаман балкыр –
Беззең менән Урал батыр!

Якты ниәттәрзе
Максат итеп алһақ,
Көсөбөз аз түгел –
Беззең менән Аллах!

Якшылыкты яклап,
Яман хәлдә калһақ,
Яңғыз булмабыз бит –
Беззең менән Аллах!

Илдең гәм-хәстәрен
Иңебезгә һалһақ,
Өзөлмәһен өмөт –
Беззең менән Аллах!

Тезләнәбез ергә,
Хакка табынабыз.
Үсһен шәжәрәбез –
Бөйөк хазинабыз!

– һаумы, Өфө! һаумы, Салауат! –
тип
Күпме үтте Юлдаш күперзән.
Юлдар озон. Уйзар юлдан озон.
һүтергә лә һаман һүтергә...

Тик күңелдә бөгөн һис тынғы юк,
Бөтмәс хәүеф һаман һағайта.
Уйын бүлдә Азат:
– Нимә төтәй?
Кара әле, кара, картатай!

Калған юлды улар уктай үтте,
Сыр-сыу килә халык.
Шау. Фауға.
Юлдаштарзың өйөнә ут капкан,
Кара төтөн йортто солғаған.

Килеп тулған янғын һүндерергә
Машиналар.
Үкер-үкермә,
Тирә-якта барыһы актарылған,
Юл камалған йортка үтергә.

Ашығырзар ине,
Кем уйлаған
Ошоллай осланырын был юлдың?
Өлгөрмәне Юлдаш ергә бақып –
Йорт эсенә Азат йомолдо.

Ағарынды Юлдаш.
Мәңгелеккә
Тукталғандай вақыт был сакта.
Сәсәй-сәсәй уттан сыкты Азат,
Аузы шәжәрәне косаклап.

Ә Караскы, хулын болғай-болғай,
Һизер һөйләй был йорт янында.
Ут эсенә уны нимә тартты?
Күрәләтә инә янғынға.

Максатына хәзер ул ирешә –
Тапты, тапты. Кулда – шешәһе!
Шешә тоткан Күренгесте күмеп,
Ишелеп төштә өйзәң түшәмә.

Сараһыззан ғына бисараның
Кара күмер булып калғаны,
Тыуған йортто үртәп,
Ослап куйзы
Афғандарза кат-кат янғанын.

Рәһнеп өзгөләнде олатай рухы,
Ут эсендә ейәне гүр тапкас.
Уттан да ғына бигерәк
Ғәрлегенән
Кара көйзә ақ таш –
Тактаташ.

Ялкын ярһый. Күззе кырка төтөн.
Был мәхшәрзә һисек тын алмак?
Йәшен һөртөп,
Абайланы Юлдаш:
Бакса тулып алма тумалған.

Фәрит СУФИЯРОВ

Язмыш кулындамын

*Был донъяга тыугастын да, тәүзә
Язмыш алды үз кулына.
Бар булмышым, хөкәм-карарың да,
Мин тәкдирең, һинең колоң да.*

*Биләүзәргә төрөп һалдың мине,
Бишегемдә һөйөп тирбәттең.
Күз йәшемде түктәм, илаттың,
Көлөргә лә үзең өйрәттең.*

*Кыуанысын, шатлығын да бирзең,
Кайғы-хәсрәтен дә күрһәттең.
Тыуған ерзән йырактарга илттең,
Юкһындырзың, кабат ерһеттең.*

*Кылғанымдан ләززәт татыттырзың,
Тормош үрзәренә үрләттең.
Көтмәгәндә, йәшен уты кеүек,
Һискәндерең йәнде көйрәттең.*

*Ғүмер буйы язмыш кулындамын,
Төрлө булды хөкәм карары.
Шатлык кисергәндә күңел балкый,
Кайғы күрһәм, йөзәм карайзы.*

Фәрит Суфияров 1939 йылдың 20 октябрҙә Яңауыл районының Иҫәнбай ауылында тыуған. Педагогия институтын тамамлай. Башкорт һәм татар телдәрендә сығсқан байтаҡ китаптар авторы, Ф. Кәрим, Ғ. Соҡорой исемендәге премиялар лауреаты, республиканың атказанған мәзәниәт хеҙмәткәре. Хәҙерге көндә Яңауыл язуысылар ойошмаһының яуаплы сәркәтибе. Шағирҙы 70 йәше тулы менән ихлас котлайбыз!

Йырак сәфәргә сығам

Әсәй, йырак сәфәргә сығам,
Юл фытырын бирәм, доға кыл.
Әүәлгесә фатихаңды алам,
Изге теләктәрзә, зинһар, бул.

Бурандарзә калған сағым булды,
Ташкын һыузарынан бүлендем.
Ел-дауылдар косағында калдым.
Имән ағасылай бөгөлдөм.

Юл өзөлһә, ялап алға үтәм,
Котом осоп, йәнем шөрләне.
Һуңғы көрсөгәмә еткән сакта
Рух һынманы, өмөт һүнмәне.

Илдәр гизәм, ут-һыузарзы кисәм,
Низәр күрмәс әғзиз баштарым.
Юл буйында ятып калғандарзың
Укып узам кәбер таштарын.

Бар эшкә лә...

Салғы алһам, янып бесән саптым,
Балта тотһам, бура бураным.
Бар эшкә лә кулым бара ихлас,
Мин булдыкһыз кеше булманым.

Көтөү көттөм, һука һөрзөрзөләр,
Ағайзарым эшкә өйрәттә.
Егелдереп тормош йөктәренә,
Язмыш язғандарын һөйрәттә.

Минең өсөн эштең үгәйе юк,
Барыһын да тотам өмөттә.
Булдыкһызға һанап, бармак төртөп
Ситтә торғандар бар көлөп тә.

Көнгә керһәм, һөнәр арттырамын,
Матурлыкка гашик күззәрем.
Кулым менән тезеп йондоззарын,
Тыуған ерзең күген бизәнем.

Йондоззар ямгыры

*Август төнөндә юлыктым
Йондоззар ямгырына.
Ғаләм түрәнән һибелеп,
Түбәнгә ябырыла.*

*Сабактай ялтырап китә —
Метеормы финишта?
Күк йөзөндә күп мөгәжизә,
Канат йәйгән фәрештә.*

*Күк сөйзө көмөш тәңкәһен,
Йомартлығын күрһәтте.
Ай-йондоззар барыһы бергә
Шау тамаша күзәтте.*

*Мин был төнгә гәжәпләндем,
Сихырландым бер төслө.
Йыр ғаләмгә тартыламы,
Әллә күк түбән төштө?..*

Тыуған ил

*Юлдарым йыракка илтә,
Зур икән тыуған илем.
Икмәге-һыйы бөтмәс күп,
Бөгөр өстәлдәр билен.*

*Шаулы нарат урмандарың,
Көмөш һыулы күлдәрең.
Бишектә сакта ишеттем
Дәртле турғай телдәрен.*

*Күрзем таузар әорурлығын,
Басыузарзың киңлеген.
Афәттәрзән һаклайыксы
Тыуған ил именлеген.*

*Ерем йәшлегенә кайтты
Талдар бөрөлә сакта.
Даръяларың көйләп йырлай,
Тыуған ил, һинең хакта.*

Камил
ЗИГАНШИН

ДӨЙӘНӘН ТӨШӘ – «ТОЙОТА»ҒА МЕНӘ БӘЗӘҮИ СӘЙӘХӘТНАМӘ*

Тәүге тәьсәраттар

Аһһыл-зәнғәр күк йөзә, динғез тигезлегенә һибелеп ятқан кызғылт-һары Аһһәйпәк утрауҙар, караһыу төстәге кырлас һырттар, куңыр ком тауҙары, яр буйындағы шау быяланан торған күп катлы бейек йорттар, алтын дугалар менән каймаланған култыктар, унда-бында сәселгән кескәй генә шакмак өйзәр, сүллектәге бер йотом һыуға тиң, ак коймалар менән көртөлөнгөн һирәк йәшеллек – Берләшкән Ғәрәп Әмирәттәре Шарджа аэропортына төшөргә шыкыйған лайнер иллюминаторынан (был аэропорт 1933 йылда төзөлә һәм «Лондон – Дели» транзит самолеттары өсөн тәғәйенләнә) ошо рәүешле күз алдына килеп баһа.

Паспорт контроле, күз алмаһын тикшертеүзәң 3 секундлыҡ процедураһы (электрон базала Әмирәттән департацияланғандар хақында мәғлүмәт һаклана), мөләйем таможня хезмәткәрзәре артта кала, һәм, һиһайәт, егерме биш урынлыҡ ак автобустар вокзалдан төрлө якка кузғала башлай.

Халықтың күпселеге Фарсы култығы ярзарына һыйынып ултырған Дубаи калаһына юл тотто. Ни бары без, «ете йүләр» генә, 150 километр алыһлыктағы «Океаник»ка йүнәлдәк – кунакхана һинд океаны ярындағы Корфаккан калаһы ситендә, асығыраҡ әйткәндә, Оман култығы типһенендә урынлашқан.

Башкалар бында һиндәй уй менән йөрөйзәр, белмәйем, миһең иһә цивилизация ығы-зығыһынан мөмкиһ тиклем алыһлашкым, океан тулкындарының арбағыс шауын тыңлап кинәнгем килгәйһе. «Океаник»ты һайлауыбызға шул булышылық итте: Фарсы култығы ярының һыуы тиз һыуына – тәрәнлеге ни бары 40 – 60 метр ғына. Ә океандың һыуы ғына түгел, һауаһы ла сағыштырмаса (бер һисә градуска) йылыраҡ.

Ком калкыулыктары итәгендәге йәшкелт-һоро кыуаклыктар корбанын аңдыған сүл бүреһе аркаларын хәтерләтә. Ялтырап ятқан тигез юлдың кара таһмаһы сакрым һайын асығыраҡ шәйләнгән тау һырттарын яқыһайта. Унда ла, һулда ла иһәпһез-һанһыз цирктар, киртләстәр, тупрағы иһелеп төшкән уялар, сокорзәр, төртипһез һибелгән кая кырластары күзгә таһлана. Юл ыңғайы көрәзле телефон

* Дауамы. Башы 9-сы һанда.

тапшырғыстарының кызыллы-аклы тимер вышкалары, антенналарының хоро колбалары ялтлап кала.

Хирәкләп кырк-илле йортлок кескәй ауылдар аша узабыз. Ара-тирә тау итәгендә көйшәненп йөрөгән дөйәләр, кәзәләр тап була. Нимә менән тукланалыр инде улар – тирә-якта хатта мүк әсәре лә күренмәгән таштар ғына тәгәрәшәп ята. Аравия ярымутрауы касандыр Африка континенты өлөшө булуыун иҗбатлаусы саваннаға окшаш биләмә, ком-ташлы түбәләстәр артта калды, һәм беззәң кескәй автобусты, гүйә, текәлеге менән ирекһеззән үзенә тартып торған тау хырттары упты.

Пейзаж хас та синайса: шундай ук сәйер бизәклә, киҗкен рельефлы тәпәш таузар тәзмәһе. Кайһы берзә йәшеллек тә күренгеләп калғылай. Декабрь айының ошо яктар өсөн үтә ямғырлы килеүе менән бәйлелер инде был. Текә тарлауыктар менән айырылған үткер осло каялар боронго һинд қорамы башняларының емереклектәрен хәтерләтә.

Ауылдарза ораған финик емешә үскән пальмалар һәм ишек алдындағы қырағай таштар менән уратылған бәләкәй генә түтәлдәр йәм бирә.

Сәғәт ярымдан без Һинд океаны ярзанына йәйрәгән Фуджейра қалаһына индек. Ниһайәт, автобус салонына тулқынландырғыс дингез есә таралды. Қаланың қап уртаһында тау гәлсәре кристалдарына окшаған үтә күренмәле яңы небоскребтар төркөмә һерәйеп тора. Улар араһында, қызғанысқа қаршы, мөйөш һайын йомро башнялы, стеналары балсык менән һыланған боронго кәлгә юғалып калған кеүек. Офокта океан қараптарының ак һындарын төсмөрләргә мөмкин: сухогруздар, контейнер ташуысылар, 100-200 мең тонна һыйзырышлы нефть танкерзаны һ.б., портқа инергә рәхсәт кәтәп, рейдта тора. Қала ситендә ике-өс қатлы виллаларзы әүзем төзәү бара. Йорттар күп төрлә булуыу менән һушты ала. Газондар за, сәскәләр зә, пальмалар за юк, яланғас таштар, төзөлөш сүп-сары ғына тузышып ята. Әммә күр зә тор: ике-өс йылдан ошо ерзәр йәшеллеккә күмеләсәк. Виллаларзың қыйыктары ясы, һәм, гәзәттә, уның уртаһына йәки ситенә зур булмаған башня эшләненп қуйыла. Үзенә йорт һалып сыға алмаған мохтаж граждандар өсөн ер бүлөп, дәүләт үз иҗәбенә өй төзәй һәм бушлай тапшыра! Әкиәт бит был!

Фуджейра әмирәтендә дөйөм ил буйынса йәшәү кимәле әллә ни юғары булмаһала, тәбиғәте бик күркәм. Шунлыктан унда Дубай, Абу-Даби кеүек қалалар халқы ял итергә ярата. Фуджейра биләмәһенә ингән ергә хақтар қиммәт, өҗтәүенә, ин матур урындар шәйехтәр гаиләләре милкендә.

Илдә бөтәһе 7 әмирлек иҗәпләнә һәм уларзың һәр қайһыһы кәрзәш күсмә гәрәп (бәзәүи) кәбиләләрен берләштерә. Уларзың башлыктары 1971 йылдың декабрәндә Дубай қалаһына йыйылып, Берләшкән Ғәрәбстан исемендәге Федерацияға тупланыузаны тураһындағы килешәүгә кул қуйған. Был вақытта илдә ни бары йөз мең кеше генә иҗәпләнгән. Хәзер халықтың һаны 4 миллион ярымғаса үскән, ә миллион тирәһе Фуджейра әмирлегенә инә. Иҗ киткес үҗеш! Тәүге президент Заед Бен Әл Наһайан был посқа ете тапқыр һайлана. Тап ул әмирлектәрзә берләштерәү инициаторы була ла инде. Һөзәмтәлә иктисад донъяһында «ғәрәп мөгҗизәһе» тип нарықланған күренеш пәйзә була. Тәүге президент 2004 йылда донъя қуйғас, уның урынына улы Хәлиф Заед Бен Әл Наһайан ултыра.

Нефть табыусы әмирлек икәү – Абу-Даби һәм Дубай. Қалғандары дотацияға көн күрә. Нефть менән бәйлә эшмәкәрлеккә тиклем иктисад нигезен балыксылык, күсмә мал асрау, ынйы йыйыу һымак шөгәлдәр тәшкил иткән. Хәзер был кәсептәр ил бюджетында әллә ни һизелерлек урын алып тормай.

Дәүләт менән хәлифтәр, йәғни хөкүмәт башлыктарынан торған Юғары Совет идара итә. Улар үззәре араһынан президент һайлап куя. Президент үлһә, уның

урыны ир туғанына, юк икән – өлкән улына күсә. Әмирлек менән идара итеүсенәң ғәилә ағзалары шәйехтәр тип йөрөтөлә.

Был илдә һалым юк: өстәмә хакка ла, килемгә лә һ.б. Ни бары 4 процентлык таможня пошлинаһы ғына туплана. Дәүләт бюджеты башлыса кара алтын һатыу иҫәбенә формалаша – тәүлегенә 2,5 баррель. Был һан ОПЕК эсенә инеүсә нефть сығарыу менән шөгөлләнгән илдәр продукцияһының 11 процентын тәшкил итә. Нефттән бер баррелә 70 долларға һатыла икән, тимәк, Берләшкән Ғәрәп Әмирәттәре тәүлегенә 175 миллион доллар табыш ала.

Ситтән килгән ир кешегә ил гражданы статусын алыу мөмкинлегә бөтөнләй юк. Катындарзың, әгәр зә улар Берләшкән Ғәрәп Әмирәттәре гражданы менән 5 йылдан артык никахта торһа, был статусты алыу хокуғы бар. Медицина ярҙамы урындағы халыкка бушлай. Үткән быуаттың тукһанынсы йылдары уртаһына тиклем ситтән килеүселәр дөйөм халыктын 80 процентын тәшкил иткәнгәлер, ил бюджеты бындай көсөргәнешлектә күтәрер хәлдә түгел. Шулай за ашығыс ярҙам, бер ниғә карамаһтан, күрһәтелә.

Башланғыс белем алыу за түләүһез, кызһар һәм малайһар айырым укытыла. Иң тырыштары һәм һәләтләләре Европа һәм Американың танылған юғары укыу йорттарында белемен арттырыуы дауам итә ала.

Белемлә йәштәр дәүләт секторына эшкә урынлашыуы хуп күрә – хезмәт һақы юғары һәм тоторокло. Ситтән килеүселәрҙең барыһы ла дәүләт учреждениелары эшенәң яҡшы ойошторолғанһын билдәләй. Быға аптырайһы түгел: ил башлығы, үзен танытмайһынса ғына, иртәнсәк берәй дәүләт учреждениеһына инеп, етәк-сенәң эшкә ваҡытында килеү-килмәүһен тикшерә ала. Әгәр етәксә эшкә һунлай икән, уны һундук вазиһаһынан бушаталар.

Эш көнә сәғәт 8-зән алып 15-кәсә һузыла. Һуңғы йылдарза чиновниктарзың һанын кысқартыу күренешә күзәтелә. Дубай хәлифе үзен бик ябай тотә: шәһси водителе юк, тән һаксылары икенсә машинала бер аз арттарак калып йөрөй, «Мерседес»ының быялалары үтә күренмәлә.

Дәүләт төзөлөшөндә һәм иктисадында зур үзгәрештәр булыуына, Америка тормошо стандарттарының һизелерлек йоғонто яһауына карамаһтан, бында шәриғәт закондары менән иҫәпләшәләр һәм ихтирам итәләр. Бер һиндәй фанатизм да, шәфкәтһезлек тә юк. Һәр хәлдә бөтә халык алдында үлем язаһы биреү күзәтелмәй.

Әмирәттәрҙә бөтөнләй тиерлек криминал юк. Европалылар фекеренсә, был күренеш еңәйәт өсөн каралған язалау формаларының катылығы менән бәйлә: наркотиктар һаклаған өсөн – ғүмерлеккә төрмөгә ябыу, бик һирәк осрактарза ғына – үлемгә тарттырыу (һуңғылары 1996 һәм 2006 йылдарза булған), уғрылык өсөн кулдарзы кыркыу (ошо еңәйәт менән бер һисә тапкыр төрмөгә эләккәндән һун һәм дөйөм наркоз аһтында) һ.б.

Ысынбарлыкка тап килгән сәбәптәр иһә халыктың динилегенә, борондан килгән традицияларға тоғро булыуына кайтып кала, миненсә.

Урындағы халыктың йәшәйешөндә иҫерткес эсемлектәрҙең, наркотиктарзың бөтөнләй тиерлек булмауы илдәге иманлылыктың һәм тыныслыктың һигезән тәшкил итә.

Һәр кем 5 тапкыр намаз укыу бурысына бик етди карай. Ғәрәптәр үз балаларын үтә нык ярата. Уларзы курсак ише кейендерә һәм иркәләтә. Әзәпләлек һәм кунаксыллык – ғәрәптәрҙең иң мактаулы һаналған сифаттары. Был тәңгәлдә уларза бәзәүи тамырҙарының сағылышы асык тойомлана: кеше аяғы баһмаған сүллек-тәрзә күсмә тормош менән йәшәгән халык һирәк осраған юлсыларға һәр ваҡыт инсафлы кәзәр-хөрмәт күрһәтер булған. Хужаларзың кунаксыллығына яуап итеп, юлсы һуңғы яңылыктар менән бүләшкән, табын артында озон-озак һөйләшәп, аралашыу мөмкинлеген биргән.

Шәриғәт закондарына ярашлы, ир кешенә, әгәр зә катындарын тигез рә-үештә тәьмин итә һәм карай ала икән, 4 мәртәбә өйләнәү мөмкинселеге бар. Катындарзың һәр қайһы-һының үз йорто булырға тейеш. Әгәр зә ғәилә башлығы хәләленә беренә «Ниссан» машинаһы һа-тып ала икән, башқалары ла ошондай ук дәмәлдәге бүләккә дәғүә итә. Айыры-лышыу процедураһы бик ябай: шаһиттар алдында өс тапқыр «талак» һүзен ка-батлаһаң – һин азат. Әммә был азымға барыу бик хә-үефле: ғәрәп кәүемендә бер катын-кызға ике ир-ат тура килә. Һөзөмтәлә, кат-наш никахтар һаны арта.

Сит илдә белем алған йөштәр буласак катындары менән студент йылдарында ук танышып, тыуған якта-рына алып қайта, йә иһә үз илендә үк башқа халык вә-киленән булған катын-кызы иш итә.

Дәүләт үз граждандары араһындағы никахтарзы хуплай һәм һәр яклап ярзам итә. Бындай ғәиләләргә туйза ук 20 000 долларлык никах сертификаты тап-шырыла. Бала тыуғандан һуң ата-әсәгә 2000 доллар акса бүленә. Ә беззәң илдә икенсе бәпәй донъяға килгәс, 250 мең, йәғни 10 мең доллар самаһы, түләһә. Афа-рин, Рәсәй! Задорнов әйтмешләй, үз илең өсөн ғорурлык тойғоһо барлыкка килә.

Шәхси тормош тураһында матбуғатта нимәләр языу кәтғи тыйылған. Шунлыктан «һары матбуғат» та юк. Оло йөштәге ғәилә ағзалары ихтирам һәм зур иғтибар менән солғана. Тормошта килеп тыуған мөһим мәсьәләләргә сискәндә ололарзың һүзе хәл иткес көскә әйә.

Традицион шөғөлдәр араһында ыласын һунары – кеше һәм кош араһындағы үзенсәлекле берзәмлек билдәһә – зур урын биләй. Ғөмүмән, бында беләгенә ыласын ултыртқан ир-атты йыш осратырға мөмкин. Хәйер, ысын һунар йыш булмай – йөнлек аз, йәнә һунар өсөн сағыштырмаса унайлы ер биләмәләре курсулыкка әйләндерелгән.

Ғәрәптәр – ихлас күнелле, қунақсыл халык. Илдә башқа милләт вәкилләре лә иркен йәшәй, ихлас эшләй. Юғары квалификациялы белгестәр – Европанан һәм Американан, ябай эшселәр Азия илдәренән ағыла. Ситтән күсәселәргә күсәлеген Һиндостан (ресторан, қунақхана хезмәтләндерәүселәре), Қытай (төзөүселәр), Пакистан (водителдәр) граждандары тәшкіл итә.

... Гид тарафынан бәйән ителгән теге йәки был мәғлүмәттә күнеләбезгә һен-дерә-һендерә, ике катлы матур йорттарзан, ресторандарзан торған Корфаккан

калаһын узып, Оман қултығында урынлашқан «Океаник» отеле алдына килеп туктағаныбызды һизмәй зә қалғанбыз. Отелдең иллюминаторлар һымак яһалған иҫ китмәле зур тәзрәләре һәм түбәһендәге «капитан рубкаһы» уны яр буйында торған ете палубалы океан карабына окшатып куя.

Отелдең персоналы (тулығынса тиерлек индустарзан тора) асык йөз һәм алсаклык күрһәтеп каршы алды. Без, үзебез зә һизмәстән, ыңғай мөхит тулқындарына көйләндек. Душта койоноп, ресторанға йүнәлгәйнем, лифт яһында, бә-әй, Өфөлә бер йортта ғына түгел, бер катта көн күрәүсе күршемде осраттым. «Өфө – зур ауыл» тигән булалар. Күрәһен, тотош Ер планетаһы был лакапка тура килә хәзер...

Дөйөм мәғлүмәт

Кул астында донъя атласы булмаған укусылардың иҫенә төшһөн: БҒӘ икһез-сикһез Аравия утрауының көньяк-көнсығышында, Фарсы һәм Оман қултығын айырған «казык теше»ндә урынлашқан, ә «казык теше»нең Иранға терәлеп торған осо Оман территорияһына инә. Шуның менән ул Рәсәйгә окшаш: беззән дә үз анклавдыбыз – Калининград өлкәбез бар бит.

Илде бер яктан – ком сүллектәре, икенсе яктан бейеклеге километрғаса һузылған осло қаялар уратып алған. БҒӘ Сәғүд Ғәрәбстаны һәм Оман менән сиктәш. Майзаны – 84 мең квадрат километр. Йылдың 350 көнө – қояшлы! Һуңғы қырк йыл эсендә халықтың һаны қырк тапқырға тиерлек артқан. Хәйер, артым Һиндостан, Пакистан кеүек илдәрзән килеүселәр менән бәйле. Алдан телгә алынып кителгән осор эсендә бәзәүизәрзән уртаса йәшәү озонлоғо 58-зән 75 йәшкәсә күтәрелгән.

Сүллектәрзә һәм тауларзә үлән әллә ни ерегеп китә алмаһа ла, оазистарзә иркенләп үсә. Һирәгерәк осраған йәм-йәшел оазистар әллә қайзан күренеп ултыра – улар шыйык урман менән уратылған.

Һомғол финик пальмалары татлы, туклыклы емеш бирә. Урындағы халықтың төп азығы булығы менән бер рәтгән, ул тештәргә ыңғай йоғонто яһай, күрәү һәм ишетеү һәләтен нығытыуға, яман шеш үсешен тоткарлауға булығы итә. Махсус плантацияларзә 800 мең тонна финик йыйыла.

Илдә шулай ук қуйы, йәм-йәшел сатырлы гаф ағасы үсә. Ул тамырлары менән үзәнә 30 метр тәрәнлектән һыу ала алығы менән үзенсәлекле. Оазиста көн күрәүсе

халык дауылдар үткәс комдо кәрзингә тултырып, киренән сүллектәргә ташырға мәжбүр.

Йәнлектәр донъяһы бер үркәсле дөйөгә – дромедтарға ғына қайтып қала. Арқаһындағы қуйы йөн уны қояштан һаклаһа, тояғындағы қалын һөйәле һәм ярылары эсе, басқан һайын ишелеп торған комдан атларға ярзам итә. Тукланыуға қилгәндә, әллә ни һайланмай – сәнскеле қыуаклыктарзы ла ашай ала. Кәүзә ауырлығын

700 килограмға тиклем арттыра алған дөйәләр, 400 килограмм тирәһе әйбәр артмаклап, тәүлегенә 90 километр араны уза ала. Дөйә һөтөндә С һәм Д витаминдары һыйырзыкына карағанда өс тапкырға күберәк, ә аминокислоталарзың нисбәте диетологтар тарафынан кеше организмы өсөн иң кулайы тип баһалана. Дөйә һөтө әсемәй, шунлыктан унан катык-фәлән етештереп булмай. Тәме яғынан ул кәзә һөтөнә окшаңқыраған. Өстәүенә, дөйә һөтө һыуһынды якшы кандыра.

Хөкүмәт йәнлектәр һәм үсемлектәрҙең һанын арттырыу өстөндә әүзәм эшләй, яны төрҙәрҙе үрсетеу буйынса төрлө программаларҙы финанслай. Мәсәлән, алһыу фламинго кеүек һирәк коштарзың һанын элекке хәленә еткереп буйынса махсус программа тормошка ашырыла.

XXI быуат Вавилоны

Бер көнөмдә илдең ғорурлығы — яр буйынан 70 километрға һузылған Дубаи калаһы менән танышыуға арнаным. Микроавтобус унда ике сәғәт эсендә алып барып еткерҙе. Каланы ун йылдан ашыуыраҡ вақыт эсендә Америка архитекторҙары әзерләгән генераль план буйынса төзөп бөтәләр. Иҫке каланан урта быуаттарға караған кәлғәһе булған бер квартал ғына һаҡланған. Бөгөн ғәрәптәр боронғо каралтыларҙы һүтергә ризалыҡ биргәндә һәм каланы тарихи, архитектур үзәнсәлегенән яҙырығандары өсөн үкенеп бөтә алмай. Кала халкының һаны — бер миллион ике йөз мең кеше. Был һан йылдан-йыл 10 — 15 процентка арта бара. Үтә күрәнмәле, стенаһы быяланан булған күп катлы бейек йорттар һанап бөткөһөз. Улар араһында киң билдәле Парус исемлеһе айырылып тора. Архитектура мөгжизәһе булған ап-ак люкс-отелдең бейеклеге 321 метр. Фарсы култығындағы яһалма утрауҙа урынлашқан отель ярҙан бер нисә йөз метр алыслыкта төзөлгән. Уға баһма буйлап кына барырға мөмкин. Отелдең өскө өлөшөндә вертолет һәм күзәтеу майҙандары, ресторандар бар. Аҫкы ресторан һыу аҫты донъяһының ғәжәйеп күренештәре менән уратылған.

Кунакхана номерының уртаса хақы тәүлегенә 40 мең һум. Аз аҡса түгел, шулай за... Усаҡ янында узған төн, миңә калһа, күберәк кинәненс килтерә. Кала үзөгөндә донъялағы иң бейек бинаны — Йорт-Башняны төзөү бара. Бейеклеге — 700 метр, 200 каттан торасак. Башня Дубаиҙың барса йорттарын бейеклеккә узып киткән, әммә эш кайнай ғына. Генподрядтың тендерын япон фирмаһы «Samsung» яулаған.

Якындағы комплекс «Яһалма қар тауы» тип атала икән. Саңғы шыуыу юлы — 60 метр, 5 трассаның дөйөм озонлоғо — 400 метр. Утыҙ градус эселектә тауҙан саңғыла шыуып төшөү харап мәрәкә!

Кала эсенә озонлоғо 20 километрға һузылған дингез култығы ослайып инә. Тарлығы менән төрән йылға йырзаһына ла окшап китә. Уның аша каланыкылар түбәһе тукыма менән ябылған, буйынан-буйына киң эскәмйәләр ултыртылған төбә ясы дингез трамвайҙарында йөрөй. Урындағы халыҡ был такси төрөн «абр» тип атай. Бухтала бер нисә рәткә йөнөш, алғы өлөшө арткыһына каратып, каботаж караптар тезелгән. Уларҙы тоташтырған траптар буйлап йөк ташыусылар тегендә-бында йүгергеләй: берәүзәре трюмдарҙы бушата, икенселәре тейәй.

Кала урамдарындағы автомобиль тығындары — ғәзәти күренеш. Хәл ғәрәптәрҙең «Тойота», «Ниссан», «Мерседес» кеүек зур джиптарҙы үз итеүе менән бермә-бер киҫкенләшә. Иҫке машиналар аз. Ғаиллә, кағизә буларак, ике автомобиль. Берендә эре генә — яңғызақ ир, икенсендә балалары менән катыны йөрөй.

Кала ситендә рәт-рәт булып бөтә билдәле автобренд салондарының һайланма павильондары тезелеп киткән.

БҒӘ калалары урамдарында, исмаһам, бер генә бөртөк булһа ла кешенәң

осрамауы аптырата ла, шиклөндөрә лә. Бактиһең, барыһы ла үз машиналарында елдерә, йәйәү йөрөү был илдә әзәпһезлек һанала, имеш. Ак тәнле йәйәүлене күргән такси водителе һис шикһез тормозға баһасак: «Бәлки, бер-бер хәл булғандыр, ярзам кәрәктер?» Ирзәр озон итәкле ак мамык күлдәктәрзә – галабияларза (икенсе исеме — кандура) йөрөй. Иркән беселгән күлдәк һауаның якшы циркуляцияһына булышлык итә. Ирзәр башына ике катлы тос кына кара балдактар (икал) менән тотолған ак яулык ябына – уныһы «гафия» тип атала. Ғәрәптәр, намыһлы кеше сыбар кейемдә йөрөргә тейеш түгел, тигән кәтғи ышанышта йәшәй. Ир кешене ак кейем күркәм күрһәтә, тип һанала. Катындарзың һәм кыздарзың күлдәге лә, яулығы ла кара тукуманан тегелә. Бәғзе катын-кыззың йөзә асык, берәүзәренең күззәре генә күренеп тора, икенселәре битен кара вуаль менән тулығынса көпләп куя. Тол катындар зәңгәр күлдәк кейә. Ак кейемде ирзән айырылған катындар ғына кейергә хоқуғы бар. Милли кейемдә БҒӘ граждандарына ғына йөрөргә рәхсәт ителә.

Ир-егеттәрзәң ак, катын-кыздарзың кара төстәге кейемгә өстөнлөк биреүе мәсьәләһенә килгәндә, ғәрәптәрзәң яуабы бер: катын-кыз... – ир кешенен күлөгәһе.

Дубаизы XXI быуаттың Вавилоны менән сағыштырыу урынлы булыр: берәй зур сауза үзәгенә инденме, төрлө мәзәниәттәрзәң, телдәрзәң, кейем стилдәренен, йолаларзың, көй-моңдарзың кушылыуына шак катаһын. Бөтә милләттәрзәң дә вәкилдәре йыйылған тиерһең – барыһына ла тыныс, уңайлы. Кешеләрзәң сырайы асык, караштарында уһаллықтың әсәре лә юк.

Тағы шул окшай: һатыусылар көнсығыш саузаһына һас һыкшышлык күрһәтмәй. Әммә мәрәжәғәт итһең, шунда ук янға килеп, уны-быны аңлата һала. Рәсәйзәрзәң, һәр хәлдә хәзәр, ғынуар айында, күп булыуы кыуандырзы. Урыны-урыны менән урыһ һөйләше күмеп тә киткеләй.

Спиртлы эсемлектәр бары тик кыйбатлы отелдәрзә һәм ресторандарза ғына һатыла. Үзем «эсмәйем тиерлек» категорияһына карайым, шулай за тыйыу булғанлыктанмы, һыра, шарап юклығынан мәхрүмлек тойғолары кисерә башланым. Тыйылған емеш татлы була, тизәр бит. Илдә уйын автоматтарының, казиноларзың юклығы ла һөйөндөрзә.

Заманса бейек йорттар фонында мәсет манараларының берәһенән мәзиндәрзәң мегаполис шау-шыуы аша йырып үткән тулкынландырғыс тауышын ишетәү минен өсөн көтөлмәгән хәл булды.

Ғәрәптәр футбол, теннис кеүек спорт төрзәрен, күнел асыуға килгәндә, ат һәм дөйә сабыштарың үзһенә. Ярыштар өсөн қаланың ярайһы ук иркән биләмәләре – кызыл таянғыстар менән уратылған дөйә тректары – бүленгән. Тректарзың ғәзәти озонлого – дүрт, һигез йә ун километр. Тамашасылар сабыштарзы машиналарында таянғыслы көртә араһынан барған килеш күзәтә. Әле яңырақ кына дөйәләрзә 12 йәшкә тиклемге малайзар сабыштыра ине, хәзәр уларзы закон тарафынан индерелгән роботтар алмаштыра. Сабыштарза инә дөйәләр генә катнаша – улар иркәк дөйәләргә карағанда күпкә әүземерәк һәм етезәрәк (тизлекте сәғәтенә 60 километрға тиклем еткерәләр). Якшы токомдан булған бер үркәсле сабыш дөйәләренең һақы миллион ярым АКШ долларынаса етә.

Дубаи қалаһынан сығып киткәндә, Дубаи илселеге һақимы шәйех Мөхәммәт Рәшит әл Мәктүмдең һарайына алып барған юлға боролдоқ. Һарайзы клумбалар, газондар, сәскә түтәлдәре уратып алған, бер аз ситтәрәк ағас йә кыуаклыклар купшы ғына ултыра. Асфальт тигезлегендә тауис коштар әре генә баһып йөрөй, газонда ағуналар кыуыша, ағас араһында боландар утлай. Қойма һәм селтәрле қапкалар аша һарайзың йәшеллеккә күмелеп ултырыуын шәйләйһең. Қайтыр

юлға сыжкканда беззе хоро «Мерседес» кыуып етте. Номер билдөлөрөнөң биш түгел, өс һанлы булыуы күзгә ташланды. Водителебез аңлатып бирзе: «Шәйех һаиләһе һәкиленең машинаһы...»

Келәм базарын үтеп киттек: юл буйына бер-береһенә төкөп торған киң павильондар ағас таяктарға һәм урзаларға эленгән ебәк келәмдәр менән туп-тулы. Келәмдәрҙең үлсәме төрлөсә: берҙән алып утыз квадрат метрға тиклем зурлыктағыларынан һайлап була. Түнәрәк, озонса түнәрәк, фигуралы, тура мөйөшлө балаһтар қапшап карауға бәрхәттәй йомшаҡ, һөфис.

Замансалығы менән айырылып торған Дубай калаһын күреп кайткандан һуң алған тәһһораттарҙы барлағанда, шуһыһына ыһаныуы бик ауыр ине: 40-50 йыл элек «һөфткә тиклемге гәрәп илһелеге» ерендә балсыҡ менән һыланған таш өйлө кескәй каласыктар ғына ултырған. Комло, кая-таһлы, һирәк кенә оазислы калған ерҙәрҙе бәҙәүизәр биләгән. Әһе, коро йәйҙәрән бәҙәүизәр оазистар тирәләй туплана. Октябрь айынан алып апрелгә тиклем был халыҡ, дөйәләргә атланып, кыһқа йөнлө һарык көтөүе менән үһемлеккә ярлы сәхрә буйлап сәйәхәт итә.

Бәҙәүизәрҙең тарихи тыуған йөнтөйгә Аравия ярымутрауының эһке биләмәләре һанала. Сандыр, тарамыш көүзәле халыҡ сыжамлылығы менән һәр төрлө кыйынлыктарҙы, мохтажлыктарҙы еңел генә үткәрәп ебөрөүҙе менән айырылып тора. Менәр йылдар буйы ер эһкәртеүҙе колдар өлөшө һанап, игенһелек менән шөгөлләнгән кәбиләләрҙе һанға һуҡмаған бәҙәүизәр XX быуат ажағында, ултырак тормоһтоң уңайлыктарына каршы тора алмай, үзҙөрөнөң тағатылмалы сатырҙарын – ике катлы йорттарға, дөйәләрән «Тойота»ларға алмаштыра.

Бәҙәүизәрҙең бер қасан да документтары булмаған. Әле яңыраҡ қына улар, сиктәрҙе бар тип тә белмәй, мал өһөн уңайлы урындар эзләп, көтөүҙәрән қыуақыуа, бер илдән икенһеһенә сәйәхәт иткән. Бәҙәүизәр – китғалағы иң боронго һәм үз-үҙөнә йомолған халыктарҙың береһе. Ләкин һуңғы ун йыллыкта быуаттар төпкөлөнән килгән гөрөф-гәзәттәргә тоғролок бер аз һүлпәнәйгән. Мәһәлән, гәрәптәр һәм бәҙәүизәр араһындағы катнаһ һаһәһә бөгөн әллә ни һирәк күренеш түгел. Күсмә халыҡ вақытлыһа торлактарға көн күрә: катындар ықһым ғына станоктарында көзә һәм дөйә йөнөнән қалын, шыраулы тауар туқып, бер-береһенә ялғай һәм палаткалар тегә. Икенһе урынга күһсәргә булһалар, бәҙәүизәр палатканың тирөһөн һәм таяуҙарын бергә төйнәп, дөйәләргә артмақлайҙар.

Сатырға йөһөү урыны икәгә бүленә – ирҙәр һәм катын-кыҙҙар яғына. Һәр яқтың үз сыуалы бар.

Ғаилә, гәзәттә, төп көс катын-кыҙға төһө: мал қарау, аһарға бешерәү, кейем тегәү. Сит ирҙәргә катын-кыҙҙар эргәһенә яқынайыу тыйыла. Әгәр зә бәҙәүизәргә ингән юлһы қабаланмай икән, быһың билдәһе итеп ул аяқ кейемән сисәргә тейеш. Иң қанунлаһқан йолаларҙың береһе булып қәһүә эһеү церемонияһы һанала: ул бер-береһенә тығыз бәйле хәрәкәттәрҙән тора – тәүзә қәһүә орлоктарын кыҙыралар, артабан қилелә төйәләр, шуһан музыка уйнатып, қунактарҙы өһтәл яһына сақыралар. Әһемлекте маһһуһ һауытта қайһаталар һәм уһың тәүге тамһыһын ергә түгәләр. Беренһеләрҙән булып қәһүәне һуға төмләп қарай, шуһан сәғәт йөрөһөнә каршы яқтан баһлап баһқаларға таратыла.

Бәҙәүизәр араһында қайға қозоқ қазырга қәрәк икәнлегән бер хатаһыҙ билдәләй алған, компасһыҙ көйөнә, йондозарға һәм ер өһтә төзөлөһөнә қарап қына қаруанды мақһатлы әйзәгән, ком бурандары хақында алдан иһкәртеп, қәрзәһтәрән ком тауҙары борқорауында һәләкәттән қотқарғандар байтақ.

Уларҙың күп катлы, еңел кейемә бер үк вақытта һауа ла үткәрә, қояһ йылыһын да тотоп қала. Баһһы һәм муйынды ураған туқыма сүллектә дым юғалтыуҙан һәм битте вак қомдан һақлай.

XX быуатқа қараған күсмә тормоһ менән йөһөүсә бәҙәүизәрҙең вақытлыһа

тукталка урындары һәм XXI быуат башындағы ялтырап торған быялалы бейек йорттар төркөмө – Фарсы култыгындағы нефткә бай илдең контрастары бына ошоллай.

Ғәзел булганда, кеше акылының уй-хыялдарын кәүзәләндергән бейек йорттарға нисек кенә һушың китмәһен, барыбер улар алдында үзәнде кескәй себен ише тояһың. Заманса биналарза йәнгә йылылык һәм йәм юк. Тормошта ярлы хис-тойго менән йәшәү өстөнгә сыға. Йән – цивилизация тарафынан тыузырылған бәхет төшөнсәһе, ул матди киммәттәрзән азат һәм барыһы ла ябай, төбиғи, аңлайышлы булған бәзәүи йәйләүенә, уның төтөнлө усағы янына, атлығы.

Ғәрәп таузары

Бөгөн таштары ыуалып торған тау һырттары буйлап баш әйләндергес ралливан һуң организмым адреналиндың йылык өлөшөн алғандыр. Күнел асыузың был төрө менән мауығыусылар өсөн БҒӘ-зә сүллектең матур күренешле йәтеш урыны бүленгән. Бындағы ком таза һәм кызғылт-көрән төстә, ә өс-биш метрлык ғәзәти ком убалары бейеклеге 50–70 метр булған һырттар менән алмашынып китә! Таузарзың кырластарын һәм осло сусактарын тәрән сокорзар, тарлауыктар айыра. Бәззән төркөм дүрт джипта сәғәттән ашыу тиерлек шулар буйлап елдереп йөрөнө. Маһир водителдәр машинаны йә һаркыуға кыуа, йә, кинәт боролоп, текә кыразды штурмлай, йә тәғәрмәстәрзән күтәрелгән ком койонона койоноп, тау сусағына ыргылабыз. Менәбәз зә бер нисә секундка һауала алғы тәғәрмәстәр менән асылынып торған хәлдә катып калабыз. Һуңынан артылыштың икенсе яғына ауышып, йәнә асқа карай тәғәрәйбәз.

Ниһайәт, барыбыз за өс сусаклы түмәләскә кундык һәм тирә-яғынан себен кеүек һырып алдык. Тигезлек нөктәһен самалап, шул түбәләрзән берендә бәз зә катып калдык. Бәззән тирә-якка ком «һырттары» һузылып китә, ә ике-өс километр алыслыкта сусактары төтөн сығарып торған тағы бер нисә «тау массивы» тырпая. Уларзан һуң, бөтә кинлекте тултырып, ел ихтыяры менән көн һайын урындан-урынга күсеп йөрөгән ком таузары дарьяһы йәйләгән.

Көнбайышта асылған иҫ киткес панорама киске шәфәк күркәмлеге менән тулыланғайны. Уттай кызған қояш, әйтерһең дә, офоктағы комдо иреткән дә, күк йөзөн карағускыл-кызғылт яктылыкка мансып куйған – уныһы бәзгә етәрәк зәңгәр төскә инә. Тирә-як һил – осло тау сусактарында һузылып ятқан ком юлактарының ел ынғайына өрәп төшөрәлгәнлеге қолакка салынғандай хатта.

Күрше тау түбә-ләрәндә өс джип катып калған. Водителебәззән иң бейек сусакка атланып ултырғанлығына төшөнөү күнелгә рәхәтлек бирә. Қояш батыу менән джиптарзың барыһы ла, команда бирелгәндәй, бер юлы асқа карай ыскынып, акылдан язған таракандар ише, тау һырттары аша һаман да эселек бөркөп торған асфальттың кара таһына табан елдерзә.

Икенсе «пескодром»га караңгы төшкәс кенә килеп еттек. (Был кинлектәрзә энер бик тиз төшә — күзенде асып йомғансы, гүйә, декорация алмашына.) Караһак, квадрациклдарза туристар елдереп йөрөй. Беззең төркөмдән бер минен генә кырсынлы ком буйлап «корос ат»та сабырға кыйыулығым етте. Улар әллә ни бейек түгел, әммә якшығына кыуып килгәндән һун... миңә ике-өс метр тирәһе һауанан «осоп барыу» мөмкинлегә тейзе. Корос «ат»та осоп китеп барған ыңғайы өр-яңы һәм үткер хис тыуа. Һай, елкенгән йөрәк!

Истәлекле көндөн иң һуңында бәзәүи ауылына һуғылдык: ул туристар өсөн махсус рәүештә төзөлгән булған. Айһыз төндә уны майзанында сағыу янған усактарғына әз-мәз күрһәтә. Без килеп еткәнсе капка янында иллөгә яқын джип йыйылып киткән. Ялқын телдәре яқтыһында бәзәүи ауылы, дөйәләр, тәрән таш қозок, ақ кейемдәгә гәрәптәр, куз мейесендә қыззырылған ит, майшәмдәр, кальян төтөнөнән хуш есә үткән замандарзың тере кәүзәләнешә буларак қабул ителде.

Түнәрәк уйымы беззәгә кеүек қабырғаһында түгел, ө өстөндә урынлашқан ай қалкты. Якшы яқтыртылған камыш павильонда теләгән бер кешә ақ киндерзән тегелгән галабия кейеп, үзен вақытлысағына булһа ла бәзәүи итеп тоя ала. Мин башыма қызылға ақ шакмактар төшөрәлгән яулық урап, өстөнән ике қатлы ауыр қулсалар менән (икало) нығытып куйзым. Яныма зауыклы бизәүле бер үркәслә дөйәнә етәкләп килтерзәләр. Ул аяктарын бөкләп қомға ятты. Әйәргә ултырып ағас қашағаһына тоғоноуым булды, «сүл қарабы» ике тапқыр қиң әйеләп, өс метрға яқын бейеклеккә күтәрзе. Бер нисә фотоқадр йөзөмдә сағылып қалған горурылық хисен мәңгеләштергән: мин, ысын бәзәүизәр ише, ақта соксоноп йөрәүсә кешеләргә өстән генә қарап торам...

Ауылда беззә көткөндәр: озон өстәлдәргә ит, балык, табикмәктәр, еләк-емеш тау-тау итеп өйәлгән. Һәр кем йәнә нимә теләй шуны тәрилкәһенә һалып ала ла тура мөйөшлө қиң майзанға төкөп торған тәпәш өстәлдәр артына, ястықтарға барып қунақлай. Киске аш мәжлесә қызғайны, дәртеле көнсығыш көйә яңғырап китте һәм майзан уртаһына бейәүсә қыз йүгерекләп сықты. Күңәлләнәп алған қунақтарзың бәгзәләре уға қушылды. Рәсәйзәрзән уғата оялсанлығы тураһында қиң таралған имеш-мимештәргә қилгәндә, әйтеп китеү урынлы: был байрамда тап рәсәйзәр кәйеф-сафаның уртаһында булды. Көнсығыш бейәүе менән мөрхәтһенмәгәндәр ястықтарға йәйеләп ятып, кальяның хуш есәлә төтөнән һурырға кереште. Кальян тартыу модаһы Фарсы қултығындағы илдәргә сағыштырмаса яңырақ, XVII быуатта, Төрқиянән ингән. Гәрәптәр кальян тартыу шөгәләнә тиз арала ук өйрәнәп, үззәрәнән милли гәзәтенә әйләндерәп тә ебәрә. Кальян дүрт өлөштән: мөштөктән, кальяның өскә яғынан, төрөпкәнән һәм һыу өсөн тәғәйенләнгән һауыттан тора. Төтөн килтерәп сығарыу мақсатында, тәмәкә үләне қулланыла — япрақтарзы төрлө-төрлө ароматизаторзарза ебетәләр. Артабан уны кескәй кәсәгә һалалар за өстән қузыланып торған күмер менән бақырып қуялар. Хуш есәлә быу, һыу аша үткәс, тәмәкә составында булған ысмала һәм башка зарарлы қушылдыктарзан тазара. (Кальяңды үз гүмеремдә бер нисә тапқыр тартып қарағаным бар. Шәхси тәжрибәгә таянып, шуны әйтә алам: был шөгәл 5 — 7 тапқыр һурыу менән генә сикләнгәндә генә кәнәгәтлек тойғоһо килтерә. Озақка һузылһа, ыңғай тәһсәраттар һүрелә, мейә зеңкеп ауырта башлай. Бәгзә берәүзә, бәлки, улай түгелдер...)

«Океаник»ка бик һуң әйләнәп қайтык. Юл ыңғайы кескәй генә автобусыбызға әйләнгән һайын таш тейәгән бейәк «VOLVO» самосвалдары қаршы ораны — улар қырлас таузар яғынан Дубай қалаһына табан елә. Бер қолонналағына 300-гә яқын автомашина һананым. Төн әсендә (уларға көндөз йөрәргә рөхсәт ителмәй) Фарсы қултығы яр буйына 2-3 рейс яһала. Килтергән йөгөн диңгезгә бушаталар — яңы виллалар һәм отелдәр өсөн майзандар қәрәк.

Юлдар һәйбәт. Уларзы төзөү һәм тәртиптә тотоу, Рәсәйзән айырмалы рәүештә, дәүләткә бик арзанға тура килә. Ер каты, комо һәм битумы кул астында ғына, тупрактың ишелеп төшөү орактары, сатлама һыуыктар юк.

Төп магистралдәр бөтә озонлоғонда яктыртыулы. Автострадалағы тизлек сәғәтенә 120 километрзан артырға тейеш түгел, әммә гәрәптәр машинаны 150 менән дә қыуып йөрөй. Был илдә сәйәхәттә булған вақыт арауығында полицейскийзарзы ни бары 2 тапкыр ғына күрзәм. Шулай за авария-фәлән була калһа, улар бик тиз, ярты тәғәт эсендә, барып етә һәм протокол төзөй башлай: калала килеп тыуғанмы был юл-транспорт вакиғаһы, трассаламы – уныһы мөһим түгел.

Нептунда кунакта

Һунғы ике көнөмдә дингезгә арнаным. Көслә ел аркаһында дингез өҫтөн шторм басты. Катерзың йөзөп китеү вақытын кисектереп торзолар – без, туристар, дингезгә сумырға тейеш инек. Вақытты бушка узғармаҫ өсөн мин ял итеүселәр араһында киң таралған шөгөлгә – алтынһыу комда қызыныуға барып қушылдым. Қаршыбызза йыуан таш түнгәк ише утрау һерәйеп тора, ә алыҫта, офок сигендәгендә, дингез лайнерзарының һәм яхталарзың ағарып торған һындары шәйләнә.

Тонок қына геүләүсе тулқындар яр буйында бәргеләнә. Қояш нурзарын үзенә һендергән һыу йымылдап торған зөбәржәт қырзары кеүек балқый. Комда қызынып ятқан арала дингез минән яқынса 20 метрға алыҫлашырға өлгөргән икән. Яланғасланып калған комға һәм һуйырташтарға балалар йүгерешеп килеп етте: кабырсак йыялар, сар за сор үзенә йөшенер урын эзләп таштан-ташка үрмөлөгән қыҫалаларзы бастыралар.

Ниһайәт, ел тымды, дингез тыныслана төштә һәм без, дайверзар төркөмә, тиз йөрөшлә катерға ултырып, бер кешеһе лә булмаған дингез қултығына юлландық.

Дөм-каранғы мәмерйәләре һәм мәрийән өйөмдәре менән арбап тороусы дингез һыуынан әкәмәт сүрәттә ашалған иҫәпһез-һанһыз қая таштарға аллы-гөллә балық эркеүе қамауында (мин уларзы тутыйғоштар тип йөрөтәм) килеп төштөк. Тәрәнлекте күрһәтәүсе махсус қулайлама 18 метрзы күрһәтә. Қолактарымды өрзөрткәс, уларзың һызлауы баҫыла төшкәндөй, кан баҫымы ла тигезләбәз.

Тығыз төркөм менән һыу төбөнән ярты метр бейеклектә йөзәбәз. Балыктарзың һәм тирә-йүнден хозурлығына һокланып, хис-тойғоларзы «о' кей!» ауазы менән белдерәбәз. Һыу астында вақыт ерзәгенә карағанда тизерәк үтә. Инструктор кислород баллонының баҫым күрһәткесенә карап қуйзы ла «барығыз за – өҫкә!» командаһын бирзе. Катерза, қурғаш биллектәрзе һәм баллонлы жилеттарзы сискәс тә, кемеһе сәйгә, кемеһе минераль һыуға йомолдо – сумыузан һуң организм бик нық һыуһызлана. Кисен, ике сәғәт буйы отель ресторанында киске ашта ултырған вақытта шундай фекергә киләм: бик әкрән қыланғанда, азық ейеү менән төшкә йәки киске аш тулыһынса әшкәртелеп, ашқазан «әйзә тағы!» ым-ишараһын биргәнсе һузырға һәм уны оһоз-қыйырһыз процеска әйләндерергә мөмкин. Иртән иртүк беззәң озатып йөрөүсебез ярымутрау осонда урынлашқан Оман анклавын күрергә теләүселәрзе алып китте. Артабан яхтала гәжәйеп уңай, һыу инеү, сумыу, балық қармақлау мөмкинлеге булған дингез қултыктарының берәһенә юлланырға тейеш инек. Сик һызатында бер ниндәй зә КПП юк, бары тик «Оман солтанатына рәхим итегез!» тигән языу эленеп тора.

Күз күреме етерлек арауық тау һырты рәттәре менән тулған. Нимәһе менәндер Урал таузарын да хәтерләтеп қуя, ләкин уларзың киртләс-қырластары күпкә ослорақ һәм тирә-йүндә бер семтем тупрак әҫәре юк – ни бары һорғолт пирамидалар ғына.

Унлаған балық тотоу һәм ял итеү өсөн тәғәйенләнгән елкәнле кәмәләр бәүелгән

пристандән төштән һуң кузгалдык. Яр буйлап һузылып килгән һәм вақыт (иң оҫта таш шымартыусы) тарафынан ашалған таузар зәңгәрһыу томанда иреп юкка сыға. Дингез, таузар, балкып торған күк көмбәзе – барыһы ла қояш нуры тултырылған зур бер һауытка окшаш беленер-беленмәс миҗраҗға килеп қушыла.

Якорзы аулак бухтаға ташланык. Уға инеү урыны тулқындар тарафынан кир-телеп бөткән зур тешле оло ауызға тартым. Ат дағаһы формаһындағы вак қына ак қомло пляж ике оло менән тау тармақтарына барып терәлә. Һыу йоқоға талғандай тыныс.

Тантаналы һәм тәрән тынлыкта якорь төшөргән вақыттағы сынһыр тауышы кот оскос шау ише ишетелә. Маска һәм ласталар кейеп, мин асык океан башланған «ишектәр»гә қарай йөзәм. Капыл һыузың йөшкелт үтә күренмәләлеген ниндәйзер қызғылт микроорганизмдарзың мыҗғыуы басып алды. Күреү мөмкинге шундук ярты метрғаса түбәнәйзе. Бер ни күрмәй тиерлек баяғы «болот» аша йөзөп үтеп киткәс, иҫ китмәле зур дингез ташбақаһы менән осрашыу бәхете тейзе. Ул мине шәйләмәне, һәм мин озақ қына был гифриттең йә бер, йә икенсе йөзгәс төпәйе менән танауы осонда өйөрөлөп йөрөгән кескәй генә балықтарзы һелтәнеп қыуып маташыуын күзәтеп торзом.

Яныбызған шулай ук үз дәрәжәләрен белеп кенә йөзөп барыусы олат, зур балықтар, «тутыйгоштар», «буй-буй бизәклеләр» әркеүе узып китә. Һыу астынын сәйер йөшөүселәре, қырағай қая таштарын қаплап бөткән төрлө төстәге ылымықтар һәм мәрийәндәр әйләнәһендә тороп қалһам, үземде аңлата алмаҫлык бәхетле тоям. Бығаса миңәс өсөн тамаша қылыу мөмкинге булмаған хыяли, космос өсөн генә хас үзенсәлекле бер матурлыққа әйә доньяны хәзер, форсаты сыққан һайын, күзәтеп туя алмайым. Үзенде икенсе планетаға килеп әләккән кеүек итеп хис итәһең. Бөтә нәмә лә гәзәттән тыш һәм ысынбарлыққа тап килмәгәндәй.

Оло-оло таштар араһында сумырға тырышып қараһам да, ниәтем килеп сықманы: беренсенән, һукма тулқындар бик көслә ине, икенсенән, дингезтең тура һәм кире ағымы менән көрәшә-көрәшә қая сығынтыһына һуғылып, тәнем сыйылып бөткәйне.

Сәғәт ярым әсендә безтең төркөмдән ике кеше ауырлығы өс-дүрт килограмм тартыр берәр барракуда тотоп алды. Өсөнсөһә тотоп та өлгөрзә, қарап бортына ярты метр қалғас төшөрөп тә ебәрзе. «Уф, Алла!» – тип бошоноуынан был егеттең безтең яктарған булыуын самаланым. Таныштык. Сак қына яңылышқанмын: Башқортостандан түгел, Татарстандан икән.

Иртәгәһенә қарлы-буранлы Тыуған илебезгә қайтырға юлланабыз. Тиззән яратқан Өфөм, яқындарым менән осрашасакмын, тип һөйөнһәм дә, был илде ташлап китеүебезгә бер аз әс бошонқорай. Һаман да иң мөһимен, иң қызығын күрмәй қалғанмын төслә. Күрһәм дә, бәлки, уның асылына төшөнөп, тойоп өлгөрмәгәнмендер.

Киске аштан һуң яр буйында дингезтең икһез-сикһез, арбағыс шауына ойоп ултырзым. Тулқындарзың бәғзеләре хәйләлә қыштырзап аяқтарыма тәгәрәп килә лә үзәренең артынан сакыра кеүек. Қып-қызыл қояш офокка төшөп етте лә, яйғына, әммә бер мәлгә лә туктамайынса, дингезгә сума башланы. Тулқын бөзөрә буйлап утлы «һукмак» ятты. «Бында қабат килеүең икеле», – тип уйланым мин монһоуғына. Нинә, тиһегезме? Кәләмдәшем Михаил Чванов был йәһәттән бик тапқыр яуап биргән: «Ерзә матур урындар бихисап, шунлыктан бер һукмактан ике тапқыр йөрәмәскә лә мөмкиң».

Әйткәндәй, урындағы халык хатта кескәй генә шатлықтарға ла риза булып йәшәй белә. Уларға беренселеккә ынтылыу, көнләшеү хас түгел. Һәр кем хәленә қарап, бөтә нәмә лә: бәхет тә, қайғы ла Хозай Тәғәлә ихтыярында, тип йәшәп тик ята. Аллаһ әмеренә қаршы барыу зур гонаһ һанала.

Ихтирам нигезендә төзөлгән үз-ара мөнәсәбәттәрҙе күзәтәм дә: «Кеше һәр кемде ярата алмай, әммә уларға шәфкәтле һәм түземле була ала», – тигән әйтемде иҫемә төшөрәм.

Йәнә шуға игтибар иттем: ғәрәп донъяһы, европалылар менән сағыштырып карағанда, кабаланмай йөшәй һәм, шуға карамастан, күп нәмәгә өлгөрә.

Меңйыллыктар карауаны уза тора, ә бындағы әхлак һәм тәртип нигезҙәре үзгәрмәй тиерлек. Яҡшымы был, насармы? Әйтеүе кыйын. Уның карауы, кешеләре кәнәғәт һәм был — иң мөһиме.

Һүземде йомғаклап, шуны өстөгөм килә: Әмирәт халкы безҙе хөрмәт итә. Лайыклыбыҙ, тимәк, тигән һығымта яһаным. Үзебезгә үзебез хөрмәт менән карай башларға ваҡыттыр инде. Үткәндәргә төкөрөп йөшөгәндә, бөхәтле киләсәктән нигезен короп булмай. Қызғаныска қаршы, башланған һәр нәмәнең азағы ла була. Берләшкән Ғәрәп Әмирәттәре менән танышыу тамам. Сәйәхәт итергә яратыуым тағы қайзарға илтер мине? Тизҙән белерһегеҙ, тип ышанам...

Руссанан Ләйсән МАРАКАНОВА тәржемәһе.

Аргентина — күнелдәрҙе арбар ил

Ғөжәп, әммә аграр ил булып һаналған Аргентина, — казылма байлыктан, сә-нәғәттән алынған килемә менән мактана алмаһа ла, ентекле уйлап тор-мошқа ашырылған ауыл хужалығы (бойзай, шарап, тире һәм унан эшләнгән әй-берҙәрҙе сит илдәргә сығару) иҫәбенә Көнъяк Америка китғаһында үзенә 40 миллионлы халкын мул көнкүреш менән тәьмин иткән иң бай илдәрҙән береһе ул.

Аргентина Көнъяк Америка “койроґо”ноң көнбайыш өлөшөн биләй. Май-занының зурлығы буйынса донъяла нигезенсе булһа, китғала иһә, Бразилиянан кала, икенсе урында.

Төнъяктан көнъякка табан бихисап сакрымдарға һузылыу сәбәпле, февраль айында һауа температураһы төнъякта +38°C, ә көнъякта, Антарктидаға яқын Ут-лы ерҙә, -2°C кына булыуы ихтимал.

Ил сиктән тыш европалашқан. Аргентиндар ниңәләр бының менән маһайып, бүтән көнъяк американдарҙан үзәрән өстөн қуйыусан. Был айырыуса Буэнос-Айрес калаһында нык күзгә ташлана. Баш кала халқының илдәре донъя күләмендә “иң-иң”дәрҙән береһе булыуына шиге юк. Улай тиһән, безҙең йөшөү кимәле менән аргентиндарҙыкын сағыштырып, береһенә лә атап кына өстөнлөк биреп булмаҫ ине.

Үзәктән ситтә йөшөүселәр ябайлыктары менән айырылып тора. Лидерлык өсөн көрөш, байлык, абруй улар өсөн мөһим түгел. Үзәрәнә тәғәйен эште лайыклы башқарып, һәүетемсә генә акқан тормоштарына шөкөр кылып гүмер итеүәрәнән кәнәғәт кеүектәр.

Ерән төслө қыу үләндәр, сәнскеле қыуақтар менән сыбарланған һөзәк қалқыулыктарҙан торған, коро йырзалар менән йырғысланған ташлы ярымсүл — Патагония яйлағы (плато) байтақ кына территорияны үз эсенә ала. Бынан бер нисә тиҫтә йыл элек кенә Аргентина ковбой-ғаучолары Патагонияның ташлы қалқыулыктарында ике метр бейеклектәге ғәйәт зур тәғәрмәстәргә ултыртылған бер күсәртә арбала күсмә тормош менән көн иткән. Бындай дәү тәғәрмәстәр һарықташтар һибелгән юлһыз майзандарҙа қуй, һыйыр көтөүлектәре өсөн яйлы

ерзәр эзләп даими рәүештә күсенеп йөрөү йәһәтәнән уңайлы һаналған. Көнбайыштан Патагония биләнә тиклем ап-ак бозлоктар менән капланған иҫ киткес бейек Анд таулары тезмәһенә теркәлә, ә яйлактың шактай уйһыу кырыларын Атлантик океан һыулары йыуа. Шуныһы сәйер: һыузың үтә күренеүсәнлегә самалы. Өстәүенә, төньякка табан тоноклоғо арта бара. Иң таза һыу Утлы ер районында, әммә бында ла уның үтә күренеүсәнлегә ни бары дүрт-биш метрҙан ғына. Буэнос-Айрес калаһы биләмәләрендәгә һыу балсыҡ төсөн хәтерләтә — сафлығы ноль кимәләндә. Был, миңсә, Атлантикаға ағып төшөүсә йылғаларзың тәбиғи бурьяклығына бәйле.

Атлантик океандан иҫеүсә елдәр Патагонияла йыш кына ком бурандарын уйната. Юлдарында бер ниндәй каршылык осратмаған циклондар ташлы ярымсүл өстөнән бик иркен үтеп, осло түбәлә Анд диуарларына килеп теркәлгәс, бөтә дымды шунда қалдырып китә. Тымык океандан йүнәлгән кар-ямғыр за мәғрур тауларзы өленән-әле койондороп кына тора. Һөзөмтәлә мөһабәт бозлоктар һасил булған. Утлы ергә саклы һузылған параллель калкыулыктар тезмәһе ошо ясы бозлоктар менән капланған. Без уларзың Перито Морено һәм Виедма тигән иң зурлары аша үттек. Боз менән тулған тарлауыктарзағы глетчерларзың, йәғни тауларзан шыуышып төшкән бозлауыктарзың қалынлығы 500—700 метрға етә. Үзәрә артынан әллә нисә сакрымдарға һузылған “тел”дәр қалдырып шыуған бозлар, яр ситенә еткәс, қиҫәктәргә вақланып, ике метр бейеклектәгә тулқындар ургытып, гөрһөлдәп һыуға төшә. Бәғзеләрә һелкенеүзән гәлсәр кеүек онталып, ярыклары ян-якка сәселә. Яңы ғына барлыкка қилгән айсбергты қамап алған боз онтактары бер-берәһенә ышкылып тулғаналар, саңлаузағы асыулы дингез арықландарын хәтерләткән ауаздар сығарып, йөрәккә шом йүгертәләр. Йөзөп йөрөгән боз тауларының берөзәрә ак булһа, икенселәрә зәп-зәңгәр төстә. Йәшелдәрә лә оһрап куя. Қайһылары тотош монолит, йәғни бөтөн таш, ә берөзәрә йылтылдап торған эре кристалдарзан укмашып тора. Коро ергә сыкқан бозлоктар алдында, қағизә буларак, бейеклегә алтмыш метрға еткән дуға рәүешлә мореналар, йәғни бозлар менән шыуып төшкән тау токомдары өйөлөп ята. Былар — әүәлгә, күпкә еллерәк бозлоктарзың эзәрә.

Патагонияның тупрағы төньякта қараһыу-һоро, ә көньякка табан төсә асықлана бара. Дым етешмәүзән һөзөмтәһе, күрәһен. Қояш көньяк қиңлектәрзә күк көмбәзенән төньяк артыһында йөрөй. Шул сәбәпле, тауларзың һәм қалкыулыктарзың төньяк битләүзәрә көньяк өлөштәрәнә қарағанда яқшырақ йылына (беззә иһә қирәһенсә). Һыулар, ишеләп-кушылып, сәғәт йүнәләшенә қаршы борола. Патагонияның төпкөл райондарына юлдар юк, шуға халык бында бик аз йәшәй, ә был, үз сиратында, тәбиғәттә кеше қулы тейеүзән һақлап қалған.

Қырағай хайуандар донъяһы көнсығышта ярлы, уның қарауы көнбайышта ифрат бай һәм төрлө. Айырыуса Анд таулары итәгендә. Бында қуяндар (урыны менән тизәктәрә ерзә келәм кеүек қаплай), төлкөләр, пумалар, страустар, анд кондоралары, алһыу фламинголар бик күп. Сағыштырмаса коро райондарза көтөү-көтөү гуанак — юғары анд ламаларының тигезлектә үз итеүсә қәрзәш төрә — йөрөй.

Қултыктар, боғазлар, күлдәр менән телгеләнгән таулар иле — ул Утлы ер архипелагы. Көньяк Американың антарктик сиге бында. Урмандары қуйы, бер типта. Аяқ асты қумырыктар, йәғни ел ауарған ағастар менән тулған. Урмандар дингез кимәләнен 300 метрға тиклем генә қалкыу урындарза үсә. Өстәрәк иһә яланғас қарлы таштар һәм бозлоктар. Йығылған ағастар түбән температурала йөзәр йыл дауамында серей.

Материктан архипелаг — Магеллан, ә Антарктиданан Дрейк боғазлары менән бүленеп тора.

Утлы ер утрауларында осмаҫ дингез қоштары пингвиндар, дингез

арысландарының зур-зур колониялары каршылай. Дингез арысланы – был ата ялкау хайуан – төне менән сәйер рәүештә таштарзы каплап, “ооуррр” тип кыскырып ята. Ғәйәт зур аталары күпкә карарак. Яр буйзарын менәрлөгән пингвиндар төйәк иткән. Ерзә килбәтһез генә коштар... һыуза һәләк шәп һәм етез. Вақыты менән яр буйындағы һыу кайнап китәме ни: коро ергә кемүзарзан бер-бер артлы пингвиндар ыргыла. Уларзың кыскырыуы каргалар шау-шыуына окшаш, тик тауыштары озайлырак һәм йомшағырак. Шишмәләрзә маһир плотина төзөүселәр – кондоззар күп. Касандыр яны климатка яраклаштырыу өсөн Канаданан йәмғеһе 50 кондоз алып килгәндәр, хәзер уларзың һаны 140 мең. Был һан архипелагта йөшәүсе кешеләр иҫәбенән күберәк. Үз сиратында, әлегә йәнлек урман өсөн хәүеф тыузыра: улар юлдарында ораған бөтөн нәмәнә, шул иҫәптән серемтәнә лә, азыкка әйләндәрә.

Аргентиндар – тәбиғәткә яқын халык, шуға уларзың тирә-як мөхиткә караштары ла был йәһәттән һаксыл. Урманға сүп-сар тултырылған мөксәйзарзың ғына түгел, хатта тәмәкә төпсөгә лә ташланмауы һокландыра. Рюкзакка тағылған сүп-сар мөксәйын махсус урынға илтәп калдыралар. Беззәң илгә хас булған йәмһез языузарзы, мәсәлә, “Бында Миша булды” һымағырактарзы бер ерзә лә оратмаһын.

Кибеттәрзә бары аргентина шараптары ғына һатылыуы кызык күрендә. Был йәһәттән шарап етештерәүселәр зә, қулланыусылар за кәнәгәт. Сөнки һәр ике яқтың ихтыяжы тулыһынса ақлана: шараптың һақы ла арзан, сифаты ла шәп.

Автомобилдәр, нигеззә, АҚШ-тыкы йә Японияныкы. Американыкылар һинәләр тонолған, бик иҫкә күренә, ә Японияла етештерелгәндәр – яны ғыналар. Патагонияның ташлы юлдарында бөтә ерзәрзә бер итеп үтеп йөрөгән беззәң “Нива”ны ла оратырға мөмкин. Ул бында бик оһоз – ни бары 6000 АҚШ доллары.

Ауыл ерендә эттәрзә бик күп тоталар. Улар шундай зур, әрә булһалар за, уҫал түгелдәр. Ят кешеләргә тиз әйәләшәләр. Етмәһә, һарык көтөүән дә оҫта көтәләр икән.

Аргентина халқы туризм тармағын үстәрәүгә күп көс һала. Нисек һәм һинәнән булһа ла ақса әшләргә һис йыбанмайзар. Хатта планетабыззың иң көньяк төрмәһән һәм XIX быуат паровоздары менән тар колялы тимер юлын да ақса сығанағына әйләндәргәндәр: әүәле был төр техникала, зур төрмәнә йылытыу өсөн, тотқондарзы Утлы ер урмандарына утын әзерләргә йөрөткәндәр.

Ә беззә әйтәп тораһы ла түгел: һокланғыс тәбиғәт күренештәрә аша үткән боронғо “Белорет – Катау-Ивановск” тар колялы тимер юлын һүтәп, металлмға ебәрзәләр.

Ошоғаса Аргентиналағы кеүек тәмлә, йомшак итте тәмләгәнәм булманы, бугай. Хатта тәмләткестәрһез көйә лә еңелсә генә қурылған ит ауызза иреп тора, әленән-әле ашау теләген көсәйтә. Һыйыр һәм һарык итгәрә берзәй тәмлә. Сәрә һинәлә һуң? Бәлки, климаттың уңайлы шарттар тыузырыуында, йә атмосфераның тазалығында, йә ерзәң тукланыу базаһына яраклы үсемлектәргә бай булыуындары? Мәгәр, аңлатырға кыйынһынам.

Аргентиндар, кайза ғына булмаһын, көн озано йербаматә қыуағының киптерәп вақланған япрактарынан матә (матә) тип аталған сәй әсә. Был йәһәттән һәр кемдә әсә һыулы термос, сәй бешерәү өсөн каләбаса – махсус һауыт, бомбилә, йәғни сәй һурыу өсөн нәзек кенә төрәпкә була. Әсемлек арыу-талсығыуы бөтәрә, әшкә һәләтлелектә, көс-кеүәттә 5 - 6 сәгәткә арттыра икән. Әммә матә һыуһынды кандыра һәм организмды тейешлә тонуста тоторға ярзам итеүсә файзалы әсемлек кенә түгел, бәлки, кешеләрзәң әңгәмәһән йәнләндәрәүсә ритуал булып та һанала. Бер каләбасанан бергәләшәп сәй әсәү иһә кешегә ихтирам тойғолары белдәрәүгә бәрәбәр.

Анд таулары – Көнъяк Америка китғаһының Тымык океан ярзары буйынан һузылып киткән мәғрур тезмәләр ул. Аргентинала, Чили менән сиктәш ерзә, бөтә Төнъяк Америкала ла иң бейек тау – Аконкагуа (6960 м) урынлашкан. Таузарза һауа торошо йәһәт үзгәрәүсән. Ап-аяз көн бер нисә минут эсендә койма ямғырзар йә карлы дауыл менән алмашыныуы мөмкин.

Иң сағыу тәҗсир калдырган күренештәрзән береһе, моғайын, Игуасу шарлауыктары (“guasu” - зур, “у” - Гуарани кәбиләһе телендә һыу тигәндә аңлата) булды. Был һирәк осрай торған феномен айырым-айырым 274 шарлауыктан тора. Уларзың U-рәүешле тәрән упкынды хәтерләткән иң зуры – “Шайтан тамағы”: киңлеге – 150 м, озонлоғо – 700 м, бейеклеге – 82 м. Легендаларза бәйән ителеүенсә, Хозай үзе иҫ киткес индианкаға ғашик була ла уны кәләш итеп алырға ниәт тотта. Әммә гүзәлкәйзән йөрөгә ябай ер егетен үз итә, һәм ғашиктар қасырға қарар қыла. Асыулы Хозай Тәғәлә каноәға ултырып йөзөп барыусыларзың юлын бүлеп, Игуасу йылғаһының қаты ерен изә-емерә, һәм ажғырып торған һыу қазаны ғашик йәрзәрзә мәңгелеккә йота.

Игуасу шарлауыктарында 1 секунд эсендә 2000 кубометрға яқын һыу ағып төшә – был ике Ағизел йылғаһының тамағына торошло. Ул Африка шарлауығы Викториянан бейеклеге яғынан да, кеүәте йәһәтенән дә өстән.

Мин, оятлы бәндә, был мөһабәт шарлауықтың барлығын Аргентинаға экспедицияға әзерләнгән вақытта ғына белдем. Һүз юк, тел менән әйтеп аңлатқыһыз, иҫ китмәле тамаша.

Кая монологтарына зур кеүәт менән зәһәрләнеп бәрелгән һыу стихияһы шаңқыта, таң қалдыра. Ике мең тонна һыу бақымы астындағы ер һизелер-һизелмәс кенә һелкенең тора. Таш қазандар өстөндә һыу тузандары болоттар хасил итә һәм бөтөн тарлауықты һөттәй ақ тулқындар менән тултыра.

Утлы ерзә индеецтарзың вағырақ кәүемдәре йәшәгән (төнъякта эрерәк һәм көслөрәк кәбиләләр тереклек иткән). Уларзың аяктары мөшөз, сөнки яр буйы индеецтары нигеззә каноэларза йөрөгән. Еңел табыш булған дингез бесәйзәренәң майы һәм балық менән тукланғандар. Европалылар қилгәс, улар индеецтарзы үззәренәң азықтарын ашарға, кейемдәрен кейергә мәжбүр иткән. Ләкин кейем-һалым дым тартқан, яқшылап кипмәгән; сәбәбе – был ерзә һәр вақыт еүеш һәм һалқын. Ошоға бәйле, улар йыш қына һалқын алдыра, сирләй башлаған. (Урындағы халықтың көндәлек, ғәзәти әйбере: қышын – кейек тиреһе, йәйзәрен кейемдәре янбаштарына бәйләнгән өсмәйөшлө бәйләүестән генә ғибәрәт булған. Организмдары ла һыуықка яраклашқан, бирешмәгән.) Һуңғарақ усақ янында йәшәгән индеецтарзы йорттарға күсерәләр. Һәр сак еүеш, дымлы кейем һәм ғәзәти һаналған дингез арысландары майынан Европа азығына күсеү бер тетрәнеү булһа, уларына туберкулез һ.б. Европа инфекциялары, эпидемиялар өстәлә. Ә был, үз сиратында, халық һанын қырка кәметә. Әлеге көндә утрауза йәшәгән, Яр буйы индеецтарының мәзәниәтен һаклаған, телде, гөрөф-ғәзәттәрзә онотмаған, шамандар кәбиләһенән сыққан берзән-бер индианкаға 81 йәш.

Әске индеецтар иһә европалылар тарафынан қырып бөтөрөлә. Әш башы шунда: индеецтар үззәренәң төп азығы тип һанаған һарықтарға һунар иткән. Европа кешеләре бының өсөн индеецтарзы аяуһыз қырган. Хәзер генә ул европалылар бар донъяға “үлем язаһы – кешәһезлек” тип яр һала.

Экспедиция барышында канадалылар, голландтар, швейцарлылар менән аралаштық – һәммәһе лә Рәсәй менән ихлас қызықһына, беззән илдең уңыштарың ихтирам итә.

Аргентинала ун мең урыс йәшәй, күптәре 90-сы йылдарзағы рәкеттан қасып бында төпләнгән. Тыуған илдәренә қайтырға хыялланалар. Әйрәнеүе, яраклашыуы ауыр: һин һәр вақыт сит булып қалаһың. Сит-ят тарафтарға юл тотқанда барыһы ла тиерлек, унда матур, йылы, әкиәткә тиң рәхәтлек хөкөм һөрә, тип

фекер йөрөтө. Ләкин урындагы йөшөйөш менән якынданырак танышып, тереклек итә башлагас, шул мәғлүм була: мәшәкәт өстөнә мәшәкәт өйөлө, тәүлектәр буйы арымай-талмай тир түгеү зарур.

Безҙән мәктәптәр белемде күпкә төплөрөк, якшыраҡ бирә. Шуға карамастан, Аргентина менән Бразилия Көнъяк Америкала иң үсешкән илдәр һанала. Уғырылык һәм полицияның был йөһөттөн эшлекһезлеге безгә карағанда хөртөрөк. Официантка Наташаның (Керчтан) фатирынан бурзар ике тапкыр бер нәмәһен дә калдырмай алып сыға. Хәҙер иһә Наташа артык әйбер алмай, һауыт-һабаһы, матрасы ғына бар.

– Төүге өс йылда ғына рәхәт, һуңынан тыуған яктар үзенә тарта. Рәсәйҙән матурыраҡ бер ил дә юк. Күпме йылғалар, хозур урмандар! – ти Наташа.

Күпселек урыстарҙың кайтырға мөмкинселектәре лә юк, хәлбүки, асарбаҡ хәленә төшкән улар. Бәғзеләрен сиркәү үз канаты астына алған – рухи таяныс күрһөтө, ғәҙәти тормошка кайтырға ярзам итергә тырыша.

Аргентина ирҙәре орашҡанда косаклашып, бер-береһен үбөп алалар. Тағы бер ғәжәпләндөргәһе: таксизы Буэнос-Айреста биш секундтан артык көтмөйһен. Бында – кырк мең такси.

Америка альпинистарының әйтеүенсә, донъялағы иң шөп альпинист – ул Рәсәй кешеһе.

Руссанан Нөркәс ҒӘЛИУЛЛИНА тәржемәһе.

**Заһит
МУРСИЕВ**

КЫПСАК ОРАНЫ

ХИКӘЙӘТ

Йөз башы Яхъяны атына аркыры һалып алып кайттылар. Тимер ук уның муйынын тишеп үткәйне. Бәк үлемен иптәштәре бик ауыр кисерзе, ә кәләше Нәргизә өсөн был аяз көндө йөшен һуккандай тәҗсир итте. Таузай ауыр кайғы басты уны. Катын-кыз өсөн ир юғалтыузан да насары юк, ирең барза – бәхеттең етенсе катында, ә ирһез...

Хәйер, Нәргизә был хакта уйламай ине. Ул һөйөклә иренең юк булуына, үзенең бер мөлдә япа-янғызы калуына, бының ысынбарлыктағы хәл икәнәнә төшөнә алмай азапланды. Ана, икһез-сикһез дала киңлегендә ыуылыған кылғандар за кисәге хәлдә, күктәге қояш та, кешеләр зә, сәхрә уртаһына қоролған сатырзар за шул килеш, ә уның ире Яхъя, имеш, юк. Шулай буламы ни? Һаташыузыр был... Юк шул. Күзе күргәндәре төш түгел, үзе лә ақылдан язмаған: һуғышсылар қорған өйә, башлыктарын хөрмәт менән һуңғы юлға озата.

Шуның менән бөттөмө? Яхъя... юкка сықтымы? Кылысын уйнатып дошман өстөнә ыласын кеүек ташланмаҗмы, ил-йортон һакламаҗмы, аулакта назлы кулдары менән Нәргизәнең тәнәнә қағылмаҗмы, иптәштәре араһында уның килешле буй-һыны күренмәҗме? Юк, былай булмай! Яхъяның кайыш-әйәре, ук-йәйәһе, үткер кылысы бар, һуғыш кейемдәре, улар ғына түгел, йәндәй кәзерле аты – Кылкөлтә бар. Тағы ла нимә кәрәк? Тағы ни кәрәк, Нәргизә?!

Катын озак итеп күккә қарап ята. Болоттар әллә кайзарзан, алыстарзан йөзөп килә лә, айзы қаплап тора, шунан, күрешеү вақыты бөткән ғашиктар кеүек, теләр-теләмәҗ кенә айырылышып китә. Нәргизә Айзағы Зөһрә қыззан күзен айыра алмай. Һай, был бәхетһез катын-кыз язмышы. Зөһрә кыз кеүек, Нәргизә лә бөгөн һөйгән йәрһез тороп калды түгелме? Ғашик йөрәктәр берекһә, бер-

Заһит Мурсиев Қаризел районы Әбүталип ауылында тыуған. Әбүталип башланғыс, Әртәкул һигез йылығ, Байқыбаш урта мәктәптәрендә укығас, шахтай йылдар колхозсы була. Һөнәрселек училищеһын тамамлап, ун йыл төзөлөштәрзә ташсы булып эшләй. Ситтән тороп укып Дыуан ауыл хужалығы техникумы дипломын ала. 1983 йылдан – Қаризел район гәзите редакцияһы журналысы. Ике китап авторы.

беренен югалтыуы ауыр, ифрат ауыр... Юкка ғына Зөһрә кыз Айға ашмаған икән. Нәргизәнең түп-түнәрәк айға озақ текләп ятыузан күззәре талсыға. Сеү! Айза силәктәрен асқан Зөһрә һылыу түгел, ат менгән һуғышсы катын күренә түгелме? Сәс толмдары һибелгән, менгән аты койрогон һузып алға ынтылған. Нәргизә, гәжәпләнеп, күззәрен селт-селт йома: күренеш, иртәнге томан ише, зым-зыя була. Шәүлә иреп юкка сыкты, ә Нәргизәнең башында тәүәккәл, хәтәр уй тыузы. Үз уйынан үзе ярһыған катын күлдәген сисеп атты ла иренең һуғыш кейемдәрен кейеп алды. Ай-һай, калын үгез тиреһен махсус эшкәртеп, ук һәм бысак тишмәслек итеп катырылған кейем ауыр ғына икән дөһә! Кайыштарын бынан бушатып, тегенән қысып яйлағанда, кәүзәһенә ярайһы ук ипле ятыр за ул...

Икенсе көндө Нәргизә Яхъяның йән дусы Ырысқолға өндөште.

– Минә кылыс тоторға өйрәт! Кылыс һелтәргә, ук атырға, һөңгә қазарға – барыһына ла өйрәт! Мин илбасарзарға каршы һуғышырға теләйем!

Ырысқолға был гәжәп тойолдо.

– Байбисә, һун... Катын-кыз кылыс тотоп һуғыша тиме ни? Ирзәр эше бит ул!

Уның һүззәрен қыйыу катын қырт қиште.

– Һин минә башкаса байбисә тип атама! Мин байбисә түгел! Мин – Яхъя! Уның йәне, қаһарман рухы миңә күсте. Күрмәйһенме ни, өстөмдә – яугир кейеме, билемдә – кылыс... Өйрәт миңә яу алымдарын!

Илбасарзарзың зур ғына төркөмә ялга тукталды. Көнә буйы ат өстөндә килеү күпте күргән дружинасылар өсөн дә ауырырак шул, барыбер арыйзар. Ниәттәре – юлдарында осаған кыпсак отрядтарын қыйратып, йорт-ерзәрен талап, катын-кыззарын, балаларын коллокка алып китеү. Ләкин мактанырлық уңышка ирешкәндәре юк әле. Тирә-якка һаксылар қуйып сыққандан һун, гәскәризәр йокоға талды.

Иван шомло тауышка кото осоп уянды. Кыпсактар! Көтмәгәндә улар һөжүм иткәндәр. Төңгә тынлыкты уртаға ярып сәйер ауаз яңғыраны:

– Ур-р-ра!

Кыпсактар дейеү пәрейзәре кеүек ябырылды. Бер аззан отрядтың яртыһын қыйратып ташланылар. Илбасарзарзың бер азы ғына ат өстөнә менеп каршылык күрһәтә алды. Каушаған Иван кылысын таба алмай азапланды, һүгенеп, ерзә кармаланып булашқанда, өстөнә кемдендер үле кәүзәһе аузы... Йөзтүбән йығылған урыс, танауы менән кылыс һабына бөрелгән ыңғайы, ун азымдай ғына ерзә эске кейемдән генә қалдырылған ерән атамандарын шәйләне.

– Биреләм, биреләм!

Әллә қайзан пәйзә булған атлы кыпсак, төңгә қараңғылықта һүрән генә ялтлап киткән кылысы менән бер генә өзә һукты – ерән сәсле баш ырғый-һикерә мәйеттәр араһына тәгәрәне. Йәнә Иван шуны күреп өлгөрзә: дәһшәтле кыпсактың, кылысын һелтәгән ыңғайына, толлом-толлом сәстәре һибелә ине! Әллә катын-кыз инде?!!

...Алыш тамам. Кыпсактар дошмандарының мәйетен барлап торманы, талап, мал йыйып маташманы, тере қалыусыларзы әсиргә алыу уйы ла юк ине уларза. Нисек ишкәрмәстән қубып сықһалар, шулай ук тауышһыз гәйеп булып қуйзылар. Шақтай вакыт үткәс кенә, қурқыуынан һаман да һушына қилә алмаған Иван аяғүрә басып ян-яғына қаранды.

Исән-һау әйләнеп қайтқан Ивандан һорау алыу өсөн уны кенәз каршыһына алып қилделәр.

– Минәң башыма һуктылар, һушымды юйып йығылғанмын. Исәмә қилһәм, барыһы ла үлеп бөткән...

– Шулай за нимәләр күрзең?
 – Кыпсактар иҫ киткес күп ине. Без улар менән эй һуғыштык, эй һуғыштык, ә улар арта ғына торзо...
 – Һин миңә шуны әйт: басурмандарзың башлыктарын күрзеңме?
 – Күрзем, кенәз, күрзем! Дейеү бәрейеләй бер нәмә шунда, кылысы ялт-йолт уйнай, һелтәнгән ыңғайы толлом-толлом сәстәре йылан өйөрөләй тузғый. Безкеләрзең уғына ла, кылысына ла бирешмәне, сихырсылыр ул, әфәндем...
 – Толлом-толлом сәсле, тиһеңме? Улар такыр башлы бит! Куркышыңдан күзенә күренгәндәрзе һөйләп, башымды катырырға булдыңмы ни әле һин? Аркаң камсы һағындымы?
 – Юк-юк, кенәз, тамсы ла арттырмайым, кәрәкһә, тәрә үбәм бына. Ул бәрейзең тауышы ла сәйер, бисәләрзеке кеүек.
 – Нимә, бисә тауышы, тиһеңме? Һин уның тауышын да ишеттеңме ни? Нимә тине һуң ул?
 – «Ура!» – тип кыскырзы. Айырым асык ишеттем, көтмәгәндә төн тынлығын йыртып, башта ана шул «Ура» һүзе яңгыраны. Күз асып йомғансы камауза калдык – өстөбөзгә төрлө яктан уктар яузы, басурман ғәскәре һөжүм итте.
 – «Ура» тиһеңме? Ниндәй һүз һуң ул? Әллә берәй яңы ырыу килеп сыққанмы?
 Кенәздең куштандары шунда ук бер әсир кыпсактан белешеп килде: “ура” тигән һүз урысса “окружай” була икән.
 – Окружай, окружай... – тип үз алдына һөйләнде кенәз.
 Урап алырлык булғас, тимәк, ысыңдан да ишле ғәскәр һөжүм иткән дә баһа! Кыпсактарза бындай отрядтар аз түгел, вақыты-вақыты менән улар күп менлек ғәскәргә тупланып та хәрәкәт итә. Тик ундай сәйер башлыктары тураһында ишеткәне юк ине. “Ярай, карап карайык, – тип зәһәр уйланды кенәз. – Тағы берәй ерзән килеп сықмастармы икән?”
 Кенәз яңылышманы, урыстар өстөнә әле бынан, әле тегенән “Ура!” кыскырып ташлануысы кыпсактар өйөрә калкыны. Иҫәпһез-һанһыз шымсыларзы, вак-вак дозор отрядтарын дала буйлап таратыу бушка булды. Кисен бөтә ерзе тикшереп сығалар – таба төбөндәй тип-тигез далала йән әсәре булмай. Төн етеүе була, һақсылар бер тауышһыз юк ителә. Унан һуң инде тирә-якты «ура» оранына күмеп, кенәзгә буйһонған отрядты бер тынала кыра ла һала. Әллә ел алып килә уларзы, әллә болоттарға йөшеренәләр, әзәм затынан түгелдер инде улар... Ә кыпсактарзың башлығы һуң! Исеме лә сәйер, язаштары әллә «Яха», әллә «Яга» тип өндәшә. Бындай өзөк-йыртык мәғлүмәт һирәк-һаяк иҫән калған ивандарзан мәғлүм булды.

Яхъя үзенәң Кылкөлтәһен йәненән артык күреп ярата. Мөмкинлеге сыққанда уны иркәләй, ял-койроғон тазарта. Ә койроғо был аттың ғәжәйеп озон һәм куйы. Бушкамы ни уны Кылкөлтә тип атайзар! Башка аттарзан ул елбер койроғо менән айырылып тора. Кылкөлтә өстөндәге йөзбашын күреү менән дошмандар: «Яга, Яга, баба Яга идет!» – тип һөрән һалып, кемеһе қайза қаса башлай. Йөз башының аты иһә теләһә ниндәй килмешәк атты қыуып етә һәм Яхъя үткер кылысы менән дошманды башка был ерзә йөрәмәслек итә.

Өркәк ат яугирзы хурлыкка калдыра, ә Кылкөлтә һис бер низән куркмай. Яхъя шуға ла үзен қыйыу тотта һәм алыштарза еңеп сыға. Әйе, һүз Яхъя тураһында бара. Нәргизә юк. Байбисә ғәйеп. Ә Яхъя, дошмандарға тыңғылык бирмәгән, уларға ыласындай ыргылыуысы йөзбашы, бар. Уның йүгерек ғәскәре дала кинлектәре буйлап елдәй елә, “зур һақалдар” – урыстар көтмәгәндә эреле-ваклы отрядтарын тар-мар итә, тәрән тылдарына үтеп, ылаузарын, стандарын туззыра һәм тағы эһез юғала. Төһьяк кешеләренәң зур-зур ғәскәрзәр йыйып қарауы ла файзаһыз – күзгә күренмәгән дошман менән һисек һуғышаһың инде?

Нәргизгә ире Яхьяга “әүерелеүе” енел булманы. Күскә кем баш? Иң акыллы, иң хәйләкәр, иң сос, етез, батыр һуғышы. Яу коралы кылыс, һөнгө менән оҫта эш итеүсе, мәргән атыусы. Әллә Нәргизгә ысындан да иренең рухы күсте, әллә күктәр шулай теләне, иркә катын тоғро дуҫы Ырыҫкол һәм Кылкөлтә ярзаһы менән Яхьяга әйләнде. Ил өсөн кем кәзерлерәк – сатырза бузлап ултырған тол катынһы, киң күкрәкле айғырын һау-һаулап, хәләл ергә баһып ингән дошмандарҙың башын кыйған батыр ир – йөзбашы Яхья бәкме? Бына шуға ла Нәргизә – юк, Яхья – бар!

Яхья кылысынан иҫән калыусылар аз булһа ла, дошмандар ауызынан уның тураһында береһенән-береһе шомло хәбәрҙәр тарала. Имеш, ул бер кемде лә иҫән калдырмай, имеш, ул кеше затынан түгел, шуға ла уны бер ук та алмай. Дошман отрядтары төнөн йокларға курка, ләүкөгән усаҡ каршыһында һағайып далаға колак һала. Йомран тауыш бирһә лә, Яхья уғы, тип баштарын эйә яугирҙар. Ләкин был данлыҡлы йөзбашы өсөн кәртә түгел, ул әле бер, әле икенсе урында үз эшен эшләй тора. Үзенә королған тозақтарҙы нисек үтәлер. Әллә осоп сығамы? Баба-Яга бер болоттан икенсеһенә осоп үткәне ай яқтыһында айырым-асыҡ күренде, үз күзем менән күрҙем, тип берәү сукына-сукына ант иткән, ти хатта. Тик атланғаны ат түгел, ә... һепертке, имеш.

Кенәз уйлана-уйлана тулған айға карап ята. Нишләптер йоко алмай. Капыл уның талсығыузан шешмәкләнгән күзҙәре шар асылды: түңәрәк ай каршыһынан һеперткәгә атланған Баба-Яга осоп бара лаһа! Куркынған кенәз күзҙәрен сытырлатканһы йомдо, унан тиле кешеләй йәнә күккә текләне. Ә унда... бары тик тулған ай ғына.

Бер нисә ай, йыл, әллә тиҫтәләгән йылдар дауам иттеме был хәл – тарих ташына язылған хәбәр һаҡланмаған. Шулай за йәнә бер риүәйәт халыҡ хәтерендә уйылып калған: Яхьяның һул кабырғаһына һөнгө казала. Быны күргәс, хатта Ырыҫкол да куркышынан катып кала. Ә Яхья кылысы менән һөнгө һабын сабып өзә лә, бер ни булмағандай, алышыуын дауам итә. Шунан һуң яугирҙар таң атканһа кырк сақрым ер сабып уза. Күкрәгенә һөнгө казалған кешенең кырк сақрым атта сапканын бер кемдең дә күргәне юк, донъяла ундай мөгжизә булмай за. Барыһы ла сәйерһенә, шомлана. Бәлки, ысындан да Нәргизә менән Яхья тазаһығы, көс-кеүәте бер кәүзәгә күскән булғандыр? Ниһайәт, кыпсақтар үз стандарына саптырып кайтып етә. Шунда Яхья кулы менән ымлап Ырыҫколдо сақыра ла уға бер генә йомош куша:

– Минең урынға һин калаһың.

Булған хәлме, әллә борондан калған уйзырмаһы, тигәндәй... Урыҫтарза бөгөнгө көнгәсә “Ура!” ораны һаҡланып калған былай. Йәнә шул: айлы төндәрҙә юлбаҫарҙарҙың күзенә осоп барған Баба-Яга күренеп кала икән. Йәмһез, картаһып бөткән әбей итеп һүрәтләйҙәр уны күрәүселәр. Хәйер, быныһы аңлашыла, һиндәй яуыз бәндә: «Мин йәш һәм һибәр байһисә күрәп курктым», – тип таныһын? Тик шуныһы аңлашылмай: елдәр менән ярышыуһы Кылкөлтә ни эшләп һеперткәгә әйләнде икән? Уның һөйәктәре күптән сереп, кыл койроғо елберләп яталыр инде, әллә... шуның зәһмәтеме? Бер кем бер ни белмәй. Донъяла күп нәмә онотола шул.

«Аъизел» конкурсы

«Күңелемдә - донъя сере»

Морат СОЛТАНОВ

Төнгө элегия

Был төн тағы беззең өсөн
Әзерлөгәндер ауын:
Йоко аралаш ишетәм
Күлдәгең кыштырлауын.

Аяктарың тыпылдата
Ниндәйзер сәйер бейеү.
Унда сая горурлык һәм
Кеселекле баш эйеү.

Һин үзең көй һәм үзең йыр,
Тамашасы мин бары.
... Тышта даулай зәһәр буран...
Барыбер ирер кары.

Кустыма

Моңһоз кала...
Йота алмаслык калья...
Битараф һәм ғәмһез донъя...
Инде миңә ни кала?..

Көлә-көлә, илай-илай
Күңелемдә йәйә шаулай,
Йәнем һызлай, канай!
Тағы тула, таша күңел
Тулы айзай.
Йөрәк тулы
Кайғы-һағыш,
Алғыш-карғыш.
Былар – бысақ менән сокоп

Морат Солтанов Учалы районының Котой ауылында тыуған. БДПУ-ны тамамлай. Октябрьский калаһының 3-сө гимназияһында һәм "Нарыштау" гәзите редакцияһында эшләй.

Маңлайға язған язмыш.
Үлем кайза яралмыш һуң,
Бәхет кайза таралмыш?..

Киттең дә, ти... Ерзә, әйе,
Йәшәү кыйын.
Һин булмағас, мин ни бары
Яңғыз кайын.
Кыйын,
Шундай кыйын!
Канһырай һәр көн һайын
Минең йөрәк.
Беләм, уға һин кәрәк...

Шундай хозур йәйге иртә:
Коштар сут-сут һайрайзар!
Һин тораһың асылынып
Дәм-караңғы һарайза.

... Төн. Тулы ай. Сақырзылар
Һине тышка уйзарың –
Карарға ике йондоззоң
Һуңғы үлем туйзарын.

Ай йөзөндә шәүлә күргәс,
Ниңә инмәнең өйгә?
Ниңә һин бейей башланың
Был донъяла ят көйгә?..

Күззәреңдә балкынылар
Йәһәннәмдең уттары.
Кәбер һалкынын тойманы
Аркан тоткан кулдарың...

Һизер һизеп һаташканда
Кара төндә әсәйең,
Һин инде – ике арала,
Тын етмәүзән сәсәйһең...

Аяғың ерзе тоймағас,
Ауырттымы муйының?
Кәләштекенән йылымы
Ерзең кара куйыны?

Хәзер һин дә – төн ялсыһы,
Тулы айзың йәлләте.
Һинең гонаһыңды Хозай
Инде кемдән түләтер?..

Үз артынан әйзәгәс тө
Караңғылык батшаһы,
Катының менән улыңды
Был донъяла ташланың.

Язған уларға һәр төндө
Уянырға һаташып, –
Гүйә, йөрөйһөгөз бергә
Зыяратта азашып.

Әле сәңгелдәктә улың,
Иртәгә – һине һорар;
Йәшле күзен мөлдерәтеп
Йәш әсәһенә карар.

Тик ай тулы сакта ғына
Шәүләң килер улыңа,
Кара йылан булып ятыр
Сабыйыңдың юлына.

Әйзәйәсәк үз артынан...
Бирһәсе Хозай ярзам
Һинең арттан атламаһқа
Упкынға текә ярзан...

...Шундай хозур йәйге иртә:
Коштар бәхет юрайзар.
Һин тораһың асылынып
Дәм-караңғы һарайза...

Гөлдәр КҮЗБӘКОВА

Һин – татлы ғазабым

Нисек тыныс булған һине һөймәгәндә,
Ғазап уттарында янып-көймәгәндә.
Көнләшәмен керпегеңә кунған ак карзан,
Юлдарыңа өзәләп төшкән япрактарзан.
Һинһез нисек тыныс булған күңелгә,
Хәзер һин тип үзәккәйем өзәлә.
Тик барыбер

Гөлдәр Күзбәкова Малләүез районының Әбет ауылында тыуған. БДУ-ны тамамлаган. Әле Башкортостан радиосында эшләй.

Һин генә тип үзәктәрәм өзәлһән,
Янып-көйөү хистәренә түзәлһән.
Булһа булһын көнләшеүем катырак,
Уның һайын ғазап уты татлырак.

Тыныслығым юғалһа ла ризамын,
Һин бит – минең якты, татлы ғазабым.

Яззым...

Һине күргәс тә үк
Тәүзә телдән яззым.

Унан тора-бара
Төн йокомдан яззым.

Тамағымдан үтмәй –
Ашаузан да яззым.

Тапшырманым. Ләкин
Бик күп хаттар яззым.

Башка менән күрәп
Акылымдан яззым.

Бәлки, укырһың, тип
Инде шиғыр яззым.

Бурандарға уралып
Урамдарзан уранык.
Ак буранды, ак карзарзы
Тик бәхеткә юранык.

Әсе елдең һалкынын
Йылы тының иретә.
“Кайтам!” – тиәм. Бышылдайһың:
“Иртә бит әле, иртә”...

Инде буран туктаған,
Урамда тынлык ята.
“Иртә” тиһең, иртә шул:
Озакламай таң ата.

ТУК БУЙЫ – ТЫУҒАН ЯҒЫМ

(Сөләймән Муллабаевтың тыуыуына 85 йыл)

*Тук буйкайзары, ай, хок, тизәр
Һокланмаған кешеләр юк, тизәр.*

Халык йыры.

Сөләймән Минлеғужа улы Муллабаевка быйыл 10 октябрҙә 85 йәш тулған булып ине. Ул Ырымбур өлкәһе Красногвардеец районының Иске Юлдаш ауылында тыуған. Ауылда ете йыллыҡ мәктәпте тамамлағандан һуң, уҡытыусы булып эшләй. 1942 йылда армияға алына. Волхов һәм Ленинград фронттарында һуғыша. 1943 йылда каты яралана һәм оҙак кына госпиталдә ятып, яңынан һуғышҡа китә. 1944 йылдың декабрь айында демобилизациялана. Ауылға кайтып, ул күрше Ибрәй, Үтәй, Кабак мәктәптәрендә уҡыта. 1948 йылда Иске Юлдаш ауылына ҡайта һәм мәктәптә эшләй башлай.

1954 йылда – Аҡбулак педагогия училищеһын, ә 1972 йылда Башҡорт дәүләт университетын тамамлай. Сөләймән Муллабаев 42 йыл балалар уҡыта, оҙайлы педагогик хеҙмәтә өсөн “Халыҡ мәғариф отличнигы” исеме бирелә. Ул I дәрәжә Ватан һуғышы орденына эйә, байтаҡ миҙалдары бар, халыҡ араһында күп эш алып барғаны өсөн “Башҡортостандың атказанған мәғариф эшмәкәре” тигән мактаулы исемгә лайыҡ булды.

Беренсе ҡитабы (“Кәҙерле һүз”) 1963 йылда донъя күрә. Унан һуң инде уның тиҫтәнән ашыу шиғри ҡитаптары баһылып сыға: “Тылсымлы күл”, “Безҙең мәктәптә байрам”, “Сайкала сал дала”, “Олатайым йомак ҡоя”, “Торналар”, “Һуғышта үтте йылдар” һ.б. Ул үҙе тураһында ошо һүзҙәрҙе яза:

*Ғүмер түбәһенә менгәндә
Юлдан таймаҫ өсөн тырыштым,
Донъя кәткәндә татыным мин
Әсе-сөсөһөн дә тормоштоң.*

Сөләймән ағай үҙен талантлы балалар яҙыусыһы, юмористик шиғырҙар авторы, һүз кәҙерен белгән лирик итеп танытты. Сабый күңелле кеше генә балалар өсөн яза алалыр. Уның әсәрҙәрендә балаларға оло һөйөү, кескәйҙәргә хас бер катлылык һәм уларға ихтирам менән ҡарау сағыла.

*Әсә телен белгәндең
Теле матур, бай булып.
Белмәгәндең белеме
Һәм күңеле һай булып”*

(“Туған тел”)

Укытыусылык эше менән бер рәттән әзәби ижад эшмәкәрлеге алып барыу, әлбиттә, еңелдән түгел. Күп кенә шигри шөлкөмдәре “Совет Башкортостаны” (“Башкортостан”), “Башкортостан пионеры” (“Йәншишмә”), “Йәшлек”, “Ялкын”, “Яңы вакыт”, “Каруанһарай”, “Хезмәткә” һ.б. гәзиттәрзә һәм “Ағизел”, “Башкортостан кызы”, “Һәнәк”, “Аманат” һ. б. журналдарзә йыш басылды. Беззең китапханала Сөләймән ағайзың үз кулы менән әзерләгән альбомында 1951 йылдан йыйған шигри әсәрзәре бар. Бына шуларзән алынған юлдар:

*Алтын бишек, тизәр һине,
Тук буйы – тыуған яғым.
Һыу ингәндә, сәңгелдәктәй,
Тирбәтә мине ағым.*

(“Тук буйзары”)

Уның шигри әкиәттәре байтак: “Өләсәй әкиәттәре”, “Ак көсөк”, “Королөк”...

*Борон-борон заманда
Йәшәгән, ти, Королөк.
Королөккә каршы көс
Булмаған һис торорлөк.
Коро зәһәр елдәргә
Урман башын зймәгән.
Дауылдар килһәләр зә,
Без бирешмәбез, тигән.*

(“Королөк”)

Сөләймән ағайзың байтак кына юмористик һәм сатирик шигрирзәре ла бар: “Кармазин”, “Ғәйбәтсе Ғәйшә”, “Сәми Сәмиғә”, “Одеколон” һ.б.

*Тормош матур, без йәшәйбез
Шундай гүзәл заманда,
Тик тормошто йәмһезләгән
Әскелек бар һаман да.*

*Самогонды “сәми” тиен
Кыуып һата Сәмиғә.
70 һумы килеп тора
Һәр бер шешә “сәми”гә.*

*Бар икән ниәтләләр:
Шулар килеп, Сәмиғәгә
Өс йөз һум түләттеләр
Һәм данын үрләттеләр.*

(“Сәми Сәмиғә”)

Шуныһы кыуаныслы: шағир без тормошта көн дә күреп-күнегеп бөткән күренештәрзә, хәл-вакиғаларзы үзенсә яңы төс өстәп, һүз сәңгәтенә серзәренә тәрән төшөнөп, көтөлмәгән бизәктәр менән балкытып ебәрә.

Китаптарында мәзәк хәлдәр һақында бик күп шигрирзәр тупланған, гөмүмән, тормошта ундай вакиға-күренештәр зә йыш осрай. Ниндәй генә шигрирын алһак та, беззең халыкка зур кыуаныс ул, сөнки балалар за, өлкәндәр зә шигрирзәрын яратып укый.

Фронтвик-шағирзың патриотик шиғырлары “Коткарылған яз”, “Һуғыштан калған һағыш” исемле китаптарында тупланған.

*Ғүмер үрзәренә үрләгәндә
Һуғызатты түбә юлдары.
Йәшлегебез яуга тура килде,
Иңгә атты һуғыш йылдары,—*

һымак юлдар тотош быуындар биографияһын хәтерләтә һәм бөгөнгө хәуефле заманда уны хәтерзән сығармаһқа өндәй. Бөтәһен дә үзе кисергән шағир набаты изге һүз булып кабул ителә һәм һәр кемде уйландыра:

*Ләкин, дуһтар, маһтаныузан түгел:
Илгә биргән хәлгә көсөм бар,
Аз булһа ла ижад емешем бар,
Маһтаулы һәм ауыр эшем бар,—*

тип тә язғайны әзип бынан байтақ йылдар әлек.

Үзенең ауылдаш игенселәргә, икмәккә лә дан йырлай ул:

*Шуның өсөн икмәгем ақ минең,
Кайырып-кайырып уны теләмен.
Һәр телемгә көсөм кергәнгәме,
Икмәгемдең тәмен беләмен.*

Шағир һақлы әйтә, һақлы ғорурлана, сөнки “Хезмәт фронтының һалдаты мин, өстән төшмәс йөклә биштәрәм” тип күптән әйткәйне. Шуның өсөн дә үзе бөтә ихласлык менән хәләл хезмәттә, хезмәт кешен күтәрә һәм күрһәтә.

Тынғыһыз хезмәт һәм ижад менән йөшәгән языусының әзәбиәткә юлының тәбиғилеген дә әйткә килә. Ул үзе яулап, һайлап алған маяклы юлдан барзы һәм һүнмәс данлы ижад калдырзы. Ырымбур өлкәһендә үткән онотолмаһ осрашыу кисәләре уның язһамында ойоһторолдо. Р. Шәкүр, К. Мәргән, И. Дилмөхәмәтов, Р. Бикбаев, Р. Тойғон, Ғ. Шафиков, Ғ. Хәсәйенов, Т. Йосопов, Н. Муһсин һәм башкалар ауылдаһтары, яқтаһтары күнелендә, әлбиттә, оло тәһсораттар калдырзы. Шуға уның укыусылары уға, кәләмдәһтәренә оло, зур рәхмәт белдерә. Шағирыбыз, укытыусыбыз тураһындағы язһамды уның ошо шиғри юлдары менән бөтәрәм:

*Йырҙарым да, инде шишмәләй,
Ярһып юл алһа ине.
Халкым йөрәгенә инеп
Ғүмергә калһа ине.*

*Иске дуһтарым янына
Хушлашыр өсөн киләм.
Минең йөрөр юлдарыма
Йәйелгән һары келәм.*

**Гөлийемеш МӘМБӘТОВА,
район үзәк китапханаһының әйзәүсе библиографы.
Ырымбур өлкәһе, Красногвардеец районы.**

ШАҒИР УРАМЫ

(Самат Ғәбизуллиндың тыуыуына 70 йыл)

Кәләмдәшемдең 1967 йылда донъя күргән “Тауыш килә таузарзан” китабын карап ултырам да берсә аптырайым, берсә һокланам: гәжәп кеше булған икән дә Самат. Үзе ябай ғына, сабыйзарса бер катлы, тиз генә һағышланып барыусан, сибек... Ә шиғырҙарында ана ниндәй:

*Дауылдарға күкрәк киргән
Каяларзың ише мин.
Телһәм бәтә йһанды
Дер һелкетер кеше мин...*

Әйтергә кәрәк, Самат Ғәбизуллинды эскә йәшерелгән сая холко, кыйыулығы, батырҙарға хас тәүәккәллеге шиғырҙарында сатнатып әйтеп бирелгән. Уларҙағы бәҙык образдар, сағыу бизәктәр, ярһыу хис-тойғолар, Самат үзе лә тормошта шундайын бер гәйрәтле, батырҙарса фиғелле олпат баһадирзыр, тип уйлата. Бына кайҙа шиғриәттәң ышандырыу кәсә, арбар хисе!

Әлегерәк (1965 – 1968) күрешә йөрөһәм дә, уның менән ныклап, яқындан танышыу мин Бөрйәнгә укытырға барғас булды. Район үзәге Иске Собханғолда укытыусыларзы август кәнәшмәһендә оһраштык.

Мин Бөрйәндә һорашам (минә бында йәшәргә, эшләргә бит әле!), ә уны Өфә яңылыҡтары кызыкһындыра: “Кәләмдәштәр ни хәлдә? Ниндәй китаптар сыкты?..” Һәйләшәп һүз бәтмәне, кәнәшмә үтеп тә китте. Айырылышыр алдынан Самат эшләп йөрөгән район гәзите редакцияһына инәп сыктык. Ул миңә үзенә уҙған (1967) йылда ғына сыккан тәүге китабын бүләк итте. Автографын әле лә кат-кат укыйым: “Кәзим дуҫ! Бергә-бергә үтһен гүмерзәр. Ят күрмәһен беззе ят күззәр. Самат. 25.08.68.”

– Исеме ниндәй бит әле китабындың! – “Тауыш килә таузарзан!” – тип һоклануыма ул, гәзәтенсә, һаран ғына йылмайзы ла:

– Укып сығырһың. Әсендә шиғырҙары ниндәйзәр әле... Әйткәндәй, шиғырҙарыңды гәзиткә ебәр әле. “Әзәби бит” бирербез. Һинең Бөрйәнгә эшкә килеүендә шуның менән билдәләргә, – тип куйзы.

Ә китаптағы шиғырҙары шәп ине. Авторзың шымыраҡ бер кеше булуы, тышкы йөз-киәфәте шиғырҙарзың юғарылығын билдәләмәй шул.

*Улар менән халкым шуға бөгөн
Ер йөзөндә берзәй һөйкөмлө:
Улар ғорур миңә халкым кеүек,
Халкым ғорур Урал шикелле!*

Бына был – шағир Самат Ғәбизуллин, шағирзың ысын йөзө, ә тормош-

көнкүрөштөгө, донъяның ыгы-зыгыларында каккыланган-һуккыланган ябай, үтә бер катлы Самат түгөл.

Шиғырзарында ул, ысынлап та, үзенә окшамағансарақ батыр за, кыйыу за, ауан да. Өле тәүге китабы сыкмастан байтак алда “Ленинсы” гәзитенен “Шиғыр блокноты”нда уның бынамын тигән бер шәлкем шиғырзары (ун алты шиғыр!) донъя күрзе. Шул шәлкемгә дөйөм исем биргән шиғри юлдарзы без, БДУ студенттары, ятлап алып һөйләп йөрөнөк:

*Эй, йөрәгем – янган усак,
Кас ышыктан, сык асыкка!
Елпеп торһон заман еле
Һәм шаңдак бир тирә-якка...*

Без Бөрийәнгә эшкә килгәндән алып Самат беззе ташламаны. Байназарға килгән һайын йә мәктәпкә, йә ғаилә менән без йәшәгән тукалак кына мәктәп өйөнә инер ине. Ул һүзәндә торзо: минең бер шәлкем шиғырзарымды “Кунак булып килмәнәм мин Бөрийәнгә” тигән дөйөм баш менән “Таң” гәзитендә бирзе. Артабан да ай һайын “Әзәби бит” махсус сығарылышын укыусыларға еткереүзе ул гәзәткә индерзе, йолаға әйләндерзе. Тап ошо осорза районда әзәби мөхит якшырзы, башлап язышыусыларға, кәләм тибрәтеүселәргә игтибар артты. Әзәби түңәрәк эшләп китте. Башланғыс ижадымда мин дә әүземләшә төштәм.

Самат “Таң”да, шиғырзарзан тыш, йәмғиәт тормошона қағылышлы теге йәки был материалдар языуымды һорап, яңылыктарзы һорашып мәктәпкә шылтыратып торзо. “Ана шуны тиз генә язып ебәр, Кәзим!” – тип үтенә. Һорауын бер-ике көн эсендә үтәй һалып, материалды ебөрөүем була, ул балаларса кыуанып йәнә шылтырата, ихлас рәхмәтен белдерә. Уның кызыкһыныу даирәһе лә вақыт үтеү менән төрләнә, кинәйә барзы. Минән ул йәнә халык ижадына, тел хикмәттәрәнә қағылышлы материалдар за һорап алып баһтырзы. Байназар урта мәктәбендә узғарылған төрлө әзәби сараларзы, кластан тыш эштәрзе, кисәләрзе лә Самат йыбанмай гәзит биттәрәндә яктыртып барзы.

Без Бөрийәндән күсеп киткәнгәсә килеп йөрөнә ул, беззе ташламаны. 1970 йылдың йәйендә, без қапыл ғына күсеп китеп барғас, был хәлгә ул ышанмай, Байназарға килеп, беззе эзләп йөрөгән. Уға беззең бушап калған өйзә асып күрһәткәндәр. Шунда ғына Самат беззең Бөрийәндән китеүебезгә ышанғанлығын хатка яззы...

Хат тигәндән, Саматтың миндә байтак хаттары һаклана. Уларзың барыһында ла уның минә карата булған ихласлығы, әскерһезлеге, дуһтарса тоғролого ярылып ята.

1996 йылдың 3 августында Бөрийәндә (Шүлгән мәмерйәһенә барышлай) оһрашыуыбызза мин уға үземдең “Рух языуы” исемле китабымды биргәс, шундук кире һондо: “Бәттәс, автограф яз! Нисек инде буш бирәһен?” – тине. Уның күззәре һағышлы, карашы уйсан ине. Шундай йәл булып китте Самат, йәшлек сактары иһкә төштө. Хәзәр минең алда торған Самат инде олоғайған, һык бирешкән, һаулығы какшаған кеше ине. Ә ул сакта уға ни бары 57 йәш ине. Һаулығы һасарайыуы сәбәпле, ул эшләмәй. Иһке Собханғолдағы фатирында бер үзе, пенсияға ғына йәшәп ята.

Донъяның яңы ғына акка төрөнгән мәлендә – кыш башында без Сабир Шәрипов менән икәүләп йәнә Бөрийәнгә Самат янына килдек. Уны Яңы Мәсәт ауылында аһайзарында эзләп таптык. “Көнөбөз” тип исемләнгән өр-яңы китабын кулына алғас, күззәрәнән йәш тәгәрәнә лә китте. “Алты йыл көттәм мин һине!” – тип кенә әйтте дуһыбыз. Ысынлап та, уның “Сыңлар кылдарым” (1990) китабынан һуң алты йыл үтеп тә киткән икән шул... Шунан, үзенә һык

тулкынланыуын көскө тыйып, беззе өйгө сәй эсергә сақырзы...

Кышкы көндөң гүмере кыска. Самат дұсыбыз беззе озатырға сықты. Һөйләшеп һүз бөтмәне, айырылаһылар за килмәй.

Яуыр-яумас, иренеп кенә кар һибәләй. Көн йылы, тымык. Шөкөр, бурандарға алыс әле. Ауыл янындағы мәнге туңмас Караныйылға, боз селтәрзәр менән каймаланған ярзарына сың-сың һуғылып, кышка һис кенә лә исе китмәй, кинәнеп аға ла аға. Гүйә, ер битенә сал тарихын язып бөтөп, бөгөн ул шиғыр яза. Бөрийән данын илгә күтәрәүсе арзаклы улдарының береһе Самат Ғәбизуллинға мактау йыры – мәзһиә яза һымак тойолдо миңә Караныйылғаның кыш башындағы был дәртле ағышы...

Был беззең шағир Самат Ғәбизуллин менән һуңғы осрашыуыбыз ине.

Шағир урамы

Самат Ғәбизуллиндың якты иҫтәлегенә

*Кобайырзар иле,
Курай иле,
Күле “Йылкысыккан” – күргәнгә.
Бабсаҡ кәбере.
Серле Шүлгән... Хатта
Шағир урамы бар Бөрийәндә.*

*Әйе, унда шағир урамы бар,
Каяларға башын терәгән.
Терәмәгән –
Йүгереп килә лә ул
Тулкындарға төшөп тирбәлә.*

*“Самат урамы” – ул шишмә ише:
Базалдарзан алып көс-кеүәт,
Корғаҡ күңелдәргә килеп қоя,
Кайнар тойғо, тилбер хис тейәп!*

*Бөрийән урмандарын һискәндереп,
Уятып Мәсем, Юрма тауҙарын,
Тауыш килә – тау шишмәһе сыңы –
Каяларзан шаңдау ауҙарып...*

*Сал Бөрийәндә “Самат урамы” бар,
Каяларға башын терәгән.
Терәмәгән – йүгереп килә лә ул
Ағизелгә сумып тирбәлә...*

*Йыр-моңло ил.
Шиғри хискә бай ил –
Мең йыр, мең һүз, мең төс йылмая...
Ғәжәп булыр ине:
Шул Бөрийәндә
Шағир урамы ла булмаһа!*

Тәзим АРАЛБАЙ.

Самат ҒӘБИЗУЛЛИН

Кешеләрем!

Акыллы һүз һезгә һөйләй алмам,
Ул акылды һеззән йыяһы бар.
Тыя алмам хилаф азымдарзан,
Үз-үземде әле тыяһы бар.
Низәр кылып, низәр кисерһәм дә,
Һеззең менән булдым,
булырмын гел,
Кешеләрем!

Һеззең менән генә
Юлдарымда уңдым, уңырмын гел.
Һеззән алда бара алмам, ахыры,
Барһам икән артта калмай ғына.
Үтһәм икән юлдың осонаса
Ауырлыктар һезгә һалмай ғына.

Шиғырҙарым

Дағаларзан сәсрәп калған таштай,
Юлдарымда сәселеп калдығыз.
Акка төшмәй,
телгә килеп етмәй,
Күптәрегеҙ эстә яндығыз.
Шиғырҙарым – ғәзиз балаларым,
Рәһнәһәгеҙ инде, һизәм мин.
Майзандарза яңғыз калаһығыз,
Туктап тормай ары еләм мин.
Һеззән алда йөрөр исемем юк,
Йөшәү сәмен һезгә һаламын.
Әрһез балалар бит, бирешмәстәр,
Тигән өмөт менән каламын,
Шиғырҙарым – ғәзиз балаларым...

АУЫЛДАШЫМ

(Рәйес Түләктең тыууына 50 йыл)

Үлем хакындағы хәбәрзең дөрөс булмауы бармы икән? Әгәр зә бындай хәбәр хәкикәткә тап килмәй калһа, унда һүз барған тере кеше хакында: «Ай, ғүмере озон булғыры, мең йәшәгере...» – тизәр. Мин дә шулай тип әйтергә бик теләгәйнем. Етмәһә, ауылдашымдың вафаты хакындағы был хәбәрзе 1 апрелдә ишеткәнгә күрәләр зә, яңылыш һүз таралыуы хакындағы икенсе яңылыкты иғлан итеүзәрен түземһезләнеп көттөм. Ышанғым килмәне. Колак берзе ишетһә лә, күңел икенсене көсәне. Әллә инде уның менән сабий сактан алып күршеләш булып йәшәп, бергә уйнап үскәнгәме, бер үк һакмарзың шарлауын, ауылыбыз янындағы болонлокта сиңерткәләр сырылдауын, кәкүк, һандуғас, сак-сук тауыштарын тыңлағанғамы,

үсә төшкәс, офок артындағы оло донъяларға бергәләп атлап сыжканғамы, булмышының һәр һызатын, күркәм сифаттарын, уңыштарын уңышһызлыкларын, хаталарын, шатлыкларын һәм хафаланыуларын якшы белгәнгәме, тауышын үземдекеләй якын тойғанғамы (миңсә, беззең ауыл кешеләре бер үк тауышлы һымак), ул шулай тиз генә, көтмәгәндә, донъялыктан китерлек кеше түгел ине. Бала сактан спорт менән даими шөгөлләнгән, азак һауа десанты ғәскәрзәре сафында хезмәт иткән, тормоштоң һәр төрлө һынауларын, ауырлықтарын үтеп, әсе-сәсәһән татып, утты-һыузы кисеп утыжкан, типһә тимер өзәрлөк, баһа бакыр изерлек бәһлеуән ине бит ул...

Ауылдашым, күршем, тиңдәшем (без төрлө йылдарза тыуһак та, арабыз өс ай ярым ғына), кәләмдәшем, фекерзәшем Рәйес менән үлеренән ун көн алда Матбуғат йорто алдында осраштык. Дөрөсәрәге, ул Матбуғат йортонан сығып, мин инеп килә инек. Күптән күрешкәнебез юк. Мин өсөнсә каттағы «Вечерняя Уфа» гәзите редакцияһына йүгереп инеп кенә сыжтым, ул аһта көтөп торзо. Артабан Аграр университетка тиклем йәйәүләп барзык. Һуңғы тапкыр күрешеп һөйләшәүебез зә шул булған икән. Рәйес һурылып, ябығып киткән, быға тиклем үзем белгән Рәйескә бөтөнләй окшамаған, ни әйтһәң дә риза, элекке кеүек үзенекен яр һалып, қаратырышланып иһбат итергә ынтылып та тормай.

Ошондай хәленең сәбәбен белешергә теләп, кинәйәләп кенә һаулығы хакында һорашкайным, ул барыһын да язға бәйләп, «Яз көнөндә ялман ите лә аш булуы»на бәйле фәлсәфәгә нигезләп аңлатты. Ауылыбыздың шул көндәрзә генә вафат булған беренсе профессиональ қурайсыһы Зәйнулла Раевты иһкә алғас, Рәйес ул сакта ла 1979 йылда тәүләп икәүләп ауылдан Өфөгә килгәндәге һүззәрен қабатланы. Быға тиклем йөз, мең тапкырзәр әйткәйне ул миңә был һүззәрзе: «Әхмәр, әйзә, төкөрәйек Өфөһөнә, ауылға қайтайык. Һиндә ике кул, миңдә икәү – дүрт кул, һиндә ике аяк, миңдә ике аяк – дүрт аяк, һиндә ике күз, миңдә ике күз – дүрт күз. Шүлкә яғындағы урман ситенә өй һалырбыз, ер алырбыз, мал көтөрбөз, бакса үстерербез, рәхәтләнеп

йәшәйсәкбез. Колас ташлап ижад итербез. Язғандарыбызды Өфөләге гәзит-журналдарға, нәшриәткә ебәрәп кенә ятырбыз. Ысын ижад емеше барыбер қасан булһа ла басылып сыға ул. Бында тамак һақына кемгәлер инәлеп, үз бәсебезҙе төшөрәп, йөз һыуын түгәп йөрөгәнсе...»

Рәйесте ошоләй қайҙалыр ынтылыу, ашқыныу, үрһәләнеү кәйефе бер қасан да ташлап китмәне. Бөгөн генә бөтә тулылығында аңлайым мин уның был халәтен: йөрәгендәге бер туктауһыз яныу уны шулай қайҙалыр ашқындырып-талпындырып йәшәткән. Һәүетемсә, һәлмәк, талғын ғына һөйләшеп ултырып та булмай ине бит уның менән. Уның күңел маятнигының уғы йә «ампли-туда»ны, йә «ампли-сюда»ны ғына белде, урталықты тойманы кеүек. Уй-фәкер йөрөтөүендәге тынғыһызлығы, фәкер динамикаһы, хистәренәң қапыл гәлтләп токаныуы менән ул, гүйә, тыуғанынан алып тик яныу өсөн генә яратылғайны. Әйтерһең дә, завод конвейерынан сыққан двигателде бер тапқыр токандырғандар за, ул эшлектән сыққансы, бер туктауһыз эшләргә лә эшләргә тейеш. Минәң уйымса, шағирҙар тап шулай булаларзыр за ул. Рәйестең яңы ғына язған шиғырын кемгәлер укып ишеттерәү теләге менән ете төн уртаһында кешене йоқоһонан уятыу гәзәте һақында күптәр белә. «Сибай–Өфө» поезына ултырып тәүге тапқыр Өфөгә китеп барғаныбызға ла ул мине баш қалаға барып еткәнсе әллә нисәмә тапқыр уятып, яңы ғына қағызға төшкән шиғырҙарын укып ишеттерҙе. Шиғырын тыңлау ғына түгел, уға қарата үз фәкерендә лә әйтергә тейешһең әле. Шул сағында тәнқит һүззәре әйтеп қара, ул күңел емешен үз балаһын йыртқыстан һақлаған кейек кеүек яқлай ине. Юк, Рәйес тәнқитте қабул итә, тик әйткән һүзенең һақлығы өсөн көрөшә лә белә ине.

Қайһы сақта мин уның яңы язылған берәй шиғырын килешле итеп мақтаһам, ул миңә: «Кустым, был һүзәнде бөтә ерзә лә һөйләп йөрә», – тип йылмая килде. Ижадсылар үз-ара аралашып йәшәгәндә, ижад иткәндә нимәләр генә булмай. Шуға күрә мин Рәйестең бындай сақтарын тик бер генә мақсатта иҫкә төшөрәм: шағир үзе тере сағында ижадына қарата һақ баһаны алырға тейеш. Был йәһәттән Рәйес Түләк ижады тулы баһаны алдымы икән? Ә теге поезда тәүге тапқыр баш қалаға барған сақтағы төнгө шиғыр тыңлауҙарға килгәндә, Өфөгә аяқ баққансы ул тотош дәфтәр шиғыр язып өлгөргәйне. Студент сақта ул хатта, үз ятағында шиғырын тыңларлыҡ кеше таба алмайынса, студент қаласығындағы башка ятақтарҙағы таныштарының, дуһтарының ишектәрен тукылдатып йөрөгәнән беләбез. Ап-айныҡ көйөнә. Бына шундай кеше ине ул. Атайымдың бер туған ағаһы Басир олатайым шундай кеше ине. Ул төн уртаһында бар ауылды йоқоһонан уятып, ишектәрен тукылдатып: «Нишләп йоқлап ятаһығыз, елки-палки, һақмар аға бит» , – тип үз шиғырҙарын һөйләп йөрәй торғайны.

Рәйестең был халәтен аңлар өсөн уның бары тик «Яныу» поэмаһын укыу за етә. Рәйес Түләк ошо әсәрендә бар тулылығында асыла, шағир һәм шәхес буларак үзенең донъяға тәғәйенләнешен, мақсатын билдәләй, минәңсә. Ул да булһа – һалықты, милләтте ниндәй һәләкәт алдында торғанлығын иҫкәртеү, тарихи һабакты онотмаһса, уяу һәм фәмлә, сәмлә йәшәргә өндәү. Янған һарайға күз йоммай тезеләп инеүсә һарықтарға қаршы сығып, уларзы туктатырға теләүсә көтөүсегә ниндәй борсолуу һас булһа, үз милләтен, кешелекте шундай янғындарҙан қурсырға, араларға теләүсә шағир вазифаһын башқарзы кеүек Рәйес. Ошо бурысы үтәлгәс тә, донъялыҡтан китеүе лә қәзимге фәмәл булып тойолдо уға. Шағирзың бик күп шиғыр-поэмаларында қабатлана ошоға ауаздаш фәкер. «Яныу» поэмаһының да азақкы өлөшөндә шундай һүззәр бар:

*... Хуш! Бәхил бул! Шиғыр итеп яз һин
 Был хаттарзы. Булһа язырлыҡ.
 Мин бушандым. Хәзәр кәберзә лә
 Тыныс күңел менән ятырлыҡ ...*

«Язмыш» шиғырында иһә шағир үзен йылға буйлап ағып барыусы боз өстөндә янған ут менән сағыштыра һәм шундай һығымтаға килә:

*Барыһы ла ошо язмышымда,
Төрөлгәндәй ап-ак биләүгә.
Тәүзә усаҡ бысҡып һүнер микән,
Әллә ирер микән боз тәүзә?*

Хәзер инде шағирҙың рухын шулай тип тынысландырырға булалыр: усағың бысҡып һүнмәне, Рәйес, ялкыны безҙең күңелдәргә күсте. Тик һин самаһыҙ ялкынланып янғанға күрә, бозоң ғына ирене. Уйлаһаң, уйылып китерлек бит: ғүмер, язмыш, йәшәү максаты хақында шундайын канатлы һүзәрҙе әйтер өсөн һиндәй кисерештәр, уй-тойғолар солғанышында йәшәргә кәрәк икән? Ә бит тап ошо шиғырында Рәйес үзенең язмышын әйтеп тә биргән. Илатырлыҡ, аңлауҙарҙың сөңгөлөнә уйылып китерлек, йөрөгөндә канатырлыҡ итеп әйтеп биргән. Уның шулай донъялыҡтан иртә китеүе лә янып йәшәүенә бәйлә бит. «Боз»оң оҙақкараҡ етһен тиһәң, янмайынса, йөз йәшкә еткәнсе лә йәшәргә мөмкинһең. Ә был осрақта һуң? Капыл балкып, капыл һүрелеүең кемгә хәжәт тиһеңме? Улай булһа, оҙайлы ғүмерең буйы күз көйөгө булып бысҡыуыңдан ни фәтеүә? Туктауһыҙ эҙләнеүе, берсә балкыуы, берсә үрһәләнеүе, ташкындарға ташланыуы, асырғаныуы уның булмышын, асылын яңынан-яңы һынауҙарға дусар итте, ғәм менән янып йәшәргә әйҙәне.

Бөгөнгөләй хәтеремдә, без Рәйес менән баласак баррикадаларының ике яғында, ике командала торҙок. Мин – ағайым Зөфәрҙең, ул Вәзигтең әтрәтендә бер-беребезгә каршы әллә һуғыш уйыны уйланьыҡ, әллә ысынлап «һуғыштыҡ» инде. Һәр хәлдә, Рәйес үз әтрәтенә комиссары булып, лейтенант погондары тағып, планшет асып йөрөй торғайны. Бер һисә мәртәбә уның менән йөзгә-йөз осрашып, ысынтылап һуғышып та киттек. Йөзгә һуғышып түгел, башкортсалап, колак төбөнә тондоршоһоп. Кайһы сәк безҙе атайҙар килеп айыра ине. Минең «Атайыма әйтәм» тигән шиғырым шул һигеҙгә язылды. Нисек кенә булһа ла, бала сағыбыҙ ана шулай капма-каршы торған ике лагерҙа үттә. Аҙағыраҡ, урам уйындарынан айырылып, танауҙарыбыҙға ең ингәс, Рәйес менән безҙең юлдар ижади юсыҡта киҫеште. Сыңғыз һигеҙ йыллыҡ мәктәбендә уқығанда икәүләп физика уҡытыусыбыҙ Рәүеф Бикташев ойшоһторған «Йәш техник» түңәрәгенә йөрөй башланьыҡ. Түңәрәктә Австралия һунарсыларының коралын – бумеранг яһаньыҡ. Тик уны яһап бөтһөк тә, һынай алманьыҡ. Әле килеп Рәүеф Ғәлләм улы аңлатыуынса, ул был эште үзе туктаткан. Бумеранг менән бер-беребезҙең күҙҙе сығарыуҙан курккан икән. Рәйес менән икебезҙең берлектәге «Буранбайҙың яҙған хатын уқып...» тигән китабыбыҙ сығккас, китаптың исем туйы Сыңғыз һигеҙ йыллыҡ мәктәбендә лә үттә. Без шунда Рәйес менән физика уҡытыусыбыҙ Рәүеф Ғәлләм улына китабыбыҙҙы бүләк итер алдынан шундай һүзәр әйттек: «Һеҙ безгә белем биреп, бумеранг итеп донъяға осороп ебәргәйһегеҙ, без һеҙгә китап булып әйләнеп кайттыҡ...» Бик йәтеш килеп сықты. Ни өсөн тигәндә һунарсының кулынан йәнлеккә табан оскан бумеранг та кирегә табан осоп әйләнеп килә бит инде.

Уртаҡ кызыкһыныу барлығка килгәс, хәзер инде бала сактың сәкәләшеүҙәре, үпкәләшеүҙәр бөтөнләй онотолдо. Ул сакта минең атайым, бар ауыл халкын аптыратып, аэросана яһап йөрөгәйһең. Шулар мөлдән башлап Рәйестәрҙең усаҡлығы (аласығы) безҙең «Авиация заводы»на әүерелде, йәғни аэросананың камил вариантын без үзаллы яһарға керештек. Атайым механизатор булғас, мин был «завод»ты деталдәр менән тәһмин итеүсегә әүерелдем. Яһап бөтһөк, бер көн тышқа сығарып, королмабыҙҙың двигателен кабызып караньыҡ, тик ул урынынан кузғалырға ғына теләмәне. Яңыса винт яһарға булып, «Йәш техник» журналына язылдыҡ. Шулай мәж килеп йөрөгән сағыбыҙҙа ауылыбыҙ вундеркиндтары Сәмиғулла Нәүширбанов менән Хәйзәр Ғәйетбаевтың малайҙарға

диафильм күрһәтеүзәрен ташлап (улар диафильмды төндә өй эсенән тәзрә корғанына куя инеләр, өй янындағы рәшәткә буйы малайзар өсөн кинозалға әүерелә торғайны), ниндәйзәр лампалы приставка эшләргә тотонозары мәглүм булды. Етмәһә, ул приставка менән радиоэфирға сығып, сымһыз-ниһез генә, телефон кеүек, үз-ара һөйләшәп тә була икән. Аэросана үзенән-үзе икенсе планға күсте, без Сәмиғулла менән Хәйзәргә кушылдык һәм бер нисә көндән ауылыбызға, ауылыбызға ғына түгел, районда, районда ғына түгел, донъяла сенсация яһанык. Рәйестәрзең өйөндә икәүләп ултырып, Сәмиғуллаларзың өйөндәге теге ике вундеркинд менән сымһыз-ниһез генә телефон аша һөйләштек. Рәсәйгә, Башкортостанға кәрәзле кеҫә телефондары тукһанынсы йылдарза сак килһә, беззең Буранбай ауылында кеҫә телефоны етмеш икенсе йылда эшләй ине инде, һәм шул телефон авторзаның береһе Рәйес Түләк булды. Әлбиттә, дөйөм радиоэфирға сығыуыбыз эһез үтмәне. Иң тәүзә беззең был «хулиганлык»ты (ул сакта «радиохулиган» тигән термин бар ине) радио тыңлаусы ағайзар һәм апайзар белеп калды, сәнки без эфирға тығылып, уларға иркенләп концерт тыңларға камасаулағайнык. Бер аҙзан силсәүит, милиция беззең «колакты борзо». Рәйес Сәмиғулла Нәүширбановка бағышланған «Тулкындар» шиғырында был вакиғаларзы шулай иҫкә ала:

*Схемалар. Иртәләрзән кискә,
Кистән таңға саклым...
Радиоэфир – Америкаһы ул
Беззең бала сактың...*

Сәмиғулла, Хәйзәр, Рәйес...

Хәзәр өсөһә лә бер үк зыяратта «йоклай». Касандыр бар тирә-якты аптыратып, гэжәпләндереп сымһыз телефон менән һөйләшәп йөрөгән бала сағым Эдисондары «теге донъя»ла ла сымһыз ғына аралашып-һөйләшәп йөрөйзәрме икән? Ул «тарафтан» был тарафка сым, мәглүмәт каналы һузыу мөмкинлеге булмағас, быға хәбәрзар түгелбез шул. Шулай за бер ерзә лә махсус белем алмайынса ла теләһә ниндәй маркалы телевизорзы, компьютерзы, катмарлы радиомеханизмдарзы күз йомоп һүтә һәм ремонтлай алған Сәмиғулланың; махсус рәүештә укып алған умартасы һәм тракторсы һөнәрле көйө генә лә кибернитиканы, фотосинтезды, юғары математиканы, молекуляр химияны, катмарлы физиканы, биологияны, теологияны, философияны, психологияны, тарихты академик кимәлдә белгән, китап ене кағылған ауылыбыз Әбүғәлиһинаһы һәм Әфләтуны Хәйзәрзең; заманыбыззың киң масштаблы фекер эйәһе, атаклы ғалимы һәм шағиры Рәйес Түләктең шулай иртә гүр эйәһе булыузарына акыл ышанһа ла, күңел ышанмай барыбер.

Ошо өсәүзең араһынан тик Рәйес Түләк кенә вақытында юғары белем алып, үзенә Аллаһы Тәғәлә һәм тәбиғәт тарафынан бирелгән һәләттә асып, бар донъяға күрһәтә, милләтебезгә хезмәт иттерә алды. Ғүмере кыска булды, шулай за ошо вақыт арауығында Рәйес Түләк егерме беренсе быуат башы башкорт шиғриәтенең иң сағыу өлгөләрән тыузыруға өлгәште.

Украинаның Трुцкавец қалаһында язып қайтты Рәйес үзенең киң билдәлә «Кашмау» поэмаһын. Ул Өфөгә қайтқанда без: Рәмил Кол-Дәүләт, Ғәбизулла Зарипов, Дамир Шәрәфетдинов, Рафик Кунакбаев миһең ятак бүлмәһендә сәй әсеп ултыра инек. Рәйес шым ғына килеп инде лә, беззең менән һаулык та һорашып тормастан, ишек төбөнән үк яңы поэмаһын укырға тотондо. Укып бөткәс кенә үзен косаклап алдык, һаулык һораштык. Һәр қайһыбыз үз фекеребезгә әйттек. Арабызға әпитеттарға «аюһыз» булыуы менән айырылып торған Кол-Дәүләт шул сакта: «Рәйес, һин был поэманы язғас, дошмандарың күбәйсәк...»– тине. Мин иһа: «Егеттәр, башкорт әзәбитендә Рәйес Түләктең «Кашмау» поэмаһы бар сағында,

безгә шиғриәттә делать нечего, прозаға күсәм», – тинем. Ысынлап та, шул сақта күңелемдә капма-каршылыклы ике төрлө тойғо яралғайны. Тәүгеһе – Рәйестең ошо поэмаһын тыңлағандан һуң үземдең язған шиғырҙарымдың «наивный» ғына икәнән аңлау, икенсеһе – ошондай поэманы язған кешенең ауылдашым булыуына бәйле горурлану тойғоһо...

Сәмиғулла менән Хәйзәр зә яһап каранылар бындай азымды. Икеһе лә, бер ниндәй махсус әзерлекһез көйгә, бер нисә техник һәм гуманитар юғары укыу йортона инеп тә, унда укып китә генә алманылар. Укыу программаһын үزلәштерә алмағандары өсөн түгел, һәр бер талантлы кешегә хас булғанса, яҙмыштарын билдәләп ихтыярһыҙлыҡтары арқаһында, улар тәбиғи һәләттәрен концептуаль фекерләү нормаһына еткерә алмай, шәхестәрен үстәрә алмай, таркалып куйзылар. Икеһе лә ошо көндә кәмендә академик булырлыҡ егеттәр ине...

Бумеранг, аэросана, лампалы приставка яһау булһынмы, курайза, гармунда уйнарға өйрәнәү булһынмы – әйткәнәмсә, ижади эзләнәү Рәйес менән икебеззе баласак баррикадаларынан бер ярға тартып алып, һуңғы сиктә шиғриәт, әзәбиәт тигән донъяға алып килде. Мин унынсыны бөтөрөп колхозда эшләп йөрөйөм. Рәйес урта мәктәпте тамамлағас, тракторсы-машиниска укып алды ла шунан армияла хезмәт итеп кайтты. 1979 йылдың йәйендә Һаҡмарза һыу инеп, комда кызынып, Рәми Ғариповтың шиғырҙар китабын укып ятһам, армиянан кайтып, тракторсы булып эшләүсә Рәйес тә һыу инергә килде. Икәүзән-икәү калғас, мин тоттом да Рәми Ғариповтың шиғырҙарын укырға керештем. Рәйес уларҙы йөзтүбән ятқан килеш тыңланы ла, сираттағыһын укып бөткәс, янып торған тәмәкене яңылыш тәнәнә бәскән кешеләй һикереп тороп, аяғына басты:

– Кайза, күрһәт әле китабыңды, кемдең шиғырҙарын укыйһың ул? – тине.

– Рәми Ғариповтыҡы...

– Кана, үзем укып карайым әле, – ул китапты кулымдан тартып тиерлек алды ла укырға кереште. Мин иһә, уның үзен генә калдырып, һыуға сумдым. Озақ кына йөзөп йөрөнөм, үзем күз кырыйы менән генә китапка төбәлгән Рәйесте күзәтәм. Байтаҡ ваҡыт һыуза йөрөгәс, сыктым да уның эргәһенә эсе комға һуйзайзым.

– Шәп бит, әй, шиғырҙары. Рәми Ғарипов тураһында ишеткәнәм бар ине, яңыраҡ үлеп калды шикелле. Тик бына китабын укымағайным. Белгең килһә, Әхмәр, тик берәүгә лә әйтмә, мин дә бит шиғыр язам...

– Һе, мин дә язам...

Ана шулай, ораҡлы ғына рәүештә, без уның менән шиғыр языуыбыз хақындағы серзәребеззе бүләшә алдык. Бында безгә Рәми Ғариповтың ошо китабы ярҙам итте, тел аскысы булды. Ниңәлер, шиғыр языуыбыз хақында бер кем дә белергә тейеш түгел, тигән үзебез уйлап сығарған кағизәне генә хәзерге көн күзлегенән аңлатыуы ауырзыр. Белмәйем, ни өсөндөр ул сақта шиғыр языу тик кыҙзарға ғына хас нескәлек һәм хискә биреләү шөгөлө һаналып, ир-егеттәр өсөн кәмселек тип иҫәпләнә ине булһа кәрәк. Әллә шуның өсөнмө, әллә киләсәктә үзебеззе зур шағирҙар итеп күрергә теләүҙәнмә, без шул көндә Һаҡмар ярында Рәйес менән Өфөгә китергә қарар иттек. Артабан инде без уның менән асылда бер үк һуқмақтан атлап оло донъяға табан йүнәлдек, буғай. Әлбиттә, тынғыһыз йәнле Рәйес шул китеүебеззән Өфөнә ташлап, кире ауылға бик күп тапкырҙар кайтты, шунсама тапкырҙар Өфөгә кире килде. Яҙмышыбыз төрлөсә булһа ла, без уның менән бер үк юлға тоғро калдык.

Яҙмыш тигәндән... Мин Рәйес менән күршеләш йәшәп үткәргән бәхетле баласак мизгелдәре хақында уйланһам, һәр ваҡыт Рәйестең атаһы Ғоссам олатайҙы (беззең яқта атайҙан өлкән кешегә олатай тизәр) иҫемә төшөрәм. Башка яктарҙа нисектер, беззең яқтың атайҙары ниңәлер йәшкәзгән күзле, нескә күңелле булуҙары менән айырылып тора һымак. Был сифат уларҙың ихтыярһыҙ булуын аңлатмай, шулай за

тормоштоң һәр төрлө аяныслы мәдәрәндә йыш кына уларзың һулкылдауын, күззәрәндәге йәшен башкаларға күрһәтергә теләмәйсә, караштарын ситкә күсерәүенә шаһит булғаным бар. Уның карауы, беззең яктың әсәйзәре, өләсәй-картәсәйзәре корос ихтыярлы була белгәнә лә шаһитмын.

Нисек кенә булмаһын, Ғоссам олатай хатта ябай ғына бөжәктең дә йәне кыйылыуын, сәскәнең, ағастың һәләк булуын зур юғалтыу итеп кисерә белгән зат булды. Һәр бер нәмәне аяр за, йәлләр зә йөрөр ине. Уның был сифаты биш бала араһындағы берзән-бер улы Рәйескә лә күсә. Беҙ үскән сакта ауылыбыз фольклоры гәүһәрзәре араһында Рәйестең атаһы хақында шундай бәйет тә бар ине:

*Ун дүртенсе июнь көнө
Яңғыз кайын қолаған.
Яңғыз кайын қолаған, тип
Ғоссам олатай илаған.*

Ауылыбыз янындағы тау үзәгендә үсә ине ул яңғыз кайын. Берзән-бер көндө шул кайынды йәшен атты. Кайын йәшен атыуҙан киҫелгән кеүек аузы, олоно серегәнсе бик оҙак вақыт шунда ятты. Көтөүсә Ғоссам олатай шул кайынды йәлләп илаған икән.

*Атай үпкәһендә киткән ярсык
Ун йыл йөрөй миңең йөрәктә, –*

тип язғайны Рәйес үзенең атаһына арнаған бер шиғырында. Һуңынан ғына белдем: Ғоссам олатайзың үпкәһендә йөрөгән, уны кәбергә алып киткән мина ярсығына бәйле үтә фәһемле тарихы ла бар икән. Миңә уны Рәйестең Мәрзиә апаһы кәләмдәшемдә һуңғы юлға озатканда һөйләне. Ғоссам олатай, һуғышта үпкәһенә мина тейеп, каты яраланғас, операция яһарға йыйынған тәҗрибәле хәрби врач уға был операцияның уңышыҙ тамамлануы ихтималлығы, бер нисә һалдаттың тап ошондай операция аркаһында үлеп калуы хақында иҫкәртә. Врач уға тыуған ағына кайтырға, өйләнергә, балалар тыузырып йәшәп калырға тәкдим итә. Олатай шулай итә лә. Дөрөсөн әйткәндә, үлемәсле яраһына бәйле ошондай катмарлы һәм ауыр шарттарға катыны Яңылбикә инәй менән дүрт кызына һәм улына ғүмер бүләк итергә өлгөрә. Ғоссам олатайзың был азымы яу кырында күрһәткән батырлыктарына йәнәш оло каһарманлыкка тиң. Шул сағында ул, башкорт әзәбиәтенә оло әзипте бүләк итәм, тип башына ла килтермәгәндер. Ошо вақыт арауығында һиндәй һыҙлануыҙар, ғазаптар менән йәшәүен Ғоссам олатай үзе генә белгәндер.

Кем белә, бәлки, Рәйестең ашкынып, янып йәшәүендә лә, ялкынланып ижад итеүендә лә Ғоссам олатайзың «Ғүмер биреп өлгөрөп калырға» тигән ынтылышы яталыр. Юкһа Рәйестең ғүмеренең һуңғы йылдарында поэмаларға, романдарға һигез, символ булырлык феер-образдарын ябай мәкәләләргә һышып тултырып, нисек булһа ла әйтеп калырға ашығыуын нисек аңлатмак булаһың инде? Рәйестең «Башкортостан» гәзитендә баһылған һуңғы мәкәләләрен генә киренән укып карағыҙ. Уларға шағирзың атаһы Ғоссам олатайзыкына окшаған «...өлгөрөп калырға кәрәк» тигән ынтылышын тоймау мөмкин түгел. Былар – аталы-уллы Ғоссам һәм Рәйес Түләковтарзың һуғышта, тормошта һәм ижадта яһаған батырлыктарының бына тигән өлгөләре. Халыкта шиғриәткә ихтыяж бөтмәс ул, миңе икенсе нәмә борсой: шағирҙар бөтмәсә икән? «Донъяны матурлык коткарыр» тип кабатларға яратабыҙ за ул, матурлыктың үзен кем коткарыр икән? Бөгөн проза, драма әсәрзәренә ихтыяж һизелә. Кызғаныска каршы, поэзия тураһында быны әйтеп булмай. Прагматиктар заманында романтик булыу, шағир булыу еңел түгел. Ысын булһа, бөгөн Америкала шағирҙарға иғтибар арткан. Сак кына шиғир язырға һәләте булған кешене унда берәй фирма үз канаты астына ала икән. Шағир булғаны өсөн түгел, шиғир яза белгәнә өсөн түләйзәр икән уға. Беззә шағирҙар, киреһенсә, ситләтелә. Юк кимәлендә улар бөгөн. «Литературная газета»

һуңғы осорза шағирҙарҙың күпләп үлеүе тураһында язып сықты. Репрессиялар осоронда ла ундай ук күп һәләк булмаған улар. «Сегодня уход из жизни самых крупных из них (поэтов) становится лишь предметом для регистрации в соответствующей конторе», – тип шул тиклем һызланып язып сыккайны Псков шағиры Станислав Золотцев», – тигәйне Рәйес үзенең бер сығышында. Был һүзәрҙә шағирҙың үз һызлануҙары ла сағылыш тапкан. Шағирҙарға замандың, властарҙың мөнәсәбәте хақындағы был һүзәрә уның «Мең дә икенсе кис...» шиғыр китабына ла ингән. Без шуға ла шаһитбыз: шағирына Өфө калаһы куйынын асманы, Шәйехзада Бабич исемендәге дәүләт премияһы лауреаты булған шағирҙың баш калала хатта фатиры ла булманы. Өфөлә фатир алыр өсөн Рәйескә башкалар ыңғайына башын әйеп йөрөргә, әйтер һүзән әйтә алмайынса, калыптар менән фекер йөрөтөргә, бер урында күндәм генә кәмендә утыз йыл хезмәт итергә, тәртипле «флюгер» булырға кәрәк ине шул. Мин бында кемделер ғәйепләргә теләмәйем, безҙең тоттош система шулай королған шул. Икмәк, көн итеү хақына хатта шағирҙар ға баш әйеп йөшөргә тейеш шул.

Аллаһы Тәғәлә үзенең һайланмыш бәндәләренә һынауҙарын да каты куя, күрәһең. Рәйес ғаиләһе менән бик күп тапкырҙар баш калаға бер килеп, бер кире кайтып, кағылып-һуғылып йөрөй торғас, Сибайға фатир алды. Бында кала хақимиәтенең ул сактағы башлығы Зиннур Йәрмөхәмәтовка рәхмәтлебез. Түләкөвтар Сибайға инде кешесә йәшәй башлағандарында, еңгәйең каты сиргә юлығыуы ауылдашымды алдағыларынан да ауырыраҡ һынауҙар алдына куйы. Бирешмәне Рәйес. Тештәрен кысып, тағы ла сәмләнеберәк ижад итте, язғандарында ғазаптары арта төштө.

«Кеше хуплау өмөт итеп яһна ла, теләге кабул булғас, тыныслана. Куркыныс был. Паскаль: «Кешенең иң бәхетле мәле – бәхет хақында хыялланған һәм уға ынтылған мәле. Күзалланған бәхетенең ирешкәс, ул ябай кәзимгелеккә әйләнә», – тигән. Язылған шиғырымдан кәнәғәт булһам, башка язмай торам. Кәнәғәтһезлек тойғоһо тыугас кына, яңы әсәр язырға һәләтле икәнемде тоям», – тип әйткәйне Рәйес «Киске Өфө» гәзитендәге бер әңгәмәһендә. Был сакта инде шағир йәш сакта икәүләп баш калаға килгәндәгесә туктауһыҙ өзгөләнәүенән тукталып, уйҙары утығып, яһулығы дарманға, ялкынлануҙары тандырға әүерелеп, донъяның әүрәткес оспраклыктарынан, оскартын япылдауҙарынан, оспраклы шатлыктарынан дүңеп, һыкка арка терәгәйне.

«Үз кимәлендәге аралашуҙан ситтә торған теләһә һиндәй талант һүрелеүгә дусар», – тигән Флобер. Рәйес бер туктауһыҙ Өфөгә ынтылды. Тап шул сакта ул баш калаға кире килеп, ятактан бер бүлмә алып, һыклап ижадка тотондо. Мин уны үзем эшләгән «Киске Өфө» гәзите редакцияһына эшкә сақырҙым. Килде лә егелеп эшләп тә китте. Ул безгә «Класс сәғәте» тигән рубрика тәкдим итеп, шул рубриканы үзе алып барҙы. Әйтергә кәрәк, Рәйестең тәрбиә темаһына арналған был философик уйланыуҙары безҙең гәзит өсөн оло табыш булды, бигерәк тә Рәйескә мәктәптә эшләүсә сиһыф етәкселәре рәхмәтле ине. «Кулыбыҙға гәзитте тотоп, дәрес үткәрергә инәбез зә китәбез, шул тиклем кәрәкле рубрика булды безҙең өсөн» тип хаттар яза ине укытыусылар. Безҙә күп тә эшләмәстән, Рәйесте «Китап» нәшриәтенә эшкә сақырҙылар, ижади мөһиткә яқыныраҡ булыр, тип шуңда китте. Һуңынан ғүмеренең аҙағынаса ул «Башкортостан» гәзитендә хезмәт итте, үзенең киң билдәле мәкәләләрен баһтырҙы.

Бына шул сактағы Рәйестең көндәлегендәге бер язмаһы: «Әле йәшәп ятқан Өфө ятағы бүлмәһенән дә тыныс урын юк бөгөн. Сөнки кайза етте шуңда ултырып яза алмайым. Күңелгә ятышлы урын кәрәк. Тағы ла бер хикмәт бар: языр алдынан өйзө тәртипкә килтереп алам, шунһыҙ язырға ултыра алмайым. Бала сактан калған ғәзәттер ул. Иң белгәндән дүрт апай өйзө шул тиклем таза тотто – каныма һеңгән ул тәртип тигән нәмә».

Рәйес Түләк бер вақытта ла дежур һүззәр һөйләмәне, дежур мәкәләләр язманы, дежур шиғырзар ижад итмәне. Сибай педагогия училищеһында укыткан сағында мин уның дәресенә инеп ултырзым. Шиғыр тураһында ине ул дәрес. Әгәр зә уның дәрестәрен һүзмә-һүз язып, матбуғатка баһып сығарһаң, улар училище, институт, университет студенттары өсөн генә түгел, хәзер Языусылар берлеге ағзаһы тип һаналған, «... исемендәге дәүләт премияһы лауреаты» булған бик күптәр өсөн дә һабак-дәрес булырлыҡ. Булмышы, асылы менән шағир ғына түгел, ғалим да, мөғәллим дә ине ауылдашым Рәйес Түләк.

Ғүмеренең һуңғы йылдарында Рәйес «Зөлхизә» тип аталған зур күләмле поэтик проза әсәре өстөндә эшләне. Был әсәренең жанрын автор «Романға повесть» тип атаған, йәғни йөкмәтке менән форма араһындағы айырманы ошо рәүешле тигеҙләргә теләгән. Әммә, миңеңсә, башка бик күптәр зә ошо фекерзә яклай: Рәйестең был әсәре – башкорт катын-кыҙҙарының, улай ғына ла түгел, башкорт халкының фажигәле язмышын һүрәтләүсә роман. Халыҡ романы. Был әсәрзә Александр Пушкиндың «Евгений Онегин» әсәре менән бер рәткә куйырға була. Үкенескә каршы, «Зөлхизә»не авторы тамамлап өлгөрмәне. Шулай за, киләсәктә был әсәр әзәбиәт белгестәре тарафынан үзенең лайыҡлы баһаһын алып, тигән ышаныстамын. Романдың әлегә өлөшөнөң азағында шағир башкорт халкының Рәсәй ысынбарлығындағы тормошон шундай юлдар аша һүрәтләй:

*Һәм: «Бәхил бул, йыуылмаған Рәсәй,
Хакимдар һәм колдар ватаны».
Тыуыузарым һиндә хата булһа,
Мин төзәтәм ошо хатаны.*

*Үлеп түгел. Һинән баш тартам мин –
Сит илдәргә китеп төзәтәм.
Йәшен атһын мине – бер саҡ һине
«Тыуған шлем» тиеп һүз әйтһәм.*

*Юшкындарын йыуам йөрәгемдән
Кисергәндең һиндә, күргәндең.
Тотконлоғоң – төрмә. Азатлығың –
Ихатаһы бит ул төрмәнең.*

Рәйес Түләктең үзе үлгәндән һуң азна-ун көн үткәс сыккан «Мең дә икенсе кис...» китабының тәүге битендә мәрхүм булған ата-әсәһенә, туғандарына бағышлауында шундай юлдар бар:

*Куйынында һез ятқанға ғына,
Беләм, Ер ыскынмай күсәрзән...*

Шағир үзе лә ата-әсәһе, туғандары янына – Баймак районының Буранбай ауылы зыяратына барып ятты. Был хәлдә аң менән кабул итеүе ауыр, үкенесле. Шулай за хәзер инде Рәйестең үзе лә күреп өлгөрмәгән китабындағы шул ук шиғыр юлдарын үзенә бороп әйтергә генә кала:

*Куйынында һин ятқанға ғына,
Беләм,
Ер ыскынмай күсәрзән...*

Шағирзарзың ғүмере мәғәнәһез булмаған кеүек, уларзың үлеме лә оло мәғәнәгә әйәлер. Һәр хәлдә шағир үзенең кайзальыр – тарихкамы, киләсәккәме – китеүенә лә фанилык менән бакыйлык арауығына торошло мәғәнә һала.

*Хушығыз! Уңмаһам, кайтып,
Һеззеңсә картайырмын.*

Ә хәзергә эзләп киттем
Матурлык Аркайымын, –

ти ул «Әзләйем» шиғырында. Үкенескә каршы, тәкдире уға «картайырға» бойормаған. Улайһа, кайза китергә ашкынған һуң шағир? Матурлык Аркайымы шундамы икән? Әллә шағирҙар, ысынлап та, үлмәйҙәрме? Әллә үзҙәре генә аңлаған һәм белгән юлдар менән аң һәм рух араһындағы донъяла тороп калалармы? Туфан һуғы калккас, параллель йышлыҡка сыккан майялар кеүек. Шулайзыр, юғиһә шул ук шиғырҙағы был юлдар кайзан?

Базнат итмәй торам әле
Елкәндәрҙе кирергә.
Киләсәккә китергәме,
Китергәме кирегә?

Рәйес үзе теләп янды, яныуға тиң яҙмышын үзе һайлап алды. Дөрөсөрөгә, уның яҙмышы тотошлайы менән яныуҙан торҙо. Ғүмере лә шуға кыска булды. Әммә ул ғүмерен бушҡа ғына бирмәне. Күптәребеҙҙе аямай үртәгән дәншәтле янғынға үзе теләп инеп янды ла безҙе был хакта иҫкәртеп китте.

Ер сатнаһа, һин тешәңде
Шығырҙаттың – түзмәнең...
Тәнең менән Ерҙе һаҡлап,
Аузың ғына – үлмәнең.

Урта быуаттарҙан килдең,
Килдең таш быуатынан.
Халкыбыҙҙың бөйөк рухын
Тәфсирләп аңлатырға
(Янғындан аңғартырға).

Калкан булдың һин уктарҙың
Безгә йүнәлгәнәнә,
Илгә төбәлгәнәнә,
Миңә төбәлгәнәнә.

Калкан булдың, тик булманы
Ышыкланыр «урының».
Ысын шағирҙына Өфө
Асманы шул куйынын.

Таш йорттарҙы тиңләнең шул
Баррикада-табутка.
Тик Өфөнән киталманың
Һәм калманың, калып та...

Урта быуатыңа киттең,
Киттең таш быуатыңа, –
«Башкорттар йәшәйҙәр!» тиен
Тарихты йыуатырға.

Әхмәр ҮТӘБАЙ.

КАБАТЛАНМАС ИЖАД ДОНЪЯҒЫ

Шигрият алдында һәр сак бер максат торған һымак – йөшөйештең асылын, тормош мәғәнәһен аңларға тырышыу, кешенең күңеленә асқыс таба белеү, рухи юғарылыкка ынтылыу. Был максат замандан-заманға тулылана бара. Был турала күпме әйтелмәһен, һәр яңы осор, һәр яңы шағир уға үз өлөшөн индерә, уны үзенсә аңлай һәм үзенсә аса. Тимәк, әзиптәр туктауһыз эзләнә һәм әзәбиәт туктауһыз хәрәкәттә. Был хәрәкәттә ниндәйҙер караштар искерә, яңылары тыуа, ә нимәлер быуындан-быуынға тапшырыла килә.

1959 йылда Баймак районының Буранбай ауылында тыуа Рәйес Түләк. Беренсе Эткол урта мәктәбен тамамлай. 1977–1979 йылдарҙа хәрби хезмәттә була, азак колхозда эшләй. 1988 йылда Башкорт дөүләт университетын тамамлап, тыуған яғында укыта. 1990 йылдан Башкортостан Республикаһы һәм Рәсәй Федерацияһының Языусылар союзы ағзаһы. 1996 һәм 1999 йылдарҙа “Йөшлек” гәзитенә, 1998 йылда “Шонкар” журналының, 2004 йылда “Башкортостан” гәзитенә, 2005 йылда “Ағизел” журналының йылыҡ лауреаты.

Рәйес Түләк шигырьҙары менән үзгәндә зур өмөт тыуыҙы һәм артабанғы ижады менән ышанысты тағы ла нығыта барҙы. Ул тәрән фәлсәфәүи фекерҙәре менән тиһтерҙәрәнән ныҡ айырылып торҙо. Йөрөгөн әрнеткән, халыҡты борсоған күренештәр, хәл-вақиғалар хақында янып яҙҙы. Шуның өсөн дә уның шигырьҙары, поэмалары меңдәрсә укыусыларҙың күңелен яуланы. “Кашмау” һәм “Яңыу” поэмалары башкорт шигриәтендә бер күренеш булып баһаланды.

Уның үзә күрергә насип булмаған “Мең дә икенсе кис...” китабы тотош әзәбиәтебез өсөн зур вақиға булды. Бындай китаптар йыш тыумай. Уға Шәйехзада Бабич исемендәге йөштәр премияһы биреләү үзә үк күптә һөйләй. Уның шигырьҙарында Бабич, Рәми традицияһы, уларҙың һулышы һизелә. Тәрән йөкмәткелә шигырьҙары менән бер рәттән, “Кашмау”, “Яңыу”, “Күпер” поэмалары, “Зөлхизә” тигән романға повесы тулланған.

Әзәбиәттә традицион образдарға иң беренсе Уралды индерергә булыр ине. Уралтау тыуған ил символына әүерелгән. Башкортостан, Урал образдары Рәйес Түләк ижадында тыуған ер, моң ил, дуслыҡ-туғанлыҡ ил, сал тарихлы һәм яҡты киләсәккә ил рәүешендә сағылыш таба. Шағир “Башкортостан” шигырында был илдәге милләттәр дуслығы тураһында яза:

*Башкортостан, һинең куйыныңда
Көн күрәләр күпме халыҡтар.
Тоғролокта ғына ул дуслыҡ бар,
Тик дуслыкта ғына хаҡлыҡ бар.*

Касандыр хаҡ, нахаҡ яҙмыш был милләттәрҙең яҙмышын бергә бәйләгән икән, уларға бер илдә йөшөргә яҙған икән, тимәк был халыҡтар дуҫ булып, бер-береһенә тоғролоҡ һаҡлап йөшөргә тейештәр. Ошо хаҡта Р. Түләк “сит милләт вәкилдәренә кейөүгә сыҡқан башкорт кыҙҙарына” түбәндәге юлдарҙы яза:

*Ғәфү итәм тиен укталып та,
Ғыйзыра алмайым һис бер калыпка —
Йөрәк астындағы салауаттарзы
Һаттың, һылыу, ят бер халыкка.*

Сит милләт егеттәренә кейәүгә сығып, ят халыктың һанын арттырыусы, үз халкын тыуасак салауаттарзан мәхрүм итеүсә кыззарзы ғәйепләй шағир. Әйе, был балалар бит башкорт телен белмәйәсәк, сөнки мөхит ят, әммә сит телде лә якын итә алмаясақ, сөнки уның тамырларында башкорт каны аға. Бына шулай телһез генә түгел, рухһыз, моңһоз башкорттар үсә. Бына шуға әсенә лә инде шағир. Ул “Башкортлок” шиғырында ла ошо ук мәсьәләне күтәрә. Сәхнәләрзә оскон сәсрәтеп бейегән егет һәм кыззарға өндөшә ул, Салауат, Әминәләрзән кәм күрәнмәйһегез, ә сәхнәнән төшкәс:

*Әй, башкортлок! — сәхнәләрзән төшкәс,
Сисеп ыргытылған еләнәңдәй,
Һүтеп ыргытылған толомоңдай.*

“Булмышығыз ниндәй һеззән, башкортлок бары тик сәхнә өсөн генәме ни?” — тип борсола.

Язмыш тураһында уйланыузар хәзерге шигриәттә йыш осрай. Ғүмер бер генә килә, һәм уны нисек тә файзалырак итеп үткәрәү кешенең максаты булырға тейеш. Донъя фанилығы, ғүмер кыскалығы ниндәй генә образдар аша бирелмәй. Р. Түләк үзенең язмышын — боз өстөндөгә усак, ә ғүмерен насар хәлдәр тураһындағы якшы әсәр менән сағыштыра. Уның шиғырларында ғүмер ағышы бындайырак сағылыш ала:

*Беренән-береһе вак
Мәшәкәткә күмелдем.
Һизмәнем үткәнән төндөң,
Үткәнлеген көнөмдөң.*

(“Беренән-береһе вак...”)

“Ғүмер” исемле шиғырында ла ошо ук уйзар. Кеше тыуа һәм уға офок асыла. Кеше офоктан офокка китә, әммә язмыш барыбер ергә илтә. “Әй, был тормош — бала уйынындай” тип үкенес белдерә ул. Ғүмер шул тиклем кыска, нимә булһа ла эшләп өлгөрөп булырмы ошо вақыт әсендә, тип борсола шағирзарыбыз. Илебеззе гәмһезлек күмеп бара, экология проблемаһы, тел мәсьәләһе, милләт-ара ызығыштар... Уйлаһаң, уйылып китерлек.

Рәйес Түләк тарихка йыш мөрәжәғәт итә: “Аркайым”, “Оран”, “Урал батыр монологы”, “Монар”, “Үткәнме, киләсәкме?”, Мәүлит Ямалетдиновка арналған шиғырларында автор үткәндәрзә һүрәтләй, башкорттарзың тирмә короп йәйләүзәрзә йәшәүе тураһында яза, хатта ошо вақыт тураһында хыялланып йәшәүен дә йәшермәй.

*Был һуң ниндәй тормош, тиен һорайһыңмы? —
Мин кис ятып, ығы-зығы бер аз тынһа,
Тел ошо ил килеп баһа күз алдыма.*

(“Үткәнме, киләсәкме?”)

Бөгөнгө көн уны аптырауға ла, хафаға ла һала:

*Был донъяла пәйзә булмаһ тимә
“Башкортостан” тигән буш нигез.
О, ул хәлдә... Без оҗмахтан түгел,
Тамуктан да кайтып күрмәбез...*

(М. Ямалетдиновка)

Шундай матур тормошло илдә йәшәр өсөн без нисә тапкыр тыузык, әммә тыуған һайын хәл насарая, рух һүнә, тағы ла был ергә, илгә килһәк, без нимә күрербез, буш нигез генә каршыламаҫмы беззе, тип әсенә Р. Түләк.

Ғәзәл – көнсығыш халыктарының классик поэзияһында борондан ук килгән шигри формалардың береһе. Ул ике юллы шигыр берәмектәренән – бәйеттәрҙән тора. Традицион тема – катын-кызға булған мөхәббәттә данлау. Схеманы: аа, ба, ва... Ләкин башкорт һәм татар поэзияһына килеп ингәс, ғәзәл зур ғына үзгәрештәр кисерә. Уларҙа һәр төрлө теманы осратырға мөмкин. Шулай ук схемаһы – аа, бб, вв. Йәғни һәр бәйет айырым рифмаға корола. Хәҙерге шигриәттә ғәзәлдән ошо формаһы йышыраҡ осрай. Р. Түләк ижады миҫалында карап үтәйек. Уның “Таналык”, “Себергә”, “Үткәнме, киләсәкме?”, “Ут” кеүек шигырҙары шундай формала язылған. Мәҫәлән:

*Ир-егеттәр төйәк итә тыуған ерен,
Ә мал-тыуар төйәк итә туйған ерен –
Башкорт һаркынтыһы менән тулған Себер,
Халык тиен әсенмәйҙер береһе бер.*

(“Себергә”)

Ә “Ғәзәл” исемле шигыры элекке формала язылған:

*Йүкә, миләш һап булмаҫ та, унан һап яһап булмаҫ,
Һыйырға һоло ашатып, яуға сабыр ат булмаҫ.
Әй, кәрҙәшем, ышан миңә: таз төшкән, тип башыңды,
Илгә фаһланмайым, тиен, кыркып ук ташлап булмаҫ...*

Был шигырдың схемаһы – аа, ба, ва... Һәр бәйеттән рифмалашуысы юлдары “булмаҫ” рәдифе менән килә.

Р. Түләк такмак жанрына ла мөрәжәғәт итә. Уның “Башкорт такмағы” тигән шигырында һигез куплет бирелә, улар 8-7 ижекле юл менән язылған. Такмактарында башкорттардың дыуамаллыҡ һызатынан әсе көлә шағир:

*Һай-й-й!
Салауатты тыузырған да,
Тотторған да без бит ул.
Дыуамаллыҡ беззең өсөн –
Йәшәй торған ыстимул.*

Киң таралған такмак көйөнә һалынып кына тора юлдары, хатта “һай” тигән кеүәтләү һүҙен дә өҫтәп ебәргән. Был Түләктән такмак традицияһын уңышлы дауам итеүен күрһәтә.

Р. Түләктән “Языуҙар” циклы – уның мәкәл тапкырлығына эйә икәнлегенә миҫал:

*Хата түгел ул – сәбеңә яза атыу.
Иң зур хата – язлығыуҙан куркып ятыу.*

Йәки:

*Айғыр өсөн донъя ауырлығы –
Ауызында ятқан ауызлығы.*

Был шағирдың күзәтеүсәнлегенән, тормош тәжрибәһенән һәм халыкка яҡынлығынан киләлер, моғайын. Уның “Бәйге”, “Үгез” шигырҙары береһе өн эйәртеме кулланып язылһа, икенсеһе полилог формаһында биреләүе менән кызыклы.

*Әй, са-бам, са-бам, са-бам,
Са-бам, фи-ниш-ка та-бан.
Әй, са-бам, са-бам, са-бам,
Тик а-тым биг-рәк са-бан.*

(“Бәйге”)

Был форма шиғырдың йөкмәткеһенә тап килә. Шәп итеп сабып барған атта ултырған кеше һөйләгәндәге тойғо тыуа. Тимәк, шағир ат сабыуын өн яңғырашы аша бирә алған. “Үгез” шиғырында бер бәләкәй генә вакиға бирелә. Ул полилог формаһына һалынған.

- *Кайһы якка?*
- *Түбән якка.*
- *Ней булды?*
- *Килә үгез.*
- *Кайһы үгез?*
- *Һөзгәк үгез.*
- *Ә нишләп көләнегез?*
- *Нишләп каршы үгерәнегез,*
- *Һуң нишләп көләнегез...*

Был формала вакиғаны эзмә-әзлеклә күз алдына килтерергә һәм уға кешеләрҙең карашын белергә булышлыҡ итә. Һөйләшеүҙә кулланылған “Ох”, “О-о”, “И-и”, “И-һи-һи”, “А-һа-һа” ымлыҡтары ошо вақытта тыуған буталышты бирә. Рәйес Түләктең диалог формаһында язылған шиғырҙары ла бар: “Ай тотолғанда”, “Тау артына қояш ышықланһа”, “Элек һәм хәҙер”, “Каялағы кайын”, “Карт һәм шишмә” һ.б. Кешеләр мәнғелек темалар: яманлыҡ һәм яқшылыҡ, батырлыҡ һәм ҡурҡаҡлыҡ, донъя фанилығы тураһында һөйләшәләр, бәхәсләшәләр. Геройҙар диалогтарҙа уй-фекерҙәре аша үз-үҙҙәрен характерлап бирәләр.

- *Ай! Мин һиңә гәжәпләнәм, аптырайым,*
- Ахырыһы, шул тиклем дә яндырайһың:*
- Нишләп алдан уҡ әзерләп, нурҙар йыйнап,*
- Был тотолған көндәреңдә яндырмайһың?*
- *Ай-һай, егет, һорау һалдың зурҙарынан,*
- Әлегә мин алығанмын моң-зарымдан.*
- Һорауыңды тикшерербез һин тотолғас,*
- Был Ер һине япҡас қояш нурҙарынан.*

(“Ай тотолғанда”)

Бында донъя фанилығы тураһында һүз бара. Айдың яуабында зур мөгәнә ята. Һәр кеше үз артынан эз қалдырырға тейеш. Хатта ер қуйынына инеп ятқас та, һинең исемең яқты уйҙар менән иҫкә алынырға тейеш. Диалог формаһы һиндәйҙер оло теманы бәләкәй формаға һыйҙырырға, уны қысқа һәм асыҡ итеп бирергә ярҙам итә.

Әҙәби әсәрҙәрҙә экология мәсьәләһе һәр вақыт киҫкен. Бер языусы ла, шағир за, драматург та был темаға мөрәжәғәт итмәйенсә, кешенең мөнәсәбәтен, уй-хистәрен, һокланыуҙарын, борһолоуҙарын тәбиғәт күренештәре менән бәйләмәйенсә қалмай. Ул – замандың ин актуаль мәсьәләләренең береһе, тиһәк, бер зә хата булмаҫ. Йырҙарҙа йырланған, макталған, даны төрлө яқтарға таралған, күптәрҙең күзен қыҙыртқан Башҡортостан тәбиғәте үҙенең йәшел төһөн юғалта бара, йылғаларының сылдырауы ла ишетелмәй төһлө, күккә ашқан тауҙары сүгә. Былар бөтәһе лә кешенең вайымһыҙлығынан киләләр, моғайын. Шуға күрә хәҙерге заман шағирҙарын кешелектең руһи экологияһы ла борһоулы уйҙарға һала. Рәйес Түләк ижады ла тәбиғәт проблемаларын ситләп үтмөгән. Мәһәлән, “Шишмә тип дан алған Таналыҡ һазлыҡ булып ята” (“Таналыҡ”), күнел хәтирәләре менән бәйлә йыл мизгелдәре:

- Быйылғы көз гәжәп қырыҫ килде,*
- Көн аралаш яуа ямғыры.*

*Искә төшә ошо көзгәй бер йәй –
Бала сағым... пионер лагеры.*

“Мизгелдәр”, “Юлда”, “Осрашы”, “Ағас менән йылға”, “Монар”, “Яз” һ.б. шиғырҙарында тәбиғәттең бар асышы сағыла. Уңышлы сағыштырыуҙар менән оҫта эш итә шағир: япрак – кашмау (“Көз тыны”), Талкаҫ – Ирәндек күкрәгенә эленгән түшелдерек (“Канлы тарих”), Аркайым – башкорттоң юл башында һалған култамғаһы (“Аркайым”). Шулай ук метафоралар, йәнләндереүҙәр менән фекерҙәрҙән матур итеп асыуға өлгәшә.

Илебезҙә “Башкортостан Республикаһы халыктары телдәре тураһында”ғы закон қабул ителеүгә инде ун йыл. Уны тормошҡа ашырыу өсөн байтаҡ эштәр эшләнә, милли телебезҙе һаҡлап калу, башкорт рухын үстөрөү һәм күтәрөүгә күп көс һалына. Рәйес Түләктең дә башкорт теленең артабанғы яҙмышына қағылышылы шиғырҙары бар: “Телһез гимн...” һ.б. “Яңыу” поэмаһының 7-се хатында автор бына нисегерәк яза:

*– Урыстарҙың сабый балалары ла
Русса белә, русса һөйләшә, –
Тиен аптыраған безҙә берәү...
Әй, Мәхмүтйән кустым, мең йәшә.
... Әгәр ҙә һин тик утыз йыл әүәл
Урыҫ һөйләшенән көнләшһәң,
Башкорттоң бит хәҙер кап яртыһы
Тик урыҫса ғына һөйләшә.
... Хәҙер күпме башкорт сабыйының
“Пап, мам” тиен теле асыла.
Был бит шул ук һарайзарға
Инен барыуыбыз асылда.*

Башкорт булып та башкорт телен белмәгән, урыҫлашып бөткән башкорттарҙы шағир янып барған һарайзарҙан сығып ҡасып барған комактарға оҡшата. Был ысынлап та шулай, сөнки, кешеләр алдында оят булмаһын, башкорт исемен йөрөтөп, балабыҙ кәм-хур булмаһын, тип күптәр тыуғандан ук сабыйҙарын урыҫ телендә аралашырға өйрәтә. Шунан инде улар “по башкирски понимаю, но разговаривать не умею” тизәр.

Әзәбиәттә иҫкермәҫ, мәңгелек бер тема бар. Ул – мөхәббәт, ғишыҡ утында яңыусыларға арнауҙар. Һәр осорҙа шағирҙар, языусылар һ.б. уны үзәрәнсә яңырта, йәшәтә, төрлө сағыштырыуҙар таба, яңы фекерҙәр һәм һүзҙәр әйтә, кисерештәрән һәм хистәрән аҡ қағызға ҡара итеп төшөрә. Рәйес Түләктең мөхәббәт рухы менән һуғарылған шиғырҙарында (бағышлауҙарында) үкенес тә, ҡыуаныс та, һағыш һәм монһоулық та – барыһы ла бар. Мөхәббәттән боролоп китерлек көс таба алмағанына ғәжәпләнә ул.

Ғөмүмән алғанда, шағирҙың ниндәй генә шиғырын йә поэмаһын алма, уларҙа тос фекер, кинәйә тулы. Уны иң ныҡ хәүефләндергәнә – Башкортостан яҙмышы, милләттәң бөгөнгөһө һәм киләсәге. Шағирҙың ил һәм халыҡ тураһындағы уйланыуҙары был образдарҙы яңыса асты, шиғриәтебезгә яңы сифаттар өстәнә, һәм шуның менән Рәйес Түләк әзәбиәт донъяһында сағыу йондоҙ булып балкыны.

**Земфира ТАҒИРОВА,
БДУ аспиранты.**

**Рәйес
ТҮЛӘК****Мизгелдәр**

Мизгел менән мизгел алмашыузан
Йөрәккенәм тора бизе(е)рәп.
Хәзер яззар барыбер язырак ул,
Хәзер көззәр күпкә көзөрәк.

Ә бит улар баҫалкылар ине...
Касан ғына, кайза, кайһылай? –
Ташлап киттем әзме мизгелдәрзе,
Бушап калған шырпы кабылай.

Хәзер улар хужа
ағышына
Бар хисемдең, барлык уйымдың, –
Йөрәгемә инеп төпләңделәр
Мизгелдәре һуңғы ун йылдың.

Ана, тәүге сәскә...
тәүге ямғыр...
тәүге карзар яуа иркәләп...
Ана, һуңғы таждар ышығында
Серем итә һуңғы күбәләк.

Был күбәләк хәлдәре лә миңә
Килер, ләкин касан, кайһылай? –
Мизгелдәрем ташлап китер мине,
Бушап калған шырпы кабылай.

Ә әлегә бына атлап барам,
Хәтирәләр менән из(е)рәп...
Хәзер яззар барыбер язырак шул,
Хәзер көззәр барыбер көзөрәк.

Пирамида

Как маңлайза тупаҫ мөгөз кеүек –
Сүллек уртаһында пирамида.
Тарихсылар иҫе китеп яза
Ошо пирамида тураһында.

Төзөгәндәр уны, тип язалар,
Йыйналышып тотош ил-кәүемдәр.
Эстәрәндә бөтөн килеш ята
Нух заманда мәрхүм фирғәүендәр.

Яндарына инә алмай вақыт.
Ни әйтәһең? Бөйөк хезмәт. Бөйөк.
Меңәр йылдар аша шул халыктың
Көзрәтенә бағам, башым эйеп.

Эйгән башым кабат күтәрелә,
Донъяға күз һирпәм эйәк сөйөп...
Тамырзарым буйлап урғыла йыр –
Башкорт халык йыры...
эй, бөйөклөк!

Моң бит ул, юк унда йәнһез кәүзә.
Йән, күңел һәм рухи ялкын унда.
Башкорт йыры – тәнкәйзәрһез йән ул,
Тәнкәйзәре қалған яу қырында.

О, ул йырзар! Тәнде түгел, йөнде
Бөтөн килеш һақлар пирамида!
Уйым минең Нух заманда мәрхүм
Башкорт батырзары тураһында.

Аркайым

Канатланһам, талыр канаткайым,
Ат атланһам, арыр аткайым.
Мин қырк быуат аша елдәй елөп
Қайтыр инем һиңә, Аркайым.
Аркайым,
Аркайым,
Канатланһам, талыр канаткайым,
Ат атланһам, арыр аткайым.
Һиндә генә көстөң матурлығы,
Матурлықтың көсө тупланған.
Ай, Аркайым! Һин – башкорттоң – минең
Юл башында һалған култамғам.
Култамғам,
Култамғам,
Һиндә генә көстөң матурлығы,

Матурлыктың көсө тупланған.
Аркайым да тигән, ай, каланан
Сығып та ғына киттем кабалан.
Бәхетлемен – тағы кырк быуатлык
Киләсәктә һине табалһам,
Киләсәктә... мине табалһаң (?!)
Табалһам,
Табалһаң, –
Канаттарым талмаҫ, канатланһам,
Ат арымаҫ, атка атланһам.

Дуслык монументы

Бына!
Салауаттың колактарын
Һәм танауын кырккан ер – бына.
Таштан юнып «Дуслык монументы»
Төзөгәндәр уның урынына.

Ил сигендә торған межа кеүек,
Күккә ашқан был таш манара
Талап куймак, минең азатлыктың
Сиге бында, тиеп карарға.

Аркаларын куйып бер-беренә,
Дүңгәләктәр тотоп кулына,
Ике әбей әрепләшә шып-шым:
– Ике дуслың береһе кол була.
– Ике дуслың береһе кол була.

...Тағы июнь. Парлы сәскә тотоп,
Киләм бына һинең каршыңа.
Монумент. Мин карайым бит һиңә,
Карағандай көбер ташына.

Ғәрләнһәм дә, ерәнһәм дә (ахыры,
Күңел күнгән, күззәр өйрәнгән),
Киләм: бында минең азатлығым,
Халкым азатлығы ерләнгән.

Һөлдә

Без икәүзән-икәү генә
Бер бүлмәлә –
Һин дә мин
Тергезергә маташабыз
Үткәндәрзең һөлдәһен:

Тәүге осрашкан сактарзы,
Тәүге танышкан сакты...

Әйтерһең дә, актарабыз
 Кыйбатлы саркофагты.
 Теүәлләнек инде, бугай,
 Башын, арка һөйәген.
 Миңә күңелле. һин генә
 Үкенәһең, көйәһең,

Илайһың...
 – Хаклығымы был
 Фәлсәфәүи йоланың?
 Теге сак бит мин үкендем,
 Теге сак мин иланым.

Тап килмәй һөйәк һөйәккә,
 Хис – хискә, көнә – көнгә. –
 Үткәндең тереләһе юк,
 Бөтөрөнмә, үкенмә,
 Илама.

– Йөрәкһез һөлдә,
 Бел! Терелмәс киренән.
 Ә тулмаған өлөштәрен
 Эзләрһең ирең менән.

Оран

Мин – яузарза үлгән башкорттарзың
 Тере рухы – һезгә һүз қушам.
 Уралтауза һез йөшәһен тиеп,
 Кайта алмай калдык һуғыштан.
 Беззең өскә баһып атлайһығыз,
 Был ерзәрзә без һәр азымда.
 Башкорт ерен, һары майзай күреп,
 Без тасканык йөрәк канында.
 Ер өстөнә һин дә, һин дә, һин дә
 Шытып сыктың беззең орлоктан.
 Ғүмер бакый коллок булыр илең,
 Ошо хакта әгәр онотһаң.
 Акһакалдар! Белмәйһегез... һезме?! –
 Буйзар етмәгән терһәккә.
 Һез бит һаман булмышығыз менән
 Алдар эленеп торған элмәктә.
 Быуындарзан күсереп быуындарға
 һаклағанбыз икән кем өсөн?
 Кайза иттегез һез Уралтаузың
 Кар(а)урманын, алтын-көмөшөн???
 Был һораузы, сабийың теле менән,
 Мин һорармын, мең кат һорармын.
 Кайза, тиеп, бәсе, күркәмлеге

Салауаттан калған Уралдың?!!
 Һорармын мин – яугир башкорттарзың
 Тере рухы:
 – Әй, ил инәһе!
 Башкортлокто баҫқан ошо кәһәр
 Әллә һинән, һинән киләме?
 һин төкөрҙеңмө әллә иманыңа,
 Без калдырып киткән ырыҫка?
 Нисә улың илен ташлап китте,
 Нисә кызың сыкты урыҫка???
 Ниндәй Рәсәй һуң ул туйыу белмәй
 Башкорт еркәйенә каныккан???
 Алтын түгел – безҙең һөйәк бит ул,
 Нефть түгел – ул бит безҙең кан!!!
 һезҙе урап яткан – офок түгел,
 Ваҡыттыр бит шуны аңларға.
 Ул бит – безҙең кәбер. Кояш булып
 Без калкабыҙ һезҙе барларға.
 Йөзөбөҙ саф, сөнки намыс таза,
 Безҙең намыс канда сайкалған...
 Уян, башкорт!!!
 Үлгән улдарыңдың
 Кәберенән тороп саң кағам!

Һуңғы хыял

Зиһенемдә хәтирәләр генә,
 Хыялдарым бара һүнәүгә.
 Иң ғәжәбе: йөрәк шуға күнә,
 Күңелем дә шуға күнәгә.

Күз йәшем дә йөрәгемә һаркый,
 Күзҙәремә тығылып әсетмәй.
 Аҙан да юк миндә, тәкбир зә юк,
 Манараһы ауған мәсеттәй.

«Ошо үткән йылдан калған яра
 Юк түгелдер инде кемдең дә», –
 Тип йыуаткан буламыҙ үз-үземдә
 Эт йылының һуңғы төнөндә.

Иҫкә алаларзыр, тигән булдым,
 Байрам табынында дуҫтарым.
 Ниндәйерәк тост әйтәләр икән,
 Ишетергә ине тостарын.

...Өр-яңы Йыл бишегендә ята,
 Бишкә төрләнмәҫлек түгел дә.
 «Хыялдарым кабат терелер» тигән

Хыял дөрлөп китте күңелемдә
Эт йылының һуңғы төнөндә...

Там

Бүләк итсе миңә бер төнөндә,
Үкенескә гүмер калмаһын.
Кәзер төнө булып инер ул төн
Тарихына ошо каланың.

Сабыр төбө – һары алтын. һиңә
Бүләк итермен, тип, алтынын,
Сабыр иттем. Инде йәнем һизә
Алтын түгел, картлык һалкынын.

Бер генә төн, зинһар, бүләк итсе,
Үкенескә гүмер калмаһын.
Сәбәп итһәң, ярзам итәм, тигән
Вәғәзәһе бар бит Алланың.

Кәзер төнө булып базлап китһен
Кәбер төбө кеүек бер төнөм.
Бел: мин көтәм уны, тау актарып
Эзләгәндәй алтын бөртөгөн.

Бүләк итсе...
О, юк! –
Бүләк итмә!
Мин алырға барыбер кыймамын.
Йәшә ерзә, йәнем! Мине арбап,
Һуңғы сере булып донъяның.

Кара йөззәр, кәһәр
 һуккырзар, тип
Йөзөбөзгә кара яһындар,
Кеме илап, кеме көлөп бөззән
Баш тартһындар дуҫтар,
 яһындар,

Бәддоғалар укып, урам буйлап
Йөрөтһөндәр бөззә
 муллалар...

Мин Өфөнән кыуылырға риза,
һинең менән бергә кыуһалар...

Ғәли
ИБРАҒИМОВ

кичйә
ТАРИХИ РОМАН*
III китап
БҮГӘСӘҮ БАТША ҒАНАТЫ

9

Аккалпак бик дәрәтле, нисектер ярһуу төслә. Алпар элек тә уның шулайырак булығын белә. Яуға киткәндән бирле ауырлығы күрһәтмәне, куркыуын һиззәрмәне. Йөзә сыныкты, һалкын елдәр сыныктырзы, һәр вакыт етди булығы уны нығытты.

Быларын белә Алпар. Бөгөн бигерәк тә ярһуу. Бәлки, үз төйәктәрәнә кайтыу қуяндыралыр. Нисек кенә булмаһын, ошонда йәшәнеләр. Үз йорттары кеүек. Әле инде уларға батша килде. Эш артты, зур эш, яуаплы эш, ғүмер онотмаслығы, мактаулы эш, кәйнәһе әйткәндәй. Хәзер бында Батша яланы бит! Шулай за бөгөн Аккалпактың кәйефен аңларлык түгел.

Бер килке баш-күз алғас, Алпар менән икәү калғанда:

— Их, донъя! Артынан қуыып етерлек түгел! — тип һокланып тирә-йүнгә қараны Аккалпак.

— Бик йөрәкһенгәнһең.

Аккалпак йылмайзы, күз һирпте. Йырланы:

Яңауыл урамдары, оса ком-бурандары...

Һағыналыр. Унда хәзер атаһы юк, әсәһе юк. Шулай за тыуып-үскән ерзәр. Яңауыл... Қасандыр, Алпар донъяға тыуған сакта күсеп килеп йорт қорғандары өсөн шулай тизәр ине.

Унан һуң әллә ни саклы урам һалынды, ә был — һаман Яңауыл. Күпмегә қалыр.

Улар белмәй: Стәрле һыуы буйындағы көйәнтә кеүек һузылған қултықтағы был қысқа ғына урамға тағы ике йөз илле йылдан һуң да унда йәшәүсе қайһы бер қарттар, қарсықтар әлекке ғәзәт буйынса Яңауыл тиерзәр әле.

— Һағынаһыңмы? — тине Алпар.

— Юк.

*Башы 3–7-се, 9-сы һандарза.

— Ниңә шулай йырланың?

— Былтыр барзыкмы?

— Барзык.

— Хәтерләйһеңме, Туктағол калай итеп карап торзо безгә? Күззәренән йөш мөлдөрәп, эйәк тамырзаны калтырай. Ергә йығылып, аяк табанын яларға етеште бит. Күрһәткән яфаһы өсөн бит ул. Миңә, һиңә. Бөтә язығы өсөн, яфаһы өсөн язаһы. Миңә шул саклы рәхәт ине. Үзәннен дошманыңдың шундай хәлдә булыуын карап тороу. Без уны асманьк, кишмәнек... Үзе йән бирзе.

Үзәгенә үткәйне шул, тип Алпар уны һүзән бүлдермәй тыңланы.

— Ул юк бит инде.

— Ә быныһы бар. — Аккалпак уң якка — таузар артына табан күрһәтте.

Сак кына түбәнерәк Нөгөшкә Үрек коя. Шуның үренә табан бер аз барһан, Тайбулат карт ауылы булып.

— Теге картты әйтәһеңме? Йөшәй бирһен.

— Әйе, һиңә ни... Ә миңә ни саклы гәрлек. Үз гүмеремде үзем юйыр сиккә еткән сактарым аз булманы.

— Хәзер ни...

— Кономдо алғым килә. Алам барыбер.

Бында озак тормастар. Кузғалып китерзәр. Аккалпак та тороп калмаҫ. Бергә... Ни күрһәләр зә — икәү. Уның берзән-бер күнел таяуы — Алпар.

Китер... Тик тегенә бөгөн үк... кузғалып киткәнсе үк.

— Алпар, — тип шул хакта иренә әйтергә булды.

— Әү...

— Әйзә, теге карттың донъяһын, тим.

Аңлашылып тора. Ек күргән. Бәхете тапалған. Донъяһын туззырып китергәме? Алпардың үзәннен дә ундай эшкә иҫәбе юк түгел ине. Аккалпағының йөшлегенә кул һузырға базнат иткәнә өсөн кәрәк ине, бик таман булып. Әле бынауза, уның эргәһендә, ул эште уйламай йөшөлгән. Тәүзә көс уның яғында ине. Хәзер беззән якта, ти. Тик бына күнел гәме унда булырға тейешме? Юк, юк. Ул бында.

— Кинйә абыз йомошон аткарырға кәрәк.

— Һора ла, киттек. Бер көндә әйләнербез. Шуну алдымда тубыкландырһам, арманым калмаҫ.

— Юк, булмаҫ. Кайткаҫ.

— Донъяныкын әхирәттә калдыраһым юк.

Эше мөһим икәнән аңлай. Үпкәләне. Иренә әйтмәй генә... Асыуланды. Егеттәр бирәм, тине. Беренсе тапкыр, барыбер үпкәләне, бәлки, һуңғыһы ла булып.

Әле тукталманы. Батыр егеттәре — Таулы ауылынан киткән каскындарзыр. Иҫән булһа, Танайғол картты алып барып кайтырға булды.

Карт юлды белеп алған. Йөрөк йән тирә-йүндә байкап бөткәндер. Юл башлаусы — күсәм булып алға баҫты.

Аккалпак кейенде. Енел тун, ыксым колаксын, аякка — сарык. Шуну әкәмәт ярата. Үзе йылы, үзе уңайлы. Кунысын тубыктан түбән кыҫмау менән кыҫып бәйләһә, батканда кар за кермәй.

Ирзәр менән бер төслә яракланды: ян-һазағы яурынға артылған, һөңгөһә әйәр башына беркетелгән, сукмары бәйләнгән, кескәй хәнийәре билгә тағыулы.

Киттеләр. Үрек буйына төштөләр. Үргә юл бар. Карурман үткәүелдәре, язғы йырындар, иреп бөтмәгән карлы уйһузар.

Килеп еттеләр. Аккалпак үзе алға сығып, үзәннен бик якшы таныш йорт каршыһына тукталды. Тайбулат карт биләмәһе. Таныш йорт, таныш азбар-кура. Бына казык баштарындағы кыу баштар — айыузардың, аттардың баш һөлдәләре.

Иорт типһененә халык йыйылды. Бисә-сәсә тәүзә мәзәк итте. Бағыйзар килгән, әйе, күскә қыуғы төштө, ғауға һалынды, тигәндәрзәр. Аккалпак алда.

— Һаумыһығыз?

— Арыу за. Һез кемдәр?

— Без илгә илбез, яуға яубыз. Һез батшаға табиғмы?

Унан танынылар. Бәй, бәй... Бер бисә лә бар. Уларзың килене. Ә юк, еңгә тейешле килен... Уға табан атлағандай иттеләр, тукталдылар.

Тайбулат карт килеп сықты. Күсемгә ғауға төштө, тип қурқып сыққан. Қаушағаны күренеп тора. Йөнәһе, күсен қурғырға тип, кулына тәү күргәнән — сәсағас тотқан. Касандыр һунарға йөрөгәндә айыу өнөнә тығыр өсөн яһатқан тығын.

Нишләһен, болалы вақыт.

— Һез кем? Һез Бүгәс каскыннанмы? — тип екерзә Тайбулат.

Танайғол яуап кайтарзы:

— Күрһәтербез һиңә Бүгәсте! Үзе килһә, табанын яларһын.

Калтыранды карт.

— Әйе, әйе... батша хәзрәттәре.

Аккалпак, базап тормайынса, уға тура текләне.

— Шулай тин, Тайбулат бай.

Тауышы нескә — карт таныны.

— Бәй, бәй! Минең бисә лә баһа.

— Батша түгел, ти. Калымын түләп бөтмәгән. Тәүзә ике өйөр йылкы. Ун яугир ебөрһен, ти.

— Ә һин кем улай тиергә?

— Мин батша нүкәре, йәғни яугиры.

— Хе, хе... Бына бер яугир, имеш.

Уның янындағы куштан карттар за көлдө. Әбей-һәбейзәр зә килештермәне. Ә йәштәр Аккалпак өсөн ғәрләнеп тештөрән қысты. Ә ул үзе як-якка карап алды, элекке киленегез күрһәтер әле, тигәндәй, күззәренән ут сәсеп байкап алды.

Ул тәүзә қолаксынын өскәрәк күтәрзә, толомға инмәй калған сәс өлтөгөн қыстырып қуйзы.

Аккалпак, тегенән күз айырмай ғына, яурынынан янын алды, сапсак хәрәкәт менән қазақтан бер уғын қармап алды ла, янына һалып, кизеһен ебәк керешкә ултыртты. Юғарыла ала қарғалар оса ине. Өзәңгеһенә баса биреп, шуларзың береһенә тоҫқап, бәлдей биреп (янды кирелә биреп) тартты, ян кереше бөтәһенә ишетелерлек булып зыңқылданы. Ук осто. Осто, ә ала қарға ялпылдап карттың өй башына килеп төштө.

Карт курқты, бисә-сәсә, әбей-һәбей хайран қалды. Тиктәс булмаған. Ир-егеттәр уның мәргәнлеген мақтаны, ә бергә килгәндәре ғаурланып һокланды.

— Яугир түгелме? — тине карттың бер егете.

Өндәшмәне, башын асқа әйзе.

Аккалпак калтаһынан бер қағыз алды.

— Тыңлағыз. Петр Федрич батшаның фарманы, — тип укып сықты.

Ауыззарын асып тыңланылар. Бер зә бағый түгел икән. Ана бит, ирек бирәм, тигән. Фарман итә. Қыйыр-қыймаҫ һорайзар: "Үзен күрзәнме, алдында баш әйзәнме?"

— Күрзәм. Безең арала ул. Һезгә һау-сәләмәтлек теләй. Һезгә лә, миңә бағынһындар, тине. — Аккалпак карап торзо. — Йәгез, ир азаматтары... Ағтарығыззы әйөрләгез! Корал-ярактарығыззы алығыз, бармы батырзар?

— Бар.

— Бар... Без башкорт түгелме әллә...

Яңырак кына Аккалпак уйынсалап әйткәнде иштә тотопмо, тап уныңса ике өйөр йылкыһын кыуып килтерзеләр. Аттарзың колагына ик һалғандар, осаларына тамға баҫкандар. Улар карттыкы ине. Хәзер батшаныкы.

— Был йылкылар минеке бит.

— Хәзер батшаныкы булыр.

— Юк, юк. Бер генә батшанан да уны әжәткә¹ алғаным юк!

— Әйттем бит, батша, калым түләп бөтһөн, тине, — тағы шаяртты Аккалпак.

Үззәре теләгән ир-егеттәр зә, шунда ук әзерләненп, аз-маз юл һалығы алып, аттарзың баштарына йүгән һалдылар, әйәр-өпсөн кейзерзеләр.

Улар за хәзер батша хезмәтендә булыр, зур яу артылырзар. Егеттәр атка атланды. Улар элек тә аң булып, әзер торғандар. Ләкин был сытырлы урман, таузар араһындағы төпкөлгә кем килеп хәбәр итһен. Былар үззәре кайза барһын.

Әле юл булды. Аккалпак күсенә иш булды. Бик һәйбәт. Бүрегә генә юлаш кәрәкмәй.

Килештергәндәр. Тайбулаттың кара юрга атын етәккә, ялына кызыл ебәк таҫма үргәндәр. Уныһы — батшаға бүләге, йәнәһе.

Бына шунда Аккалпак күнел кинәненуе, йән кинәненуе менән картка карап торзо:

— Үзе сәнселеп китһен. Усағында уты һүнһен. Малдары кош-кортка юлыкһын, гүмер йәлсемәһен, — тип карғанды Аккалпак.

Киттеләр.

10

Кор яланында ятып эш сығарып булмай. Кинйә бер аз тирә-йүнгә ым биреп — ыпталап, байтак кеше йыйып алды. Бер ни тиклем тупланылды, сиреү һәле алынды. Ләкин аз. Кайзалыр төпләненп, зурырак көс йыйырға кәрәк.

Кайза?

Әле көс Салауат, Юлайза бар.

Бәзерғол менән Юламанда бар.

Белобородовта бар.

Изел башында, Әүжәндә йыйып була. Унда — заводтар, унда — крәстиәндәр, унда — башкорт яугирзары...

Ана шул якка китергә карар итте Пугачев менән Кинйә. Яйык казактары Ырғыз тамағындағы заводка тупланған. Уларға хәбәр итергә лә күзгалырға кәрәк.

Бынан туп-тура китер өсөн Нөгөш буйлап үрләргә. Йәйге юлдар бар-барлығын. Әле унда — юл өзөгө.

Был хакта әйткәс, Пугачев:

— Воскресенскийға барырға кәрәк, — тине.

— Әйе, унда һине якшы кабул итерзәр. Көс тә ишәйтеп булыр.

Әзерлек, сапкындар елә. Тегеһенә хәбәр барһын, быныһынан хәбәр килһен. Воскресен заводына, Тумановка. Әзерләһендәр. Ышаныслы кешеләренә, заводка бара торһондар. Юлда хәбәр килһен. Көс күп кәрәк.

— Батыр катын кайза? — тине Пугачев.

— Киткән.

Асығын әйтһә, Кинйә шунда ук, артынан елдер, тиер ине.

Кис булды. Караңғы төштө. Аккалпак күренмәне.

Аккалпак юк. Алпар борсола. Ах, шайтан, үзһүзләненп киткән. Кайтмай. Бер-бер хәл булмаһа ғына. Артынан китер ине. Бында булыу кәрәк. Кинйә абыз

¹ Әжәт — бирәһе бурыс.

йокламай, ә ниңә ул китһен... Ләкин был төбәкте әле асык белдермәйзәр. Һаклык кәрәк.

Бына батша йоклай, ял итһен. Кинйә уйлана. Бик ауыр, бик яуаплы заман. Кемгә ышанаһың? Улының һүзәрән игтибар менән айыша. Кемдәр генә ташлап китмәне, ташлау ғынамы, каршы тарафка ялланалар. Бер-береһен тоттороп, котолоп калырға. Дуһындың башын ашау бит был. Кызрас Муллакаевтан быны көтөп була. Туктамыш Ишбулатов та шул сама әзәм. Ә бына Әлибайы, яман Кейекбайы? Һабактарын укытаһы ине лә, кем белә, уларҙы белеп булмай... Берәй ваҡыт шундайзарҙың береһе миңә үземде лә, улымды ла тотоп бирерзәр. Котолоп кинәнерзәр.

Булған бит: Торабирҙе уғлы Бәләпәйзе, Иҫәнғазы уғлы Алдарбай батырҙы шулай тотоп, янаралдарға илткәндәр. Батшаны ла үз кешеләре бығаулаған, күптәрҙе, бик күптәрҙе...

Үзен шундай ауыр уйзар биләүгә үзен әрләп тә куйзы. Күпте уйлап, күкләй-йәшәллә булырғамы... Һак язғаны. Бөтә сара күрелә бит.

Уйлай китһән, Бүгәсәүзең үзенә унда хәүеф, яман яҙмыш азым һайын бармак янап тора. Ышаныр кешеһе бөтмө? Һәй, берәү китһә, бишәү табылыр, тағы булыр.

Хәтәр бөтмәй, хәйләһез донъя булмай, хәтәрһез көрәш юк. Уның һанаттары янарал булыр, иҫке баярҙар урынына — яңылары. Ярандары булыр, гөбөрнатор булыр. Ерзәргә ынтылырҙар, яңы заводтар һалырҙар. Баструк та булыр, армайҙар за бөтмәс, дар ағастары булыр, юлда ыңғырашып барыр колодниктар өзөлмәс. Камсы һуғылмай, әзәм баштары кыйылмай тормаҫ. Әзәми зат шулай хилафлык менән мең-мең языктар кисереп гүмер һөрөргә яратылғандыр инде.

Шулай за был бүтән.

Халыкта уның ысын Петр Салис түгелен беләләр. Кинйәнән кыялатып һорайҙар. Тик ул ысынын әйтә алмай. Ярамай. Шулай за эйәрәләр. Сөнки халыктың үзенекә булыуы яҡшыраҡ. Юғиһә, тағы дворян, янарал-мазар ызалатасак.

Батша тимәй генә эйәрәп, бөтә фарманын еренә еткереп йәшәйһе ине лә бит... Юк, байы, дворяны ғына түгел, бөтә халык ялпыһы батша тиергә күнеккән. Үз хатаһылыр. Уға табына, уны алла күрә. Ихтимал, был — әллә қасанғы дәүерзән, борон-борондан бирле килгән йола, ғәзәт. Үз хатаһылыр. Ул қанда бар, күңелгә һеңешкән. Батша, хан, солтан... Умарта күсендә корт инәһе барын күрәп тә, күз алдына, аңдарына шул қилә. Әйтерһен, уларҙың үз әсәләре, үз аталары юк. Халайықтың үзе тапқан, үзе яһаған хатаһы ла баһа. Үз қулына үзе бығау һалған.

Нишләйһен, батша тиһендәр. Ул заманда хан, батша тигән һүзә кешеләр күңеләнән, ихтимал, юйып ташлау мөмкин дә булмағандыр, әлбиттә.

Кинйә серем дә итмәне тиерлек. Алпар менән алмашлап һакта булды.

Пугачев торзо. Иртә ине әле. Тау баштары томандан асыла. Туғай һөт туфаны тиерһен.

Воскресендан сапкын қилде. Тыныс, көтәләр. Яйык казактарынан Вознесенға сапкын елде.

— Ну, Кинзей, юлға сығырға кәрәк.

— Хәзәр... — Кинйә янындағыларға: — Күс ярағын байқайыҫ.

Әзерләһеләр. Бөтәһе әзер тиерлек. Уяндылар. Аттар эйәрләнде. Әйәр өстәрәнә юл һалығы һалынып, озатырға сықтылар.

Алпар әсәһе:

— Қилән қайза?

Кинйә ишетте. Ысынлап та, әллә... Уға әйткәйне: ошонда қал, яу сабыу қыззар, қиләндәр әше түгел, һез тамыр һаклағыз, йәшәү заңы шулай қуша. Батырҙар ауа, яңы батырҙар тыуа торорға тейеш. Аққалпақ яқын да қилмәне. Мин бергә барам, миңә бер кешем юк хәзәр, айырман, тине. Буранбикә қала бит, яңғыз

булырһың, тип тө караны. Уның атаһы, әсәһе бар, һез бар, ти. Минең берзән-берем, бергә йәшәйбез, бергә ауырбыз.

Әллә шуны исләп, алдан китеп торамы? Кайза барырҙы белмәй зә баһа. Алпарзан һорай:

- Килең кайза?
- Киткәйне.
- Хушлаштығыҙмы?
- Ул, барам, ти. Хәзер кайтыр.
- Көтөп тор.
- Юк, үзе кыуып етер.

Алпар һизенде. Киткән икән. Был хакта асығын әйтһең, калып тор, бергә кыуып етерһегез, тиер ине. Әйтмәне.

Ләкин һеләүһен үзенең егеттәренән һорашып белгән. Әбеш менән Төмтөк Аккалпактың кайза китеүен әйткәндәр. Кинйә шунда ук Алпарға, бар, үзең бар, тип ебәрзе.

Юлға сықтылар. Үректә кисеү унайлы. Шунан сығып торғанда, Көсәпәй, тағы бер нисә кеше пәйзә булды. Кинйә һағайғандай булды.

- Саҡыртмағайнык.
- Бадишам ағзам хәзрәтәренә садык булыуға ант итәйек тип ашыктык.
- Уныһына мәрхәбә!

Батша каршыһына барып баш әйзеләр.

- Мең йәнебез менән без зә кабул кылабыз.
- Батша яланында икән, тип ишеттек.
- Ниндәй Батша яланы тағы? Без – Кор яланында.
- Хәзер башкаса.

Бына һиңә кәрәк булһа... Исемен дә тапкандар, хәбәр зә тараткандар. Ышан һин, тик таң-ғәжәпкә калырлык түгел. Көсәпәй¹ ишетмәй буламы? Акса килтергән. Мал әзерләгән.

- Бына, корт маяһынан. Сиреүгә кәрәк булыр.
- Һәйбәт тоткан. Риза Кинйә, кәнәғәт.
- Шулай ир-егет бул. Ырыусының уғы ла юғалмаҫ.
- Әлекке һүззәре өсөн унайһыз за кеүек.
- Беззең якка асыуланма, езнә, – тине Көсәпәй.

– Минең әлекке асыуым күптән һүнгән. Унан калған көлдәрзе ақтарып тормам, улары үткән. Андышкан ауыл булмаҫ, ирегешкән ил булмаҫ. Әүзәм йәшәүгә ни етә. Атайың да, кәрзәштәрен дә иҫән-һау булһын. Минән фатиха.

– Батшаның бойорок-ярлыктарын биреп, эш куш. Алмашка кешеләр әзерлә. Әле бында иҫән-һау йөрөгәнгә яңы ат, кәрәгенә кейем-һалым. Әле юл күрһәт.

Кинйә уларҙы янынан ебәрмәне. Ышанманы. Былай ғына кыланалар, ә эстән ут йоталар, уларҙың бағый тип әйтеүзәре, батша хакында “яңғыз карға сақырып яз килтермәҫ” тигәнән еткерзеләр. Әле уларҙы иҫкә алыу ваҡыты түгел. Юк, береһе лә китмәһен. Аманат тәртибендә янында булһындар.

Көсәпәй алдан төшкән.

Һуканыш буйзарына етеп киләләр. Уң яктан бер бағауылсы елдереп килеп етә.

– Бер төркөм килә, – ти.

Кем булыр? Пугачев:

– Батшаға яңы көс килә, – тине.

Яңы көс. Зур түгел, шулай за ярай. Һыу тамсылап йыйыла.

¹ Көсәпәй Антраков – Нуғай даругаһы Бошман-Кыпсаҡ олоҫо старшинаһы.

Танынылар. Бер азы үззәренеке. Аккалпак алып киткән. Яңылар бар. Алпар менән Аккалпак йәнәш килә.

Тик... яқын килгәс, күренде: Аккалпак эйәрзә сак-сак ултыра. Төсө касқан.

Алпар һүзен дә әйтә алмай.

Аккалпак үзе:

– Атты... карт ебәргәндәр.

– Кем?

Алпар эйәргә бәйләп һалынған берәүгә:

– Ана.

Танайгол карт һөйләп бирзе.

Аккалпак күсе Үрек буйынан китеп, байтак барғас, арттан атқан. Аккалпак:

– Ах! – тигән, ләкин бирешмәгән. – Тотоғоз! – тигән.

Эзләп тапқандар. Үзен ергә төшәргәндәр. Тәне йылы. Аркала кан. Бына бит кыйыны. Кем алдында сисенеп, яраһын сирәк һалдырып бәйләтһен? Калай етте шулай бәйләгәндәр, тегене тотоп тукмай-тукмай килтергәндәр. Тайбулат карт ебәргән.

– Ах, үлтереп китәһе булған үзен, – ти Аккалпак.

Яңынан ултырып, арттан атыусыны эйәргә бәйләп һалғандар.

– Тизерәк Батша яланына етәйек! – тигән Аккалпак.

Тиз барып буламы һуң әле... Юлда Алпар осраған. Каушаған, әйтерһен, үзенә атқандар.

– Әйзә, әсәйем янына.

– Яраға яқшылап сирәк һал... шунан – батша артынан. Уңалыр яраһы.

Ире тыңлай. Ләкин хәле ауыр ине. Барып кушылғансы бик нык йонсоған.

Танайгол карттың калған һүзен тыңлап та бөтмәнеләр, былай за күренеп тора.

– Быны нимә эшләтәбез? – тинеләр яу килгән егеттәр.

Пугачев Кинийәгә боролдо, ләкин ул бер һүз әйтергә лә өлгәрмәне, үзе:

– Үзегез ни қарар қылаһығыз?

– Асырға кәрәк. Асабыз!

– Һезең ихтыярза...

Ә Алпар, Кинийәнен әйтеүе буйынса, хәле ауырая барған Аккалпакты Арыслан ауылына илтәп қуйырға йүнәлде.

Атаман һүзе ишетелде: иртәгәме, һуңынанмы без зә қайтып килербез.

Аккалпак:

– Юк... Абыз ағай... атаман...

– Бар, бар. Ял ит, һауык... Иртәгәме, һуңынанмы без зә қайтып килербез.

Озақламай тау битләүе. Былтырғы үлән күп. Улар шунда төнгә ялға туктанылар.

11

Бошман-қыпсақтарзың ата-баба ерзәренә аяқ бақтылар.

Бында улар байтак қына ине. Көз көнә Кинийә менән киткәндәр бөтәһе һакланмаһа ла, яуза ауғандар урынына ла, ауыр йөрәхәт алып қайтарылғандар урынына ла яңылар килә торзо. Бына яу яландары үтеп, һалқынына-еленә түзеп, әйләнәп қайтып, таныш һукмақтарға аяқ бақтылар.

Бөтәһенә таныш.

Бына Һеләүһен полковниктың йәш сағында был ерзәрзә урман қызырып, таузар артылып йөрөгән ерзәре. Атаһына ла бик яқын.

Язғы көн ярты ақыл. Қояш һүрелде, болот. Бозлауык, қар, унан ямғыр һибәләй.

Улар Кандышлы буйзарын үтеп, Карауыл тауына артылдылар. Каршыла, Тора-һыу арьяғында – Нәмәзе тауы, һул якта – Бағра тауы, уның артында, Нөгөш аша – уның ауылы Арыслан.

Кинйә үзен-үзе оноткан төслө, камсыһын һабынан куша тоткан килеш алға һузып, бөтәһен дә батшаға күрһәтеп һөйләп бара:

– Ана, каршыла, зур терһәк яһап, Бөгәл йылғаһы аға. Мин тәүзәрәк шунда йәйләй инем. Крәстиәндәр килгәс, шуны белеп, мулла йәйләгән, Муллашқа йылғаһы, тинеләр. Ә тыуған төйәгем, ана, һулдарак – Назы йылғаһы. Ауыл шунда ине.

Кем генә үз ерзәрән һағынып, яратып һөйләмәс. Кинйә тағы һөйләр ине. Көтөбөрәк торған Көсәпәй Пугачев алдына сығып, алға табан кулдарын йәйрәтеп күрһәтте:

– Бына, батшам хәзрәттәре, был һинен заводың!

Кинйә көлөмһөрәп кәйнеше Көсәпәйгә күз һирпене. Килештерә! Көззән бирле быны батша заводы тип йөрөткәндәрән ишеткән, әлбиттә. Уға ышанамы, юкмы, әммә бында килеп еткәс, курка биреп һүзен килештерә. Пугачев уйын йыйып алды.

– Әйе, әйе... Миңә баш әйзеләр. Туптар койзолар.

Воскресен. Әйтерлек тә: иң беренсе булып уға туптар бирә. Тәүзә үк, уны күрергә тип, Ырымбурға табан Воскресен кешеләре килде, бында хатта единорогтар яһалды. Ундайзарзы Шувалов гаубицалары тип, хикмәте сер итеп тотолған туптар. Ләкин завод эшселәре таптылар серен.

Әйе, кушылдылар, булыштылар, алып барып бирзеләр. Яков Антипов катнашлығында 15 туп койолдо. Төрлө туптар, ә алтауһы – ана шул йәшерен хикмәтле туптар.

Кинйәнән, киреһенсә, күнеленә төйөр төймәлдә.

– Бына ошо заводтың хужалары алды ерзәрзе.

Пугачев:

– Һинен ерзәр инеме?

– Беззәң ерзәр ине. Бөтә ырыуыкы. Атайым тармыгына сыккан йәрәбә.

Нимә тиһен... Был ерзәр Кинйәнекеме, әллә бергә атлаған Айыттыкымы, әллә Твердышев баярыныкымы, ул кыуалап килтергән крәстиәндәрзекеме? Әйтәүе кыйын.

– Тәхеткә ултырып алайым әле. Үзем указ язып, кайтарып бирермен.

Кинйә көлөмһөрәп куйзы.

– Уныһы...

– Әйе, хәйер! Хәзер үк ал. Заводчик Твердышев былтыр үлгән бит.

Кинйә тағы көлөмһөрәнә. Бына бит, әле генә завод батшаныкы ине, хәзер заводчиктыкымы булып сыкты. Әллә кемдең кулдары һалған, кемдәр тир түгә – шуларзыкымы?

Был хакта Көсәпәй уйлай беләме, Пугачев та баш ватманы, Кинйә лә былай ғына...

Батша ишеткән, онотмаған. Заводчиктыкы тиһән дә, Иван Борисович Твердышев бер үзе генә хужа түгел, ағалары Яков менән Петр за бар. Апалары Татьянаның ире – Иван Семенович Мясников. Уның кустыһы Матвей.

Ә уға нигез һалыуы Иван Борисович үлгәс, кайһыһы хужа булып калыр? Хикмәт бит: заводтар бар, ер-һыузар икһез-сикһез, урмандар күп. Ә шуларға варис булып калыр өсөн компания хужаларының берененән дә улы юк. Ни бары кыззар ғына үстергәндәр. Һәм улар, донъя ығы-зығыһынан шөрләпме, йөрәктәре түзә алмай, берәм-берәм донъя куя башланы. Бай мөлкәт кыззарға бүленде, ә

уларзың кейәүзәре — юғары дәрәжәле вельможалар за, әлбиттә. Дарья тигәндәре — Пашковта, Ирина — Бекетовта, Аграфена — Дурасовта ирзә, Екатерина — Казицкая булып сықты.

Воскресен заводы генерал Пашковтыкы буласак. Ләкин ул, куркып, заводка үзе килеү түгел, яны управляющий ебәрергә лә базнат итә алмай ине әле. Әлегә Яков хужа булыбырак йөрөй.

Кинйә:

— Ерзәрзә бирзәң дә, ти. Ә был крәстиәндәр кайза барыр? Кузғатырғамы?

— Әйе. Әйе... Уларзы яуга кузғатырға!

— Эшләһендәр, торһондар шунда. Улары менән без дус йәшәйбез. Килешеп була. Минәң дә знакомдар күп.

— Әйе, теге Грязнов. Бына Степан, улы.

Завод күренә. Якын калғанда, көн тағы асылды. Кояштан йылы нурзәр бөркәлдә.

Тау биттәренән йылы быу, ошо мизгелдән үзенә генә хас елберләп искән һағым йылыһы. Иркәләгәндәй, бөтә тәнгә рәхәтлек бирә.

Урам озон. Юл Төсөркәй күперенә килеп кушыла. Имән капка тышында халык. Алда Степан карт. Эргәһендә Петр Беспалов. Икмәк-тоз тотоп сыккан.

— Йөз йәшә, государь!

— Батша хәзрәттәре, рәхим ит!

Приказчик Беспалов былтыр, крәстиәндәр шаулай башлагас, исэн калырға тип, Ырымбур янына туптар алып барзы. Пугачевта булды. Ләкин уның кушканын ысын күнел биреп аткарманы. Пугачтын енелеүен ишеткәс, карателдәрзә көттә. Килһәләр зә “вай”, килмәһәләр зә “вай”. Шунан бирле ике йөзләһәнәп йәшәй. Әле лә ятып калманы, каршы алырға сықты.

Пугачев күкрәк киреп, батша төсөн алды.

— Һаумыһығыз, минәң балаларым!

Пугачев төштә. Атын етәкләп алдылар. Ул икмәк-тоз кабул итте.

Алға киттеләр. Сиркәү каршыһында поп кадилоһы менән. Эргәлә контора. Штаб урынлаштырыу менән, Кинйә төрлә якка шәйләктәр ебәрзә. Шунһыз... Юк! Аждаһа ауызына барып ингән кеүек булырһын.

Ауылға кергәнсе үк ул як-якка ебәрзә Айыттын дус егеттәре менән үзенәң Кызыл тауына, изге ташына бер төркөм. Дөрөсә шунда. Ауылда күзгә бик салынмаһын. Был батша каскындарзы йыйған, тиерзәр.

Ә һеләүһен үзенәң бер аз кешәһен Кыззәр тауында калдырзы, бер нисәнә Бөгәл йылға буйына ебәргәйне. Кинйә — Верхотор юлына — һәләүеккә табан, Назы тамағына кешеләр ебәрзә: урам остарына, быуа буйзарына.

Ауыл тирәһе. Ауыл бейек имән койма менән кәртәле. Капкаларза һак. Тыштан төрән генә урзәр за бар. Арырак та кәрәк.

Ә Тора аръяғының тау култығына ултырған урамға — Ермоловка посадына былай за ышаныс зур. Уның артында заводта эшләүселәр йәшәй... Артында, юрматы ырыуы ерзәрендә, күмер яндыралар. Ағизелгә саклы калын урман менән капланған һызат-һызат булып өс буй таузәр тезелгән.

Пугачев үзе лә танышып алды. Улай-былай була калһа, унда ни, һулда ни барын белергә кәрәк. Ул быуаны караны. Завод стена менән уратып алынған. Артабан Тора һыуы аръяғында, тау ышығында бер матур ғына урам.

Пугачка окшаны.

— Матур посад!

— Ермоловка посады, — тине Беспалов, ялағайланып. — Унда беззәң күмер яндырыусылар йәшәй.

Тауға арка терәп, йылыла йәшәйзәр. Алда йылға аға. Тәзрәләре кояшка карай.
Степан карт:

– Тормош йылыһы ғына төшмәй.

– Ниңә, ождам кеүек, – Беспалов телен сартлатты.

– Тамук хәле...

Тыныс кеүек.

Озакламай конторала төшкө аш булды. Шунда хәл менән танышып алдылар. Ләкин карт улы Григорий¹ хакында ла, Иван Грязнов хакында ла хәбәр асманы, күренеп тора: Беспаловка ышанмай.

Һунынан белде: Грязнов былайырак күскән. Григорий – Силәбелә. Икене лә еңеләп, артка сигенгән.

Пугачев:

– Ышаныслы кеше бармы? Курьер ебәрергә кәрәк, – тине.

Степан:

– Бар.

– Указ язырға. Кинзей, кайза, килһендәр! Йә Әүжәнгә, йә Белорет заводына.

Языусы бар. Язылды. Сапкындар елде.

Аш мәжлесе бөткәнде көтөп торғандар. Сығыу менән төрлө яктан һырып алдылар. Әзер манифест бар. Ғәзәт буйынса шуны укынылар.

Халык гөр килә, кәнәғәт. Кул сабыу. Йәшәһен батша!

Уның бүтән булыуы, ябай булыуы окшай халыкка.

Әле урамда – халык телендә шул. Уны, был үзебеззекә, тизәр. Уның ат өстөндә егеттәрсә килеүен мактайзар, ябай кешеләрзән тайшанмай аралашыуын якын итәләр.

Шулай за берәүзәрә:

– Батша тигәс тә, әллә ни ере юк. Беззәң Карғалы байзары ла унан уззыра, – тизәр.

Икенселәрә:

– Башына төшкәс, нишләһен... Бисәһе рәһийәткән. Байытқан да, бөлдөргән дә – катын.

– Ә ниңә бисәһен еңмәгән? Шуны тотә ла белмәгәс, илде тотә алырмы?

– Енде Катеринаны... Бер үземе ни, янында гвардия, деүәрәндәр. Шулары һатқан быны.

Халык ысын-ысынлап батша тип ышана.

Әй, батша тип ышаныу! Нишләп шулай батша тип табыныу киткәндәр? Бар бит хәл-вакиғалар, халык батшаһыз за береккән. Фирзәүсизәң “Шахнамә”һе, ана...

Кем нисек якын килә ала. Берәһе:

– Минә ал, йәнем-тәнем менән һиңә хәзмәт итәм, – ти.

Батша риза:

– Ярай, казак итәм, һөйлә, һин кем?

Һөйләй теге.

– Кыскырып һөйлә, бөтәһе лә ишетһен.

Берәүзә Мясниковка әсәһе һатқан. Илап киткән, асыланып... Ул сак яу вакыты, аслык, штраф (10 йәштә – 1738 йыл).

Мясников – ит саузаһы, иген саузаһы вәкиле. Алып китте Сембергә, унан бында заводтар һалды. Килтерзә, күпме сыбык һуктырыу, ызә... Әсә һиңә һатты, һиңә карғаны, тип уйланы батша. Уны кайтып әйтергә, илатырға ине. Һуңынан аңланы.

¹ Григорий Туманов.

Шул Каскын Һамаров менән килә. Ауылда ноток һөйләй. Күптәр ғәскәргә язылды.

– Гулять можно?

Пугач бер өскә караны.

– Юк, уныһына иртә әле. Шау-шыу булмаһын. Уяу тороғоз.

Был Кинйәгә окшаны.

– Әзерләнегез!

Әзерләнеү шул көндө лә, икенсәһендә лә дауам итте. Кинйә үзенә кешеләрен сакырып, батша исеменән дә, үз исеменән дә бойорок-ярлыктар ебәрзе. Бында үз кешеләрен, йәнә Степан кешеләрен калдырып, иртән Кинйә ауылына юлланды. Бер көнгә, кунакка.

12

Айым элегерәк ишеткәйне. Көсәпәй ишеткәс, ул нишләп?.. Юлға сыкты. Ауыр юлды еңел итеп, йырак юлды якын итеп. Ашкынып-талпынып, канатланып, осорға етешеп, барып етәм, тине.

Күрергә, бер һүзен ишәтергә. Әгәр... кайтыр булһа, алып кайтырға.

Уйзары, теләктәре зур. Низәр уйламаны, низәр теләмәне.

Күп тә барманы – сапкын. Айым төс-башынан ук таныны. Кинйәнең сапкындары. Башына ақ яулык бәйләгән була. Күззәре кызарған. Йоко күрмәй. Ат алмаштыраар за еләләр, барып кайтһа – тағы юл...

– Еңгә, кайт!

– Мин барам.

– Унда тап булмаһын. Кузғалдылар. Үззәре кайтыр, әзерләнеп торһон, тине.

Айымдың уймак ауызы бозолдо, йока ирендәре кыймылданы, дугалы кыйғас каштары йыйырылды. Уйың үзенсә булмаһын әле, кире кайты. Ләкин тыңламай за булмай.

Кайтып әзерләнергә тотондо. Яңғызы килмәс, һый етерлек булһын. Һарык-куйзары, күрше-күләндән турһык-турһык кымыз йыйзырзы.

Үз кулдары менән бешереп, үз кулдары менән килтерергә. Кымыз койғанда аяксы булып, тәүге аякты үзе бирергә.

Бәтә азаматтарға табак-табак курзак куйыр.

Бәтә сирегә күнәк-күнәк айран яһар.

Ул курмас, ул курзак... Бәтәһе, бәтәһен дә.

Үзе – бер яктан, килене – бер яктан. Йүгерешәләр. Шатлык. Ә Һәләүеккә бигерәк тә.

– Атаман атайым кайта! Палкауник ағайым кайта!

Ләкин шул көндө генә кайтмайзар бит әле.

Шулай йөрөгәндә, Алпар менән Аккалпак килеп төштө.

– Ай, собханалла!

Хәле ауыр, ни булды? Бәтә эш ташланды, онотолдо. Бигерәк тә Буранбикәгә ауыр. Утты-һыузы бергә кисеп, ауырын-кыйынын үтеп...

Буранбикә, сисендереп, аркаһын йыузы, Айым кипкән үләндәр, йомшак сирәк япты.

– Һин кара, килен.

Үзе тағы йүгерә.

Икенсә көндө лә түгел, өсөнсә көнөнә тағы сапкын.

Айымдың бәтәһе әзер. Зур эшкә әмер биргәндәй:

– Казан астарына яғығыз! – ти.

Үзе карай. Малайзар төрлө урында.

– Ана... Күренделәр!

– Киләләр! Бағра яғынан.

Айым йәш сактағыса атка атланды, каршы барырға тип.

Кисеүзе сығыу менән орашалар.

Бына ире! Бәй, быныһы кем, Кинйәнең хөрмәт итеүенән күреп, батшалыр, ти.

– Батша килә, батша! – тизәр.

Айым менән Кинйә бер ауыҡ карашып торзолар. Ире Айымға, картаймағанмы, ти, катыны, йонсомағанмы, тип уйлай. Шатлыктан йөзө балкып тора.

– Имен-аманмы?

– Имен. Үзең арыумы?

Ул ара Кинйәнең Ақъялы кешнәп ебәрзе, Тумағы яуап бирзе, бер-береһенә есән тойоп алдылар. Айым, атты әле генә күргәндәй, әйеләп янағынан һөйөп алды.

– Ай, ошо ат Кинйәмдә үз өстөндә йөрөткән. Бөтә құркыныстан, бөтә ауырлыктан. Был аттар мал тарпаны – кырағай ат тиерлек түгел икән.

Батшаны һыйлау. Ақ тирмәлә. Аяк астына асыл келәм түшәлгән. Түргә – кызыл сәхтиән мендәрзәр.

Ултырыуы унайһыз булыр, тип уйлағайны Кинйә. Юк, кунағы күнеккән икән.

Пугачевка бөтәһе кызык, окшай.

Һый килтерзеләр. Уларзы ташығанда кереп-сығып йөрөйзәр. Кинйәнең катыны ла, килене лә. Айым ябайырак кейенгән. Озон күлдәк, еһез камзул. Бигерәк тә ул Буранбикәгә игтибар итте. Ыксым кейенгән. Яуза йөрөгәнәндә күргеләй ине, әле бөтөнләй икенсе – бүрек астында қалпак. Кашмаузар, тәңкәләр. Аякта дағалы бейек үксәле күн итек. Һәр катында итәк, ендәр нағышлы, тәңкәләр сынлап тора. Қулда беләзек, қолакта алқалар, кершән яққандар, һөрмә лә таратқандар, инлек тә яққандар.

“Батшаны каршылайзар”, – тип уйланы Пугачев. Араларында Алпар сотниктың катыны ғына күренмәй. Уның хәле бик ауыр, имеш, теге мәлгүндең уғы ағыулы булған, имеш.

Бөгөн китергә икән. Һеләүһене белеп, бөтәһен әзерләй башланы. Унан күреп, Һәләүеге, мин дә китәм тип, ат килтереп, әйәр һалып йөрөй. Әйәрләй зә белер, ат өстөндә йөрөүзә лә һынатмаҫ. Ә яу юлы, яу ғазабы уның өсөн түгел. Йәш әле, бик йәш.

Уны күндерзеләр. Ә Айымын бөтөнләй икенсе тойғолар баҫқан да баһа.

Айым бер арала:

– Һинәң өсөн дә, үзебез өсөн куркам, атаһы, – ти.

Китмәскә өндәй.

– Мин дә Каскын һымак, Әлибай һымак қалайыммы?

– Юк та...

– Һуң?

– Әленән-әле ауылға ғауға төшә. Түрәләр эзләү яһайзар.

Юк, китер... Быны үзе лә белә. Шуның өсөн бөтәһен алдан әзерләп тә куйған. Кымыз тултырырға турһықтар, малдың бөтә тиреһенән тегелгән ботлоқтар, ал қул тиреһенән яһалған қулсалар әзер... Кымыз туп-тулы булыр. Тағы кайтыуға тағы әзерләр. Әле тегелеп бөтмәгән шырылар – һауыт-һаба яһау өсөн иләнгән тиреләр бар. Бер генә тирене лә әрәм итмәне ул.

Ирен озата.

Айым иренә хуш аяк бирмәй булмай.

– Тәңрең һинә моразыңды бирһен.

Ире ашыға.

– Туктағыз әле. Бер аяк кымыз эсергә лә әмәлең юкмы? Улайһа, мин озата барам.

Бына һиңә! Улы һәләүек бер яктан, мин дә барам, ти. Балаһы – бер эш, катыны...

Етди караны.

– Айым!.. Шашма. Өйзә – килен, өйзә – ауырыу. Йорт-ил һинең кулда кала. Нык тот.

Айым үзен тотто. Уйын вақыт түгелдер шул. Һәләүеген дә туктатты.

Улы тыңланы... Калды... Бәтәһе лә калды. Кинйә китте.

Һуңғы тапкыр бер-берәһен күзмә-күз күреүзәре ине уларзың.

13

Төнөн Вознесен заводында тупланғандар килеп етте. Караңғы төн кайһы бер вақытта шомло була, мәкерле хәл-вақиғалар яһай. Кем белә, әле был казактарзы имән койманан тышта кундырыу хәйерле кеүек ине. Ләкин сақыртыу хәбәрен алып барған сапкынды үз яндарында тотоп, улар дәрәс эшләгәндер. Кинйә бәтәһен белә, күрә. Яман уйза түгелдәр.

Ауылға индереһе, унар-унар итеһе өйзәргә урынлаштырзылар. Шулай за завод кешеләре лә, башкорттар за уяу булыу хақында иҫкәртеһе куйылды.

Бәтәһе һәүәтемсә ине. Пугачевтың да күнеле тынысланып калды.

Казактар бик ашығыс килгән. Йонсоғандар. Ял кәрәк ине. Арлы-бирле хәл-әхүәл һорашып кына булды.

Иртән. Пугачев янына сақыртылған атамандар килде. Һәйләштеләр.

– Бынан Әүжәнгә китербәз. 100 сакрым. Таузар араһына инеп китһән, юл тыныс. Унда көс йыйырбыз. Унда Хлопуша барғас, туптар койзолар, йәзрәләһе, единорогтар. Үззәһе килде. Ен ташы кеүектәр. Әле лә килерзәр.

Әйе, уйзары күп. Бәз улай итербәз, бәз былай итербәз. Һәр кем үз уйлағанын әйтә, бәре әйткәнсә калғаны күнеһе тора. Улай итәһе, былай итәһе...

Бәтәһе, Кинйә лә каршы түгел. Таныш уйзар. Ул икенсә бүлмәлә лә кешеләр менән һәйләшә. Әш куша, әзерлек алып бара, казактар һәйләшеһе лә қолакка салынып тора.

Сақыртыуы буйынса Каскын һамаров килгәһе.

Әлегә яндарында башкорт старшиналары юк. Кайһылары Бердала ук китте, кайһылары Карғалыла, һакмар каласығында һуғышта еңелгәс китте. Бының өсөн бик нык асыланырлык урын бар, әлбиттә. Тик уларзы укмаштырып тоторлоқ йүн юк ине. Яңынан йыйырга кәрәк. Кинйә уларзы сақырып кешеләр ебәрзә. Ләкин ул асыу белдермәһе.

Каскынға ла тыныс кына:

– Кайтып көс йыйзың, хәзәр эшкә тотон, – тип хәбәр итте ул.

– Бөгөн үк коромдо алып киләм!

– Юк, килтермә әле. Батша ни әйтер.

– Бойороһон үтәрмен. Мин уның асылын, нәсәлен үз күреһе алдым күнелемә.

– Бәзгә яңынан күтәрелергә кәрәк. Олуғ сиреү бер урында тормаҫ. Ә калғандар ныклы таяу булһын. Хәзәр урыстар, башкорттар, мишәрзәр, татарзәр, калмыктар бер-бер булып ярзамлашыу кәрәк, – тине Кинйә.

Каскын:

– Куркып йөрөгән һау булмаҫ.

Кинйә:

– Нау булһа ла, дан булмаҫ.

Күрше бүлмәлә һаман иҫәп-хисап коралар. Кинйә, рөхсәт һорап, Каскынды алып керзе.

– Бына һамаров яраның тағы фарманыңды көтә.

– Кил, ултыр. Бына бит, башкорттар йыйыла, – Пугачевтың кәйефе көрәйзе.

– Йыйытқылар йөззән ашыу, калмыктар байтак. Ә Йыйк казактары шунда калырзармы?

Пугачев та, атамандар за уға хөрмәт менән текләп караны. һамаровты беләләр, ғәскәр йыйзы, Өфө янында булды, граф Зарубиндың ярзамсыһы. Әле һун:

– Бергә алып китәбезме?

Кинйә:

– Полковник һамаров бында калып, ғәскәрзең артын каплаһын, Бөгөлсән, Вокресен араһында тәйәкләнәп, Өфө юлын үз кулында тотһон, бадишам.

– Әйе, был юлда Голицын карателдәре тулған. Полковник Хорват, Рылеев¹... Кул-аяктарын кыҫкарт. Унан – кәрәк ергә сакыртып, фарман ебәрермен. Хезмәт ит.

– Баш өстө, Петр Федрич...

– Бында ултыр. Тынла, коллегия нимә уйлай.

Коллегия тиерлек калмаған да... Шулай за етди уйлашыу вақыты.

Пугачев урынынан торзо:

– Бына былай... Тумановты сакыртырға, Әүжәндә каршылаһын. Грязнов та килһен.

Степан бында ғына:

– Хәзер хәбәр итермен. Указ кәрәк, – ти.

– Язырбыз.

Атамандар:

– Юл өзөгө бит. Өлгөрөрзәрме икән? – тип шикләнә.

– Булмаһа, Белоретта осрашырбыз.

– Уныһы шулай.

– Минәң Салауат полковнигим, йәш батыр килеп етер.

Кинйә:

– Ул да, атаһы Юлай за Михельсонға каршы алышалар.

Изеркәй:

– Улар һул кулды нык тоткандар.

– Шулай дөрөҫ булыр, Идорка! Шунда теге яуыз аждаһа менән алышып, йөнен йөһәннәмгә олақтырһындар. Быныһы ла булды!.. – Тағы өҫтәлгә йөзрок менән туқылдатып алды.

Творогов:

– Унда Белобородов. Бергә торһондар.

Чумаков:

– Безгә табан яқынлаһын ул.

– Әйе, килһен!

Юлға сығырға.

Бөгә тирә-яқты Каскын һамаровка калдырзылар.

– Ышаныс юк, – ти Каскын. – Беспалға ышанмайым. Унан күз яззырмам.

“Яманһарынан да, улы Кейекбайға ла күз-колак. Күрше старшиналарға әмер ебәр”. Батша указында шулай язылған.

¹ Рылеев Иван Карпович – Санкт-Петербург карабинер полкының подполковнигы.

Пугач:

– Кара, нык кара. Һин бында главный атаман.

– Баш өстө!

Ә Кинйә, ихтимал, уның үзенә лә ышанып етә алмайзыр. Һеләүһенде калдырзы.

– Батшаны онотма.

– Юк, йомала уға хөббә доғаһы кылдырмын.

Мулла улы. Заманы имен булһа, бер мөхәллә алып, мулла булып, михрапта¹ ғына вәғәз укып ултыраһы бар за. Мөнбәр² зә вәғәз һөйләргә.

– Тирә-якты һакла, кешеләр туплағыз, олуғ сиреүгә ярзам булып. Һәр ваҡыт хәбәр ебәрә тор.

Хушлашты Кинйә. Һуңғы осрашыу булғанын һизгән төслө. Әсәйһенде алып кил, тине улына.

Һеләүһен ашыҡты. Әсәйе атлығып килде. Ләкин өлгөрә алманы. Койрокло йондоҙ күреүелер. Хәйер, Пичин³ йылы йүнле булмай, имеш.

Кителәр. Ылау юк. Йәйәүлеләрзә лә эйәртмәһенләр. Бик тиз йөрөрлөк булһын. Заводта, ғәскәре зур, тип калалар. Хәзәр ярайһы ғына, ләкин батша өсөн, бигерәк тә тәхет яулау өсөн бик бәләкәс, сәһтәй бармағы осондай.

Бындай ғына көс менән һак булыу кәрәк. Урман яғалап, таузар аралап барырға.

Оло юлдан еңелерәк булып ине. Оло юлдан барып, туп-тура Кинйәкәй ауылына, Юлдашқа, Көсәпколға, унан Һәләүек буйына сығып, яңы һалынған Кинйәкәүгә,⁴ Макарға... юк әле, юл ауыр булһа ла, таузар аралап, язғы һыулы үзәндәр үтеп, урмандар аша барырға тура килә.

Шулай за юл ыңғай Кинйә осраған кешеләр аша унда, һулда калыусыларзы онотманы, юрматы йортауайы Көсәпкол Азатбайға, телтемдәр йортауайы Һайран Һәйеткә, Юлдаш ауылында элегерәк сотский булып торған Бурьевка, Ағизел буйындағы Алдакай ауылындағы йәшәүсә дуһы Теләүембәткә, Байык ауылындағы сотник Байык Сарбаевка, Байғужа ауылы муллаһы Мостафа уғлы Байғужаға... кош телендәй булһа ла тип, үз сәләмен, батша әмерен юлыҡтыра барзы.

Верхоторға... Воскресен заводының ярзамсы заводы. Шулар ук Твердышев, Мясниковтарзыкы. Бында зур быуа. Шуның типкәһендә вак-вак кына ете йылға кушылып, боронғолар үз тораларының, аллаларының төйәге иткән йылға һасил ителә.

Рустар был төйәкте Семигорье тизәр. Заводта эшләүселәр, башкорттар кушылды. Зур көс.

– Без зә Семигорье кеүек зурайзык, – тизәр.

Көс ишәйзе, күңел көрәйзе.

Бында быуа, бында мөгәзәйзәр, бында ауыл, заводта эшләүселәр, крәһтиәндәр йәшәй. Сиркәү яһында тукталдылар. Йыйылдылар. Быуа аһтында. Таш ярығында бер қайын үскән. Үзе кәкрә, үзе нык.

– Үсә бит, – ти Пугачев.

– Беззәң кеүек бил бөгөп, бөкөрө сығарып үсә, – ти бер карт. – Беззәң эште күрһәтеп тора.

– Шулай за йыуан.

– Беззә лә шундай ныклық бар.

¹ *Михрап* – мәсеттең көһьяғында мулла өсөн эшләнгән уйылма урын.

² *Мөнбәр* – хәбәр (автор һүзлегәнән).

³ *Пичин йылы* – маймыл йылы.

⁴ *Кинйәкәү* – хәзәрғә Петровский ауылы.

Алтынсы бүлек

Яу батшаһы Йәмәлкә

*Салауаткай килә гәскәр менән,
Ат уйнатып, Үзән буйлатып.
Калканкайы һалмак, уғы мәргән,
Дошман яуын кырзы шаулатып.*

(Халык йыры.)

1

Завод контораһында һөйләшеп, алдағы көн хәстәрлеге хакында уйлашып, барыр юлды билдәләп, кәңәш-тәңәш тәйнәп ултырғанда, Емельян Пугачев, күнелендә калған Салауатка иҫәп тотоп:

– Әле кайза минең йөш полковнигым? – тигәйне. Уны сакыртырға иҫәбе бар ине шул.

Ләкин йөш полковник Салауаттың да, Себер юлы атаманы итеп тәгәйенләнгән Юлай Азналиндың да эштәре кызыу, көрәштәре һүнмәгән: Йүрүзән, Әй, Эҫем буйзарынан китерлек халәттә түгел ине үззәре.

Унда йән алыш – йән биреш алыштар бара ине әле.

Салауат Көнгөр калаһы янында яраланып кайтһа ла, тынғы тапманы. Кала алынмаған. Унда секунд-майор Гагриндың гусарзары калды. Каланы алып булмағас, Кузнецов Иван Степанович китергә булған. Яугирзәр үз төркөмдөрөнә бүленеп таралғандар. Красноуфимды ла карателдәр килеп баҫқан.

Салауат ярһыны... Яраларына игтибар итмәне. Уңалғанмы-юкмы, төзәлер. Батыр яраһыз йөрәмәй. Февраль азағында ул үзенең урзуғаһы менән Красноуфимдан 40 сакрым алыҫлыкта Буғалыш ауылына килеп урынлашты. Байтак кеше үзе килде. Ишетмәҫ тип үзе ат еткән ергә сапкын, етмәҫлек урынға кеше артынан хат ебәрәп, бойорок хаттары таратты. Ике мендән ашыу яугир хәзәр кулы аҫтында.

Красноуфимға йүнәлде.

Уны кабат алып, Салауатты кыйратыу өсөн Көнгөрзән подполковник Папов Александр Васильевич килде. Көсө зур, туптары күп. Тинләшерлек түгел ине, әлбиттә. Ләкин Салауат өсөн – алышырлык дошман.

14 мартта, Красноуфимда. Өс көндөн һуң Буғалышта кыйратты. Салауат бик аз ғына көс менән үз яктарына – Әй буйына табан сигенде.

Унда яңы сиреү йыя башланы.

Белобородов Красноуфимға килмәй, ярзам итмәй. Кошсо иләүе старшинаһы Илсеғол Этколов бөтөнләй якын ине бит. Ярзам һорағас, Белобородов килмәгән. Шуға гәрләнеп, Илсеғол киткән. Салауат иһә икәненә лә асыулы.

Енел булманы, батша хезмәтенә тип, һәр йорттан – кеше. Атлымы, йәйәүлеме – барыбер. Уның кушыуы буйынса сотнигы Иләтбай Илембаев йөрөнә, йыйзы.

Был көндөрзә – ауыр хәбәрзәр. Ырымбур янынан да, Өфө янынан да. Яугирзәр гәскәре ике урында ла кыйралған. Кыйын булһа ла, рухы төшмәне Салауаттың. Төрлөһә була бит, яу юлы унда йәлсемәһә, башка ерзә еңеү бирер.

Батша иҫән, батыр бар.

Яу еңелеүен ишеткәс, Колой Балтас утка баҫқан бесәй шикелле которона, бөтә тирә-йүнде айкый, күргән беренән әйтеп, ошаклай, ә тегендә, көнбайыштарак, карт бүре Кызрас Муллакаев¹ язған айырылып, баш һалғас, үз гәйебен ақлар

¹ Кызрас Муллакаев – Нуғай даруғаһы Кара-Табын олоҫо старшинаһы, б. к. полковнигы.

өсөн, яу башлыктарын тотоп бирергә вәғәзә итә. Торновты тотоп биргән, тигән хәбәр бар.

Эйе, ундайзар бар.

Салауат менән Юлай самалай: Пугачев тау араларына – Әүжән, Изелбаш янына юл тотор. Ошо хакта, батша хәзер кайза барыр, тип Салауат, Юлай фараз итәләр.

– Зауыдтарға...

– Әүжән юл өстө. Изелбашына...

– Эйе, Кинйә абыз за. Зауыд кешеләре лә!..

Карателдәр Себер юлына сығыр. Кайһыны? Голицынымы, Михельсонмы?.. Әйттеүе кыйын. Әммә Пугачев артынан төшөрзәр.

Шуға карателдәр юлына аркыры төшөү өсөн, Салауат менән Юлай үз алайзарын бергә туплап, Усть-Катау, Эсем заводтары тирәһенә тупланғайны.

Сотнигы Иләтбай Илембаевты сиреү тупларға ебәрзе.

– Кысалар, һай, кысалар! – тине Салауат, йөрәкһеп.

Эйе, был зур яузың тағы бик ауыр мөле якынлай ине.

...Кәңәшмә Ташлыла, Воскресен заводында ғына булманы, унда Пугачев үз янында калған ышаныслы ярандары менән кәңәш-тәңәш итһә, князь Голицын янында, генерал Деколонт штабында, Мансуровта ла уны тотуу өсөн ярһып-ярһып төрләсә пландар корзолар. Воеводалар уйлаша, губернатор бер-бер артлы чиновниктарың, генералдарзы йыя. Башкомандующий ставкаһында Мәскәүзә, Петербуртта. Шул Емельканы тотоп бығаулау хакында әллә ниндәй, әллә ниндәй саралар күрзәләр, пландар төзөнөләр. Императрица Екатерина Икенсе үзә лә, берсә әсенеп, берсә мәкерләнеп, туктауһыз баш ватты. Әммә береһе лә, шул яуыз Пугач өсөн был күп түгелме, тип уйламаны. Бәтә көс, бәтә саралар. Быларың һәр кем аңларлык, Юлай за, Салауат та ап-асык беләләр, әлбиттә. Тик бына Михельсондың...

Өфә янында зур енеүгә ирешкән подполковник Михельсонға ла тыңғы бирмәне. Голицын менән без уны ике яктан килтереп кыстык тип, хәзер бәттә тип Өфөлә ял итергә тукталды. Ғәскәре бер сама ял итте. Аттар алмаштырылды, ылаузар алды. Азык-түлек, фураж. 60 туп, дары запасы тупланды.

Өфөлә озақ тормаҫ. Пугачев Урал таузары араһына үтеп, тағы байтак кына көс туплаған, уны һәр урында ололап қаршы алалар икән. Михельсон қорпусына ял булманы, тағы күзғалып, Урал аръяғына сығырға әмер бирелде. Әле аяк асты кибең, йәйге юл төшөп өлгөрмәһә лә, уның ғәскәре таузар араһына табан күзғалды. Ул үткән ерзә янған ауылдар, үлектәр, дар ағастары кала.

...Ә ул бында килер... Батшаның қаршыһына килеп сығырға тырышыр. Йә уға уңданмы, һулданмы килтереп бәрер, тотоп алырға укталыр...

Бер көндө бер сыуаш белеше килде. Кобау олоҫонан. Юлай олоҫо. Өфөгә якын. Уларзың ауылы кешеләре яуза катнашқайны.

Ерзәренә башқорттан һис кем теймәй. Йәшәйзәр.

Уларзы суқындырыу бара. Былары, үззәренәң мәжүсилеген¹ һаклайбыз тип, был якка килгән. Хәзер – шуға қаршы.

Ул хакта артык һүз булмағас, бер килке шаулаштылар за тындылар. Комарзары һүрелгән уларзың, тип уйланы Салауат. Юк икән.

– Салауат удаман, әйт әле, песнең патька (батша) бәттәмә ни?

– Юк! Кем шулай яман һүз тарата?

– Песнең қуштаннар² шулай һөйләй.

¹ Мәжүсилек – язычество.

² Қуштан – ялағай.

– Ауыззарын ябығыз. Гине сотник итәм. Үзегез һөнгө алығыз. Бер йөз кеше йый. Өс көндән хәбәр итермен. Кара һин! Үзең барһаң ине. Староста һайлат. Сотник тип шунда әйт. Йөз яугир тупла. Сотник булырһын.

– Туплайым. Һин килһән, нык булыр.

Салауат башына уй төштө. Быларзы ла онотма. Сыуаштар бында күп түгел, ә мари́зар – бихисап.

Ул шуларға китте.

Көс йыйырга. Уңайлы урындарға тупларға. Бөтә башкортто. Илөтбай кеүек, һәр йорттан. Мишәрен, типтәрен дә. Бына эргәлә – Әсем заводы, Усть-Катау, Катау-Иван. Унда урыс крәстиәндәрен йыйзылар. Урман әсенә.

Тыузар яһатып, күрәндәр королдо. Әйзә, Салауат янына яқын барһындар. Ярзам килә, тиер, шунда урмандан яланға сығырзар. Ә улар сығыуына туптар әзер торор.

Юк, Салауат бындай хәйләне генә аңлай, уларзы аңлай. Ғәскәре әзер. Кеше ебәрә.

Төнгө кунак – төнлөк ябыуы.

– Кемдәр? Илме, яумы?

– Ил, ил.

– Кем атаман?

– Солтанморат.

– Улай булһа, башта қоралдарзы һалығыз, аттарзан төшөгөз.

Ундайзары ла була. Кайһыныһын бик нык курқытып-өркөтөп кайтарып ебәрәһән, кайһы береһе кайтырлык йүнен юғалта. Унда барып күренеүзән курқып, үз язықтарын юйып “аклань” өсөн кала.

Ә бер көндө – ике әзәмде тотоп килтерзеләр (бер кыз менән бер егет).

Кыз кеше шулай килергә базнат иткән.

Кем? Салауат күзен ала алмай. Күззәре камашкандай булды. Нимә был: ожмах кызымы? Юк, был – Зөләйха! Уның күззәре лә карашы! Уның қуныр йөзө.

Юлай за таныны. Әлекке дусы Балтастың был якка кейәүгә бирелгән балдызының кызы!

Ниңә килгән?

– Бына... быларзы... Салауат... Юк, Юлай йортауай, юк, һезгә алып килдек. Һезгә аңдып йөрөгәндәр.

– Кемдәр һуң?

– Әйтмәйзәр, йөрөш-килештәре шикле ине.

Зөләйха үзе аңдып йөрәмәйме, тип уйламань Юлай. Езнәһе ебәрһә лә килмәс. Бында ни өсөн килгәнен аңлай. Салауат менән осрашырға. Тик үзе лә ап-асык килә алмай бит бында. Йәшерен килгәндә, быларзы һизгәндәр.

– Ярай, һин, кызым, анау тирмә әсендә ултырып тор.

Китмәй тора.

Салауат:

– Бар, Зөләйха.

Ундайзары ла була. Ә бер көндө урман ситендә Салауат менән Юлай икәүзән-икәү һөйләшөп ултыралар ине.

Икәүзе тотоп алалар. Таныш түгел.

– Кемдәр?

Әйтмәйзәр әйтмәгәс, Юлай күреп тора – шымсылар. Салауат қулында қамсы тилберзәтеп алды. Икеһе бер тиң уға қараны. Ой, бының қамсыһы йомшак булмас. Ундай кешеләр ғәзәте генә йомшак. Килеп қапкас, асығын һөйләй зә беләләр.

– Кем ебәрзе?

– Гәбдессәләмов.

Юлай белә ине уларзы. Батырша яуында халыкты тоттороу, тотоп биреү. Батыршаның үзен тотоуза ла катнашкан.

– Кайһыһы?

– Ямғыр.

– Әллә Мөхсинеме?¹

– Икәһе лә.

Базға ябып куйырға кушты.

Юлай бындайзарзы белә. Уларға гәфү булһа, уларзан үлем килә.

– Быларын үзем карармын. Һин озатып куй. Әйт, бүтән йөрәмәһен. Үзең тиз кайт.

Салауат тирмәгә табан китте. Унан Зөләйханы эйәртеп алып сыкты ла килгән юлына кире алып китте. Озата килгән һаксы егете артка кала биреп эйәрзе.

Юлай, эй, йәнәһе, ике бисәһе булып та, Зөләйханы тилертә, тип уйлап калды. Шайтан малай. Булыр малай. Ниндәй атаман, яу башлығы, узамандарзы бейетә. Юлай үзе лә тыңларға тейеш була. Әле атай булып, килмәһен, тип әйтергә кушты, әйтәсәкме? Ана бит, аттарын якын килтерзеләр, тубык-тубыкка, яурын-яурынға тейеп бара.

– Был малайыңды бында калдыр. Минә яугирзар кәрәк, – тине Салауат киткәндә.

– Үзем дә қалам. Яуза һәр сак эргәндә булырмын.

– Тирмәндә ултыр.

– Ултырзы, ти, һин барза...

– Йә, бар, вакыт юк.

Зөләйха боролоп караны. Егет, аңлап, артта калды. Былар – кыуактар шығына. Салауат, иркәләп, яурынынан қосакланы. Қыз бала ла назланды.

– Кит, тиһең бит. Вакыты түгел шул. Кәкүк тә үз мизгелендә генә сакыра. Яйын белеп, һайлап қына. Ә мин...

– Бик йәтеш килгәнһен... – Салауаттың күнеле йомшарып ук китте.

– Кәкүк, тиһеңме, ә һин һандуғас бул. Моңо ташһа, ул мизгел һайлап тормай, һайрай башлай, уның да теле талыға. Яу бөткәнен көт, тиһең, көтәм инде.

– Күнелең ялыкмаһын.

Шул қысқа ғына осрашыу за зур бәхет ине қызға. Тик ул риза түгел.

– Мин барыбер короңа күсеп киләм, – тине айырылышқанда.

– Кил.

Салауат қайтқас, атаһы Зөләйха һақында бөтөнләй онотқан төслә ине. Бындағы икәүгә күрһәтеп:

– Ебәр, қисәттем. Әммә һак бул. Бындайзар менән тирә-йүн тулған. Беззен күззәр уларзықынан үткер, қолактар сос булһын. Шәйләктәр қуй.

– Қуйырмын. Себен дә үтмәс.

– Нимә?

– Бер беззә генә аз. Бөтә тирә-йүнгә аңлатайык. Әйтәһе һүззәр бар.

– Кәңәшкә йыяйык, тиһеңме?

– Кәрәк ул.

– Әйе, кәрәк.

– Һинең күз-қолактарың нык булһын. Ә мин зауыдтар менән һөйләшермен, – тине. Үз-ара эш бүлешкән кеүек.

¹ Мөхсин Гәбдессәләмов – мишәр, Нуғай даруғаһы старшинаһы.

- Эйе, мин уларзы кысып килдем.
- Кысыу һәр вакыт ярамай... Уларга үзем...
- Һин старшиналар менән дә... Һинә унайлырак... мин халык менән.
- Ярап.

Салауаттың күз-колактары Өфөнән подполковник Михельсондың юлда булуыун хәбәр иттеләр. Красноуфим ягынан да кысып киләләр.

...Якын-тирә старшиналарзы кәнәшкә йыйзылар, заводтан рустар за бар. Салауат – баш атаман. Һум¹ коростан кылыс таккан. Мөбәрра².

– Узамандар... Мәглүм кылам, һез бала түгел. Яу һүрелә, яу токана. Кыш үтте. Яз етте. Күтәрелергә вакыт!

Күнелдәре һүрелгән кеүек, үззәре яман һүз ыскындырмаһалар за, кешегә һылтаналар. Бүгәс каскы, тизәр икән.

Арала береһе:

- Хәбәрзәр яман бит.
- Якшы хәбәр булһа, яу енде, тип өйтөп була. Әле яғалашаһы бар.
- Яйыктыкылар таралған бит. Араларында низағ башланды!

Салауат камсыһын бөкләп тотто. Шулай була. Әммә Юлай шикләнде. Кызып китһә... Юк, кызманы.

- Һөйләгәндәр һөйләй бирһен. Язаһын күрерзәр. Ә һез...
- Батшаның хәле нисек икән? Кырылды, тигән хәбәр йөрөй.
- Ауыззарын ябығыз! – Кызып китте Салауат.

Атаһы:

- Ярай, һүззе тыйырзәр, – тине.

Бындай вакытта улының кызыу икәннен белә.

– Мәглүм кыламын: батша иҗән. Яңы ғәскәре бар. Ул эштәрен көйләп алғансы без бар, канаттары күп унын. Әммә бында карателдәр килер. Нык торорға.

Белобородовты яманлап алдылар:

- Мишәрзәр боза.
- Ул Бәхтиәргә дары яһарға кушқан. Үтәмөгән.

Салауат:

- Эттәр!

Салауат белә: белобородовсыларза гәйебе. Үзенә лә Белобородов ярзам итмәгән. Ләкин асыузы онотоу кәрәк, үсләшеп, көнләшеп буламы?!

Урыс:

- Бына, ул ярзамға килгән. Һаткыла.
- Беләбез.
- Ярзам итегез. Хәле ауыр. Без башкорттарға ярзам итәбез. Ә һез...
- Якшы булырмы? Йә, әйт, – бер урыска табан атланы. Өстөнә менеп китер тиерһен.

Урыс:

- Безкекеләр һынатмас.
- Һезме? Беләм мин!

Атаһы тағы тыйзы.

– Ундайзар кайза ла була... Уларға беззән айырылып ни файза? Тәгәрмәскә асырзәр, дарға тағырзәр. Камсы инде.

– Бән, полковник, бойорок бирәм: көс туплағыз, әзерләнегез, корал-ярактарығыз яраклы булһын, менгеләрзән дағаларын тикшерегез, ылаузар әзер булһын, азык, холо етһен.

¹ Һум – иң сифатлы.

² Мөбәрра (гәр.) – тазартылған.

Кәнәше, әмере холло¹ икәнән аңлайзар.
 Ярһыны.
 Үзе дипломат та, үзең йыртканды үзең ямарға кәрәк.
 – Бына завод кешеләренән өйрәнегез, улар һәр вақыт – әзер, ыксым.
 Теге урыс рәхәтләнеп куйзы.
 Салауат:
 – Беззе хәбәрзән өзмән. Һәр кем рипурт биреп торың.
 Һүз куйыштылар. Әмер алдылар: көс йыйырға, тупланырға!
 Ауылдағы башкорттар, заводтағы крәстиәндәр, эшселәр. Мишәрзәр,
 типтәрзәр. Һәммәһе, һәммәһе...
 Һуңынан Салауат:
 – Мин, атай, Михалсунды каршылайым. Һин һаткыға бар. Ярзам ит
 Белобородовка.
 – Уға ни ярзам? – тине атаһы.
 – Минең дә асыу бар уға.
 – Дөрөс, улым, ундайзы онотоу якшы. Юғиһә, Гагринмы, Деколонтмы арттан
 килтереп бәрер.
 Атаһы тәүзә һаткы яктарына сапкын ебәрзе. Сапкындары Бәкәтин иләуенә
 Базарғол Юнаевка, Кәсле, Кыштым заводтарына хәбәр алып китте. Иртәгәһенә
 Юламан Кушаевтан, Өпәленән (Уфалей) өпәйзәр сапкыны килде.
 Унан Юлай үзе лә шул якка китте.
 Юлайзың шул якка указы таралды. Ә Салауат бында, ат еткәнәнә ат саптырып,
 бойорок-ярлыктар ебәрзе.
 Халык йырлаганса, Салауаттың язған фармандары яугирзәр күнеленә бер
 төрлө, дошман йөрәгенә икенсе төрлө куз һалды.
 Һөйләштеләр.
 Улының дыуамаллығы зур буһа, атаһы ла үззәре ябырылыу алдынан да,
 каршы тараф һөжүменә атылғанда ла һис икеләнмәйенсә, тәүәккәл таш тотқан,
 тип ынтыла, эш көрсөктә күренә, тиергә ярата.
 – Эш көрсөктә күренә, – тине әле лә.
 Һәр башкорт азаматына таныш һүз. Боронғолар за, һуғыш-алышқа
 әзерләнгәндә, шулай тигәндәр, әле лә шулай тизәр.

2

Воскресен заводында кәнәш-төнәш итеп, киләсәккә уй корғанда, Әүжән
 яғына, тигәс, Пугачев Афанасий Соколовты исенә төшөрзә. Былтыр уны шунда
 ебәргәс, шунда туптар яһатқан, йәзрәләр койзорған, Ырымбур янына күпме кеше
 алып килде. Әле һуң?.. О, хәзер батша үзе барасы! Икмәк-тоз менән каршы
 алырзәр. Кул осонда йөрөтөрзәр.
 Ышанды! Заводка саклы бергә эйәрәп килгән завод кешеләре, Матвеев бар.
 Береһе кәнәштә ултырзы. Үззәренә сақыра.
 Әле бына шул якка дәрәтләнәп бара.
 Ара алыс. Юл өзөгө. Тау араларында кар иреп бөтмәгән, йылғаларзың
 ташкыны қайтып етмәгән. Шулай за барып була. Һыбай кешегә юл енелерәк.
 Бында тыныс.
 Мәләүездән, Стәрлетамак яғынан был якка бик ынтыла һалмастар. Шулай за
 Кинйәкәүгә һуғылғансы уңғарак тартырға.
 Алда – алғаскы таптар,¹ ян-якта – атлы шәйләктәр, артта – артсы баш.
 Бөтәһе лә – Кинйәнең ышаныслы кешеләре. Уның үзенә енелерәк. Хәзер күп
 эште башқа полковниктар, башқа атамандар башкара. Пугачевты Яйык
 казактары уратып алған. Ә ул тирә-йүн менән бәйләнеш тотта.

¹ Холло – һәләтле, булдыклы.

¹ Алғаскы тап – алдан барған халык төркөмө (отряд).

Ул алдан кеше ебөрөп, сапкындары елә. Аттары елгер аяклы, ел етмәс. Баштарында – кыйыксалап, қолактарын бастырып ак яулык. Шунан ук белләләр, сапкын йокоһоз, күззәре кызарған. Һизгерзәр. Һаксылар. Кемдеке булһын. Кинйә атамандыкы. Бойорок-ярлыктар алып килә.

Ләкин һүлпәнлек. Куркыу көтөргә итәләр. Янына юлдан алыс булмаған Кинйәкәй, Юлдаш, Алдакай кешеләрен сақыртты.

Хәйләләй Алдакай: “Барырбыз! Кыуып етербез”. Аралағы тәпәш буйлы, озон һакалы Алдакай карт күнмәскә итә.

Һәр беренән берәр кеше алып калды: “Иллешәр кеше килһен! Шунан кайтырһығыз”.

Алдакай:

– Без аманат булып калабызмы?

– Шулай за булһын, ти.

– Йә Өфә воеводаһы, йә Мәскәү ала торғайны.

Кинйә Пугачевка қараны.

– Батша ала. Сиреүзәр килһен, башында булырмын. Әллә рази¹ түгелме?

– Ә мин... Мең йәнем менән риза. Кабул кылып алғанбыз. Эйе, мин, мин... – тип баш һелкә, һакалы һелкенә, кызык кына. Үзе бер карыш, һакалы биш карыш тигән кеүек. Күнде.

Бындай эш өсөн Байым сотникка, Байғужа муллаға, Көсәпқол старшинаға, Һайранға ла сапкын ебөрзе. Үззәрен күргән якшы булыр ине. Һулдарак калдылар.

Верхотурза йылғалар бергә кушыла. Урыстар шуға күрә Семитурье тизәр. Әле шул якка яңы сапкындар китә торзо, килгәндәре килеп кушыла торзо.

Алдан ишетеп, Байғужа² бер төркөм менән улын ебәргән, Байым³ үзе алып килде, Көсәпқол Азатбаев менән Һайран Һәйетов старшина ла килеп кушылды.

– Йәмәлкә фарманын алғас та килдек, – тине Көсәпқол. Кинйә былай әйтеүзе бик үк килештермәне:

– Һин!..

– Һәй... Без уға садәкәт⁴ булыуға ант иткәнбез... Әле ни, үзебезсә.

Әй, башқорт яугирзары үз-ара һөйләшкәндә күптән инде уны Петр Салис, Петр Федрич тип тә, бадишам ағзам хәзрәттәре, тип озон-озак итеп әйтмәй. Ана шулай, әле Көсәпқол әйткәнсә, Йәмәлкә батша, тизәр, Бүгәсәү тиһәң ни, Петр тиһәң ни. Ә бит бағый тип, дәғи тип әйтмәйзәр. Былай бик тә якын кеүек.

Хәйер, үз алдында булмаһа, урыстар за күбәһенсә батюшка йә Емельян Иванович тизәр.

Көсәпқол байтак кеше алып килгән. Зур алай. Аман алып калғандарға ла килә.

Көс күзгә күренеп зурая. Ай үсәһен көн үскән батыр, тип кенә әйтерлек. Был бер батыр ғына түгел, оло сиреү, батша әрмеһе.

Кинйә лә, Петр батюшка үзе лә шат.

Оло юл. Таузар, мөһабәт Ямантау. Карлы тау әле. Ауылдар һирәк осрай. Әммә кешеһез түгел. Хәбәр алдан таралған. Юлға сығып торалар. Батшаға бүләк. Аттар. Азык-түлек.

Үректе үтеп, берсә таузар артылып, берсә үзәндәр төшөп барғанда, Кинйәһен Ақьял аты кешнәһе, юкка түгел. Кинйә һишкәнде. Уң яктан кемдер килә. Алпар. Уның Тумағы кешнәһән икән.

¹ Рази (искесә) – риза.

² Байғужа Хужамышев – Исәт провинцияһы Әйле олосо старшинаһы, б. к. отряд командиры.

³ Байым Кызраев – Исәт провинцияһы Күбәлкә олосо старшинаһы, б. к. полковнигы.

⁴ Садә (фарс.) – әскерһез, хәйләһез, саф.

Алпарзың төсө каскан. Шулай булмай ни, катыныңды үлтерһендәр әле, шуны ерләп кил.

Ана, йозроғон ыуа.

– Ниңә ыуаһың?

– Бәләкәстән калған кылығым.

– Гел шулаймы?

– Юк... һирәк.

Кинйә белә: бик ауыр сакта ғына.

Кинйә каршы алды. Алпар катынын ерләгән дә ашығып килгән. Һорашманы Кинйә. Үлтерергә ебәргән картты нишләткәндер. Буш итмәс.

Шул йылға буйынан үрләгән бит. Ен ташы кеүек ныкса кеше Аккалпағы аркаһында күргән мәкер хакына йәйләүенә гауға һалмай булмағандыр. Бик кайғырған, йонсоған. Йөзө хәсрәт, янағы янакка баткан. Шулай за байтак кына яугир эйәрткән. Бөтәһендә лә калъяны менән ян, уктары менән һазағы.

Береһе Алпарзың үз янында. Үзе кошсо булһа ла, уны кошсо иткәндер. Йәш.

– Яуға сыктыңмы? – Кинйә һорай.

Күкрәк кирзе, һөңгөһөн күтәрә бирзе.

– Әйе, яуға!.. Кәләште кейәүзәй алмай яуға сыктым! – Үзе кызарзы..

– Кейәүләрһең..

Ә Алпар донъяға асыулы. Өндәшмәй.

Бер аззан Кинйә һораша.

– Миңә асыулымы, яуғамы?

– Мин – һепертке түгел!

– Һин – дан егет!

– Ул һеперә, азақ үзе сүпкә сыға. Мине шулай итергә итте донъя.

– Теге Тайбулатмы?

Өндәшмәй. Шуға асыулы.

– Килгәнһең.

– Нишләп. Килмәй ни. Һеләүһен дә киләм тигәйне, – уны Һеләүһен озатқан икән.

Алға барған һайын Кинйә төрлө якка ым таратты, яуға күтәрзе. Уның ымдары буйынса ымталап йыйылдылар.

Ауылдар һирәк тә был тирәлә. Күкрәүек йылғаһы якын икән. Шарлауык тауышы ишетелә.

Алатау якыная бынан. Шуның бер тармағы итәгенән сыға.

Тау үзе күренә. Уның күккә олғашқан түбәһенә томан һарылған. Ә күренә.

Мышылар үтә юл аша, коралайзар.

Капыл ел исте. Кар һибелә. Коралайзар за, тау түбәһе лә күренмәй. Көн бозолдо. Юкка ғына, сәүерзә¹ көн ете тапкыр, тип әйтмәйзәр бит. Бигерәк тә таузар араһында.

Әле тын, исләмәй зә калаһың – ямғыр. Кар за катыш булып куя.

Кеше язмышы ла шулай. Ана бит, Аккалпак, ире артынан калмайым, тине. Калды.

Көн тиз якшыра. Тағы балкып кояш сығыр. Ана, ел тынды, кояш балкыны. Тау битләүзәре һап-һары сәскә. Үгәй инә сәскәләре. Тағы коралай. Коштар. Кызыл түштәр, миләш баркылдактары. Бер-берәһенә тауыш бирә.

Корзар, һуйырзар уйнап гөрөлдәй.

¹ Сәүер – апрелгә тура килә, Кояш календары буйынса икенсе айзың гәрәпсә аталышы.

Бөтөһе янырзы.

Ә Алпар? Кинйө уға карай. Ул да тынысланды, ахыры, ағас баштарына карай.

– Коштар күзәтәһеңме?

– Әйе... Тумыртка оялары.

Быныһы ла бала сактан калған, йәнәһе, тимер үләнен таба, йозактар аса, бер тотоу менән бығаузарзы хала.

Кинйө көлөмһөрәп куйзы. Кәрәкмәй, ул уғры түгел, иншалла, арестан түгел, аяк-кул буш, иректө. Быныһы ла – кандан юйылмаҫ булып һакланған кылык.

Пугачев карап-карап килде.

Бына ул Әүжән. Текмө (йыуан ағастан эшләнгән койма) булып тора. Былтыр көз үк уның яғына сықты. Эргәһендә – ошо завод кешеһе Павел Матвеев. Хәзер уның сотнигы. Һөйләп, күрһәтеп килә.

Әйе, башта – Карғалы яғы рудниктары, унан – Воскресен заводы, Вознесен. Октябрзә уның полковнигы Афанасий Соколов ошонда йөрөнө...

Приписной крәстиән Павел Матвеевты каршы алып, Анисим Тюрин¹ сыға.

– Ауылға якын, – тине Матвеев.

Әйе, өйөлгән утындар күренә. Казығандар, низер эшләйзәр.

Урман ақландарында быунаузар күренә. Урманын кыркып, төптәрен төпләп казығандар, һөргәндәр. Баҫыу кәртәле. Быунаузар шунһыз булмай.

Әле лә икмәк-тоз. Унан да бирерзәр. Батша үзе бит. Поп та бар... Ләкин әле кунак та, батюшка ла бүтән.

Пугачев үзен тотә белә. Ни өсөн ул батша? Батша булғас, күззәрең уйнап торһон, һыныңды тура тот.

Завод кешеләре, крәстиәндәр урамға һибелде. Яз. Шатлык. Ялбыр ыштан, озон киндер күлдәк. Сабата, ыштыр. Яланбаш, сәстәрен маңлайза таҫма менән бәйләгәндәр. Йә катқан һәләмә бүрек. Йыртык, иҫке кейемләләр. Һакал-мыйык етеүле.

Арала приказчик һерәйә. Сюртук кейгән, арты йырык парик. Улары аз.

Халык менән осрашыу. Крәстиәндәрзәң былтыр Хлопуша менән осрашыуы булған, ул батша манифесын укығайны: “Исправьте вы мне, велению государевою, два мортила с бомбами и скорым поспешением ко мне представьте.”

Шунда ук халык йыйылды. Һөйләшеү. Поп та, һибәзәт тә, тәхет тә табылды. Тағы манифест.

Манифесты батшаға һузалар. Ул алырға тейеш. Юғиһә, үз фарманынды үз кулың менән бирмәгәс, һин һиндәй анпиратор ул. Ышанмаҫтар, йәнәһе. Алды, укыған һымак. Ләкин ул аҫтын өҫкә, баштүбән итеп, укый белмәүенә иғтибар итмәҫтәр. Эргәһендәге Иван Творогов йылмайзы. Белмәй, йәнәһе. Пугачев укырға бирзә.

Пугачев казаклыкка. Кем Петр Федорович батша яклы – ул казак була, сәсен киҫәләр, кулына һиндәй зә булһа корал ала. Әйе, ул һалдат түгел, казак берәй сама башлык итеп һайланһа, атаман була.

Атаман – Анисим Тюрин, походный сотник – Павел Матвеев.

Кинйө әлек күргәнгә карағанда ауыл ярайһы ук зурайған. Яңы крәстиәндәр килтергәндәрзәр. Бындағы йәштәр зә үсә тора. Яңы йорттар һалына.

Уралдағы заводтар бер типта. Зур, ябык быуа. Һыу күп. Кәрәк сакта ғына һыу үтә. Артығын ғына ағызалар. Мастерскойзар, сиркәүһез булмай. Күпселәгендә,

¹ Тюрин Анисим Андреевич – б. к. полковнигы.

берәй изгегә арнап, шуның исеме бирелә. Контора. Казарма. Складтар. Йөшәүселәр биҫтәһе. Урам.

Йорт-өйгә азбар-кураһы төкәтеп һалынған, келәт тезелгән. Буш урыны – имән бүрәнәле койма. Зур капка. Урыҫ капкаһы, тизәр. Эскә инеп бикләһә, инермен тимә. Уға күрше йорттар, арттағы урамдар – бөтә урамы менән бер тоташ крепость, үзенә күрә бер катау.

Етмәһә, ауыл, завод текмә койма – имән бүрәнәләр әсендә.

Бер бында ғына түгел. Каны-Никүлдә лә, Табын менән Богоявленда ла, Воскресенда ла, шулай бөтә заводтар. Стәрлетамак янында Либәшәү йорттары шулай.

Кеше кара йогоноузан, каскындар тейеүзән һағаялыр. Яузар за булғылап тора бит.

Шулай за татыу. Эшселәр, мастеровойзар сығып йөрөй. Урманға, тауға. Йылғаға ла.

Тирә-якта рудниктар, күмер үртәү мейестәре.

Үрге Әүжән. Түбәнге Әүжән. Кағыла – молотовой (4 молот).

Коткор йылғаһында – Коткор заводы (русса – Кухтур).

Урынлаштырыу. Штаб өсөн – контора, Пугачевка – эргәләге приказчик өйө.

Икеһе бер типта, башкаларзан айырым. Түбәһе буранан сығарып эшләнгән, бағаналар ғына тора. Быларзы элегерәккә завод хужаһы Шувалов һалдырған. Ундайзар Казанда ла, көньякта ла бар. Ундайзы айван тизәр.

Бында терраса тизәр. Пугачев шунда.

Баш-күз алынды. Тирә-яктан кешеләр ағыла. Рудниктар. Юнай, Юлдаш, Каһарман ауылынан Кағыға килгән юлда, Коткор һыуы буйында суйын койоу заводы бар. Былтыр уға, Пугачевка, унда туп койғандар. Коткор заводы алыҫ түгел. Яқын ғына, Изелбаш юлында, Кағы.

– Бай урын, тизәр.

– Әйе, аяк астында ни саклы тимер, бакыр. Ә улар шуны күрмәй, тапап йөрөгәндәр, коралһыз йөшәйзәр, – әзерәк семетеп алырға булды.

Матвеев, Анисим көлөп куйзылар. Улар таныш.

– Улар кулындамы? Белерзәр ине.

Кинйә:

– Уны беләбездә...

Шулай ул... Халык, тимер тапкан – тилмермәгән, ти. Тапкандар. Борон-борондан.

Был яктарза бөтә аяк асты хазина. Кайза барһаң – унда байлык.

Шул хазиначар һақында риүәйәттәр күп. Кем менән һөйләшһәң, шул һиңә хазиначар һақында үзенә күрә бер әкиәт һөйләп ала.

Имештер, Изгелек аллаһы Актора, кешеләр ләззәтләнер тип, ундай хазиначар бик туплаған (таярлаған). Ә инде бер вақыт уның фатихаһы менән Таузар әйәһе Урал батыр уны кешеләр кулдарына бирә башлағас, ер куйынында тороусы Яуызлык аллаһы Каратораның асыуы купқан, Йөншишмә һыуын кешеләр эшен тип, зур, тәрән йылғалар итеп ағыззы, хәзер хазиначар тарата тип, зил-зилә куп-тарып, ер куйынын пыр туззырып таратқан, таштар, комдар араһын бутаған да Ер асты әйәһе генә булып калған. Ер астында мәңгелек йокоға талған Шүлгәнгә шуларзы һақларға кушқан.

Бындай рийәүәттә башкортса башкортса, урыҫы урыҫса һөйләй. Әммә барыбер бер төрлө.

Ә өзәми зат барыбер эзләй, таба...

Тапкан ерендә кағылар – тәрән баззар казый, мәгдән сығара.

Бына улар Әүжән (Әүйән) һыуы буйында, Коткор, Төкәндә, Тирләндә, Изелбашта, Атас тауында... Бөтә Урал...

Твердышевка шлагын, руда карьерын күрһәткәндәр. Ана, Магнит, тизәр, Атас тауы. Бына эргәлә, Кағы буйында, Никольский. Кағы руда кағый торған тәрән баззы башкорттар борондан күрһәтә. Ул ғынамы?..

Исмәғил Тасимдар, Туктамыш Ишбулатов, тип һөйләр ине Кинйә. Уфалей–Илашлы йылгалары араһында Өпәле башкорттарында Курабатор Балсаров менән Кескенәй Корманаевтар алтын тапкандар, тип әйтер ине. Юк, вақыты ул түгел. Унан, аңламастар. Ана бит, башкорт еренең дүрт юлына Анна Иоанновна фарманы менән бер даруғаға бер тимерлек кенә икәнән дә исләмәйзәр.

Нимә аңлатын Кинйә? Шулай за бына ошо Әүжән йылғаһы буйындағы хакында:

– Кем тапқан? – тип һораны.

Белмәйзәр зәһә!

Бына ошоноң кушылдығы Бағарышта – тимер рудаһы яткылығы. Уны кем таба? Ошондағы Тамъян олосо Мәсәғүт ауылы кешеһе ул рудникта – Оло Шатак, Юрмагау итәктәрәндә – Мәсәғүт Малаев.

Ауыззарын асып тынлайзар.

– Бына бит...

Ошондағы Этекәй ауылы кешеһе Соко Кушымбәтовты әйтмәһенме! Ошо йылдарза ғына бит әле был. Ә элек...

Завод кайғыһы. Крәстиән депутацияһы. Ялыузар күп.

Йылдың-йылына көрәш. Йыйылып килгән шеш ярылған кеүек.

Был ике заводты ла граф Шувалов төзөтә. Үргәһен – 1755 йылда, йөрәнгәһенә Түбәнгәһенә һалғайны.

Суйын иреттеләр. Изелгә ташып, баркаларза Камаға табан ағызалар. Былары етмәһә, Кағыла тимер сүкеү бар. Дүрт сүкешле Кухтур заводы эшләй.

Крәстиәндәр килде, килгәндәр яфа сикте, кырыла торзо. Ә завод 1760 йылда Евдоким Демидовка күсте.

Касқан йә кырылған крәстиәндәр урынына ул Кама буйы Мамадыш өйәзенән яңы крәстиәндәр кыуып килтерзе. Бында бигерәк эш йонсота. Йәшәү шарттары юк, яңынан-яңы һалымдар өстәлә. Күп тә үтмәһә, кыуып килтергән крәстиәндәр бола күтәрзе, уларға завод кешеләре, мастеровойзар кушылды. Завод корамалдары янды, приказчиктар тукмалды.

Яу көсәйзе, карат отрядтар килде. Камсы астында тағы руда казынылар, урман кырктылар, күмер яндырылар. Ағизелдән баркалар акты.

Ә халыктың үз батшаһы пәйзә булғас, эш тағы тукталды.

Депутация ни әйтә? Халык күтәрелгән, ирек алғандар. Йә кайтһындар, йә бында кашындар.

Юк, берәүзәре казакка языла. Сәс киҫеү, корал алыу.

Бер полк – 400 кеше, башлығы – атаман Анисим Тюрин, походный атаманы – сотник Матвеев.

Ә калғандар ауылдарына кайтырға уктала. Ғаиләләре менән китерзәр, малдарын кыуырзар.

– Заводтарзы яндырырға рөхсәт ит, – тизәр.

Заводты яратмайзар. Хужалары асыу кабартқан.

– Яндырмағыз. Завод – матушка Рустең кеүәте.

– Демидовка кала ул. Үзәбез тапқан тимерзән беззең аяк-кулға бығау сүкерзәр.

– Юк, ул тимерзән минә туп, йәзрә эшләгез, – тине Пугачев.
Кис. Батшаға йоко кәрәк. Йылы өй. Йомшак ястык.
Бер йөш катынға Пугачев күз кысты. Дөрөс, ниндәй батша яңғыз йоклап
ятһын, ти.

3

Кинйә йөзөнән. Күрән корзо, урза¹ королдо. Башкорттарзы айырым
урынлаштырыу. Туплау кәрәк, сиреу хәл алһын, яу алымдарын өйрәнһен.
Карыулы² сиреу булыр.

Шуларзы карарға сығып киттеләр. Бер нисә иптәше менән.

– Күс ярағын байкайык!

Кинйә карап ала. Әүжән һыуы Изелгә коя. Унда ла, һулда ла – таузар, каялар.
Иртә менән. Тау сусақтарын томан һарыған. Баш өстөндө бөркөт саңкый.
Түбәндә, Ағизелгә койған урында, киң тугай. Әүөлге Карағай-Тамъян
йөйлөүзәре.

Заводтар, урман. Дегет кайнатыу баззары.

Касандыр тирмәләр торғандыр, мал бизрәгән ерзәр булғандыр. Ә белгәндә был,
бөлки, – гүмер-гүмергә сиреу тупланған урындыр.

Исеме юкка ғына шул түгел, тизәр кайһы бер карттар. Йөнөһе Әү – тауыш
тигән һүз. Әллә кайзан әллә кайзарға тауыш-ым биреп йыйылыу урыны, туктап
ат ашатып, көс алыу тирәһе, тизәр. Ошонда “Әү”зә йыйылып, барымтасылар
Әбйәлилгә еткәндәр. Ә ул Танатыр тиелгән элек, юлаусылар шунда еткәнсе таң
атқан, барымтаға ташланғандар, имеш. Был тауза бер заман зур яу ятқан. Әйе,
Кинйә үсмер сакта үзә күрзә.

1739 йылда генерал-майор Соймонов яу бақтырыуға лагерь короп ятты. Күпме
кан акты, күпме кеше йөнә кыйылды. Анау каяларзағы пуля эззәре лә ут
дарьяһында калған ерзәр бит инде.

Кинйә:

– Бына хәзәр Екатерина Саниянан нарази булған халайыктар тупланды, – ти.

Низәр юк бында. Кыуғын, һалдар. 1756 йылдан һуң бүрәнә һалдан яһап, суйын
тейәлгән баркастар аға.

Ярға якын ғына килеп туктай Кинйә.

Арғы яктан – бер төркөм. Алда – берәүһе, артта – унлап. Корал-яраклы.

Кумыр әзәм.

Кем ошо йөштә...

– Кинйә ағай, танийһыңмы?

Өндөшмәй батыр.

– Без әрмегә киткән сакта...

Кинйә сырамытты. Күп йылдар үтһә лә... Ә... Арзакай. Күңелсәк яугиры.

– Ай, минең оло яу қорзашым!

– Әйе, онотмағанһың, Кинйә абыз!

– Донъяла бармы?

– Бар.

– Әле лә қылысың қайрайһыңмы?

– Алмандар³ һуғышынан қайтқан сакта қайраным инде.

– Йырлайһыңмы?

– Кәрәк сакта.

Йырлатырға ине... Әйе, тик һуңырак. Һорашты. Бында Бөрийән старшинаһы
Йөнсәйет ебөргән.

¹ Урза – гәскәре менән батша торған урын.

² Карыу – яуап (көс менән) (автор һүзлегенән).

³ Алман (гәр.) – немец.

– Ғәскәрен самалы, – тине Арзакай.

Кинйө әйләнеп карай.

– Ғәскәрме? Күп ул. Безҙен алайзар бар.

Тегендә Йәнсәйет¹ старшинала бер алай – бөрийәндәр. Ул көзгән бирле Кызыл, Йылайыр кәлгәләре янында һуғышкан. Ышаныслы.

Коткор. Үзән буйында. Бынан 7 сакрым. Ул заводты былар алған. Фарман көтә.

Уныһы бер... Әсирзәре бар, имеш. Кыйралдык, тип котко тарата. Ә үзе, батшаны тотоп илтәм, ти икән. Кайза куйырға, тип указ алырға йөрөй.

1) Башлығы Кейек. Мокот әзәм (тугоумый). Тузынмак була. Яманһары улы Кейектең эзенә төшөргән. Күзләмәй оскон кош қуныр урын тапмай бит.

Бағыйзар сиреуен кыйратам, ти. Кара батшаның үзен тотам, ти.

2) Каскын Һамаров былай табан килә, шул хәбәр иткән, былар тоткан икән.

Арзакай. Кейекте килтергәс, әле тузына, әйтерһең, бер Катил каһарман.

Кинйө:

– Юлда қаршылашманым?

Арзакай:

– Һә, булмаймы?..

*Аждаһалай күзе акайған,
Шүрәләләй кул шайшайған,
Мәсекәйзәй күзе уттай,
Бисуралай быуыны шыртай.*

Юлдаш Котлин. Кинйәнең әсә яғы. Ул да һораша, указ һорай.

Кинйө ашыға:

– Әйзә, әргәнән атла. Һәйлә.

– Көз көнә Ступишин йыйзы, Йәмәлкәгә қаршы, мин шунда йырланым инде. Без таралдык. Әле йортауай күзгәлмай, мин тағы йырланым. Теге асылуана, йырланым да көллөһөн әйзәп алып киттем. Йортауай... арттан үзе әйәрзә.

Кинйө уйлай: Арзакай эшеме, әллә халықтың күзе асылдымы? Әлек бит йортауай кайза куша, шунда көтөү булып әйәрәләр ине. Әле һуң үзе, ялкау көтөүсә һымак, артта. Ә Арзакай? Хәзер бигерәк тә батыр. Пруссия түгел. Кинйө уның нәселен белә. Бөтә нәселе ошо көндә көткән. Атаһы яуза үлгән, олатаһын асқандар, гел көткән. Ә был етем-һер үскән.

Бөтәһен йыйырға. Ошо урынға. Иртән хәбәр ебәрә. Иртәгә үк. Киске тамакка ашағас, сықты. Тирмә типһене. Томан, һалқынса, қоштар...

Кинйө ниңәләр теге егетте ебәрергә уйлай, үз яғына.

– Кейәүләй алмай киттем, тигәйне.

Ете-ят кешеләр тупланып, гөрләшеп ултыралар. Бер урында ут ялпылдай. Киске томан. Бара шунда. Һаман тиктормақ кумыр кеше Арзакай менән һөйлөшеп ала. Тағы “Без әрмегә киткән сактамы? Урал... Уның ташына қорал қайраймы? Юк, Урал йәншишмә һыуы бөркә”.

Теге егетте табып бирә Арзакай. Шуны ебәрә сапқын итеп.

– Бына... имен-аман.

Теге икеләнә:

– Бөгөн бар за ул...

Арзакай:

– Тьфу, тьфу... – Тегенә карай. – Үзән төкөрмәнән.

– Сабын сығыр, тизәр. Ә бында – үлһән...

¹ Төрәкмән Йәнсәйетов.

Кинйә тьфуламаһа ла, уны бөгөн, “бар сакта” кейәүләп килһен тип, сапкын итеп ебәрә.

Шул көндө Пугачев килде. Әүжәндә башкорт күрәнән карарға. Бына бит, күрән корғандар. Ук аталар. Мылтыктан да. Әйзә, өйрәнһендәр. Сирткескә¹ бақырға, мәрәйлеккә² карарға өйрәнһендәр, ти.

Пугачев карай – мылтыктар аз. Саксаһында (патронташ) рожок бар. Әллә дары бар, әллә юк. Пугачев сирткескә нисек бақырға, мәрәйгә³ нисек төзәргә өйрәтте.

Пугачев:

– Мылтык... Туп оҫталығы етмәй.

Кинйә:

– Уны быуаттар буйы өйрәткәндәр. Ә без яны тотондок. Без зә өйрәнәрбез.

Пугачев уйланып тора.

– Көс туплайбыз, өйрәтәбез – бөтә тора.

Кинйә:

– Катеринаның көсә лә кәмей тора. Без тағы табырбыз. Халык беззең якта.

Арттарак тауыш ярпыһы ишетелә. Ике – уртала урыҫтар, башкорттар. Канониколь заводы ебәргән төркөм.

Ошонда бәхәсләшеп ултыралар. Башкорт:

– Изелбашты алабызмы?

– Юктыр... Тирләнгә, Салауатка табан барабыз.

– Юк, Изелбашка.

– Кем шулай ти?

– Кинйә атаман.

– Ә... ул әйтһә инде.

Пугачев көлөп куйзы. Уның артабан барыр теләге булды.

– Кис мәжлескә ин. Хәбәр итәйек.

Кинйә:

– Йә, кем елдерә?

Ике башкорт кемузәрзан:

– Мин!– тизәр

Төрткөләшеп алдылар.

Пугачев:

– Йә, ни булды? Кыйын тиһәләр, шыбаға тотһондар. – Бер һөңгә алып бирзе.

Юк, икеһә лә атылып тора.

– Молодцы!

Бергә киттеләр.

Григорий Туманов килгән. Үзе килеп етте.

– Бына шәп!

– Белобородовка ла хәбәр яз, үз полкы менән килһен!

Туманов әзер. Кайза, тип һорамай. Улай тип язмайзар. Әмер алғас, белер. Батша юлын белеү генә түгел, тын алыуын да белергә тейештәр.

– Һин Салауатка ла яз.

Кинйә:

– Батша, ул шунда торһа якшы булып.

– Әйе, унда Михельсон ажарлана.

Пугачев, Кинйә Ағизел яры буйына сығалар.

¹ Сирткес – курок (автор һүзлегәнән).

² Мәрәйлек – прицел (автор һүзлегәнән).

³ Мәрәй – мишень.

Башкорттар балык тота. Кистән мурза үрөп һалғандар икән.

– Эләккәнме?

– Бына бар за. Йәйен генә.

Башкорттар йәйенде яратып ашамай. Ах, үзе өйзә сак булһамы?

Әлбиттә... Унда калын тиреһен һызырыр, киреп киптерер зә тәзрәһенә қағыр ине. Карындыктан яктырак була ул йәйен тиреһе.

Ә тегеһенә елле суртан төшкән. Уны бөтөнләй алмайзар. Ул әүәл, мосолман булғанға саклы – изге балык, тора балык (манлайында тора – төре һөйөгә бар) һаналған.

Кинйә:

– Илтөп бир, кыззырығыз, батшаны һыйларбыз, – тип куша.

Әлибай менән Каскын килә. Кинйә шат. Ике дусы бар. Яманһары ише түгел былар.

Әлибай Каскын менән быға тиклем һөйләшкәйнеләр.

Әлибай:

– Кинйә киттеме?

Каскын:

– Китмәй тиме ни?

– Һин дә бараһыңмы?

– Бармай тиме ни?

Әлибай уйланып тора.

– Бергә барабызмы?

– Бармай тиме ни?

Әлибай якшатлы¹. Үзе Каскынға килгән. Әйзә, без зә, тигән, имеш. Ә Каскындан белешергә килгән. Нисек булмаһын, ярай.

Бында ла Каскын тишкәре һөйләшә.

– Кейекте...

– Бында ул. Һин ниңә тегендә калманың?

Хәлдә әйтә. “Һинәң иләүең дә, Көнгәк терһәге лә тыныс”.

– Тамъяндың Котош ауылында булдым, Түләктә – қараттар. Мәләүездә барбарын. Шунда билкәһәң ята. Мин, урап, Йомағужаға, Һәйеткә барзым. Юрматы Канбулаты ла тыныс.

– Унда – Һеләүһен.

– Атаһы кузғалмасмы? Ул да, аманат тип, Һеләүһенгә тотонор.

– Юк, белә ул... Ә Һеләүһен үзе килдеме?

– Килде, ти...

Йыйын башланыр көндә теге егет (кейәү) килде.

– Рәхмәт, атаман... Онотмауың – бүләк...

– Бүләк заманы түгел.

– Тап бүләк тә күстәнәс заманы. Туй “күстәнәсе”... бер алай сиреү.

Кинйә һораша.

– Кенәз Щербатов² ставкаһын Ырымбурға күсергән икән.

Кинйә бер старшинаны алмаштыра.

Теге:

– Дөрөс түгел. Бында ырыуың бөтә кешеһе юк. Акһакалдар илдә.

– Һуғыш вақыты. Йыйын узғарып тороу кәрәге юк. Хат язып, акһакалдар мәслихәтәһәң алырмын. Ә хәзәргә башка йортауайзар ни тиер.

– Мәслихәт!

¹ Якшатлы – яхшы, һәйбәт кеше булып һаналған.

² Щербатов Федор Федорович – кенәз, генерал-поручик, хөкүмәт гәскәрзәрәһәң командиры.

Йыйын. Күп ерзән килгәндәр. Ошо қысқа ғына вақыт эсендә. Ни саклы сиреү, ни саклы йортауай. Юкка ғына, ком йыйылып, таш булмаҫ, тимәйзәр.

Тәүзә тазартырға халықты. Кемдәр килгән, кемдәр килмәгән.

Муллакай... Нимә тизәр?

Бүгәс каскы, тизәр инде.

– Хәзер бер кәлғанә лә итәгәт иттерә алмаҫ, – тигән Муллакай.

– Табиғ булып хата қылдык, – тигән. – Бағизар араһында низағ башланды, ти.

Кинйә:

– Күрзегезме, ниндәй низағ. Кәс көрсөктә күренә.

Бойорок-ярлыктар.

Бында береһе. Кейек. Килтереп баҫтыра.

– Һин дәғи!¹ – ти Кейек² Пугачевка.

– Тешләшмә! – ти Кинйә. – Һин йортауай түгел. Бына йыйын, бына батша.

Тағы ни кәрәк?

– Батшаң ялған!

– Тешләшмә! Был һүзең өсөн батша аҫа!

Кейек һизә. Язаһы каты булыр.

– Үзегез хөкөм итегез. Күнәм.

Королтай тип уйлағандар ине. Уныһы шулай. Кинйә, әмер биреп, әсир Кейекте баҫтырҙы. Кинйә токанып китте.

– Бына Яманһары, яман күрең!

– Их, Кейек! Хилаф юлдаһың икән. Яманлык менән ил гизерһең, әммә кире кайта алмаһың.

– Яза, яза!

Уға теймәһеләр.

– Юк, башкорт каны күп акты. Үз выжданы, үзе кайтһын. Кешеләре бында калыр.

Кинйә уҫал, әммә ғәфү итә лә белә: Яманһаровты кайтарып ебәрә. Бер кеше бирә, калғаны – Арҙакайға.

Шунан йыйын королтай төсә алды.

– Бадишам хәзрәттәренә садык булуға ант итеүзән башлайбыз.

– Мең йәнебез менән ризабыз, – тизәр.

Шартты килтереп, королтайға окшай. Хатта уйын. Уйын... Ул туплау үзенә күрә маневр ине. Туплап ебәрзе.

– Қасып бармайбыз.

– Көсәпкол Стәрле юлын тотһон.

– Қаскын – Бөгөлсән тирәһен.

– Юлдаш Котлинға – Ашказар буйы.

Ә башкалар бергә китергә.

Кинйә күптәрзе килтертте.

Йәнсәйет старшина – Бөрийән.

– Һин Изелбашка юл яр.

4

Әллә ниндәй көн булды был.

Үзе яз... Тик ниңәлер күнелһез. Кояш һирәк-мирәк күренгән була ла қуйырақ болот араһына йәшеренә.

Үзе байрам. Үзе...

¹ Дәғи – самозванец (автор һүзлегенән).

² Кейекбай Яманһаров – Нуғай даругаһы Һыуын-Қыпсақ олоҫо поход старшинаһы, Яманһары Яппаровтың улы.

Бөтә Әүжән (Әүйән) Пасха азнаһын байрам итә. Бизәнеп-яһанып сыккандар. Ашап-әсеп, һыйланып сыккандар. Гөрләйзәр, йырлайзәр, урамда йыйылып бейейзәр. Ә нисек булһын? Батша уларға килгән бит. Үз батшалары.

Тик батша Емельян Пугачевтың ғына күнеле нинәлер болокһоу. Ул бында бөтә Пасха азнаһын байрам итергә булғайны.

Сиркәүзә уға үз алдында ғибәзәт кылып, озақ йылдар, озон ғүмер теләнеләр. Һый-хөрмәт. Йоморткалар бешереп, төрлө төскә буянылар. Тағы ни кәрәк? Халык уны яклай. Көс тулана. Таралған кешеләр йыйыла, башкорттар төрлө яктан төркөм-төркөм ағылды.

Ул үзенең атамандарын, байрам итегез, тип таратты. Үзе поп Агафон менән тороп калды. Ишек төбөндә, тыш капкала һаксы-дежурзәр бар, әлбиттә. Күрше бүлмәлә лә ординарец итеп билдәләнгән казактар инеп-сығып йөрөй.

Ә ул низер уйлана. Поптың һөйләнеүенә теләр-теләмәс кушыла.

Батюшка Агафон тәү көн каршы алғандан бирле Пугачев янынан китмәй тиерлек. Йәнәһе, бында батша менән һөйләшерлек уның ише телгә ошта кеше бармы? Әлбиттә, ул... Алдында бишкә бөгөлөп, тирәһендә бөтөрөлә.

Быйыл бүтән, янынан тыуған кеүек. Былтыр көз көнө Соколов-Хлопуша килгәндә, ул Петр Өсөнсөнөң иҫән булыуы һақында приказчиктар һүзен һөйләп, тәү башлап Агафон шиге калды. “Отслужил молебен за чудесное спасение царя”. Приказчик-контрщиктың — Осипов¹ кулдарына сынйыр һалдылар. Ә поп, тыңлағыз әле, тип өгөтлөгән булып, түрәләр язған указды укырға маташты, крәстиәндәр уны бөргеләп ташланы. һабағын нык укыткандар, күрәһен. Быйыл ал да гөл.

Әле:

— Яз иртә килде, — ти.

Ә Пугач әйтә:

— Травник (май) килһә, якшы була ул, — мизгелдәрзе дәғи поптан насар белмәй. Агафон быны һиззе.

— Бына червень (июнь) етә. Гүзәл вақыт. Бөтә болон сәскә, бөтә йән эйәһе, бөтә күбәләктәр...

— Ну и что, — Пугачев ғәмһез.

— Һеззән шул мөгжизә менән қотолған ай.

“Ә, бына кайза бөгә”, — Пугач йәнләһенеп киткән кеүексе.

— Минә Христос коткарзы. Әлек тә, әле лә капитан Масловты ебәрзе. Кәрәккәндә ярзамынан ташламай, — быныһын ишеткәйне “батша”.

— Һиңә бөтә халык, бөтә христиан эйәрә.

Пугачев асыулы караш ташлай.

— Лығырзама... Миңә епископтар, архимандриттар бәддоға ла укый. Диндән язған, тизәр. Сиркәүзән ситләтәбез, тизәр. Мин әле уларға...

Агафон калтыранды. Былтырғы хәлдә еткерһәләр?..

— Юк, диндән язған, тиергә.. Ул бит Екатерина Алексеевнаның манифес-тарында ғына... Ул ни шулай өгөт языр, әлбиттә.

— Һәй, яуыз Катька әйтер, языр... Миңә хат ебәрә. Вәғзә итә. Кайт, бергә торорбоз, тип. Ә ул саксонка янында алмашынып тора. Гришка ла, Потемкин да. Эйе, беләм: ышана буламы? Болотников ише итер.

Болотниковты поп та белә.

Ул Болотниковты, 160 йылдар элек, ошондай зур яуы еңелгәс, алдатып килтергәндәр, күззәрән сокоп, һыуға батырғандар.

Эйе. Поп үзе белгәнән сурыта.

— Яко же Ирода, — тип башланы, — неповинных младенец избити устра нет.

¹ Осипов — Копылов Максим Осипович — Әүжән-Петровск заводының приказчигы.

(Евангилие, Инжил риүәйәтендә бар был мәғлүмәт).

Бер мәл йәврәйзәр батшаһы Ирод, Христос тыуыуын белгәс, күрәзәләр: “Ул һинен урынға батша булыр”, — тигәс, Вифлеемда, бөтә тирә-якта ир затынан балаларҙы кырзыртқан (2 йәштән кесе булғандарҙы. Үзенә көндәш булмаһын өсөн).

Быны Пугачев саҡ-саҡ тыңлап бөттө. Кыуалап сығарыр ине, ярамай. Ул батша бит әле. Тыңлаһа — күнелһез, бытылдап камасаулай. Үзе уйлай: “Чумаковты куйһаң...”

Ә поп, бына бит окшай, тип кызышып китте.

— Яко же Саул Давида, — тип башланы Библиянан яңы хикмәт һөйләргә.

Пугачевтың уйы бүтәндә...

— Әйе, Давилин... — Ул үзенә дежур-майоры хақында уйлай.

Ә поп тағы йәврәй батшаһы Саул менән үсмер егет Дауыт хақында. Ул Голиаф батыры бер алыпты еңгән, шуға көнлөшә һиңә каршылар, тип әйтер зә, һин еңерһең, тиер ине. Пугачев — һиндәйзәр Давилин, имеш.

Ул тағы... Творогов. Тегендә Белобородов, Грязнов... Их, күптәр юғалды. Әллә минен аркаламы? Тәүгеһе Яйыкта, Денис Пьянов һәләк булды, минең аркала...

Икеһе ике хакта гәмләнә.

Поп аңланы быны. Һүзә икенсе тарафка борзо. Бында староверзәр бар. Шулар менән дуҫ торабыз, тине.

— Чашниктар үзәре генә ситләшә.

Быны староверзәрҙән көлөп әйтте. Йәнәһе, һәр кайһыһы айырым һауыт тотә. Үзенә барһаң, бүтәндә бирә, кунакка үз көрөшкөһөн алып килә.

Пугачев тағы: “Бында Кинйә бар, йәш батыр алыста...” — тине.

Ул һинмәләр уйлай, ә поп лыкылдай, тик һағайзы. Чашник тип ыскындырғаны... Был ысынлап пруссак булһа, якламаҫ. Ә Емелька булһа? Ай-ай... Юккамы ни уның бер байрағында кызыл таҫма менән раскольниктарса һигез тармаклы төрә тегелгән. Кем белә, раскольниктар ярата бит уны, бында улар аз түгел. Әгәр бер руһиәт, бер кәндән булһалар.

Быныһы ла кызыктырманы Пугачевты.

“Бөтәһе — яңынан...”

Шул вақыт поп тағы “яко” тип башланы, ә ишектән дежур, бер кеше керергә рөхсәт һорай, тине.

— Кем?

— Туманов Григорий.

Пугачев исләп алды. Воскресендан сакырғайнык, килгән.

— Давай, индер!

Туманов йылт итеп калды. Кыҫка сәкмәһе асык. Кызыл күлдәк, билән быуған. Итектәрән яңы дегетләгән. Еҫ бөркөлдө.

Туманов батша каршыһына килеп баҫты, баш әйеп алды, бармактарын күтәрәп торманы. Әммә Пугачев рапортын тыңланы.

— Әмерендә алдым, государь. Сакырғанһың, килеп тә еттем.

— Молодец!

Кул бирә. Яурынынан қаға.

Шул вақыт поп:

— Исустың да дуҫы... — тимәксе ине, Пугачев:

— Етеп торор, — тип тыйзы.

Туманов:

— Поптан яманырак. Бына Грязнов килһә, ул ярата, — тип кысылды һүзгә.

— Хәлдәр һисек? Һөйлә.

— Якшы. — Туманов попка карай, күз һирпеп алды.

Пугачев попка:

— Ярай, батюшка. Алла эштәре хақында һөйләштек. Һин кайтып тор. Без бында хәзер донъя эштәрен...

Поп Пугачев алдында кулдарын йөрөттө, унан үз алдында. Ишеккә әйләнәп, әйелә-әйелә сығып китте.

Ул китеп өлгөрмәне, берәү ашығып:

— Государы! Үлтереш булды, — тип хәбәр һалмаһынмы.

Пугачев ырғып торзо. Туманов та һағайзы.

— Кем? Кемде?

— Бер рус, бер башкорт.

— Ни булған?

— Үз-ара һуғышып киткәндәр.

Үз-ара... якшыға түгел.

— Тынысмы?

— Әлегә... һуғыш кубуы бар. Йыйылалар. Унда сак-сак тотоп торалар за.

Пугачев бүркән кейзе. Кылысын такты.

— Әйзәгез!

Пугачев, Туманов. Хәбәр итеүсе. Ординарецтар за, дежур-майор за калмай.

Ике Әүжән араһында ызғыш купқан икән. Был яктан рустар бара, теге яктан — башкорттар, мишәрзәр.

Пугачев аттан төштө. Үзе генә халык йырып уззы. Уртала — бер башкорт, бер рус... Үтеп, теге якка сықты. Шул вакыт килеп еткән Кинйә, үтеп, рустар яғына сықты. Улар бер-береһенә карашып кына алды. Һөйләшеп тороу вакыты түгел. Икеһе ике яктан карап торзолар. Икеһе лә үле (корбан). Бер-береһенә якын яталар. Бер яктан башкорт каны аға, икенсе яктан — рус каны. Ике юллык булып акқан да бер юлға төшөп кушылған.

— Бына күрәһегезме, бер казак, — тип Пугачев үле башкортка күрһәттө.

Кинйә уның һымак итеп:

— Бына, бер яугир. Күрәһегезме, икеһенәң каны бергә кушылған. Бер йән кеүек кушылып үлгәндәр.

— Ә иңән сакта дошман булыу яраймы? — тип һораны Пугачев.

Баштарын әйзеләр. Һөйләп бирзеләр. Осрашып, үз-ара бөйләнешкәндәр. Береһе байрам итеп әскән килеш булған, икенсеһе айык баштан кызып киткән.

Ярамай. Һис яраған эш түгел. Әммә булған. Булған — бөткән. Йәндәр кыйылған.

“Господи, помилуй...” — Һәр кем үзенсә һибәзәт кылды.

Эште төзәтеү кәрәк. Кемде гәйеп итәһең? Икеһе лә гәйепле, икеһе лә үткән.

— Һез бөтәгез зә минең балаларым. Тиң күрәм. Тынлағыз. Икенсе бер вакытта...

Был вакыт поп... Ул кала буламы. Арттан ук байпандап килеп еткән.

— Будьте послушны... яко Исаак послушаше отца своего Авраама.

Ул үзенекән тыгыр инде. Ә бында... Уның һөйләгәнән, Библиялағы риүәйәттә әйтелгәнсә, Патриарх Авраам (Ибраһим пәйгәмбәр) үзенәң аллаһына үзенәң улы Исаакты корбан итеп салырға була. Улы атаһына һис каршылыкһыз буйһоноп, бысак астына ятқан.

Поп — поп инде, бигерәк тә Агафон исемлеһе. Бында уны беләләрме, кәрәге бармы?

Киреһенсә, йүләрлектән бер-береһен. Әйзә, хәзер уның эше. Әзәрләһен, ерләһен.

Шунан киткәс кенә Григорий Туманов менән Кинйә һөйләштеләр.

Пугачев уларзы бергә алып китте.

Һөйләшәһе һүззәр бар ине. Шунда Туманов күптә һөйләп бирзе. Поп та юк, башкалар за камасауламай.

Мартта. Әмер тарата. Бесән, холо килтертә. Бешкән икмәктәр йөк-йөк. Үгеззәр килтертә.

Туманов менән Грязнов бергә киткәйне. Силәбегә табан. Унан һирәк-һаяк сапкындар килеп торзо, хәл-әхүәл менән таныштылар. Һуңғарак Грязнов башка урындарза ла очаг ойошторзо. Ә Силәбелә Туманов калды.

Енеү. Ауыр булһа ла, енеү. Күпме ғәскәр!.. Генерал Деколонт. Шуға каршы торзолар. Вақыты менән Силәбене лә алдылар. Калдырып китергә лә тура килде.

Силәбе янында Туманов калды. Кыйын, юкһынды. Туманов Силәбе кәлгәһен нығытты, көс тупланы, караулы торзо. Туптар ремонтланды, лафеттар эшлөттә.

24/III. Үз урынына кеше калдырып, Миәс кәлгәләрәнә барып кайткылары.

Пугачевка рапорт. Оло ғәскәрзәң — Ырымбур янында, икенсе ғәскәрзәң Чесноковкала кыйралғанын белә. Рапорт Воскресен заводына, унан ары батшаға ебәрзәләр. Шул сакта Пугачев та фарман бирзә: бергә тупланырға...

Ә унда апрель башында Кыштым заводтарына секунд-майор Гагрин килде.

Тумановта — 3 мең рус, 2 мең башкорт. 20 туп.

2-3 апрелдә Силәбелә. 4/IV Команда алып, дошманға каршы поход.

9/IV — зур һуғыш. Көн буйы. Силәбе калаһы янында. Тағы бой. Туманов Силәбене калдыра, көнбайышка сиденде. Көсә аз. Ни эшләргә?

Бына шул сак Пугачевтан әмер алынды. Юлға сыкканда, Әүжәндән сапкын арттан саптырып еттә.

Дөрөс эшләгән. Зур ғына отряды бар. Иш янына куш.

— Грязнов та килә. Ул тура Белоретка. Унда әле карателдәр. Уны алып торор Грязнов. Ә без Тирлән аша ашыктык.

Пугачка окшаны полковник. Үзе грамота эйәһе, имеш. Ундан да, һулдан да — яза.

Бергә уйлаштылар. Исәт тирәһендә зур алыш ойоштороу зарур. Шунда кушылырға.

Михельсон каршыға килә. Пугач кыргыз-кайсактарға китмәс. Үзе теләп Себергә һөрөлмәс, юл тоһа ла. Унда — Деколонт ғәскәре. Губернатор Чичериндың көсә күп. Урал артынан Силәбегә табан. Унда уның көстәре: депутат Базарғол Юнаев, тағы бер депутат Туктамыш Ишбулатов, унда Иван Белобородов, Батыркай Иткинин, унда, иң мөһиме, Салауат, Юлай...

Бына кайза юл тотор Емельян.

Бүрене арттан кыуалар. Ә ғәскәрзәң юлын быуыу хәйерле.

Златоуст, Әсәм, Катау заводтарына, Силәбе тирәһенә барып, тапарға иҫәбе бар Пугачевтың.

— Белобородов якын килһен...

Салауатка Кинйә яза: шунда торһон.

(Батшаның мобилизацияһы, ярзам һорауы).

Пасха азнаһы үттә. Эсәһен эстеләр. Буяулы йоморткалар ашалды, уйланаһы уйланды, байтак көс тупланды.

Әүжәндән бер полк кушыла. Бөтә халык озатты баш күтәрәүселәрзә.

Поп Агафон да иҫке-моҫко ғына хоругвиһын күтәрәп сыкты.

Алға алғаскы кор ките. Уның башында Бөрийән старшинаһы Төрөкмән Йәнсәйетов бара.

5

Емельян Пугачев күптән инде дыуамал полковнигы Иван Грязнов менән осрашыузы көтә.

Грязнов килә. Силәбенән, батшаны күрәм тип, Изелбашка ашыға.

Ә батшаға юл ярып Бөрийән старшинаһы Йәнсәйет бара. Кызыл, Йылайыр кәлгәләре янында һуғышкан.

— Мең йәнебез менән риза булып кабул иткәнбез. Йөндөрөбез физа! — ти.

Ике яктан кысып, Изелбашты алырзар. Осрашыу озақламай булып.

Белоретта ла бөстормалар, карауылдар куйылды, шәйләктәр ебөрелде.

Тимерселәр сүкәргә, ук әзерләргә тотондо.

Һәр кем үз эшен белә, юлда күнегелгән хәл. Барып туктау менән, үзенән бигерәк атты карайзар, үзенә булмаһа ла, атты ашаталар. Шунуң кеүек корал-ярактар за. Уғы ла, һөңгөһө лә кәрәк.

Йәнсәйет алдан бара. Шулай булырға тейеш. Башкорттар әйткәнсә, ул — алғаскы кор. Юл ярып бара. Ул-был була калһа...

Пугачев та бик артта калырға теләмәй. Ул батша. Артта һөйрәләү килешмәй, хатта кешеләр араһында буталып барырға ярамай.

Ул кызыкһына. Матур яктар. Ләкин бындағы күккә олғашкан таузарзың йөме, сылдырап аккан һыузарзың төме түгел, кызыкһындырмай әле. Уңайлы урын. Таузар, урмандар. Теләгән ергә тукталып күрән кор. Ғәскәрәң тыныс кына ял итер. Кәрәкһә, күзгә салынмай ғына ябырылып була. Йә... Эш көрсөккә барып төкөлһә, артык зыян-зәүрәтһез, кыйралмай ғына шыйығып сығып китеп була.

Был яктарға сакырып, үз иленә алып килеп дөрөс эшләгән Кинйә.

Унан ни башкорттар за, крәстиәндәр зә күп. Завод кешеләре шул. Уларға таянып була, туп қоялар, корал бирәләр. Әзәр мөгәзәйзәр, әзәр казна бар. Байзарзыкы ни, хөкүмәттеке ни...

Әле торғаны... Ә Белорецкий тигәне... Ул да байзыкылыр. Кемдеке, тип һорарға укталғайны. Юк, ярамай! Батша башы менән ундайзы һорашырға тейеш түгел. Нинә үзе белмәй, тиерзәр.

Ә ерзәре бай икән. Быныһын һорашһан да була. Әүжән кешәһе Матвеев та, Кинйә атаман да, старшиналар за һөйләргә әзәрзәр.

Бында — хазина, кайза баһан да...

Был яктарза тимер иретәү заводтары һалыу һақында күптән эш башлағандар ине. Әзләйһе юк. Бында башкорттар бик әүәлдән, борон-борондан ябай мейес яһап, күрек менән өрзөрөп, тимер иреткәндәр. Шулай булат коростан кылысын яһағандар, һөңгө баштары, ук баштары сүкәгәндәр.

Иван Твердышев килеп сьуала башлағас, уға башкорт старшинаһы тимер рудаһы барлығын күрһәттә.

— Кайза?

Тәүзә өндөшмәне. Хәйлә қорзо. Унан күстәнәс, һый әзерләттә.

— Яйык буйында, Атас тауында...

— Унда Магнит крепосы бит.

— Әйе, эргәһендә.

Исеме үк әйтеп тора. Барып, шурф яһап, тикшерзәләр. Рудаһы якшы, үзе әкәмәт күп булып самалы! Унан суйын иретеп алыу өсөн домна кәрәк. Яғырға утын юк. Ләкин рәте табылыр. Тимере яһалыр, коросо қойолор. Иван Твердышев үзенә ағалары, шулай ук езнәһе Мясников менән һөйләшәп, уй-сама қорзолар. Магнит яғы завод һалыу өсөн, ысынлап та, уңай түгел. Уны 100 сакрым ятқан Әүжәнгә ташып була. Шунда ирет тә, баркаларға тейәп, Ағизелдән ағыз... Тик Әүжәнгә Демидовтарзың да исәбе бар ине. Бүтәнде ул якка кул һузырмаһса. Тарткылаш китте. Озаққарак һузылды.

Әүжән тирәләре ике якка ла тәтемәне — граф Шувалов әләктереп алды. Ә Твердышев Ағизел башын әләктерзә. Шувалов ярзам иттә. Ер — 300 һумға 300 мең дисәгинә бында! Ул таузары, ул урмандары, ул һыузары! Ә мөһиме — тимер рудаһы, хатта алтыны ла бар. Алтын таштар!

Ағизелгә тамъяндарзың Байым тарханы биләмәләрендә Нура (һыу) қойған ерзә, Морат (Мраткина) тауы итәгендә, завод һалынды. Башкорттар уны Изелбаш тип, рустар Белорецк тип атаны.

Бында Атас тауынан руда ташынылар. Якындарак — Үзән заводы. Алыс Егәзе буйынан тимер рудаһы, Инйөрзән, Лапышты яктарынан суйын иретеп ташынылар. Шешәнәк буйзарынан — ағас күмере.

15 йылдан суйын бирә башланы. Домна мейесе. Дүрт сүкеш. Калай йәйеү.

Белорет коросо “Ак кеш” тамғаһы (белый соболь) менән. Әллә кайзарға, дингез аръяктарына саклы китә, донъя йөрминкәләренә ебәрелә.

Тирлән. Тимер заводы, калай прокаты. Руда бар. Завод һалдылар. Быуа өзәр. Өрзөргөс зур күректә эшләтергә машина — һыу көсө менән.

Тирләндә — зур быуа, куласаны һыу әйләндерә.

Әлек бында башкорт ауылы Мөсәй булған.

1759 йылда төзөлә башлай. Унан Белоретка күсерергә рөхсәт алалар. Ләкин тегенә теймәй, яңыһын эшләтәләр.

Пугачевка ошоно һөйләйҙәр.

“Минекә булырға тейеш”, — тип уйлар ине, юк, ул саклы ук нәфсеген һузмай.

Юк, хәзер бөтәһе уныкы булыр.

Былтыр октябрҙә шулай булды. Хлопуша Әжәнгә килгәс, бында ла крәстиән Матвеевты ебәрҙе. Батша манифесы биреп ебәргән. Унда завод крәстиәндөрө, тирә-як башкорттар йыйылғанда, манифесты үз колактары менән ишеткәс, Петр Федоровичка табиғ булалар.

Казна (казенный) крәстиәндөрө ирекле, сезонлы эшләй улар, күптөрө үз яктарына китә. Калыусылар бар. Завод ябыла. Байтағы кала.

Озакламай Үрге Яйыктан хөкүмәт гәскәрҙөрө килеп баһа.

Крәстиәндөрө ойоһа, башкорттар йыйыла. Ноябрь аҙағында башкорттар бәрәп керҙе. Унан аҙак Әжән кешеләрө ашыкты ярзамға. Туптары ла бар ине.

Гинуар башында Изелбашты алалар. Әлемтә — Берда менән; Салауат, Белобородов, Грязнов, Туманов, Йәнсәйет менән. Әле кем унда?

Сапкындары киткән, улар тағы елерҙәр. Ошонда көс тупларға... Коллегия яһап алыр, был яңы Берда булыр. Әммә улай озак тормаһ. Алырҙар.

Башкорт ауылдары бар. Кайза ла кеше күп.

Кайзандыр йыр колакка салына:

Салауат менгән кир аттың...

Таузар, урмандар йырлай кеүек.

Пугачев:

— Нимә тип йырлайҙар?

— Салауат һақында.

— Таралған... М-да, йөш батыр! — Пугачев токанып китте. — Кайза ул Салауат?

Кинйә камсыһын һабына куһа тотоп, изәп күрһәтә. Ана-у кар ята...бейек таузар артында.

Ана...

Алыстарзан күгәрәп, ай, күренгән

Ирәмәлкәй тауының ак башы...

Шул тау. Ирәмәл. Карлы башын томан һарыған. Шунуң итәктәрәндә шишмәләр ағып сыға икән. Шуларзан Тығын, Әүнәр, Карағай йылғалары баш ала. Ирәмәлгә терәлеп тора Әүләк буйзары. Шул тирәнән Ағизел башлана. Әле улар эргәһенән һулкылдап ағып яткан йылға (30 сақрым көнсығышта) Яйык башлана.

Ағизел — бер якка, тегеһе — икенсе якка. Аға башлағанда Яйык һунлап торған. Һунлағас асыулы, ярһыу, үзәндәрән бозоп бөтә. Ағизелде узырға кәрәк. Ағизел алкынып кына аға. Ә теге якка аккан һыуҙар Әй, Йүрүзән... Салауат шул якта тыуған.

— Ә Катау һыуы?

“Уныһын хәтерләгән”.

— Йүрүзәнгә коя. Катау — катый һүзенән ул.

Якын кеүек. Ә бара башлаһаң, юк, алыс әле...

— Бында таузар...

— Әйе ләһә, Нургош һырты. Ирәндек, Әүләк. Көнбайышта — Бәкте, Егәлгә, Нәре, Коморзак, Мошак.

Һыузың башы — бәләкәй шишмә, ә йыйылған ере зур дингез, бында вак-вак төркөм булып килеп кушылалар. Шулай дингез булып.

Пугачев уйланып бара. Тағы Хәрби коллегия. Тағы Твороговты күз алдына бастыра, Туманов... Ләкин, алғарак сығып, Грязнов баһа.

Һинәлер шул Грязнов... Брама¹. Йөрөгән. Булһын, Хлопуша, ана, каторжан да. Һиндәй ышаныслы булды. Ә быныһы каторгала булмаған, төрмәлә ултырмаған. Уға уның Силәбегә язған бер өндәмәһен һөйләгәйне. Пугачевка окшаны. Тап үзе уйлағанса. “Ерзе кем эшләй... Алла кушқан”. Тап үзе уйлағанса... Шуғамы үзе кеүек күрә, шуға күрәлер. Бик якын... Үзе кеүек.

Пугачев уйланып бара. Коллегияға Грязновты куйырғамы?... Творогов, Туманов. Ләм-мим барыу килешмәй.

— Һимә бөрөштөң? — ти Чумаковка.

— Көндәре бында һалкын.

— Булһын, — ти Пугачев. — Апрель марттан һыуығыраҡ була алмаһ. Һин туна тип кенә майзан йылыраҡ булмаһ. Был — яз средаһы.

— Айыузар күптән өнөнән сыккан бит инде.

— Әйе. Без зә айыу кеүек сыктык.

Быларзы белә Пугачев. Карап бара. Айыузар күренмәй. Ә бурһыктар, кышкы йоконан уянып, өндән сыккан. Терпеләр зә серек төпһәләре тирәһендә йөрөй.

Кайһы вақытта шулай була торған. Ел үзенә юлын үзгәртә лә, һалкынайта.

Көндәр йылытыр. Коштар килә. Көйөлдөктәр өйөр-өйөр. Һабан турғайы ғына, һауала канат йәйеп, яңғыз әйләнергә ярата.

Пугачев һөйләһеп килә, һизермәй генә белешеп ала.

Юл Ағизел буйлап килә.

Бына Аккөсөк ауылы (хәзерге Сермән). Катай олоһо старшинаһы Аккөсөк һалған. Һуңынан уның улы Сермән исемә менән атарзар.

Аккөсөк — сәһән. Әсе телле. Уға үс итеп, Пугачевка бер башкорт хәбәр килтерә:

— Старшина Аккөсөк² һиңә каршы. Һак бул, батша, ғәскәре кораллы.

Отряд ебәрә. Аккөсөктә бөйләгәндәр, кейезгә төрөп. Пугачев килеп етә. “Һөйлә”, — ти.

— Ана, ғәскәрем, һиңә. Был — миңә дошмандарым. Ул үзе Һез бадишам хәзрәттәренә садык булырға ант итергә теләмәй касты. Һыйым әзер.

Коткара. Тегеләр касқан.

Аккөсөк Пугачевты хөрмәтләп каршы ала. Казан-казан ит, кымыз, мискә-мискә бал әзерләгән.

Аккөсөк ғәскәрен Наязы буйына йыя, уға илмештәр, асылар, инйөрзәр, баяктар өһтәлгән.

...Белоретка етәрәк күренеш, ай-һай, матур, мөһабәт!

¹ Брама^т — бродяга (автор һүзлегән).

² Аккөсөк Таһиров — Нуғай даругаһы Катай олоһо старшинаһы, б. к. отряд командиры.

Бынан Әрүәк исемле сусак (тау, һырт) күренеп тора. Уның иненән болот китмәй. Шунда Ырыскай (Рысыкай) ауылы тора.

Мырзағол тауы. Унан ун ике сакрымда — Кыргыз хан тауы, таузан 3 сакрым ғына — Белоретк (Белорет, Изелбаш).

Мәйәрзәк, Түш-Каратау, Салтыс таулары.

Олойылға, Һүренйәк йылгалары.

Ағизел Белоретты икегә бүлә: Үрге ауыл, Түбәнге ауыл. Завод үзе түбәндәрәк.

13/IV Белоретка Пугачев килә.

Көз көнә ебөрелгән указды алғас, завод ябыла тиерлек.

Ике яктан — ике гәскәр. Гүйә, Ағизел уртаға бүленгән.

Түбәнге ауылға Йәнсәйет инде, Үргәһенә — Грязнов. Бер үк вакытта. Анлаштылар.

Пугачты каршыланьлар.

Зур шатлык. Пугач бер яран тапты, Кинйә — күптәнге ышанысы, Туманов — тоғро дусы. Яйык атамандарына күз кырийы менән карай хәзер.

Грязнов Себер яғын тотто. Уға килеп, чин алдылар, күпмәһән атаман итте, рөхсәт һоранылар, көс, ярзам алдылар, уға батша манифестарын, казна тапшырзылар. Элек Чикаға ебөрә ине. Грязнов түкмәй-сәсмәй, әрәм-шәрәм итмәй әле килтереп бирә батшаға. Себер атаманы. Яңы Ермак, ләкин Ермак булып яңы ер яуламаған, халык менән ирек яулаган.

Ләкин яугирзар Себерзән Силәбегә сигенделәр. Карателдәрзә көс күп. Силәбене ташланьлар. Апрель ауыр көрәш менән үтте. Грязнов — бер яурын, Салауат — бер яурын. Арала таяузар: Базарғол, Белобородов. Зур фронт бар кеүек.

Грязнов бындағы хәлдә белә. Карателдөр йөрөр юл уға таныш. Бөтә урынға пикеттар куйырға ине.

— Пикинерзар кәрәк, — ти ул.

Хәзер гәскәр зур: 5 мең. Полктарға бүлә. Һактар кәрәк. Быларзы ул Василий Акаевка (завод кешеһе) тапшырзы. Ул Царицынға саклы барыр.

Сабарзар саптырып, манифест таратып, сиреү йыйып була, полк-полк итеп ебөрөп кәлгәләр алып була. Ә былай ат өстөнән генә идара итеү мөмкин түгел.

Быны батша белә: Бердала ниндәй коллегияһы бар ине! Һәр кемгә эш бүленгән, вазифа бирелгән, писарзар, секретарзар, канцелярияһы ла гөрләп торзо. Нисәмә телдә генә язманьлар, ул языузар кайза ғына китмәһе, хәбәр өзөл-мәһе, юлдар һаклаулы торзо, рөхсәтһез, билетһыз кеше йөрөмәһе, яңы сиреүзәр килә торзо, азык-түлек, фураж тейәлгән ылаузар ағылды.

Дары, туптар килде. Үз йырзаһында аккан тулы һыулы йылға ише ағылдылар.

Ә хәзер... Ямғыр һыуы ғына аккан кеүек. Касан була, кайза аға — шулай. Юк, былай булмай!

Быны Пугачев аңлай. Уйлай килде — әйтмәй генә әле.

Белоретта — кәнәшмә.

Керәләр зә, кайза урын бар, һис ни уйлап тормай, қалай етте — шунда ултыралар. Дәрәжә, тәртип һаклау юк. Ә элек? Тегендә, Бердала... һәр кемгә урын алдан бирелгән, дәрәжәгә карап. Уң яғына, һул яғына. Тас хан ярандары ише ултырышырзар ине.

Пугачев берәүгә:

— Һин кил... бына, бында ултыр, — тине, янынан урын күрһәтеп. Ундағыһы ситкә шылшырға мәжбүр булды.

Пугачев бында яңы Хәрби коллегия тәғәйенләй, урындар, дәрәжә бүлә... Ә мөһиме, кемгә ниндәй һоқуқ, ниндәй яуаплылык. Бер сама төс алды шулай итеп әрме тәртибе.

Көнөшмә кәрәк ине. Тәғәйен хәрби совет юк. Ул тузылып бөткән. Пугачев карап, бармак менән төртөп-төртөп күрһәтте.

— Бына һин ин. Һин, һин...

Мине онотмаймы, тип кайһы берәүзәр алғарак сығып, уның күзенә салынырға тырышты, кәрәктәр сақырылды, кәрәкмәгәндәр — юк. Бәхетлеләр өйгә инеп китте, бәхетһеззәр...

Кинйә өйгә ингәндәренә игтибар итте (кемдәр? — Грязнов, Туманов).

Грязновка табан карағайны, Творогов акайып алды.

— Ниңә, казак бөткәнме?

Пугачев хәзәр үзен ысын-ысынлап батша итеп тойорға күнеккәйне.

Кемдәрзе? Үзе таянырлык, әммә яйықтыкыларзың һырттарын каbartмаcка. Ярай.

Иван Александрович Творогов — баш полковник. Ул күптән указдарға кул куя, батша иһә каршы түгел.

Кинйә Арысланов. Унан һағаялар, көнләшәләр. (Әммә Пугачев каршы түгел.)

Секретарь казак Шундеев¹...

Алексей Иванович Дубровский². Элекке купец, белемле. 30 йәш. Буйсан. Һары сәсле. Һакалы ақһыл.

Повытчиктар. Элек Александр Седачев³ ине. Уға Григорийзы өстәне.

Герасим Степанов⁴. Был да блондин. Йөшерәк, буйға кайтыш. Был да секретарь.

Етмәй, эш күп. Ә бына Туманов ике якка әүеш-тәүеш итә. Һөйләй зә, яза ла. Уны ла өстәне.

Тағы — писарь Горбунов Алексей, отставкалағы казактар писары.

3 азна торзо.

Бында Үрге Яйыктан Фрейман килә, тизәр. Заводты, өйзәрзе крәстиәндәр үззәре үк яндыра.

— Магниткаға! — Исхак Әхмәт юл яра.

Пугачев уға полковник чины бирә.

Уклы Карағай крепосын ала.

— Атас тауына юл асык! — ти Исхак Әхмәт.

— Кайза, кайза?

— Магнит кәлгәһенә, — тип аңлатты Кинйә.

Ә ябырылырға тырышалар.

Үрге Яйыкта — Ступишин.

Деколонг, Ырымбурзан Рейнсдорп янай. Куркалар, тағы йыйыла тип. Өс яклап өндәмә. Казагын — башкортка, башкортон руска һөсләтергә маташа. Башкорттарзың йорттарын туззырығыз. Катындарын, балаларын кырығыз, тизәр. Үззәре үк таралып, кайтырзар, йәнһе.

6

Емельян Пугачев үз ярандары юғалыуына әсенгән сағында йыш-йыш кына полковниктары Овчинников менән Перфильевты искә ала ине. Язмыштары уға билдәһез.

¹ Шундеев Иван — Еткүл кәлгәһе казактарының хорунжийы, б. к. Хәрби коллегия секретары.

² Дубровский Алексей Иванович (Трофимов Иван Степанович) — Мицен купецы, б. к. Хәрби коллегия секретары.

³ Седачев Александр — Вознесен заводының конторщикы, б. к. Хәрби коллегия повиытчикы.

⁴ Степанов Герасим — завод крәстиәне, И. Н. Белобородов отрядында писарь, б. к. Хәрби коллегия повиытчикы.

...Татишев кәлгәһендә енелгәс киткәндән бирле белмәй Пугачев, хәбәр юк.

Перфильевтар Яйыкта тик ятмайзар. Пугачев ни хәлдәлер? Ул иҫәнме-юкмы... Иҫән булһа ла, эш итергә мөмкинлек булмауы бар.

Ә эш тукталмаһын. Яйык көрәш үзәге бит әле. Войсковой атаман тип Никита Каргинға киләләр. Эргәһендә — войсковой старшиналар Афанасий Перфильев, Иван Фофанов. Писарь за, секретарь за бар.

Үзәре, подполковник Симонов Яйык кремленә бикләһенеп ята бирһен. Уны казактар бар тип тә белмәй. Ә быларға киләләр. Ярзам, кәнәш һорап, ялыу менән дә. Ана, хатта Волга буйынан, Ставрополь калмыктарынан вәкилдәр бар. Уларҙын атаманы Федор Дербетовка хат язып, хәбәр иттеләр.

Был 7 апрелдә ине. Ә туғызында уға — әмер... 300 кеше менән Илек кәлгәһенә килһен. Без зә бөгөн ошо сәғәттә үк шунда ике команда ебәрәбез. Дошманды кыйраткас, яңы штурм яһайбыз, тип.

Үзәре, ысынлап та, Илеккә ҡарай. Ләкин унда Мансуров корпусы баҫкан. Быковка йылғаһында — отряд, Овчинниковтыкы.

Перфильев менән Каргин Яйык калаһын камап тора.

Голицын каланы алырға генерал П. Д. Мансуров корпусын ебәрә. 7/IV Илек каласығын ала. Ә 15 апрелдә Яйык каласығына яп-якын.

Овчинников Илектән сигенеүселәр менән Яйыкка табан 150 казак алып килде. Ә Яйыктан — ундағылар — генерал Мансуров ҡаршыһына 500 казакты, 100 калмыкты алып сыға. 5 туптары бар. Бөтә көскә Овчинников баш. Ул был урынды белә. Генварцев һәм Рубежный форпостары араһында, Быковка йылғаһы. Алда һаклык отряды.

Шулар ҡаршыланы ҡарателдәрзе. Мансуров быларҙы еһеп, Быковка йылғаһын сыға. Унда — Овчинников үзе. Туптарзан ут аса. Йәзрәләр күп түгел. Мансуров — йылға ашаһында. Алыш тиз үтә.

Бер төркөм (Овчинников, Перфильев) — 230 кеше — далаға юлланды. Икенсе төркөм — калаға.

16/IV Мансуров калаға инде.

Ауыр ине. Каланан полковник Симонов сыҡты.

Ырымбур камауы бөткәс, кәлгәһен бейек диуарҙары ышығында яткан Бородин үз янындағы Яйык казактарын эйәртеп кайтып китте.

Ҡарателдәрзең көсө зур.

Кыҫалар. Мансуровка әмер: бурыс — бөтә даланы тазартыу, Гурьевка саклы барыу.

Күп кенә казактар баш һалды. Никита Каргинды, Михаил Толкачевты тотоп бирзеләр.

Овчинниковтар, еһелеп, сигенделәр. Унан Чаганайкаға еткәс, Сағын йылғаһына боролдолар.

Шунда йәшеренеп күзәтеү. Таралып, төрлө ерзә. Калаға күз һалыу.

Ярлы казактар шыпыртын ғына килеп кушыла. Улар һөйләһенә.

Китергә. Тик Толкачевты, Каргинды алып китергә. Үзәре юк. Кешеләр йөрөп килә. Калала мөһшәр.

Атаман Никита Каргинды аҫкандар, тип хәбәр килтерзеләр.

Икенсеһе:

— Михаил Толкачевты аҫкандар.

Аҫалар, киҫәләр. Язалау отрядтары котора, кинәнә, үс ала.

Казактарҙы эзәрләйзәр. Тоталар. Ябалар. Әсир итеп алғандарҙы төркөм-төркөм озаталар. Бер-береһенә бөйләп. Күренә. Бығаузар сың-сың килә. Камсылап кыуалайзар. Йығылып калалар. Конвой һалдаттар уларҙы үлтереп үтә. Офицерҙар шулай куша.

Катындарҙы ла... Иң башта Устиньяны. Устинья Кузнецова йәш кенә. “Императрица” тигән юғары исем күтәрәп калды. Кайза уның ире-император

ебөргән 7 һандығы. Асмаҫка, тигән. Асманы, улар калды. Үзенә тигән берендәге лә... таралды. Ни бары күлдәк, тун эсенән күренә... Уны елтерәтеп Яйыктағы Йөшерен комиссияға алып киткәндөрән күргәндәр. (Уның начальнигы капитан-поручик Маврин каршыһына илтерзәр. Һорау алырзәр. Бахырын, яфа күрер. Күзгә-башка күрһәтмәй генә, кайзалыр озатылыр.)

Был вакытта шулай ине.

Ырымбурға кыуалар. Унан һамарға, Казан яктарына.

Сағын йылғаһын йөзөп сығалар.

Далаға. Бында калыр әмәл юк. Бөтә тирә-йүнде карателдәр баҫты.

Бер тукталғанда һөйләшеп алдылар. Нишләйбездә?

— Тегеләр котолор. Унда урман, озакламай таузар башлана.

Ә бит Пугачевты ла шулай Яйык буйзарына, далаға алып китмәкселәр ине.

Быны белмәйзәр, әлбиттә. Ахмактар, тиерзәр ине.

— Измена кылырға булғандар, — тиерзәр ине.

Әле үззәре шул якка ынтыла. Урман, тауға? Тик нисек барырға? Оло Арка менән Оло Һыртка. Унда бик үк йөгөнмаҫтар. Унда һыузар тарала торған ерзән йылғалар вак: ике якка — һамар өйәзенә, Яйыкка табан бүленеп аға, арырактары — Ағизел яғына. Кисәһе түгел. Хәүефһезерәк

Һамар йылғаһына китергә! Урау-урау юл, эз баҫырыу, эз юғалтыу кәрәк.

Бөтәһе — 200 казак. Һамар һыуын үтәләр. Оло Мәскәү юлы аша үтәләр. Оло Арканан барғанда бер сапкын эзләп тапты. Бына бит, уты һүнһә лә, киҫәүе кала.

Бергәрәк тупланырға. Хәбәрләшеп барырға булдылар. Улар һөйләй Ырымбур хәлдөрән, ишеткәндөрән...

Ырымбур янында төрмә тулды.

Кала тышындағы Меновой двор, кала уртаһындағы Гостиный двор әсирзәр менән шығрым.

Урын етмәһә — кайза ла була тоторға. Азбар-кураларза, подвалдарза. Комиссия эшләй. Армайзәр әзер.

Танау япрактарын өзәләр, маңлайға, көйзәрөп, көһәрле тамға һалалар. Камсы менән һуктыралар.

Оло Арканан барғанда завод крәстиәндәре кушылды. Әс йөзләп бар. Шунан — калмыктар. Ярты меңдән ашып китте сиреү. Бөтәһенә Овчинников баш.

Күзгә-башка күренмәс өсөн күберәк төндә барырға тура килә. Проводник алып китеп булмай. Һатырзәр. Көс булмағас, халыкты үзәң каршы куйырға ярамай. Йондозға карап, ел кайзан иҫә — самалайһың. Был таныш ерзәр түгел. Юлһыз йөрөлгәнме ни бығаса.

Ләкин казактар далаға өйрәнгән. Әйәр өстөнән юлды самалап була. Аттар за һизә. Беләләр, тоялар. Арала йөшерәктәр бар. Улар шомлана, бер ни булһа, өлкәндөргә карай.

Самалап, нисә көн үтерен, кайза ниндәй ауыл булығын асыклайзәр. Икмәк һатып алырға, әзер иттәре... булһа, хәзер юк. Кайза ниндәй йылға осрар...

Уң аурынында ниндәй ауыл кала, һул яғында? Кайза куркыныс? Әлегә карателдәр менән осрашмаҫка ине. Әзгә төшһәләр, төрлө яклап ябырылырзәр.

Хәзер көс байтак. Карателдәр ситтән эзәрләй.

Юлда хәрәкәт һизелә башланы. Ырымбурзан алпауыттар кайта, үз усадьбаларына. Шунда қасып ятқандар. Урманда ятқандары ла моронлай. Хәзер батырайып алғандар. Үззәренә кайталар за тағы хужа булып алалар.

— Кайза минең крәстиәндәр? Кайза башкорт ялсылар? Кайза калмыктар?

Кайһыһының кеме булған, нимә юғалған, ниндәй малын алғандар. Языу язып, губернаторға сабалар.

Сиркәүзә калакул қағалар. Тантана итәләр. Тройка елдерә, һыбай осалар. Хәзер уларға йөгөноусы юк.

Овчинников кешеләренен дә уларза кайғыһы юк.

Тизерәк Ағизел яғына, таузар араһына, сумырға. Батша шундалыр. Якынаялар. Енелерәк. Бына бит күпме көс бар! Йыландың башын һуктылар, ә койроғо калды. Шул койрок барыбер башына табан тартылырға тейеш.

Бына бер юл аркылы үтергә... Ә-ә, Шарлыжка бит. Тимәк, алда һайылмыш һыуы булыр. Унан Ашказарға барыу кәрәкмәй. Уңға боролорға. Ә бер аzzан һукайлыны сықтылар.

Һораша-һораша киләләр. Туктаған ерзә һорайзар:

— Батша кайза?

Әйтмәйзәр. Һынайзар. Былар батшаға каршымы, уның яклымы? Ашағандары — каклаған балык. Астар. Тимәк, карателдәр түгел. Аксалары бар. Кай сак икмәк, кистөрән берәй башмак салып, тунашып бирәләр.

Тәртиптөрәнән күрәнә. Озатканда:

— Ана шулай барығыз, — тизәр карттар. Юл өйрәтәләр.

Изелде Бөгөлсәндә кисеу фарыз. Җур кор осрай. Атаманға алып барғас, Овчинников Каскынды таныны.

Бынан тура. Урау булһа ла, юл якшы ла... Бынан тынысырак.

— Изел буйлап барығыз, — тип ебәрзе. — Бараһың, шаршы алдынан кисәһен. Унда егеттәр булыр.

Таузар араһында күңелләһенеп киттеләр. Кисен туктағанда усаҡ яғыу. Күззәр уйнай. Һөйләшәләр. Береһе гел алдай. Яузан һуң батыр күбәйә шул.

— Мин тегене, эй, түпәләйем, эй...

Овчинников, Перфильев икәү бара.

Һизәләр, теге гел алдай. Һорашалар.

— Һин ниңә бараһың?

— Һәй, тормош булдымы ни.

— Кемгә каршы?

— Губернаторға.

— Ул һине тукмамай. Бына байың.

Юлда берәү эйәрә.

— Минә лә алығыз.

Ә башкорт та бар.

— Ә һин. Ниңә эйәрәһен?

— Ул ни, бөтә ғүмере буйы шуны көткән бит. Атаһын асқандар, олатаһы яуза үлгән. Етем-еһер калғас, ошо көнгә төшкән. Гел көткән.

7 майза барып еттеләр.

Ағизел буйлап Әүжәнгә килеп сықтылар, артабан — ғәскәр эзенән. Яңырак киткән. Магнит кәлгәһенә.

Аттар арыны.

Мауыззы күле яһында туктағайһылар. Алда, тинеләр, батша төркөмө.

Кузғалам тигәндә, Атас тауы яғынан атлылар шөйләнде. Һағайзылар.

Батша күсе, имеш.

— Мунсаға киләм (шунан Банное озеро тиерзәр. Хәзер Якты күл).

Кисә генә Магнитты алғандар. Һунланылар, катнаша алманылар. Катнашыр-зар. Бой булыр әле, күп булыр. Әммә Пугачев шат.

Әйе, крепосты алғандар, үләш булған. Ләкин Пугачев шат. Ғәскәре бер ни тиклем ойшоһп алған. Атамандарында ла тәртип. Үзе етәкселек иткән, үзе канонир (төзәүсе).

— Отскочи! — Фейерверкерзар ут төртә.

Шул сак:

— Китегез!

Туп сүгә, арткараҡ картечь осоралар.

Тағы:

— Заряжай!

— Прикрой!

Тағы:

— Отскочи!

Штурм. Килештергән. Ябырылыу алдынан бер батюшка кадилоһын берсә артка, берсә алға һелкеп, изге һыу бөркөгән, ғибәзәт доғанын укыған.

Барабан кағалар. Пугач үзе алдан атлап инә кәлгәгә. Уң кулына картеч тейгән. Крепостағы һалдаттар, казактар уның яғына сыға.

Әйткәндәй, Магнит кәлгәһе электән үк баш күтәреүселәр тарафынан ватыла башлаған сәтләүек ине.

Бындағы Яйыктың үрге ағымындағы дистанцияла былтыр көззән үк Кызыл, Магнит кәлгәләренә ябырылдылар. Юлдар тыныс булманы. Әле батшаның якынайыуын белгәс, яугирзәр бигерәк йәнләнде. 19 апрелдән бирле биш көн буйы ябырылдылар.

— Без өлгөрә алманык, — ти Овчинников, Перфильев. — Ашыктык.

— Бой булып. Алда әле... Мәскәүгә еткәнсе, — тине батша.

Уға карап куйзылар. Һындары турайзы.

Пугачев полковник Перфильевка Яйык казактары полкын бирә. Овчинников — бөтә ғәскәр атаманы.

Пугачев шат. Көс килгән казактарға. Улар Магнит ярына барғас, карайзәр: үзебеззән йылға. Яйык. Уларза тик түбән ағымы бит. Түбән дистанция. Ә үрге ағым бында.

Талпынып килеүзәр онотолған һымак. Ошоноң ярына баһыу ғынаһы ла кинәнес!

Уларға ла, башкорттарға ла якын. Йылға үзе лә, исеме лә.

Бер язмыш шул. Бергәләп һақлағандар. Кем генә был тирәгә кул һузмаған. Калмык тайшалары, нуғай мырзалары. Әле Өфөлә йәшәүсе сабаталы кенәздәрзән бабалары заманында ғәййәр Орак та, ошонда, Яйык башында йәйзәнем, тип мақтанған. һуғышқан, кан койған, үзенең дә йәнен кыйғандар. Калмык тайшалары нисәмә тапкыр ынтылған! Отпор алғандар. Рәсәй батшалары Яйык казактарына ла, башкорттарға ла, Яйык башынан тамағынаса биләгез, тип ярлык биргән. Кай сак ашка барышып, кай сак тартышып, бер һыу буйында йәшәгәндәр.

Ә бына бер юлға төштөләр... Бер үк байрак, Емельян байрағы.

7

Белобородовты был көндәрзә генә көтмәйзәр ине. Уның һақында хәбәр килеп етте, йүнленән түгел. Ошакмы ул, яман кылығы һақында еткерелгән дәрәс һүзме? Үзе хәбәр итер әле.

Шулай булғас, нимәһе кәрәк уның. Е. Пугачев әле Урта жуз кыр-казактарынан яуап көтә.

Әле Изелбашта сакта ук уның Магнит крепосы арьяғында күренеп калыуын еткергәйне башкорттар.

Улар йөрөп ята. Күргәндәрзәр. Казактар за, дала камғағы кеүек, әле бында, әле әллә кайза.

Бер башкорт килә, батшаны күрергә кәрәк, ти.

Шулай за һөйләшеү кәрәк. Йүн сығарырға ине...

Уйлаштылар, хат яззылар.

Унан ялыу бар ине былтыр. Аблай¹ хандың губернаторға һатырға тип туплап куйған 300 баш атын, йөз баш үгезен, өс мең баш куйзы алдылар, тигән. Була ундай хәл. Ләкин баһып алманылар, хан ебәргән кыуғауылдарзы² туктатып, был

¹ Аблай хан — казактарзың Урта жуз (Урза) һақимы.

² кыуғауыл — малды кыуып барыусы (автор һүзлегән).

мал өсөн аксалата ризаландырырға маташтылар. Хан губернаторға еткерергә әмер итте, тип аксаны алманылар, алмашка тауар бирегез, тинеләр.

Тауар юк ине. Малды алып калдылар. Уларзы кыуып килтергән етмеш кыуғауыл да Пугачевта калды.

Бының артынса хан асыланып, янап хат ебәрзе. Йәнәһе, тағы мал кырғандар, йәйләүзәрен басқандар.

Быныһы булғанмы, юкмы? Хәзер тикшереп, акланып торор вақыт түгел. Элеккеләрен көзгә түләрбез, тип вәғәзә итергә, күндерергә булдылар.

Әле мал бирһен, үзенә Петр Салиска табиғ булыуын белдереп, көс бирһен.

Шулай итеп, ике телдә хат язылды. Тик Кинйә лә, Пугачев та кул куймаҫка тейеш. Руссаһына Хәрби коллегия башлығы Иван Творогов кул куйзы, төркисәһенә Григорий Туманов имза һалды.

— Калғанһын үзәң һөйләрһен, — тинеләр Кара Табын олоҫо старшинаһы Рәсүл Этимәҫовка¹.

Кинйә уның кыр-казактар араһында аразашлығы якшы булыуын белә. Хәйләгә оҫта, телгә үткер, тархан икәнән һәр йәйләүзә беләләр.

Байтак көндөр үттә. Кыр-казактарға якын булайык тип, Яйыкка килделәр, Магнит кәлгәнән алдылар. Хәзер ике арала һис кем тормай. Шулай за тархан да кайтмай, Аблайзан да яуап юк. Ханы ла, солтандары ла бәләһән алыҫка киткәндәр, ахрыһы.

Унда рустар, казактар ауылы, эргәлә лә казактар йәйләүе. Рустар казакка ябырыла. Ә бында бер йәйләүзән ялыу. Барып басқандар, мал алып киткәндәр. Кешеләрен.

Кәңәшмәлә — якларға. Пугачев:

— Рәһнетмәскә!

Башкалар за:

— Әйе... Безгә қаршы булмаһындар.

Бер рус, бер башкорт ебәрәләр.

Барғандар. Якын. Унда тағы бер урыҫ, бер башкорт ултыра. Икенсе ауылдан. Унда ла шундай хәл булған, имеш. Бына хикмәт, унан да эште яйлау өсөн крепостан бер кеше, әлбиттә, тылмас та кәрәк.

Ике яктан бер юлы ходок — йөрөшкәләр. Береһе — кәлгәнән. Икенсеһе — Петр батшанан.

Бер табында урын бирелде. Кара-қаршы күз қарап ултыралар. Һөйләйзәр.

— Форпостан комендант әфәнде кисереш (ғәфү) һорай. Ундай хәл булмас. Зыян түләнер.

Яугирзарзан шундай ук яуап:

— Батша ярлықау һорай. Дуҫлык булыр. Түләнер.

Хужалар кәнәғәт. Уныһынан бигерәк бик гәжәп: казак шаруаһына, жатақтарға был тәүзә үк аңлашылманы.

— Ай-бай, был урыҫтар. Бер-береһе менән ороша! — тинеләр.

Орошһондар, тип уйлауһылар күп ине. Әле бына, орашып қоралға йәбешәһе урында, бер табында ултыра бирәләр.

— Ай-ай, апырмай... Урыҫты аңламаҫһың.

— Ай...

Икеһе — ике батша һалдаты. Дошмандар бит. Тегендә кара-қаршы һуғышыр-зар ине. Бында — бер табында. Бер сеүәтәнән эсәләр. Һин дә мин...

Ә бер һалдат зарлана:

— Без үз-ара орошабыз... Бәтә казакка — бер оран. Алыш ораны.

— Шуны әйтеп, бергә оран һала алмайбыз. Хандар куштымы, бер-беребеззе кырабыз!

¹ Рәсүл Этимәҫов — тархан, Исәт провинцияһы Кара-Табын олоҫо старшинаһы, б. к. отряд командиры.

Көйләп һөйләгәндәр, ике як үз яғына киткән. Ярай, унда яғаға-яға килмәгәндәр. Быны кызык итеп һөйләнеләр, кайткас.

Хандан һаман сапкын юк.

8

Пугачев сапкындарзы көнсыгыш яктан көттө. Ә хәбәр тирестән, йәғни төньяктан, килде.

Был Белобородовты сакырып, икенсе тапкыр ебәргән батша курьеры ине.

Ул тыңламай. Баш тарта.

Бер ебәрзәләр — юк. Быныһы ла шулай ти. Шулай укмы икән? Ярандары менән көнәшләште, ышаныслы кеше, тизәр ине. Әсенде. Өмөт итте. Бөтә завод хужаларын калтыратты. Тау управлениеһы начальнигы полковник Василий Бибиков¹ һағайзы. Заводтар, кәлгәләр алды, Екатеринбургты алырға күп калманы. Алмаһа ла, хөкүмәттең ни саклы ғәскәрен тартып торзо.

Туманов кыш буйы күрше ине.

— Үзән күрмәнем. Ышаныслы, тизәр. Хәл ауырзыр.

Пугачев үзе лә рапорт алып торзо, хәбәрзәр килде. Уныш енеләү менән дә бөтә. Ырымбур, Өфө янында булған вакиғанан һуң Урал заводтары начальнигы полковник Василий Бибиков бөтә сараһын күрзе, ярзамға яңынан-яңы полктар килтерте.

Гагрин кысты.

Кинйә:

— Үзән күрәйек әле. Салауат та, Юлай за, уға таяндым, тип язған.

Ә Творогов:

— Ул — хыянатсы. Беләбез бит. Эш барһа — якшылар, тишкәре китһә, хыянат юлына баһалар.

Чумаков та көлөп куйзы.

— Осратһак... кулға алырға.

8 майза Магнитка ыңғайланьлар. Ә Белобородов үзе бирегә килә ине.

Тәүзә гәжәберәк булды. Ниндәй команда тип торалар. Өйрәтелгән һалдаттармы ни. Ете йөз. Тәртип менән атлайзар.

Ғәскәр килә. Эргәһендә — йәйәүләп Белобородов. Таяклы. Байрак менән.

Пугачев таныны.

— Байрак менән каршыларға, күтәрегеҙ.

Күтәрзәләр. Белобородов килеп рапорт бирә. Шул вакыт алып керәләр.

Полковниктар Пугачка карай. Батша һорай:

— Ниңә һуңланың?

— Юл яман.

Творогов:

— Ә безгә йәйме ни?

Һөйләп бирзе еңеләүен.

— Ниңә Красноуфимда тупланманың?

— Унда Салауат...

— Салауат... Бына баш бирмәскә һәйбәт!

Хәбәр бар. Красноуфим, Көнгөр тирәләрендә көрәш кызыу ине. Салауат “Илсеһол Этколов, Юлай үззәрен-үзе караһын” тигән, өстәгән.

— Тегендә — заводтар. Шунда ыңғайланым.

— Ниндәй?

— Кәсле, Кыштым.

Пугач Кинйәгә:

— Унда кем бар тигәйнен? Депутат...

— Базарһол Юнаев... — ти Кинйә. — Былайырак — Юламан Кушаев.

— Күрзеңме үззәрен? — Пугачев һорай Белобородовтан.

¹ Бибиков Василий Федорович — полковник, Екатеринбург һәм Себер заводтарының управителе.

— Юк.
 — Ниңә үтеп киттең? Табып булмай инеме?
 — Була ине.
 Белобородов әле үкенә быныһына ла.
 — Ниңә Салауатка кушылманың?
 — Ул үзе шунда.
 — Бына бит. Бында ла...
 Творогов Кинйәгә:
 — Ә һин яклаған булаһын.
 Пугачевка карайзар. Атамандар уның коралдарын ала.
 — Бығау һалырға!
 Пугач каршы килмәһә лә:
 — Ярай, миңә янда барһын, — тине.
 8 майға кузгалғайнылар. Аблайзан яуап килмәне. Ышанмайзар. Үрге Яйыкка карай туктанылар. Туктамаҫка ине. Барырға ла барырға, аттарҙы ашатырға кәрәк ине. Йәйәулеләр зә бар. Екатеринбургын ала алмаҫтыр.
 Бер арала Пугачев һораҫа. Ысынын белергә теләй:
 — Ниңә Красноуфимға, Көнгөргә барманың?
 Белобородов һөйләп бирергә булды хәзер.
 Ул тукталды. Отрядты ял иттереп алырға булды, әйзә, Салауат, Илсеғол Этколов, Этимәҫтәр һуғыҫа торһон. Үззәре килеп сығырзар. Юк, Салауаттың үз планы бар.
 Барманы шул. Үзенә-үзе хужа булырға, башкаларға баш булырға күнегеп алғайны инде ул.
 Барһа, кешеләрен дә юғалтмаҫ ине. Хәзер терһәген тешләһенме?
 Ә шул арала, ул яйлаған сакта, байтак крәҫтиәндәр өйзәренә таралды, үз өйзәренән алыҫ китергә теләмәне.
 Заводтарҙы үтеп, Уфалей аша Урал аркаларын артылды. Февраль аҙағында ни бары 300 генә кеше менән Демидовтың Кәҫле заводына барып сыға.
 Бында уға яны крәҫтиәндәр, башкорттар, татарҙар йыйыла: бер меңгә етә. Туптар за, йәзрәләр зә бар.
 Кәлгәһе нык. Бозға ката. Шыршылар¹ куйыла.
 Бердаға рапорт оса. Екатеринбургты алыу өсөн ярҙам һорай.
 Ә Гагрин килә, килә...
 3 мартта Гробовский крепосына килеп, 12 мартта төндә Кәҫлегә килеп инде.
 Кыуып сығарҙы, кыуып китте. Ике көндән Гагрин Кыштым заводын алды. Ләкин был ваҡытта Базарғол Юнаев Кәҫлене барып алғайны, Гагрин кире боролдо. Тағы Кыштымға — юлда уға Юламан Кушаев бәрелде.
 Төрлө яклап кыҫтылар Гагринды. Ул Кәҫлегә бикләһенеп алды.
 Теге А. И. Бибиҡовтан ярҙам һораны. Шунһыз Силәбегә барып булмай.
 Хәзер Белобородов аңлай. Бергә тотонһак, була икән. Ләкин ул сағында бүтәнсә, көсөм аз калды тип, шул бары менән башкорт олоҫтарына, һаткы заводына (Лугинин заводы) янылыш үткән.
 Хәзер, Салауатка барып кушылыу кәрәк, ти.
 — Тәүзә үк бараһы булған...
 Белобородов сапкындар ебәрзе. Апрель башында ғәскәрзә 700 кеше ине. Бына шулар менән Көнгөргә барырға.
 Унда полковник — Коҫсо олоҫо старшинаһы Илсеғол Этколов бар.
 Бөтә отрядтарҙы туплап, Көнгөргә алырға.
 Бына шунда (Түбән Кыйғыла) Хәрби коллегиянан указ ала. 9 апрелдә. Зур ғәскәр йыйырға!
 Рус казактары уның кушыуын тыңламаны — һаткыға йыйылманы. Май башында Белобородовта — мең кеше, төрлө милләттән.

¹ Шыршылар — каплап торған королма.

Башкаса йыя алмай ине ул.

Ә Грязнов, Туманов? Был якта икәнен белә бит. Улар хакында белешмәй.

Үрге Яйык уң кулда калды. Таузар ягына һыйынып үттеләр. Крепост — Ступишин. Унда көс күп. Генерал-поручик Деколонг та.

Пугачев һорай: кайзан йылға баш ала?

— Яйык башымы? Юк, ул тегендә, ана, Ирәмәлдә.

Тау күренә. Уның сукалары, Һырттары, армыттары, шундагы уялар.

Калқан таузан Яйык башлана. Уйташ аркаһынан. Азнаш ауылы янында. Быны Яйык казактары ла белмәйзәр әле. Шул Һырттан Ағизел дә, Йүрүзән дә, Инйәр зә, Әй зә, Уйыл да башлана.

Пугачев тәүзә Яйыкты ғына белә ине. Манифест яззырган һайын, шуның үренән тамағынаса бөтә ерзәрзә һезгә бирәм, тигәйне. Был йылғаларын әйтәһе булған.

Пугачев Белобородовты янында тотта. Бергә ашайзар. Шул сак:

— Ниңә Юнаевты тапманың? Миңә депутат баш әйә. Белмәйһеңме? Подуров... һәләк булды. Давыдов... ни хәлдәлер... Тағы кем әле...

Белобородов:

— Береһе беззең якта. Ишбулатов тегеләр ягына баш һалды.

— Һин дә... шуның артынанмы?

Белобородов:

— Ой, государь, рәһйетмә.

Пугачев башкаса мазаһына теймәне. Ашап ултырғанда инде. Әй, һәр кеше үзенсә булыр. Ләкин башкаға баш бирмәй, миңә лә буйһонмаһа...

Икенсе көндә тағы кылын тарта бының Ғали йәнәптәре.

— Һиңә Салауат янына барырга кәрәк ине.

Быныһына ла үкенә. Барманы шул. Хата булған.

Көс аз ине. Арттан кысып килгәндә бар за кушыл да бит. Шулай ынтылды ла. Һаткыла Юлай булыры самалы ине. Бергә торорбоз. Шунан бергә Пугачевка, тип юрағайны.

Бәлки, шундалыр Салауат ғәскәре менән. Кулында батша указы барзыр. Шуны күрһәтә. Үзенә куша.

Бергә һөйләшә алырзар ине.

Ә Салауат эргәлә. 6/IV — Михельсон килеүен ишетеп, Һаткыға китә. “Салауат һуғыша торһон, Һаткыла урын якшырак”.

Ана шунда әмер ала. Бик йәһәт — Пугачевка, Магнитка ынтыла.

Ул шунда ук тотона әзерләнергә, ләкин юлға сыкмай. Юл өзөгә. Һаткыға, Златоуска. Икенсе кат әмер. Иван Шибаев¹ килтергәне.

Белобородовка — жалоба! Мародер! Асыулы.

Шибаев:

— Әмер алдыңмы?

— Алдым.

— Ниңә китмәһең?

— Һинең эшең юк. Ниңә урлаштың? Һине бығаулайым, — ти Белобородов.

— Тәүзә бар.

Ул юлда. Косотур (әлегә Златоуст) заводында урлашкан. Шунан — арест. Бәргеләп тә алғандар. Ул:

— Мин — батшанан, бына пакет,— тип котола.

Белобородов ебәрә.

Шибаев китә. Алдан бара.

Златоуста бик күп кешеләр кушыла.

Сыбаркүл кәлгәһе аша Магнитка якынаялар.

¹ Шибаев Иван — Илек казагы, б. к. полковнигы.

Бына килде лә бит. Теге алдан килеп һөйләгән.

Пугачев: “Был үс алыуға окшай за”, — ти.

Үрге Яйык кәлғәһе артта қалды.

Коменданты (полковник) белә, ләкин боҫоп қалды.

Генерал-поручик Деколонг та унда.

Емельян Пугачев қилгәнсе үк бындағы крепостарға, форпостарға башқорт яугирзары тынғы бирмәне. Төркөм-төркөм ябырылдылар. Үрге Яйык дистанцияһы коменданты полковник Ступишин йөзәп бөттө. Көн дә бер яман хәл, хөрт вақиға. Йә ябырылалар, йә юлда берәй команданы, обоздарзы баҫалар. 21 апрелдә Карағай крепосына ябырылғандар, өс-дүрт кенә көн үтте — уның эргәһенән генә мендән артык атты алып киттеләр. Нис әмәл, нис тыныслык юк. Был хакта Ступишин әленән-әле генерал Деколонгқа рапорт бирә, ярзам һорай. Юк, ярзамы аз.

Май айы башында Уй һызатында, Магнит, Үрге Яйык, Карағай крепостары янында йәшәгән башқорттар, мишәрзәр хәрәкәте көсәйзе. Был хакта ул губернатор Рейнсдорптың үзенә рапорт ебәрзе. Ул үзе лә тик ятманы. Карағай кәлғәһенең коменданты полковник Фок¹ менән бергә башқорт, мишәрзәрзе кыйратырға сықтылар. Ауылдарын яндырзылар, малдарын әйзәп киттеләр. Бында қаршылык бармы-юкмы, улар өсөн барыбер. “Йорттары кыйралғас, кайтырзар!” — тип үсәй Ступишин. Ул ғына түгел, қулға төшөрә алған яугирзарзың үзәрәнә тотоналар. Кайһы армай нимәгә оҫта. Береһе қолактарын, танаузарын киҫә, икенсеһе телен тартып ала, балта менән қул бармақтарын өзә... Әйзә, унан китһен, йәйләү һайын күрһәтһен. Курқырзар. Баштары булһа...

Ул әйтер... Уның арқа терәрлеге бар, көс күп. Был — Ырымбур менән Екатеринбург араһын бәйләүсе урын. Зур әһәмиәттен иҫкә алып, бында 1737 йылда Исәт провинцияһын Татищев ойошторғайны. Дүрт өлөштән — округ: Исәт, Окунь, Щадрин һәм Куртамыш.

1743 йылдан үзәге Силәбелә.

1736 йылда ук крепостар төзәлдә: Силәбе, Миәс, Сыбарқул, унан башқалар.

Белобородов:

— Минә куш. Иҫбатлайым.

Бер крепоска тоҫкала.

1) Тәүзә указ тоттороп (қорал ташларға, қапка асырға), кешеләрзе алдан ебәрә әйтәп.

2) Үзе атақаға ташлана. Алдан, йәйәүләп. Үзе һуғышта күргәнсә, офицерзәр кеүек, қылысын күтәрә. Артқа әйләнә-әйләнә әйзәй. Ақһак аяғы ла камасауламай кеүек.

Туптар. Белобородов — үзе канонир.

Мылтыктан — залп. Қапка асалар. Туктата.

Енел алынды. Пугачев, Белобородовқа ышанып, бер полк бирә.

Бынан һун... Степная, Петропавловск форпостары алына. Алға... Пугачевтың уйы — заводтан заводқа. Унда яклаусылары, карауылы күп. Силәбе, Екатеринбург. Унан — Мәскәүгә. Алға!

Крепостар яна, күперзәр ватыла, быуалар йырыла.

Троицк (алыу).

19/V — Пугачевтың ғәскәрәндә 10—12 мең кеше. Ә крепоста — 700 кеше. Ләкин крепоста қаршылык зур. Алалар. Лагерь яһайзар.

9

Ир-ат өйзә тормай. Быныһын Айым белә. Кинйәһе лә өйзән өзәлмәне. Кайта ла китә торғайны. Әле бына күпме яу артылды.

Ырымбурға киткәндә лә борсолманы.

¹Иван Максимович фон Фок — полковник, Карағай кәлғәһенең коменданты.

Әле бына килененән хорай. Буранбикә:

— Әй, кәйнәм. Ул батша янында йөрөгән яранына борсолоп буламы?

— Батшанын дошмандары күп була шул. Һеләүһен дә кайтмай.

— Киткән иркәк кайтмай йөрөрмө?

Атаһы юкта, әйе, ул атаман. Шулай йортауай ғына түгел, уныһына Көсәпәй зә булдыра. Бөтә ил-йортка атаман. Кайһы берәүзәр уны гөбөрнатор тип тә ыскындыра әле.

Ә Кинйә — алыста, бында калғандар тырым-тырағай ташланмаған бит, Һеләүһенгә киләләр. Теге граф... Зарубин юкка ғына башкирский владитель тип көлмәй ине. Уға киләләр шул. Ул был якта атаһы урынына эшләй, хәл итә.

Улы кайткылап йөрөй. Кайтты бит. Ул да тынысландыра. Әле кис, караңғы төшкәс, кайтты. Ә үзәре низер һөйләйзәр, әйтмәйзәр, борсолмаһын, тизәр, әлбиттә.

Әсәһе кыялатып хорай.

— Улым, Һеләүһен, тим. Йондоззар нисек ти?

— Маймыл йылында (ошо 1774 йыл) имен-аман була ул.

— Улар үз урынында. Ана, кара әле. Ай за... йомортка кабығын тишкән өйрәк бәпкәһе кеүек, болот шәкәрәһен йыртып сығып килә.

Буранбикә көлөп куйзы.

Ә кәйнәһе:

— Һай, ырысың арткыры. Шаяртаһың, — тигән була. — Мин хәүефле төштәр күрәм.

— Борсолма... хәбәр килә бит. Унда кәлгә артынан кәлгә алалар.

Хәбәр килә. Әүжәндә булдылар. Изелбашта.

Айым борсола шул. Шунда азык илттеләр. Айым да яңы ысланған корот, май, тағы ит, кейем дә әзерләне.

Яраланһа тип, кәкүк¹ айының юл япрағын йыйып киптерзе... Яраһына ябыр.

Үзе бында ла төнәтмәһен сепрәккә еүешләп шешкә-мазарға яба, тамак быумаһына ла килешә, ашказанына ла.

Әле лә кайнатыузан өзәлмәй. Үлаштар буш тормай, корот ыслана, яңынан-яңы турһык тегәләр.

Уныһы ғына түгел шул.

Әсәһе:

— Яманһары кылана бит, ярамағанды.

— Аяктарын кыскарттылар, кулдарына һуктык бит.

— Ул тағы күзгалыр. Унда бит Көнгәк тауы артында бер дәү әфисәр бар, ти.

Һеләүһен әсәһенә карап куйзы.

— Кем, полковник Шепелевты әйтәһеңме?

— Шулдыр. Исемен кайзан беләйем... Ана тегендә Томаш түрә йөрөй, ти. Килеп басмағайы, тим.

Һай, әсәһе!

— Бына бит исемен беләһең.

— Бәй, уныһы ни электән бында, Үрымбурза, тоз түрәһе лә булды. Каруандар үткәндә аксаны йыйзылар. Зур түрә бит, һәр сак баш.

Коллежский советник Иван Ларионович Тимашевты әйтә әсәһе. Әлек Үрымбурза тоз контораһы начальнигы булды, сик буйының таможня контораһында баш ине. Хәзәр гәскәр менән йөрөй.

Әлеккә дәрәжәһен кулдан ыскындырмаһ өсөн, көсөнән килһә, бөтә башкорт ерзәрен қармап алып, аркыры-буй айқап сығыр ине. Батша эзенән Ташлыға килде, Йылайырға ынтылды, Покровка заводына. Ләкин крәстиәндәре, башкорттар менән бергә, ебәрмәнеләр. Хәзәр Ирәндек таузарына китте. Унда ла — башкорттар, калмыктар.

Бар ундайзар. Тик әсәһе кайзан белә уларзы?

¹ Кәкүк — май айы (автор һүзлегәнән).

— Әсәй, һинен үз “штабың” бармы? Быларзы кайзан беләһең?
 — Штаб. Уныһы нимә? Ә бына колактарым, күззәрем бар. Үзе аласыктан сыкмай, тигәс тә...

Бында Буранбикә лә:

— Кәйнәм... ул атаман катыны түгелме? — тип һүзгә кысыла.

Әйе... Был заманда ул да белергә мәжбүр. Яу башлыктарын да, генералдарын да.

Кәйнәһе әйтте шул сак уйсан ғына:

— Миңә белергә кәрәк. Икегез өсөн. Бөтәбез... Мин әсә бит...

Яу Урал армыйттарын артылһа ла, күптәрзең ил-көнә бында бит. Баш командующий генерал-поручик Ф. Ф. Щербатов та Бөгөлмәлә тик ятмай. Уң якка — Голицын ғәскәрзәрен, һул якка Михельсонды ебәрзе. Төрлө яктан.

Айым һизенгән: полковник П. А. Шепелев¹ Бөгөлсәнгә килеп тукталды, унда Санкт-Петербург карабинерзар полкы. Стәрләлә подполковник И. К. Рылеевтың атлылар отряды.

Бөтә оло юл — Ырымбурзан Өфөгә саклы — караулы. Отрядтар йөрөп ята.

Быларын белә һеләүһен.

Ләкин карателдәр әллә ни куркытмай. Уларға қаршы көс бар. Ошо тирәлә генә тузыхаһы Котлогилде. Каранай Моратов. Каскын һамаров. Улар менән бәйләнеш тотта. Тик бында бик үк баш бирә һалмайзар.

Һеләүһен уларға барып кайта. Әсәһе лә белә. Тик бына улының сере... Борсолтмайым, йөндөрән қужғытмайым, тизер. Бөтәһен дә аса һалмай.

— Улым, һинә қасышлы уйнайһың?

— Һинә?

— Каскын менән дә, Айыт менән дә серзәрегез бар.

Һеләүһен:

— Бар инде ул, әсәй.

Әсәһе бер қағыз бирә: өндәмә (воззвание).

“Безки Каскын һамаров полковниктан.

Һезки хөрмәтле башқорт, татар, мишәр старшиналарына иҫән-һаулық булһын.

Сенат беззең ил ағаларын үлтәрәп-қырып бөтөрөргә бойорған. Ә һөйөклә қатындарыбыззы, ғәзиз балаларыбыззы деүөрөндөргә һатып бирергә.

Йәмәгәт! һәммәгез шул кәһәрлә дошманға қаршы күтәрелегез. Ышбу хатты алыу менән қорал-ярақтарығыззы тағы алың, яраулы аттарығызға атланьң, яуыздарға юл куйман. Алыш беззең яқта, еңеү беззә булһын.

Язылды: 21көн, көкүк айы”.

Һеләүһен укыны. Таныш. Өндәмәләрзе, бындай бойорок-ярлықтарзы батша исеменән Каскын да яза, ул да тарата. Бына бит, әсәһе қулына ла килеп юлыккан.

— Үзең күсереп алғанһың бит, әсәй.

— Күсерзем. Ундай күсермәһе Буранбикә лә яһай, ебәрәбез.

— Һай, рәхмәт!

Тағы әзерләһә.

Егеттәре Төмтөк, Әбеш.

Айыт күренеп қалды. Бындалыр.

— Улым, қайза китәһең?

— Әйе...

— Һинен шулай: кисә қайттым, бөгөн киттем булып.

— Юк, әсәй, бөгөн киттем, танда қайттым. Йорт-ер бағауыллы торһон. Бына һез бында тыныс йоклаһын, тибез.

— Әйе, заманы шундай. Юғиһә, йомшак түшәктә йоклар һинен. Мәхәллә

¹ Шепелев Петр Амплиевич — полковник, Санкт-Петербург карабинерзар полкының командиры.

карттары алдында михрапта аяттар укып кына ултыраһың бар за.

Китәләр.

Изел башында. Котош, Түләк ауылдары тирәһендә Каскын булырға тейеш.

Муйыл һыуығы. Уның сәскә аткан вақыты. Һалкын көндәр әйләһенә килә.

Шунда Каскын. Һәйләшәләр.

Каскын:

— Күренәме, юкмы? — Ул бер төрлө генә һорамас, һорауһыз ғына әйтмәс. —
Заводта юк.

Әсәһе һизенгән сер ине был. Пугачев коро киткәс тә, эргәләге Воскресен
заводы приказчыгы Петр Беспалов юғалып-юғалып тора. Уны заводта күзәтәләр.
Каскын менән Һеләүһен дә колактарын карпайтты.

— Ә был якка киткән, тизәр. Ырымбурғамы, юкмы?

— Тиктәскә түгел.

Ул инде Пугачев китеү менән үк хәбәр итергә... 50 йәзрә калғанын күрзе.
Кемгә? Богоявленға. Бер байзың заводтары бит. Унда лаһа подполковник
Михельсон. Тирә-якта, якында бүтән юк.

— Һатылалар, — Каскын күгенә. — Минең артта — Муса Имәнғолов.

— Унда Котлогилде тузыхам бар әле. Эйе, старшиналар курка. Хөкүмәт яғына
сыға. Халык эйәрмәһә лә, донос яһайзар.

— Үз кешеләрен тупларзар.

Хәзәр бына тағы хәбәрә бар: Михельсон киткән. Стәрләлә Рылеев бар.
Бөгәлсәндә — Шепелев.

Хәбәр генә түгел. Планы бар. Ғәскәр һорай. Заводты баһып алырға,
бындағыларзы кыйратырға.

Петр Беспалов 4 майза Ырымбурға — губернаторға киткәһине. Кеше ебәрмәһе.
Үзе китте.

Быны Каскын да, Һеләүһен дә бик якшы һизенә. Былай тыныс калдырмаһтар.
Көстә бергә туплап, үззәрен туктатырға ла... Төрлө якка тарталар шул.

Халык миктәгән, ә уның тағы күнелен һүрәләр. Күптәр, башка юл юк, тип
иһәпләй.

— Әлек яу еһелһә, баш һалғандар. Без зә ярлыкаш әһтәйек, ти. Йәнәһе,
һуғышта ла солох кылышалар. Әйелгән башты кылыс сапмай. Сапмаһ!

Уларса, ғәйебеһде таны. Ниндәй ғәйеһ? Фетнәлә катнаһканһын. Таныкһтар,
шаһитһтар табыр, ана шул Мерәһовһтар, Кызраһтар — иһ баштан. Ә уларзан һуң
армаһзар муйыһыһдан да, кабырғандан да аһырға әзәр.

Кызрас Муллакаев май башыһда яза Дим буйыһда. Яуыз Пугачевһты көтәләр,
тип яза. Кара коһғон кан теләй, яу сақыра, тип Һеләүһен хақыһда ла иһеттергән.
Куркыһныс, белә ул ярлы-ялпы, халык саруаһы уға ни әйтерен.

Ә күршеһе, мишәр старшинаһы Ибраһим Мерәһов хөкүмәт яғына сықты.

Быныһын Һеләүһен менән Каскын белә. Ә бына рапорт языуын (Өфө өйәз
воеводаһына) белмәйзәр.

Каскын:

— Ә Әлибай тик ята. Уны бит Стәрленән Изелбаш юлын карарға тип
кайтарзылар, Стәрлә тирәһен карамай. Унда Каранай һаклай.

Һеләүһен:

— Әй, барып әйтергә ине. Күз һал, Әлибай старшина, боһоп ятаһың тип. Әллә
һин дә баш һалырға уйлайһыңмы? Улар һинә вәғәзә итерзәр.

— Каранайға таяһып була.

Артта тыныс булһын, тинеләр, караттар йоғонмаһын. Юк, былай йөрәмәйзәр.

— Эйе, уң як кабырғала без.

Каскын:

— Мин бында Шиплөгә... Көс аз.
 — Туплап алып килермен. Тегенән Каранай килер.
 Ул Һеләүһендең хәлдәрен белә. Кешеләр йыйырға! Ул туплап йөрөй, өгөт тарата. Ә Каскын мөрәжәгәт, хат яза.
 Һеләүһен юлды аша сыкты. Һукайлы буйында. Шепелев та, Мәләүез дә күрмәне. Эт өрөр — бүре йөрөр.
 Ашказар буйы. Батыр ауылы. Ул карттың улдары Мәүкәй, Бикбирзе, кешеләр йыйып, кушылды.
 Унан үрзә — Казбулат. Кәрзәштәр. Юлдаш — старшина. Көс бирәләр.
 Һеләүһен бер әбей өйөнә инә. Тас әкиәттәгесә: түр башында бер кортка, ашап ултыра бутка.
 Егет сәләм бирергә тейеш. Юғиһә, ул, ике кабырмын, бер йотормон, тиер.
 — Әссәләмәғәләйкәм.
 — Әзәплә егет икәнһен.
 Кортканың исеме бар. Ә был борон зур һүз ырыу Корто тигән кеүек, катындар хакимиәтендә — ырыу башлығы. Якшы булһан, ул бөтә йомошто үтәй.
 Үтәй ул байтактан. Кешеләрен ебәрзе. Иртән егеттәре йыйылды.
 — Хәбәрәң китте тегендә...
 — Әйе, үзәм калдым бында.
 — Минең алда.
 Каранайзы күреп һөйләште. Ул Шепелевка килеп, күжғытырға тейеш. Ә унан...

Каскын әзерләнеп торған. Түләк ауылында осраштылар.
 Шепелевка һөжүм.
 Каскын:
 — Барып баһабызмы, юкмы?
 — Баһабыз.
 18/V. Каранай. Һуңынан бында команда килә. Зур. Былай алышып булмас.
 Төндә аттарын кыуалап алып китәләр. һаксылары үлә. Кыуып етә алмайзар.
 Ашказар буйына төшәләр.
 Артынан — 300 гусар.
 20/V. Каранай отряды зур — 600 башкорт. Дим буйында Кәркәлә ауылында 40 гусар үлә, күптәр яралана. Гусарзар каса. Ашказар буйына, Мырзалар ауылына. Гусарзар мәсеткә кереп бикләнә. Каранай камай. Шунда уға 300 калмык кушыла.
 Гусарзар бик кыйынлык менән отпор ойоштора. Уларзың 4 туптары бар. Улар Бөгөлсәнгә ынтыла. Уларға юл бирмәйзәр. Стәрлегә лә, Бөгөлсәнгә лә, Бөгөлмәгә лә китәләр.
 Изел терһәге — Көнгәккә табан. “Беспаловты күрзек, килә”, — тизәр разведчиктар.
 Шепелевтың көсә азайзы. Петр Беспалов полковник Г. И. Хорват менән Ырымбурзан килә. Воскресенға барырға ниәтләйзәр.
 Ә бынан Һеләүһен килеп етте.
 Бой. Каскын Беспаловты күрә. Туп-тура. Теге касқан була. Кыуып етеп үлтерә.
 Һеләүһенгә:
 — Нимә әйтәйем быға, әйтмәйемме?
 — Әйт. Ялғансы булды, ялған менән донъя гиззе, кире кайта алманы.
 — Бына шулай тип иһән сағында әйтергә ине.
 Һеләүһен кайта.
 — Әсәй, Көнгәк буйзарың тыныс, — ти.
 Атаһына әле генә әйтә алмай. Ундағы хәлдәр ауыр икән.
 Быныһын әсәһенә әйтмәне, хәүефле уйзары, әйтмәһә лә, йөзөндә сағылды.

(Дауамы бар.)

ҺУҢҒЫ БАШКОРТ ХАНЫ *йәки* АКАЙ – КАРАҢАКАЛ ЯУЫНА ЯҢЫ КАРАШ*

Ихтилалдың өсөнсө һәм азақкы дәүере һуңғы башкорт ханының исеменә, унын “кара эштәре”нә бәйле. “Ихтилал бастырылды, башкорттар башка баш күтәрә алмай”, – тип империя властары башкорттарзың теүәл иҫәбен алырға була. Улар бының менән яһак түләүзе бөтөрөп, һәр башкортка айырым һалым һалуу, крепостной крәстиәнгә әйләндерәү, улар кулындағы ерзәрзе бөтөнләй тартып алыу максатын куя. Башкорттар уны тиз һәм якшы аңлай. Иҫән калған хәрби етәкселәрзән Минлеяр Карабаев, Сәйетбай Алкалин, Ырысымбай Игембәтов, Бәзегол Котлоғужин, йөз башы Исламғол Юлдашев, Дыуан-Табын улысы старшинаһы Солтан Арысланбәков һ.б., халык иҫәбен алыуға юл куймаҫка карар итеп, бөтә урында, айырыуса Себер һәм Нуғай даруғаларында, иҫәпселәргә каты каршылык күрһәтә. Һөзөмтәлә 1739 йылдың майында иҫәп алыузы туктаталар. Ләкин был хәл Соймонов менән Урусовтың асыуын кабарта; ихтилалдың яңынан токаныуына бер сәбәп була.

Башкорттарзың иҫәбен алыу менән бер үк вақытта, язалау командалары даруғанан даруғаға, улыстан улыска йөрөп, ихтилалда катнашқан башкорттарзан штраф аттары йыйырға тотона. Соймоновтың әмере буйынса был ғәмәл башкорттарға карата яны каты язаға әйләнә. Нуғай һәм Себер даруғаларында Алексей Тевкелевтың ике туған кустыһы Роман Уразлин, поручик Петр Черкасский (Тубыл воеводаһы Михаил Черкасскийзың ейәне – Ә.Й.), капитандар Кублицкий һәм Стрижевскийзың хәрби төркөмдәре айырыуса аяуһызлык күрһәтә. Аты булмаған кешене тукмап, малын, азык-түлеген тартып алалар. Каршылык күрһәткәндәрзе үлтереп, өйзәрен яндыралар, кайһыларын кулға алып, Минзәләгә озаталар. Язалаусылар алыштарза һәләк булған, язалап үлтерелгән башкорттарзың ғәиләләрен эзләй, қорал табырға тырышып, бөтә өйзәрзе тентеп сыға. 1739 йылдың ғинуар – сентябрәндә улар башкорттарзан 772 йылкы тартып ала, 176 кешене Соймоновка озата. 1739 йылда башланған яңы террор ихтилалдың яңынан токаныуының икенсе сәбәбе була.

Соймонов, Башкортостанда хәлдә катмарлаштырыу өсөн, Роман Уразлинға 1737-1738 йылдарза ихтилалда катнашқан 28 етәксене кулға алып, Минзәләгә ебәрергә бойора. Шулар араһында Минлеяр Карабаев, уның бер туған кустылары Яманғужа (кайһы бер сығанактарза – Яманғол) менән Байбак Карабаевтар, оло улы Мәүлет Минлеяров, Сәйетбай Алкалин, Ырысымбай Игембәтов, Әйле улысы батырзары ағалы-кустылы Сураш менән Қызрас Килдәшевтар, Дыуан-Табын улысы старшинаһы Солтан Арысланбәков, Төлкәсура Аллағолов һ.б. була. Был бойорок – ихтилалдың яңынан башланыуына өсөнсө сәбәп. Өстәүенә, илебеззә яны кәлғәләр, башка нығытмалар, заводтар төзөү дауам итә. Башкорттарзың түземлеге бөтә, улар яңынан қорал алырға мәжбүр ителә.

1739 йылдың язында ук башкорттар үрзә атап үтелгән етәкселәр эргәһенә

* *Азағы. Башы 9-сы һанда.*

туплана башлай. Августа Төлкөсура Аллағолов етәкселегендәгә күп һанлы төркөм Роман Уразлин, капитан Стрижевский отрядтарына һөжүм итә, әммә унышка өлгәшә алмай. Бик күп ихтилалсы, шул иҫәптән Төлкөсура батыр, уның көрәштәштөрө: Катай улысы старшинаһы Уйылдан Сирбаев, Көзәй улысы батыры Теләкбирзе Солтанғолов, Төрөкмән улысы старшинаһы Сабир Каракшаев һ.б. карателдәргә тотконға эләгеп, Минзәләгә озатыла. Батырҙарҙы язалап үлтерәләр.

Батшабикә Анна Ионновнаның бойороғо буйынса август баштарында Соймонов менән Тевкелев башкорттарға каршы яңы, киң күләмле язалау операцияһы әзерләргә тотона. Бының өсөн шарттар за яйлы: дүрт йыл барған Урыс-төрөк һуғышы тамам, тимәк, яза полктарын Башкортостанға күпмә кәрәк шул саклы озатырға мөмкин. Был вақиғанан аз ғына алда, 17 июндә, властар Ырымбур комиссияһының башлығын алмаштырып, Татищев урынына Нугай мырзалары токомо, башкорттарҙың иң яуыз дошманы һәм йәлләде, кенәз Василий Урусовты куя.

17 августа Урыс-төрөк һуғышынан кайтқан 5878 һалдат һәм офицерҙан торған дүрт атлы полк менән Урусов Әстерхандан һамарға килә. Документтарҙан күренеүенсә, сентябрь-октябрҙә ул төзөлөп яткан кәлгәләр, редуттар, башка нығытмалар менән таныша, уларҙы төзөлөш материалдары менән тәмин итеүҙә яйға һала. һамарға әйләнеп килеп, Урусов үз ғәскәрен башкорттарға каршы 1740 йылдың язы, йәйе һәм көзө булып үтәсәк язалау походына әзерләргә керешә. Соймоновтан кәнәш һорап, йыш хат яза. Киләһе язалау операциялары буйынса ентәкле фекер алышыу өсөн, 1740 йылдың кышында Соймонов үзә лә һамарға килә. Минзәләгә кайтыу менән, ул үзәнә буйһонған язалау полктарын юлға әҙерләй, “ирекле” отрядтарға ла тейешле күрһәтмәләр бирә.

Ғөмүмән, башкорттарға каршы язалау операцияһына батша ялсылары ентәкле әҙерләнә. Был факттар игтибарға лайыҡ, юғиһә “История Башкортостана с древнейших времен до наших дней” тип аталған ғилми хезмәттең беренсе томында ла, башка дәрәҫлектәрҙә был турала бер ни зә әйтәлмәгән.

Яуыздарҙың пландары тиз арала башкорттарға билдәле була, һәм улар за үлемәсле алышка әҙерлек башлай. 1739 йылдың июнендә башкортса кейенеп (бәлки, башкортса һөйләшәп тә) алған татар шымсылары Атнағол Тәтекәев менән Ибрай Иманғолов һарт, Көзәй, Дыуан улыстарында ауылдан-ауылға йөрөп, башкорттар менән аралаша, хәл-әхүәлдәре менән кызыкһына. һарт улысындағы Әлекәй ауылында улар “тоғро” башкорт старшинаһы Әлекәй Каракөсөковта кунаҡ булғанда башкорттарҙың алышка әҙерләнеүен, Рәсәй батшалығынан айырылып сығырға йыйыныуын ишетә. Документтан күренеүенсә, был турала улар татар йөз башы Мостай Мырзашевка еткерә: “И подлинно де он Аликей ведает,— тип языла бер документта,— что во всех волостей башкирцы письменно меж собою дали знать, чтоб им в подданстве и под властью ея и.в. (императорского величества) не быть. А думают де они съезжаются за Уралом в Куваканской волости у башкирца у Ялызиянгула (йәғни Бәзәғол Котлоғужинда — Ә.Й.)”. Писарь Вертлугов: “Да они де татара Аднағул и Ибрай сами видели, что башкирцы собираютца подлинно на войну и друг у друга берут добрых лошадей и запас и наскоре из деревни в деревню переезжают”,— тип өстәп қуйған. Татар шымсылары, Әлекәй Каракөсөков һәм Көзәш Раһманғоловтың ошағы тиз арала Тевкелев менән Соймоновка, артабан Сенатка, батшабикәгә мәғлүм булып, халкыбызға карата каты язалау операцияларын үткәреү өсөн төп һылтауға өүерелә.

Соймоновтың бойороғо буйынса Минзәләлә Төлкөсура һ.б. батырҙарҙың язалап үлтереләүен ишеткәс тә, иҫән қалған ихтилал етәкселәре Миңлеяр Карабаев, Мәүлет Минлеяров һәм хәрби етәкселәр: Каратаулы улысы йөз башы Исламғол Юлдашев, уның кустыһы (бәлки, ағаһы), старшина Йәғәфәр Юлдашев, Тырнаклы улысы батырҙары Йәрмөхәмәт менән йөзбашы Көзрәт Хажиевтар, Сәйеткол батыр һ.б. 70 йәшлек Бәзәғол Котлоғужин етәкселегендә язалаусылар менән азақкы алышка ныклап әҙерләнергә тотона.

Өммө ихтилалға әзерлек етешмәй, сөнки 1737-1738 йылдарзағы ихтилалда Казан менән Нуғай даруғаларында язалаусылар һәр икенсе башкортто юк итә. Бик күп һәләтле ғәскәри етәкселәр һәләк була. Өҫтәүенә, бик күп ауылдар яндырылып, иҫәпһез мал-тыуар юғалтқан ауылдарза аслык башланып, өс йыл өзлөкһөз барған ихтилалда халкыбыз нык йонсой. Башкорттарзы яңы алышка күтәреү өсөн уларға яңы көслә етәксе, яңы көрәш байрағы көрәк була. Уны ихтилал етәкселәре үзен Солтан-Гәрәй тип таныштырған, ә ябай халыкка Караһакал исеме менән билдәле булған кешелә күрә. Ихтилал етәкселәре Караһакал ярзамында ике быуат һахлап килгән төп мақсатын: йәғни Рәсәй батшалығынан сығып, үз дәүләтен короу хыялын тормошқа ашырырға өмөтләнә. Ләкин артабан Караһакалдың үзенә бөтөнләй икенсе мақсат куйыуы, башкорттарзың хәле, төп мақсаты уны бөтөнләй кызыкһындырмауы асыклана. Был фекер, бәлки, күптәр өсөн көтөлмәгән яңылыҡтыр, сөнки бөтә ғилми хезмәттәрзә лә Караһакал тураһында бөтөнләй икенсе төрлө әйтәлә. Был мәсьәләгә әйләнәп кайтырбыз әле.

Караһакалдың Башкортостанға қасан һәм кайзан килеүе тураһында тарихи язмаларза, хезмәттәрзә, тарихи сығанактарза төрлө фекерзәр бар. Бер сығанакта, ул Кубанда нуғайзар араһында йәшәгән һәм Башкортостанға шунан килгән, тип язылған. Икенсе сығанакта, ул Қазақстандан килгән, имеш. Өсөнсөһөндә, ситтә йөрөгән башкорт һәм уны Башкортостанға ихтилал башланыр алдынан Калмык ханлығынан Акай Күсем һәм Килмәк абыз сақырып килтергән, тигән фекерзәр сағыла. Ул — Юрматы улысы башкорта, тигән фекер зә бар.

Тарихсыларзың күбеһе, әзәбиәтселәр, языусылар Караһакалдың Юрматы башкорта икәнәнә ышанған. Кул астындағы тарихи хезмәттәрзә, документтарзы өйрәнәп, мин хәкикәткә яқынырақ икенсе фекергә килдем: Караһакалдың һүзенә карағанда, ул Себер даруғаһының башкорт-казак сигендәге Теләү улысына 1739 йылдың язында Қазақстандан киләп, бер башкорт ауылында Зәйәмбәт өйөндә йәшәгән. Икенсе сығанак буйынса, ул Башкортостанға 1738 йылда ук киләп, Нуғай даруғаһында йәшәй. Азақ, эш әзләгән кеше булып, Кара-Табын, унан Барын-Табын улысына барып сығқан. 1739 йылдың ғинуарында йә февралендә Барын-Табын улысының Ялансығ ауылында Ракай Йәнәкәевта эш табып, өс ай самаһы шунда йәшәй. Үзен, Нуғай даруғаһы Юрматы улысы башкорта, тип таныштыра. Исем-шәрифем Миңлеғол Юлаев, атайымдың исеме Ниязғол, ләкин мин Караһакал булып йөрәйөм. Һәләүек йылғаһы буйындағы бер ауылда өйөм, ғаиләм бар. Әсәйемдәң исеме — Емеш, катынымдыкы — Кышбикә, Рәхим-бикә исемле кызым, Ситәмбәт менән Бикбулат исемле туғандарым бар, тип һөйләй. Иғтибар итәйек, Караһакал ауылының исемән атамаған, ә “Һәләүек буйындағы бер ауылда өйөм бар” тип кенә әйткән.

Һунынан, Ракай Йәнәкәевтың белдерәүенсә, Караһакал Кара-Табын улысындағы бер башкорт ауылында Бактыбай Иштуғановта йәшәгән, Барын-Табын улысына кире киләп, төрлө ауылдарза эшләгән. Йыш қына ул Урал арьяғындағы башкорт ауылдарында була, ундағы халык менән аралаша. Кайза барһа ла, ул: “Һез Урыс батшалығының колона әйләнгәнһегез, мин һеззе шул коллоктан қотқарам”, — тип һөйләп йөрәй. 1739 йылдың йәй урталарында Караһакал Әйле улысы башкорта Күскилдә һәм Барын-Табын улысынан Нуранбәк Ишембәтов менән, әсир алынған башкорттарзы кайтарыу өсөн, казактарға бара. Улар һораған йоломдо (выкуп) түләп, азат ителгәндәрзә кайтарып ебәрә, ә үзе ниңәлер казактар янында тороп қала.

1739 йылдың көзөндә Караһакал Башкортостанға киләп, Катай улысының Күзәш ауылында Әбделмән Күсәшевта (бәлки, Күсәмешев) йәшәй һәм, улыстарға йөрөп, старшиналар, батырзар һәм йөзбаштары менән аралаша. Силәбе өлкәһенәң Арғаяш районына караған Күзәш ауылы бөгән дә бар. Ошо арала Караһакал Бәзәғол Қотлоғужин, Миңлеяр Карабаев, Мәүләт Миңлеяров, Сәйетбай Алкалин, Ырысымбай Иғәмбәтов, йөзбашы Исламғол, уның қустыһы старшина

Йәгәфәр Юлдашевтар, Әйле улысы батырзары Сураш менән Қызрас Килдәшевтар, Һарт улысы старшинаһы Әлекәй Каракөсөков һ.б. менән ныклап таныша. 1739 йылдың көзөндә Караһакал күпмелер вақыт Бәзәғол Котлоғужиндың өйөндә йәшәй. Күзәй улысы батыры Нурыш Кинйәкәевтан язалаусылар һорау алған сакта ул: “Аланзыянғолдың өйөндә кешеләргә йөзөн күрһәтмәй бер серле кеше йәшерен йәшәп ята”, – тип әйтә.

Караһакал Ракай Йәнекәйевка үзен Юрматы улысы башкортто тип таныштырһа, старшина Әлекәй Каракөсөковка иһә бөтөнләй икенсене һөйләй: “Мин Кубанда нугайзар араһында йәшәйем, нугай затынанмын, исемем Солтан-Гәрәй. Ватаныбыз әлек ошо ерзәрә булған. Шуға күрә еребеззә кире қайтарырға тырышып йөрөйөм. Башкорттарзың ауыр хәлдә қалыуын ишетеп, Кубандан 8 меңлек ғәскәр һәм минә қушылған 2 мең калмык, 500 кыргыз-қайсақ (казак – Ә.Й.) менән юлға сыктым. Әле кар бик калын булуу арқаһында, ғәскәрәм Чим (Имба) йылғаны башында, Мәүәзи тип аталған күл яһында қышлай. Башкорттарға мин хәл белергә килдем. Башта Теләү улысында Зөйәмбәт исемле башкортта йәшәнем. Бөтә кәрәк-ярактарым Табын улысында Қорманай тигән кешелә һаклана. Һуңынан мин Сыбаркүл, Тинес, Үрге Яйык һәм Уклы-Қарағай кәлгәләрендә булдым, ләкин был турала бер кемгә әйтмәнем, үземде лә танытманым. Башкорттар ризалашһа, ғәскәрәм Қорбан байрамына, йәғни 26 февралдә, бында килеп етәсәк. Без башкорттар менән бергә урыс ауылдарын һәм кәлгәләрен қыйратып, илебеззә урыстарзан азат итеп, әлеккесә бергә йәшәр инек”. Рәсәй хөкүмәте яқлы булған старшина Караһакалға ышанғанмы-юкмы – билдәһез, ләкин ул яңы ихтилалға қаршы төшә һәм Караһакалдан ишеткәнде шунда ук Соймоновка еткерә.

Бәзәғол старшинаға Караһакал ялған вәсикәләр (документтар) күрһәтә. Имеш, ул – Жунгар ханы Галдан Цэрәндың бер туған қустыһы, тимәк, ханзада, солтан. Ысын исеме Шуна (документтарға Суна – Ә.Й.). Атаһы үлгәс, ханлық уға күсергә тейеш булып, ағаһы Галдан Цэрән төрлә хәйлә менән власты үз қулына әләктерә. Шунаның һеңделәрен үлтерә һәм Шунаны ла юк итергә куша. Ләкин Шуна быны белеп қала һәм қарағалпақтар араһына қасып, һуңынан Қалмык ханлығына барып һыйына. “Ысын исемең Шуна булғас, ниһә һин Солтан-Гәрәй аталып йөрөйһөң?” тигән һорауға Караһакал: “Мин әүәл мәжүси инем, һақлықты табып, ислам диненә күстем һәм исемемде Солтан-Гәрәйгә үзгәрттем. Аллаһының ярзамы менән Жунгар ерендә ханлықты ұсал кәрендәшем қулынан алып, жунгарзар араһында ислам динен нәшер итәсәкмен”, – ти.

Қазактар араһында ла Караһакал үзен, мин Жунгар ханлығының солтаны, тип һөйләп йөрөгән. Ағайым Галдан Цэрәндан қасып Қалмык ханлығында йәшәнем, шунда калмыкса өйрәндем, тигән. Мин мосолман кешегә, исемем Солтан-Гәрәй, тип казак солтандарыңа һәм бейзәренә төрлә ялған шәһәзәтнамәләр (танытмалар, нәсел ептәре – Ә.Й.) күрһәтеп, уларзың ышанысын яулай. 1739 йылдың йәй, көз һәм қышын Караһакал Себер даруғаһындағы хәлдә беләү, ихтилал етәкселәре менән аралашыу, башкорт-казак сиктәре менән ентекле танышыу өсөн файзалана. Ул киләсәктә Башкортостандан казак далаһына сығып китеү өсөн иң унайлы урындарзы әзләй. Уқымышлылығы, тотанақлығы, тышқы киәфәте менән Караһакал башкорт старшиналары һәм йөзбаштарының күбәһендә яқшы тәһсир қалдыра. Нәк ошо вақытта ихтилал етәкселәре уны хан итеп иглан итеү уйына килгән дә инде.

Караһакалдың қасан, қайза, кемдәр тарафынан хан тип иглан ителәүе тураһында төрлә фекер бар. Күренекле ғалимыбыз Ғайса Хөсәйенов үзенең “Караһакал хан” тигән хезмәтендә, йыйын 1740 йылдың февраль урталарында үткән, “Бәләкәй королтайға торошлок итерлек йыйында ун бишләп ир-ат қатнашқан”, тип яза. БДУ профессоры Дияс Йәнтүрин “Тырнақлы ырыуы” тигән мәкәләһендә, йыйылыш хәзәрә Қыйғы районының Иске Мөхәммәт

ауылында үткән, тип яза һәм йыйылышта, йәғни Бәләкәй королтайза катнашыусылар араһынан ни бары биш кешене атап үтә. Шулар араһында Сәйеткол батырҙы “Кыуакан улысы старшинаһы” тип атай. Ғәмәлдә был вазифаны ул ваҡытта Азнабай Карағужин башкара. “История Башкортостана с древнейших времен до наших дней” тип аталған ғилми хезмәттең I томында, “Башкортостан тарихы” дәреслегендә лә “Караһакал 1740 йылдың башында хан итеп иғлан ителгән” тип язылған. Башка тарихи хезмәттәрҙә, мәсәлән, “Башкортостан. Кыскаса энциклопедия”ла яу етәкселәре Караһакалды хан итеп иғлан иткән, тип кенә әйтелә.

Төрлө документтар менән ентекле танышкандан һуң мин, Караһакал хан итеп 1740 йылдың ғинуар баштарында йә урталарында һайланған, тигән фекергә килдем, сөнки ғинуар азағынан башлап ул Себер даруғаһы улыстары буйлап хан сифатында йөрөгән, көс туплаган һәм март урталарында ук етез хәрәкәт башлаған. Миңлеяр Карабаев, уның оло улы Мәүлет, Сураш менән Кызрас батырҙар, шәхси сәркәтибе Йөрмөхәмәт Бикназаров, шәхси һаксыһы Якуп Кызылбаев, Караһакалдан ясауыл дәрәжәһе алған Азнағол Байтимеров һ.б. һәр ваҡыт хан янында булған.

Иске Мөхәмәт ауылындағы королтайзың ихтилал етәкселәренән береһе Йөрмөхәмәт Хажиевтың өйөндә үтеүе тураһында безгә Ракай Йәнекәев аша билдәле. Ул һорау алған сақта “ихтилалды башлап ебөрөүсә баш бурҙар Аланзыянғол, улы Минлеяр менән, Йөрмөхәмәт һәм башка бурҙар Тырнаклы улысында Йөрмөхәмәт бурҙың өйөндә йыйылды” тип әйткән. Документтарҙан күренеүенсә, Себер һәм Нуғай даруғалары башкорттарын йыйған Бәләкәй королтайза 15 ир-егет түгел, ә 40-тан ашыу кеше катнашкан. Королтайза Соймоновтың күрһәтмәһендә исемләнгән 28 ихтилал етәкселәре лә булған, сөнки Минзәләгә барып эләккән бер башкорт та әйләнеп кайтмаған. 28 ихтилал етәкселәре Соймоновка тапшырылһа, уларҙы ла Байрас Йәһнырысов, Исәнғол Мәмбәтов, Һәүбән Һөйәрғолов, Кәсәп Солтанғолов, Төлкөсура Аллағолов һ.б. яҙмышы көткән. Шуның өсөн улар яу яланында ятып калыуҙы артык күргән.

Мин королтайза катнашкан кешеләрҙән исемлеген төзөп караным. Бына ул:

1. Бәзегол Котлоғужин – Әйле улысы старшинаһы.
2. Аҡжуға Кулымбәтов – Кара-Табын улысы старшинаһы.
3. Йөммәт Бакыев – Теләү улысы старшинаһы.
4. Әмин Сәйетбаев – старшина Сәйетбай Алкалиндың улы.
5. Ырысымбәт Алкалин – Сәйетбай Алкалиндың кустыһы.
6. Миңлеяр Карабаев – Дыуан улысы старшинаһы.
7. Мәүлет Миңлеяров – Миңлеяр старшинаның улы.
8. Яманғужа Карабаев – Миңлеяр старшинаның кустыһы.
9. Байбәк Карабаев – Миңлеяр старшинаның кустыһы.
10. Юлдаш Һөйәрәмбәтов – Кыр-Күзәй улысы старшинаһы.
11. Сураш Килдәшев – Әйле улысы батыры.
12. Кызрас Килдәшев – Әйле улысы батыры.
13. Азнабай Карағужин – Кыуакан улысы старшинаһы.
14. Морат Азнабаев – Азнабай старшинаның улы, йөзбашы.
15. Мөлөк Карағужин – Азнабай старшинаның кустыһы.
16. Исмағил Карағужин – Азнабай старшинаның кустыһы.
17. Айыткол Ямантаев – Кыуакан улысы батыры.
18. Яманғол Ямантаев – Айытколдоң ағаһы, 70 йәштә.
19. Абдулла Яманғолов – Яманғолдоң улы, батыр.
20. Яманғол Хажиев – Тырнаклы улысы старшинаһы.
21. Йөрмөхәмәт Хажиев – Яманғолдоң ағаһы.
22. Кәзрәт Хажиев – Яманғолдоң бер туған кустыһы.
23. Мөхәмәт Хажиев – Яманғолдоң бер туған кустыһы.

24. Ғөзәйер Хажиев – Яманғолдың бер туған кустыһы.
25. Сәйеткол – Тырнаклы улысы батыры.
26. Мусакай Сәйетов – Тырнаклы улысы йөзбашы.
27. Йәғәфәр Юлдашев – Қаратаулы улысы старшинаһы.
28. Исламғол Юлдашев – Қаратаулы улысы йөзбашы.
29. Мөхәммәт Юлдашев – Йәғәфәр менән Исламғолдың кустыһы.
30. Күсем Куселеков – Кара-Табын улысы батыры.
31. Солтан Арысланбәков – Дыуан-Табын улысы старшинаһы.
32. Һөйәрғол Сускин (Чучкин) – Дыуан-Күзәй улысы старшинаһы.
33. Күсәмеш Биккужин – Ялан-Катай улысы старшинаһы.
34. Ырысқол Кортқасов – Мыразалар улысы батыры.
35. Уразымбәт Сираев – Һарт улысы старшинаһы.
36. Сөләймәнов Уразов – Һарт улысы башқорто, бәлки, батыры.
37. Абдулла Әйләмбәтов – Қыуакан улысы батыры.
38. Ейәнсура Йәнтимеров – Әйле улысы батыры.
39. Теләүкәй Олантимеров – Катай улысы башқорто.
40. Абдулла Каскынов – Катай улысы батыры.

Исән булһалар, королтайза старшиналарзан Барын-Табын улысынан Уразай Абызанов, Кара-Табын улысынан Мәсәғүт Кәбәсов қатнашыуы ла ихтимал. Ихтилат етәкселәре королтайзы изге ниәт менән үткәреп, хан һайлаһа ла, ихтилатдың өсөнсә осоронда, бигерәк тә 1740 йылдың май – сентябрәндә халқыбыздың бихисап юғалтыу, иҫ киткес фажиғә кисереүендә улардың да ғәйебе бар. Икенсе яктан, был вакиға башқорттарза Рус дәүләтенән айырылыу ниәтенәң көслә булыуын да күрһәтә.

Хан һайлау шыма ғына үтмәгән. Документтарзан күренеүенсә, королтайға кәзәре үк старшиналар, батырзар, йөзбаштары хәлдә яқшы аңлап, халқыбызды алда ниндәй миһнәттәр кәтәүен беләп, кәрәште туктатырға, Қараһақалды властарға тотоп бирергә тәкдим иткән. Мәсәлән, Тырнаклы улысы йөзбашы Муса Сәйетов, Қыуакан улысы йөзбашы Татлыбайға мәрәжәғәт итеп: “Ниндә һин әллә қайзан, әллә Кубандан, әллә қазақтарзан, әллә қарағалпақтарзан, әллә башқа ерзән қилгән қилмешәк тураһында Уразлинға хәбәр итмәйһең, тотоп алмайһың? Һин ни өсөн йөзбашы булып тораһың? Ул (Қараһақал) беззән Тырнаклы улысына қиләп, башқа улыстарға барып, халықты қоторта. Йыһанғол менән бер һүззә булып, төрлә ялған һүззәр менән халықты яңы яуға өндәп йөрәй, ә һин быны күрмәмешкә һалышаһың, бер нәмә лә эшләмәйһең. Һин әллә уның менән бергә беззән йорттобоззо туззырырға йөрәйһеңмә? Унан безгә яқшылык кәтәргә түгел. Ул бур, ул дошмандар ярзамында ауылдарыбызды яндырырға, беззә қырырға йөрәй. Һин шуны белмәйһеңмә? Ул – қарақ, ат қарағы. Уны тиз арала Уразлинға тотоп бирергә кәрәк. Мин быны былай ғына қалдырмайым”, – ти. Қараһақалға қаршы Дыуан-Күзәй улысы старшинаһы Һөйәрғол Сускин менән Һарт улысы старшинаһы Уразымбәт Сираевтың қаршы сығыуы ихтимал.

Королтай йыйылғас, Қараһақалды тотоп алырға күрше Үәскәй ауылына үззәрәнен ғәскәри төркөмдәре менән Шайтан-Күзәй улысы старшинаһы Шығанай Бурһыков һәм Қошсо улысы старшинаһы Кәзәш Раһманғолов қилгән. Ләкин, ниндәйсер сәбәптәр арқаһында, улар максаттарына ирешә алмай қайтып китә. Йөзбашы Татлыбай үз вазифаһын еренә еткәреп башқарһа, Шығанай старшина менән Кәзәш мулла тәүәккәлләк күрһәтеп, Қараһақалды һәм королтайза қатнашқан башқа кешеләрзә тотоп алһа, бәлки, ихтилат туктар, халқыбызға қот оскос фажиғә қилтерер Қараһақал яуы булмаҫ та ине. Қызғанысқа қаршы, был кешегә бер кем дә қағылмаған, һәм, бының да үз “сер”е барзыр, тип уйлайым. Моғайын, Соймонов вазифалы кешеләргә Қараһақалға теймәскә қушқан.

Язалаусыларға өс йыл қаршы тороп тамам қакшаған халықты яңынан яуға күтәрәү өсөн Қараһақал һәм уның яқлылар кеше ышанмаҫлык хәбәр тарата:

имеш, Караһакалдың ғәскәре ун меңдән һикһән ике меңгә етә. Ошо көс менән уның бер туған кустыһы Исәндәр етәкселек итә һәм тиз арала Башкортостанға килеп етергә тейеш. Яузы башлап ебәрһәк, тип һөйләгән улар, безгә казактар, хатта жунгарҙар ярзам итергә әзер. Быларҙың барыһы ла буш һүз булған. Шуға карамастан, был ялған хәбәрҙәр Уразлиндың шымсылары Мөхәмәтғәли Терәкәев, Таһир, Байбәк Тукбаров, Тимер Әхмәков, Сәфәр Бикмәев, Яков Әхмәтов һ.б. аша тиз арала Соймоновка, артабан Петербургка етеп, билдәле, язалау операцияларына әзерлекте тизләткән.

Шымсылар араһында Караһакалды күрәселәр зә булған. Яков Әхмәтов, мәсәлән, Уразлинға тапшырған хәбәрҙә Караһакал тураһында: “Ул кара йөзлө, һакалы кара. Уның өстөндө ак буһтауҙан тегелгән биһмәт, ә башында кызыл төлкө тиреһенән тегелгән камһат бүрәк”, – тигән. Мөхәмәтғәли Терәкәев: “Ул (Караһакал) кара йөзлө, туһтак битле. Ак буһтауҙан тегелгән биһмәт, һарык тиреһенән тегелгән тун кейгән, башында төлкө тиреһенән тегелгән бүрәк, аяғында ат тиреһенән тегелгән йылы ката”, – тип яҙған.

Дәрәжәһен күтәрәү өсөн Караһакал үзенә тоғро, яуға ташланырға әзер торған башкорттарҙы төрлөсә үрләткән, уларға “йөзбашы”, “яһауыл”, “кенәз” дәрәжәләре биргән. Мәсәлән, Караһакалдың иң яҡын дуһы Антон Максимов (башкортлашқан сыуаш), Якуп Касишев, Айытулла Муллағилдин, Һибәт Мокшин, Азнағол Байтимеров һ.б. яһауыл дәрәжәһе алған. Ихтиһалға кәтғи каршы башкорттарҙы Караһакал үлтерергә бойорған. Мәсәлән, Каратаулы улыһы йөзбашы Дәүләтбайҙы ул бөтә кеше алдында кылыһ менән сабып үлтергән. Караһакал һәм уның яҡлылар алып барған өгөт-нәсихәт үз емештәрән бирмәй калмаған. Яңы ихтиһалда катнашырға теләгән башкорттар арткандан-арта барып, май башында мең ярымға еткән һәм Караһакалға февралдә (икенсе документта – март) үк һуғыһ хәрәкәттәрән башларға мөһкинлек биргән. Ихтиһалсылар башта Себер даруғаһы улыһтарында төзөлә башлаған кәлғәләргә, заводтарға, күскенселәр ауылдарына һөжүм иткән. Һуңынан яуға Нуғай даруғаһының көһьяк-көнсығыһ улыһтарында йөшөгән башкорттар күтәрелгән. Документтарҙан күренеүенсә, баштарак Себер даруғаһының Дыуан, Тырнаклы, Каратаулы һәм Кыуакан улыһтары яуға һүлпән, теләр-теләмәһ кенә кушылған булған.

Ихтиһал яңынан башланып киткәһ, бер төркөм башкорт старшинаһы, шул иһәптән “тоғро” башкорттар Булат Илекәев, Минлеяр Аракаев (кайһы бер документтарҙа – Аркаев), Әлекәй Каракөһөков, Зәйсән Карабашев, Шығанай Бурһыков, Шәрип (кайһы бер документтарҙа – Мөхәмәтшәрип) Мрәков, Арык Иһәнбаев, Йәнгилде Һөйәһғолов, Көзөһ Раһманғолов һ.б., 1735 йылдағыһа, ихтиһалсыларға тыһысланырға, таралырға тәкдим иткән. Ләкин улар фекерәнә колак һалыуһылар аз булған.

Язалау командалары килеп етер алдынан “тоғро” башкорт старшиналары Уразлин төркөмө менән берлектә ихтиһалсыларға каршы сығып караған, ләкин уңыһка ирешә алмаған, сөнки баш күтәрәүселәр һаны арта барған. Март урталарында Роман Уразлин төркөмө Себер даруғаһынан қасып китергә мөһбүр була. Ихтиһалсылар Караһакалға, тәүзә Өфөнә яулап алайык, тип үтенһә лә, ул, әле Өфөгә барырлык көһ юк, тип Йүрүзән, Әй, башкорт-казак сиктәрәндә генә хәрәкәт итеүзә хуп күрә.

Тарихи әзәбиәттә “тоғро” башкорт тархандары, старшиналары, йөзбаштары, дин әһелдәре – “башкорт халкының доһмандары”, “һатлык йәндәр”, “һатлык старшиналар”, “батһа яклы старшиналар” тип йөрөтөлә. Ләкин уларҙың барыһы ла бындай баһаға лайык түгел. Ихтиһалдың башынан аҙағынаһа Рәсәй империяһына тоғро хезмәт иткән тархан һәм старшиналарҙан, мәсәлән, Қызрас Муллакаев, Мираһ Юлымбөтов, Таймаһ Шәимов, Зәйсән Карабашев, Шығанай Бурһыков, Көзөһ Раһманғолов һ.б., ихтиһалсылдарға корал менән каршы сығып булһа ла, кан койоһто тизерәк туктатырға, халкыбыҙдың артабан да

кырылыуына юл куймаҫка тырышкан. Документтарҙан күренеүенсә, кайһы бер старшиналар, ихтилалды зурға ебәрмәү, баш күтәреүселәрҙе таркатыу, халықты ихтилалдан һүрелтеү, ауылдарҙы, кешеләрҙе һаҡлап калыу, язалаусыларҙың баштарын бутау өсөн, үзәрән юрамал “Рәсәй батшалығына тоғро булдым һәм тоғромон” тип белдергән. Был етәкселәр ысынлап та үз ауылдарын курсалап, һаҡлап калған. Бына ни өсөн бөтә “тоғро” башкорт тархандарына, старшиналарына, йөзбаштары һәм башкаларына нигеҙһеҙ гәйеп ташлау гәзел түгел. Был яңы фекер тарихи әҙебиәттә, дәреслектәрҙә мотлаҡ сағылырға тейеш.

Р. Уразлин Минзәләнен Өфөгә килгән Соймонов менән Тевкелевка барып, даругалағы хәл, ихтилалдың көсәйә барыуы тураһында ысынбарлыҡты куйыртып һөйләп бирә һәм Себер даругаһына, Нуғай даругаһының көньяк-көнсығышына ашығыс рәештә ғәскәр ебәреүҙе һорай. Табын, Елдәк, Сыбаркүл, Үрге Яйыҡ, Силәбе һ.б. кәлгәләрҙәге ғәскәри төркөмдәр ихтилалсыларға қаршы сығырға әзер булып, урыҫ крәстиәндәрән, властарға тоғро татар һәм мишәрҙәрҙән яңы “ирекле” отрядтар ойоштороу тамамланһа ла, Соймонов язалаусыларын башкорттарға қаршы ебәрергә ашыҡмаған. Ул баш күтәреүселәрҙән икегә — ихтилалсы һәм ихтилалға қаршыларға бүленеп, үз-ара һуғыша башлауын, ихтилалға улыҫтарҙың мөмкин кәзәр күберәк қушылыуын, баш күтәреүселәрҙән зурыраҡ, хәрби гарнизон тотқан кәлгә һәм заводтарға һөжүм итеүен көтә.

Ихтилал көсәйә башлағас, март азактарында Соймонов баш күтәреүселәргә қаршы алты полк ебәргән. Силәбе һәм Сыбаркүл кәлгәләрәнән полковник Арсенев һәм подполковник Павлуцкий, Красноуфимск кәлгәһәнән секунд-майор Пуятин, Табын һәм Елдәк кәлгәләрәнән майор Пекарский менән капитандар Кублицкий һәм Полозов, ә Ырымбурҙан подполковник Бахметов полктары ихтилалсыларға қаршы сыққан. Урында иһә уларҙы “ирекле” отрядтар көтөп торған. Шулай итеп, ихтилалсылар бөтә яҡлап қамап алына. Соймоновтың қарамағында 6 меңдән ашыу ғәскәр булған.

Баш күтәреүселәрҙән батша ғәскәре менән тәүге қаты бәрелешә Йүрүзән һәм Әй буйҙарында булып, 27—31 мартта яуға әзерләнен өлгөрмәгән, насар қораланған ихтилалсылар уңышһыҙлыҡка өсрай: 80 кешәһән юғалта, 100-ҙән ашыуы өсир алына. Язалаусылар Йүрүзән буйындағы 10 башкорт ауылын яндыра. 1 апрелдә Бәзегол старшина менән Ейәнсура Йәнтимеров етәкселегендәге ихтилалсылар капитан Полозов һәм Зәйсән Қарабашев, Көзәш Рахманғолов төркөмдәре менән һуғышта ла өнелә, 120 кешәһә һәләк була, 103-ө, шул иҫәптән Бәзегол старшина менән Ейәнсура Йәнтимеров, тотқонға әлөгә. Полковник Арсенев ихтилалсыларҙың башқа төркөмдәрән қыйрата.

800 кешәһәнән яртыһын юғалтқан Қараһақал калған яугирҙары менән Нуғай даругаһына, Ағизел йылғаһы баштарына сигенергә мәжбүр була. Һуңынан ул Қозғон-Қатай улыҫына етеп, Күсәш ауылындамы, әллә Тамъян улыҫының Сыбаркүл буйындамы лагерь қора. Бында уларға Нуғай даругаһының Қозғон-Қатай, Күбәләк, Теләү, Қарағай-Қыпсақ һәм Бөрийән улыҫтары башкорттары ла қилеп қушыла. Хан ғәскәре тағы мең ярымға тиклем арта. Сыбаркүл тирәһендәме, Оло Қызыл йылғаһы буйындамы улар үзәрән әзерләп килгән Булат Илекөев менән Көзәш Рахманғолов отрядтарын пыр туззыра.

Қараһақалдың ишәйә барған отрядтары апрель урталарында Себер даругаһына әйләнәп қилә. Май баштарында улар властарға тоғро булған Байым Қызрасов менән Исмәғил тархан Миңлеяровтың өйзәрән үртәй, Р. Уразлин төркөмөн қыйратып, үзен үлтерә. Ихтилалға Қыуақан, Әйле һ.б. улыҫтарға йәшөгән башкорттар қушылып, улар Әсем, Йүрүзән буйҙарындағы яуза қатнашмаған башкорт, мишәр ауылдарын туззыра. Май урталарына баш күтәреүселәр 3 мең кешегә етә.

Соймоновтың 13 июндә Сенатқа ебәргән рапортынан күренеүенсә, язалау операцияларында 7059 офицер, һалдат, драгун һәм казак қатнашқан. Шул иҫәптән

регуляр ғәскәри төркөмдәрҙә 2364, “ирекле” отрядтарҙа 4695 “тоғро” башкорт, урыс крәстиәне, татар, мишәр һәм мари иҫәпләнгән. Бынан тыш 11312 офицер, һалдат һәм казак төрлө калаларҙы, кәлгәләрҙе һаклаған. Кәрәк сакта улар ихтилалсыларға каршы сығырға әҙер торған.

Язалаусылар ихтилалсыларҙы бөтә яклап камап алып, бер-бер артлы кыйрата башлаған. Бик күп кеше юғалтып, баш күтәрәүселәр Нуғай даруғаһына сигенә һәм Сыбаркүл ярҙарында лагерь қора. 1740 йылдың 25 майында улар подполковник Павлуцкий, майор Языков төркөмдәренә каршы аяуһыз һуғыша, ләкин уңышка өлгәшә алмай, сөнки ихтилалсыларға каршы артиллерия кулланыла. “Миңә секунд-майор Языков килеп кушылһа ла,— тип язған Павлуцкий үзенә рапортында,— без бурзарға пушка һәм мортираларҙан атыуҙы туктатманык, уларҙы кырҙык қына. Улар безгә артык зыян килтерә алманы. 400-зән ашыу бурҙы үлтерҙек, туғызын тотоп алдык. Шуларҙың бишеһен һалдаттар һәм казактар штык менән сәнскеләп үлтерҙе. Қалғандары қасып қотолдо”.

Тарихи әзәбиәттә һәм ғилми хезмәттәрҙә, мәсәләһ, “История Башкортостана с древнейших времен до наших дней” тигән хезмәттә, ихтилалсыларҙың язалаусылар менән һуңғы бәрелешә төрлөсә һүрәтләһеп, тарих менән қызыкһынған укыусыларҙы аптырашта қалдыра. “Кем һаклы икән һун?” тигән урынлы һорау тыуа, сөнки тәқдим ителгән варианттарҙың бәрешә лә ысынбарлыққа тап килмәй.

Тарихи документтарға таяһып, мин үз вариантымды тәқдим итәм. 1740 йылдың 25 майында қаты бәрелештә еңелгәс, Қараһақал қалған кешеләре менән Яйықтан 400 сакрым көнсығыштағы Тубыл йылғаһына юл тотқан һәм көмөндә 4-5 көндән һун уны қисеп, казак еренә аяк баққан. 29 майҙа Павлуцкий менән Языков төркөмдәре Яйықты қисеп, капитан Кублицкийға кушыла. Әс төркөмдән иң шәп атлы 1500 кешене һайлап алып, Қараһақалды әзәрләр өсөн улар казак далаһына киткән. Юл ыңғайында улар әс башкорт ауылын туззырып, Қараһақалға кушылырға барған 46 башкортто үлтерә, 33 кешене, шул иҫәптән Қараһақал йәшәп киткән өй һужаһы Абдулла Күсәшевты һәм ясауыл Азнабайҙы, кулға ала. 16 кешене язалап үлтерәләр. 1—3 июндә, көслә ямғырға қарамай, язалаусылар, Қараһақал кешеләрен әзәрлекләүҙе дауам итеп, Тубыл йылғаһына килеп етә, ләкин әзенә төшә алмай. Шул ук көндә яқшы атлы 100 кешелек төркөм менән Кублицкий баш күтәрәүселәргә кушылырға барған Мырзалар улысы батыры Ырысқол Қортқасов төркөмөнә оһрап, уны бөтөнләй кыйрата.

4 июндә майор Беклемишев қарамағында 911 кешене Тубыл ярында қалдырып, 794 яқшы атлы төркөм менән Павлуцкий, Языков һәм Кублицкий Қараһақалды қыуа сығып, Тубыл йылғаһынан 60 сакрым киткәс, баш күтәрәүселәрҙе қыуып етә. Алышта бик күп ихтилалсы үлтерелә, Қыуакан улысы батыры Сәйет Қиләев менән Қара-Табын улысынан Ерәмбәт Шанаевты тотоп алалар. Қараһақал тәүҙә үк ихтилалсыларға сигенәргә бойорок бирә һәм беренселәрҙән булып үзә қасып қотола. Ихтилалсылар артынан қыуа төшкән Кублицкий төркөмө, 50 сакрымлап ер үтеү менән, Қараһақалды қыуып етә. Бәрелештә 300 башкорт, шул иҫәптән күп ихтилал етәкселәре: Минлеяр Қарабаев, йөз башы Исламғол Юлдашев, Йәрмөхәмәт һәм Ғөзәйер Хажиевтар, Минлеяр Мәширов, Айытқол Ямантаев һ.б. һәләк була. Қара-Табын улысы старшинаһы Йәғәфәр Юлдашев иҫән қалып, Қараһақал, Мәүлет Минлеяров һ.б. менән қасып қотола. 5 июндә Кублицкий төркөмө 89 ихтилалсыға тап булып, уларҙы тар-мар итә, қатындарҙы бала-сағаны кулға ала. Язалаусылар қулына ихтилалсыларҙың шулай ук 300-зән ашыу йылқыһы, 2300 һыйыры ла әлгә.

Ихтилал бақтырыла. Павлуцкий, Языков һәм Кублицкий төркөмдәре Тубыл буйында қалған ғәскәри төркөм менән Үрге Яйык кәлгәһенә китә. Артабан Кублицкий Оло Қызыл йылғаһы буйында лагерь қороп, Қарағай тауы урманда-рында қасып қотолорға тырышқан башкорттарға каршы алышқа әзәрләһә.

Июнь урталарында етәксез калған ихтилалсылар, яуза катнашмаған Теләү, Тамъян, Кыуакан, Кара-Табын, Кыр-Күзәй, Бүләкәй Күзәй, Тырнаклы һ.б. улыстар башкорттары котолғоһоз хәлдә калып, Үрге Яйык кәлгәһендә язалаусыларға баш һала башлаган. Шулар уҡ ваҡытта яза командалары Урал тауҙарына, кара урмандарға, мәмерйәләргә кәскән башкорттарҙы эзәрләүгә тотона. Был операцияларҙа һамар, һакмар, Ырымбур (Орск кәлгәһе), Йылшан, Бызаулыҡ һәм Көнъяк Башкортстандағы башка кәлгәһәргә гәскәри төркөмдәр зә катнаша. Язалау кампанияһына батша указы буйынса кенәз Василий Урусов етәкселек итә. “Было ему, генерал-лейтенанту указано,— тип язған Петр Рычков,— итти прямо на воров башкирцев и так однажды усмирить их, чтоб впредь к замешаниям (баш күтәреүгә — Ә. Й.) никакой искры от них не осталось, а наперед во всю Башкирь разослать указы под запрещением смерти, чтоб верные от противников не медля отделились и сами бы тех воров переловить старались”. Операциялар дүрт ай дауам итеп, язалаусылар Себер һәм Нуғай даруғаларының бөтә улыстарын да йөрөп сыға.

4378 офицер, һалдат һәм казактан торған гәскәр менән Урусов 1740 йылдың 13 майында һамарҙан Табын кәлгәһенә карай юлға сыққан. Кәсып йөрөгән ихтилалсыларҙы тотоп өсөн Урусов полковник Арсеньевка ярҙамға Яйык буйындағы кәлгәһәргән капитан Тарабаев етәкселегендәгә 1500 казакты ебәрә. Подполковник Иван Пальчиков етәкселегендәгә драгун полкы менән 400 казак һамарҙан башлап Яйык йылғаһы буйын тентеп сығырға тейеш була. Бер үк ваҡытта Урусов менән Соймонов Себер һәм Нуғай даруғалары улыстары башкорттарына баш һалып килергә тәкдим итеп, янау указдары тарата. “А ежели кто сего не учинит,— тип әйтелгән указдарҙа,— то со женами и детьми без всякого помилования погублены будут и укрыться нигде не возмогут”.

Нуғай даруғаһының бөтә улыстарын ут һәм кылыстан үткәреп, 107 ауылды яндырып, бик күп башкортто үлтергәс, Урусов 1740 йылдың 7 июлендә хәзәрге Баймак районының Түбә ауылы янындағы Талкаш күле буйына килә. Бында ул лагерь қора һәм тирә-яқка язалау командалары ебәреп, кулға алынған башкорттарҙы язалап үлтерә. “И во все стороны он (Урусов) партии рассылал,— тип яза П. Рычков,— и чинил над пойманными ворами башкирцами дознания и казни, а воровских жен и детей и скота немалое число бывшим в походе служилым людем в добычу раздавал”.

Үз ауылдарын һөйәнтүш язмышына калдырмаҫка, нисек тә кан койошто туктатырға тырышып, бер һиндәй зә гөйәбе булмаған башкорттар за баш һалып килә башлаган. 1740 йылдың июнь-июлендә Үрге Яйык кәлгәһенә генә 5400 башкорт килеп баш һалған. 79 кешене аманатка калдырып, калғандарын, Урусов бойороғо буйынса, подполковник Пальчиков етәкселегендәгә көслө конвой Ырымбурға алып китә. Бер айҙан ашыу кисергән юл ғазаптарынан, аслыктан бик күп тоткондар юлда үлә. Кайһы берәүҙәрен казактар кылыс менән сапкылай. 1740 йылдың май — сентябрәндә, ихтилалсыларҙың Нуғай даруғаһына сигенеүенән файҙаланып, Соймонов етәкселегендәгә язалаусылар Мейәс, Йүрүзән, Әй буйҙарындағы башкорт ауылдарын үртәй, кешеләрен үлтереп, мал-тыуарын тартып ала.

Урусов етәкселегендәгә төркөм иһә Нуғай даруғаһының көнъяк-көнбайыш өлөшөндә Оло һәм Кесе Әйек, һүрәм буйҙарындағы ихтилалда катнашмаған башкорт ауылдарын яндыра, халкын қыра. Нуғай даруғаһының көнъяк-көнсығыш һәм көнъяк өлөшөндә — Яйык, Кесе һәм Оло Кызыл, Таналык, Бызаулыҡ, Йәнгәл, һакмар, Баракал, Йылайыр, Қасмарт йылғалары тирәләй урынлашқан башкорт ауылдарын да улар урап үтмәй. Урусовтың язалаусылары Ағизелдең үрге ағымынан Инйәр тамағына кәзәр, Кесе һәм Оло Инйәр буйҙарын тентеп сыға. Документтарҙан күренеүенсә, был йылғалар һәм Әсем йылғаһы буйында яндырылмаған башкорт ауылы калмаған. Ағизелдең үрге ағымындағы Үзән, Қағы,

Коткор һәм Әүжән йылгалары буйында бер төзөк ауыл да калмаған. Әүжән буйында хәзер бер башкорт ауылы – Исмакай ғына бар.

Урусов, Соймонов һәм Тевкелевтың әмәре буйынса бөтә урындарҙа ихтилалсылар ғына түгел, уларҙың ата-әсәләре, катындары, бала-сағаны ла асыла, штык менән сәнскеләп, кылыс менән сапкылап үлтерелә. Подполковник Буткевич, мәсәлән, начальнигы полковник Арсеньевка 24 июлдә Катау улысынан түбәндәгеләрҙе язып ебәргән: “20, 21, 22 июля дня в разных местах пойманных воров 11, женок 6, ребят малых 22, ис того числа воров повешено 8, побито мужска и женска полу 10, оставлено для показания, воровских жилищ 3, взято скота воровских – лошадей 150, коров и телят 170, а всего в поимке мужска и женска полу 53 человека. И для поиску де воров башкирцев от него Буткевича всегда командируются разьезды и партии, а 23-го он пойдет со командою вверх по реке Инзерю жечь деревни, толочить хлеб”.

Башка документтарға ла күз һалайык: “Сентября 3 числа объявил посланной для осмотру и описи и сочинения плана разным местам, где сысканы разные каменя и протчие признаки руд, геодези прапорщик Шишков с командою: позжено де им подле речки Арши воровских деревень 2, изб 11, клетей 7, подле реки Белой деревень 2, изб 12, клетей 6, убита воровская девка 1.

3-го сентября управляющей дежурные дела капитан Семенихин репортовал: посланной де от дежурства вверх Белой реки по сю сторону потолочил посеянного ворами башкирцами хлеба ярицы 15, ячменю 72, овса 3 полосы; // да в розьезде Уфинского полку драгуном сожены 3 избы.

4-го числа оной же капитан Семенихин репортом объявил: посланными де от дежурства по левую сторону за Белою рекою позжено изб 24, клетей 2, анбаров 4, потолочено хлеба ячменю 6 полос, по сю сторону Белой реки созжена деревня 1, в ней изб 4, клетей и сараев 6, вытолочено хлеба ячменю полоса 1; Шешминского полку порутчиком Федором Скирмантовым позжено 3 деревни, в них изб 7, сараев и лачюг 18.

3-го сентября капитан Микулин 7-го числа при доношении прислал взятых под караул командою старшины Бердагула тархана Кипчацкой волости башкирцов 13 человек и при них 19 лошадей. Да в том же доношении объявлено: взято в урочище Узень речки и Савиняк речки ж башкирец 1, мальчик 1, девочек 6; в урочище на реке Чакмагуш башкирец 1, женок 2, девок 2, лошадей 2; да в урочище Карагай горе и реки Белой башкирец 1, женок 7, малых 12, девок 4, ребят малых же 4, побито башкирцов 8, малых ребята и девок 5, взято лошадей 55; в урочище Малом Сюрене малой 1, девок 3, побито башкирцев 5, женок 5; в урочище на реке Мендяк женка 1; в урочище Башмай речке женка 1, убит башкирец 1. О вышеписанных взятых в плен объявлено, что они от него Микулина посланы к генерал-лейтенанту князю Урусову.

От 6-го сентября подполковник Буткевич 9 числа доношением объявил: командою де своею разделясь на 4 части следовал к Табынску и следуючи воровских сакм нигде не нашли, точию жгли деревни и толочили хлеб.

10-го числа сентября порутчик Скирмантов репортовал, что он едучи трактом вниз Белой реки по обе стороны до реки Аузеню пожег деревень 8, в них изб 41, клетей 6, сараев и лачюг 55, потолочил хлеба ржи 5, ячменю 8 загонов.

От 9-го сентября капитан Кублицкой 10 числа доношением объявил: возвратясь де он с командою следовал по Уральским горам между Каракайских гор и Белой реки разными // командами, а укрывающихся воров башкирцов нигде не нашли, только в том следовани в разных урочищах командою ево созжено воровских башкирских деревень 64, в них 867 дворов, потоптано разного хлеба 103 загона”.

Язалаусылар бер ғәйепһез катын-кыззы, бала-сағаны кылыстар менән сапкылап, штыктар менән сәнскеләп, асып үлтергән. Был турала, үкенескә каршы, бер

ғилми хезмәттә лә, дәрәсләктәрзә лә бер ни әйтәлмәгән. Башкорттарзы кырыу һәм талауза айырыуса аяуһызлыҡ күрһәткән бер төркөм язалаусының исемдәрен атап үтәйек: подполковник Пальчиков, майорҙар: Языков, Беклемишев, Зилинский, Аристов, Шурыгин, Кудрявцев; капитандар: Ушаков, Хомутов, Попов, Мамаев, Суворов, Сыгин, Рогозин, Тарабеев, Микулин, Возницын, Белый, Белов, Алекин, Маложенин, Ярцев, Степановский, Краснобаев, Семенихин; поручиктар: Жуков, Жданов, Скирмантов, Аристов, Веселый, Сарычев, Тетюшин, Ростовцев, Назимов, Загоскин, Горяйнов; прапорщиктар: Шкапский, Бордовский, Асатов, Сухарев, Шишков, Амачин, Жуков, Любецкий, Дурасов; йөзбашы Калашников, атамандар: Кочемасов, Красильников, Чиглинцев һ.б. Ләкин бер тарихсы тарафынан да, бер тарихи әҙәбиәттә лә, бер тарихи хезмәттә лә был исемдәр бер кәсан да аталғаны юк. Нәк капитан Возницын, капитан Алекин һәм прапорщик Бордовский етәксәлек иткән язалаусылар Кәсә Инейәр, ә майор Зилинский командаһы Оло Инейәр буйындағы бөтә башкорт ауылдарын үртәгән.

Язалау кампанияһының иң кызған сағында Тевкелев, Урусов һәм Соймонов, халкыбыздың аңына мәңгә онотмаслыҡ күркәу һалырға уйлап, 1740 йылдың 25 августында Ырымбур кәлғәһенән (хәзәр Орск калаһы) алыс булмаған тау башында яқын ауылдарҙан килтерелгән халыҡ алдында (подполковник Пальчиков командаһы) Үргә Яйыҡ кәлғәһенән кыуып алып килгән башкорттарға бығаса күрәлмәгән яза ойшоһора. Быны П. Рычков ошолай һүрәтләй: “В разстоянии от Оренбурга 6 верстах, на одной горе за Яиком учена экзекуция, а именно: по прочтении указа о винах их, главные злодеи и сообщники Карасакала — Кантул (Антон — Ә.Й.) Максимов, Юнус Исмагилев, Джангул (Ханнанғол — Ә.Й.) Исакаев, Карабаш Утеянов (Уғлыәнов — Ә.Й.) Якуп Косишев посажены на столбах каменных, нарочно для этого сделанных, на кольях, оным же подобные 11 человек, в том числе семь есаулов помянутого Карасакала, повешены за ребра; 85 человек повешены; 21 человеку отсечены головы и взоткнуты на колья, в том числе и у самого главнейшего возмутителя башкирцаго Аланзиангула (Бәзәғол Карағужин — Ә.Й.), который часто упомянутого Карасакала вымыслил, голова отсечена у мертвого, ибо он, будучи под караулом и вывезен в Оренбург, сам себя умертвил тем, что не пил и не ел более десяти дней”.

Яза алдынан подполковник Пальчиков, Урусов бойороғо буйынса, Себер даруғаһының бер төркөм “тоғро” тархандарын һәм старшиналарын: Исәнбаевты, Байым Кызрасовты, Шығанай Бурһыковты, Кәзәш Рахманғоловты, Бәкәтән улысы старшинаһы Яугилдә Сәмиғулов һ.б. Ырымбурға сақыртып ала. Калған әсирзәрзә көслә карауыл астында һакмар кәлғәһенә алып китәләр. һакмарға барғас, Пальчиков әсирзәр өстөнән тағы каты тәфтиш үткәрәп, 471 башкорттоң ғәйебән “таба”, уларзың 170-ен 17 сентябрзә кәлғәнән алыс булмаған бер тау башында язалап үлтәртә. “А прочим оставшимся злодеям,— тип яза Рычков,— экзекуция была 17 сентября в Сакмарске: 120 человекам отсечены головы, 50 человек повешено, 301 человек оштрафованы отрезанием носов и ушей”. Зәғифләнгәндәрзә карауыл астынан сығарып, халкыбыздың котон алыу максатында, төрлө яқка китәргә кушалар. Язалап үлтәрепгән ихтиласыларзың катындарын һәм бала-сағаһын Ырымбурза, һакмарза, башка урындарза йә язалаусыларға, йә язалау операцияһында катнашқан татар һәм мишәрзәргә өләшәп бирәләр йә һатып ебәрәләр. Рычковтың белдерәенсә, 1735 — 1740 йылдарза ихтиласыларзың 9182 катыны һәм бала-сағаһы шулай өләшәп йә һатып ебәрәләр. Башкорттарзы халыҡ алдында күпләп язалау, катындарын һәм балаларын өләшәп бирәү, мал урынына һатып ебәрәү тураһындағы бойороктарзы Соймонов бирә. “Во исполнение высочайших ея и.в. указов,— тип язған ул Урусовка,— надлежит всех главных воров и зачинщиков бунта башкирцев казнить без всякой пощады; протчих же, кои по следствию не суть в важных винах явились, а в службу годны, тех определить в службу в отзейские полки, а которые свыше 30-ти лет, тех в

Рогервик в работу. Жон же их и возрастных детей и девок отдавать в замужество за казанских и за протчих татар и иноверцев, с платежем в казну за каждую бабу или девку годной под драгуна лошади или деньгами по 18 рублей, чего ради таковых баб и девок никому кроме тех татар и иноверцев не отдавать, протчих же детей и малолетних раздавать охочем людям для поселения в отдаленных российских городах, а оставшую после тех воров пожить (мөлкәт – Ә. Й.) и всякий там скот отписать и распродав деньги употребит в казну ея и.в.”.

Урусов тап ошо күрһәтмә буйынса эш итә лә инде. Уның 1740 йылдың 24 сентябрәндә Сенатка ебәргән отчетынан күренеүенсә, июнь – сентябрзә, йәғни өс ай ярым эсендә төрлө бәрелештәрзә 1702, Урусов штабында 432 башкорт язалап үлтерелә, 1862 башкортто катындары һәм балалары менән тотоп алғандар. Уларзың 135-е әрмегә озатыла, 495-е яза көтөп, тикшерәү астында була, 301 башкорт сыбырткы менән һуктырылып, һуңынан танау-колактары кыркыла. 107 башкорт ауылын яндыралар. Урусов үз отчетында: “Мин атаған мәғлүмәт тулы түгел, сөнки язалауза катнашкан казактарзан һәм “ирекле” төркөмдәрзән кәрәкле мәғлүмәттәр алып булманы”, – тип яза. Тимәк, тулы булмаған мәғлүмәттәрзән күренеүенсә, Урусов 4626 башкорттоң башына еткән. Ошо вакыт эсендә уның кешеләре башкорттарзың 3086 йылкыһын, 2903 һыйырын һәм бызауын, 2110 һарык-кәзәһен, 39 дөйәһен тартып алған. Мал-тыуарзың бер өлөшө төзөлөп яткан кәлгәләргә, мөлкәтһез казактарға эш һакы иҫәбенә бирелгән, бер өлөшө карателдәргә эләккән, калғаны базарзарза һатылған йәки астан үлгән.

Соймоновтың яуызлыктары ла Урусовтыкынан калышмай. 1737 йылдың апреленән 1740 йылдың 10 июнендә кәзәр ул 7897 башкортто кырзырган. 186-сы документта бына низәр күрһәтелә: “1740 г. июня 13.— Рапорт начальника Комиссии Башкирских Дел Л.Я. Соймонова в Правительствующий Сенат о результатах деятельности карательных отрядов, действовавших в Башкирии за время с 23 апреля 1737 г. по 10 июня 1740 г.

По силе именных ея и.в. указов по достоинству вин казнено разными казнями 404, партиями и на боях побито мужеска и женска полу 3665; послано в ссылку годных в службу в Остзею 541, во флот 30, в работу в Рогервик 231, итого 802; роздано для поселения во отдаленных российских городах охочим людям и шедших собою от голоду к разным чинам (которые восприяли христианской закон) женска полу и малолетних робят 974; по разным прошениям иноверцов Казанского и протчих уездов в замужество из башкирских женок и девок взяты в Казанской и в протчие уезды и при них малолетних робят мужеска и женска полу 607, с них за свадьбы лошадей взято 556. Всего казненных, и побитых, и в ссылку посланных, им розданных и пойманных из Башкирии выбыло 7897.//

В 737-м, 738-м и 1740 годах с пришедших с повинною штрафных лошадей взято 4103, с иноверцов и башкирцов за свадьбы 556, итого 6235; да купленных в Башкирии и в прочих местах 592, из Уфинского уезду с собранных з душ 43, всего лошадей 6870. //

3 башкирцов деньгами взято вместо штрафа за лошадей 9071 руб.3 коп., за продажных негодных к службе лошадей и за продажные ж башкирские пожитки 342 руб. 76 1/2 коп., поголовных из дел пошлин и шерагатных 115 руб. 33 коп., итого 9529 руб. 12 1/2 коп.

3 башкирцов же взято Осинской дороги з Ганинской волости на имеющейся в тех места Казанского гарнизона салдацкой баталион правянта: в 737-м году муки 5784 пуда, покупная цена в том году была по 30 коп. Пуд, 1735 руб. 20 коп.; круп 397 пуд 26 фун. по 40 коп. пуд. 159 руб. 6 коп.; 738-м году муки 117 четвертей 2 четверика, цена по рубль по 5 коп., 123 руб. 11 j коп.; круп 58 пуд. 25 фун., по 30 коп. пуд, 17 руб. 58 3/4 коп; итого правянта на 2034 руб. 96 коп.//

У башкирцов же скота побрано: коров и телят 376, овец 16, из оных хозяевам возвращено 60, роздано на пищу нерегулярным людям и иноверцам, кои при поиску были, 826 коров, 16 овец, на лицо 30 коров при командах.

Позжено: деревень 343, дворов 3223, кошей 88, хлеба розного зжатога загонов 400, копен 658, незжатога загонов 52, телег с хлебом 59, /всего/ 1169, сена стогов 47436 в которых по примеру было не меньше, как по 60 копен, 284580, да копнами 20948, /всего/ 305528; в Сибирской стороны позжено сена стогов 134.//

Из вышепоказанных взятых з башкирцов штрафных, пошлинных и протчих денег за неимением при мне на содержание канцелярии, на покупку лошаде, на прогоны, и на дачу канцелярским служителям жалованье и на протчие росходы определенной суммы употребляемы и ныне употребляется в расход, а сколько оных на какие имянно росходы издержано и затем останется, о том в Правительствующий Сенат репортом донестъ не укусно.

Леонтей Соймонов.

Июня 13-го дня 1740 году.

ЛОЦИЯ. Секретная Экспедиция Правительствующего Сената. Дело 1737 – 1741 гг № 108, лл. 585 – 587. В рукописи документ имеет вид разграфленной в 3 столца таблицы: графа, содержащая сведения о распределении конфискованных лошадей по полкам и о продаже и употреблении их на продовольствие колодникам, опущена”.

Халкыбыздың югалтыулары бының менән бөтмәгән. 1740 йылдың июнь – сентябрдә язалаусылар Себер һәм Нуғай даруғаларында 725 башкорт ауылын, мәнрәлгән кәбән бесәнән, урылған ашлығын яндыра, 5298 атын, 5735 һыйырын, мәнрәлгән баш вак малын тартып ала. Кыуып алып китә алмаған малдарзы, ғәзәттәгәсә, штыктар һәм кылыстар менән сәнскеләп һәм сапкылап үлтерәләр. Караһакал яуы, күрәүебезсә, бығаса күрәлмәгән катылык менән бастырылған. 1739 – 1740 йылдарҙа һәм унан һуң баш күтәрәүселәрҙе кырыу операцияларында, Минзәлә язалау комиссияһында 16634 башкорт үлтерелгән, 4 меңе Балтик дингезе буйына һәм Себергә һөрөгәгә ебәрелгән. 9200 катын-кыз һәм бала-саға Рәсәй империяһының эске губерналарына мәнгегә коллока озатылған, татарҙарға, мишәрҙәргә, башкаларға өлөшөп бирелгән. Өфө тарихсыһы Руф Игнатьевтың белдерәүенсә, Себергә һөрөлгән башкорттар шул хәтле күп булған – уларҙы төрлө чиновниктар, саузағәрҙәр, хатта ябай урыс крәстиәндәре юк кына хакка һатып алған.

Минең уйымса, Караһакал Тевкелев, Соймонов һәм Урусов менән таныш булып, улар сақырыуы буйынса Башкортостанға килгән һәм кара эштәрән улар менән бергә, уларҙың бойороғо буйынса башкарған. Шулай булмаһа, ни өсөн Караһакал башка даруғаларға түгел, ә 1739-1740 йылдарҙағы ихтилалдың төп майзаны булған Себер даруғаһына килеп, улыстан улыска йөрөгән? Тимәк, уны йөрөткәндәр. Караһакал кемдән һәм нисек ихтилалдың төп етәкселәрән, уларҙың кайза йәшәгәнән белә, барып таныша алған? Тимәк, уны Бәзәғол һәм Миңлеяр Карабаев, Сәйетбай Алкалин һәм Ырысымбаев Игембәтов, Әлекәй Каракөсөков һ.б. менән кемдер таныштырған. Себер даруғаһында урынлашкан кәлгәләрҙең исемдәрән Караһакал кайзан, кемдән белгән? Нисек ул тиз арала шул кәлгәләргә юл табып, йөрөп сығырға өлгөргән? 1739 йылдың йәйендә казактар әсир алған башкорттарҙы коткарыу өсөн аксаны Караһакал кемдән алған? Ни өсөн ул 1739 йылдың йәйендә әсирлектән коткарған башкорттар менән Себер даруғаһына бергә килмәй, казактар янында калып, көзгә кәзәр унда булды икән? Бәлки, ул казактар араһында булмай, һамарға Урусов янына юл тоткандыр һәм уның менән буласак язалау операциялары тураһында фекер алышкандыр?

1739 йылдың икенсе яртыһында Себер даруғаһы башкорттарын яуға өндәп йөрөгән Караһакалды ни өсөн Уразлин командаһы йәки Кыуакан улысы йөзбашы Татлыбай тотоп алмаған? Ни сәбәпле уны Бәләкәй королтай хан итеп һайлағанда Шығанаев Бурһыков менән Көзәш Раһмағоловтар эләктермәне икән? Уларҙың Караһакалды ғына түгел, королтайға катнашкандарҙың бөтәһен дә

кулга алырлык көсө булган бит. Яуап бер: уларзың барыһы ла Соймоновтан “Караһакалға теймәскә!” тигән бойорок алған. Уразлиндың, йөзбашы Татлыбайзың, Шығанай старшина менән Көзәш мулланың эшлекһезлеген, һүлпәнлеген башка бер ни менән дә аңлатып булмай. Соймоновтың “Караһакалды тиз арала тотоп алырға!” тигән бойорого күз буяу өсөн генә булғандыр.

Ни өсөн Урусов менән Соймонов башкорттарға қаршы яңы язалау операцияларына әзерләнә башлаған сақта, хан итеп һайланған Караһакал Себер даруғаһының улыстары буйлап йөрөп көс туплап, нәк 1740 йылдың мартында ук етез хәрби хәрәкәт башлаған? Ни максатта, ғәскәре өс мендән ашыу булған сақта ла, Караһакал Өфөнә икенсе мәртәбә яулап алыуҙан баш тартып, вақытын башкорт-казак сиктәре тирәһендә йөрөп үткәргән?

Карамағында һигез кешеһе булмаһа ла, ни максат менән Караһакал, 80 менлек ғәскәрәм бар, тип башкорттарзы алдап йөрөгән? Яуап бер: Урусов менән Соймоновтың бойорого буйынса башкорттарзы мөмкин кәзәр күберәк яңы яуға күтәрәп қырзырыу максаты менән. Ни өсөн үзенен ысын исемен йөшөрөп, Караһакал төрлө ерзә өс ялған исем менән һәм бер қушамат (Караһакал) астында йөрөгән? Хан затынанмын, тип башкорттарзы алдап, хан булып һайланырға теләп шулай эшләгәнә көн көүек асык. Ихтилалдың бөтә етәкселәре лә йә яуза һәләк булып, йә язалап үлтерелгән сақта, Караһакал ни мөгжизә менән һәр вақыт қасып қотолоп қалған? Һорауҙар күп, ә яуап бер: Караһакал Тевкелев, Урусов һәм Соймонов менән бәйлә, уларзың йөшөрөн шымсыһы, қотқосо булған.

Караһакалдың Соймонов һәм Урусов менән бәйлә булығын Әхмәтзәки Вәлиди зә һиземләгән: “Рустар уның (Караһакалдың) Қазақстанға сигенәүен белә тороп, 1740 йылдың язында “язалау өлгәһе” күрһәтә башлай. Кенәз Урусов был күтәрелеште бастырыу өсөн Ырымбурза һәм Минзәләлә ике хәрби хәкәм урыны булдыра. Унда “боласы” тип һәр тарафтан тотоп қилтерелгән менәрләгән башкорттан яуап алғанда уларзы бығаса күрелмәгән ғазаптарға дусар итәләр, утқа яғып, қазыққа ултыртып, қабырға һөйәктәрен һындырып, қисеп, асып язалайҙар. Был аяуһызлыҡ Караһакал күтәрелеште бастырылып бөтмәс әлек үк башлана”.

Үз қулындағы ерзәрзә һақлап қалырға, Ырымбур қалаһын төзөтмәскә нығлы қарар итеп, колониаль изеүгә түзә алмай, ихтилалдың һуңғы этабында Рәсәйзән сығып үз дәүләтен төзөргә тырышыу, үзаллылыққа ынтылыу халқыбызға бик қиммәткә төшкән, бығаса күрелмәгән юғалтыуҙарға алып қилгән. Рәсәйзән сығып үзаллы башкорт дәүләтен төзөү тураһында асықтан-асық иғлан итеү власть даирәләрен бик нығ ярһытқан. Бына ул бәндәләр: Сенат рәйесе граф А.И. Ушаков, канцлер Г.И. Головкин, уның урынбақары граф А.И. Остерман, Сенаттың генерал-прокуроры граф П.И. Ягужинский, Йөшөрөн канцелярия етәксәһе граф С.А. Салтыков, батшабикә Анна Иоанновнаның йөшөрөн кәңәшселәре кенәз А.М. Черкасский менән граф А.П. Бестужев-Рюмин. Был исемдәр документтарға осрай, ләкин бер ғилми хезмәттә лә, бер тарихи әзәбиәттә лә, бер дәреслектә лә күрәнмәй. Башкорттарзың үзаллылыққа ынтылыу теләген мәнғегә юк итеү, уларзы қаты ауызылықлау өсөн атап үткән бәндәләр батшабикә исеменән уқаздар сығарып, урындағы қарателдәргә халқыбыззы аяуһыз қырырға, шул иқәптән асылықтан үлтереп бөтөрөргә қушқан.

1735–1740 йылдарзағы ихтилалда халқыбыззың юғалтыуҙары тураһында төрлө сығанактарза, тарихи әзәбиәттә, дәреслектәрзә төрлө мәғлүмәттәр осратырға була. П. Рычков “Топография Оренбургской губернии” тигән хезмәтендә, язалаусыларзы нисектер ақларға тырышып, ихтилал барышында һәм унан һуң 696 башкорт ауылы яндырылған, 28491 башкорт үлтерелгән, тип язған. Был һанға “иреклә” отрядтар, “енел партиялар” тарафынан үлтерелгән, әсиргә алып, төрлө яққа өләшелгән башкорттар инмәй. Ә улар батша ғәскәренән аз үлтермәгән, бик күп ауылдарзы яндырғандар. Қанһыз йәлләд В.Татищев Сенатқа ебәргән отчетында,

ихтилал барышында һәм унан һун 60 меңдән ашыу башкорт төрлө бәрелештәрзә һәм язалап үлтерелгән, һөргөнгә ебөрелгән һәм язалаусыларға өлөшөп бирелгән, тип язған. Быға ул, әлбиттә, аслыктан үлгән, астан үлтермәскә тырышып, бушка ғына төрлө кешеләргә һатылған балаларзы, казак далаларына касып киткән башкорттарзы индермәгән. 1724 һәм 1744 йылдарза властар тарафынан башкорттарзың иҫәбен асықларға тырышып караған материалдарға таянып, В. Кабузан тигән ғалим, 1735–1740 йылдарзағы ихтилалда башкорттар 65,8 мең кешегә кәмегән, тип язып калдырган. Күренекле ғалимыбыз Әкрәм Бейешкә эйәрәп, уның “Башкорт халкының тарихы һәм азатлык көрөшә” тип аталған хезмәтәндә әйтәлгәнсә, “биш йылда (йәғни 1735–1740 йылдарза – Ә.Й.) 90 меңдән ашыу башкорт үлтерелгән” тип һис икеләнмәй әйтергә мөмкин. Тимәк, шул йылдарза ғына башкорттоң кәм тигәндә өстән бер өлөшә һәләк булған һәм тамам бөлгөнлөккә, хәйерселеккә төшкән. Халык унан һуңғы осорға меңәрләп-меңәрләп үлергә дусар ителгән, тип язып калдырган. БДУ профессоры Нәзир Колбахтин мәғлүмәттәрәнә таянып, мин дә халкыбыззың ихтилалда юғалтыу-зарын асықларға тырышып караным һәм Әкрәм Бейештең һақлы булуына ышандым. Минәң иҫәп буйынса, биш йылда халкыбыз кәмендә 97 – 147 мең кешәһен юғалтқан.

Фәнгә билдәлә мәғлүмәттәргә һәм II рәүиз материалдарына таянып, профессор Н.Колбахтин, XVII быуатта үткән ихтилалдар, Салауат батыр яуын бақтырган сакта 255–275 мең самаһы башкорт кырылған, 200 меңдән сак кына күберәк башкорт иҫән калған, тигән фекергә килгән. Тимәк, башкорт ихтилалдарын бақтырыу геноцид рәүешән алған, халкыбыззың генофондын кырыуға йүнәлтәлгән. Был юғалтыузар булмаһа, XVIII быуат азағында халкыбыззың һаны 460–520 мең кешегә етер ине, тип язған. Шул ук вақытта башкорттарзың ихтилал барышында һәм унан һуңғы юғалтыузары тураһында “История Башкортостана с древнейших времен до наших дней” тигән ғилми хезмәттең берәнсе томында бөтөнләй икенсе һандар килтерелгән. Ә 1735–1740 йылдарзағы ихтилал тураһында барған бүлектә: “Ихтилал барышында ике яктан да хәтһез корбандар булған, – тип яза тарихсы И. Акманов. – Бигерәк тә ихтилалсы башкорттар зур зыян күргән. Тулы булмаған мәғлүмәттәр буйынса, улар 40 меңдән ашыу кешәһен юғалтқан”.

Акманов халкыбыззың кан әскес йәлләттәрәнә карата йылы мөнәсәбәт күрһәткән кеүек. “Кирилов Иван Кирилович – сложная, противоречивая историческая фигура, – тип яза ул. – Выходец из народных низов стал сторонне образованным человеком, ученым-самоучкой, автором серьезного статистико-экономического и географического труда “Цветущее состояние Всероссийского государства”. Им также составлены “Атлас Всероссийской империи” и “Генеральная карта Российской империи”. Постепенно продвигаясь по государственной службе (в 1712 г. – подъячий в канцелярии, в 1727 г. – обер-секретарь Сената, в 1734 г. – статский советник), он стал дворянином и землевладельцем, весь свой талант и знания отдал служению интересам императорской России”. Кирилов ошо ук хезмәттә 1712 йылда “подъячий в канцелярии” тип языла, ә һиндәй кәнсәлә писарь булып йөрөгәнә әйтәлмәй. Ә эш былай булған: 18 йәшендә Мәскәүзә навигация мәктәбән тамамлағандан һун ул “йәшерен эзәрләү приказы”на эшкә килә, һуңынан “йәшерен канцелярия”ға күсәп, кешеләрзә язалап яуап алғанды қағызға төшөрәп ултыра. Азак, 23 йәшендә, йәғни 1712 йылда Сенатка писарь булып эшкә урынлаша һәм тап шунда Петр I күзенә салына. 16 йылдан һун, йәғни 1728 йылда Сенаттың өлкән сәркәтибе булып китә.

Кан әскес йәлләд Тевкелев тураһында Акманов бына һимәләр язған: “Тевкелев Алексей Иванович (до крещения – Кутлумухамет) выходец из ногайских мурз, личный переводчик Петра I во время Прутского и Персидского

походов. В 30-х гг. XVIII в. он сыграл важную роль в присоединении Малого жуза казахов к России, а после организации Оренбургской экспедиции – в реализации ее мероприятий в Башкортостане. Его деятельность была высоко оценена царским правительством: он быстро продвигался по службе (полковник в 1734 г., бригадир в 1750 г., генерал-майор в 1755 г.), стал крупным дворянином – земли и душевладельцем”. Бына шундай тырыш дәүләт эшмәкәре. Әйтерһен дә, бер башкортто ла һарайзарға бикләп тереләй яндырмаған, меңәрләгән башкортто кырзырмаған.

В. Н. Татишев тураһында Акманов түбәндәгеләрҙе яза: “Участник Полтавской битвы и Прутского похода в 1720–1722 гг. В 1734–1737 гг. управлял казенными заводами Урала, основал в 1721–1723 гг. Екатеринбургский горный завод, ставший затем одноименным городом. Пользуясь доверием Петра I, он выполнял ряд его дипломатических поручений в Пруссии, Речи Посполитой, Швеции. В.Н.Татишев был разносторонне образованным человеком, внес большой вклад в развитие исторической науки страны. Появление его пятитомного исследования “История Российская с самых древних времен” ознаменовало превращение исторических знаний в России в науку”. Татишевтың 1739 йылдың 22 февралендә батшабикә Анна Иоанновнаға тапшырған рапортын, күрәһен, Акманов укымаған. “Башкортостан тарихы” тип аталған дәрәслектә Акманов, бер сығанакка ла һылтанмай, алда әйтөп үткән фекерен кабатлаган. “Хәрәкәт барышында,– тип яза ул,– башкорттар 40 меңдән ашыу кешеһен юғалтқан, ифрат зур матди зыян күргән”.

1735–1740 йылдарҙағы башкорт ихтилалын баһтырыуҙа айырыуса тырышлыҡ күрһәткән йырткыстарҙың артабанғы тормош юлы нисек булған? Башкорт катын-кыздарының, етем калған һәм коллоқка һатылған бала-сағаның қарғышы һәм күз йәше иң элек Кирилов менән Урусовка төшкән. Тәүгеһе 1737 йылдың апрелендә һамарҙа үлә, йәки уны берәй башкорт үлтергән. Икенсеһе лә 1741 йылдың 22 июлендә һамарҙа донъя қуя. Башкорт комиссияһының икенсе начальнигы, бригада генералы Михаил Хрушев үз үлемен Урыс-төрөк һуғышында таһна, ришүәтсе һәм қазна буры Татишев та озақ йәшәй алмай. Уның ярҙамсыһы, 1737-1738 йылдарҙағы ихтилалды баһтырыуҙы ойштороусы һәм тоткон башкорттарҙы язалаусы полковник Андрей Хрушевтың башы батшабикә – Анна Иоанновнаға қаршы ойшторолған заговорҙа катнашканы өсөн – 1740 йылдың 24 июнендә өзә сабыла. Башкорттарҙы төрлө юл менән икеләтә кәметергә тәқдим иткән дәүләт сәркәтибе Артемий Волынскийҙың иһә тәүҙә телен қыркып ташлайҙар, һуңынан уң қулын өзә сабып, бер азған башын қиһәләр.

1735 йылдың йәйендә баш күтәргән башкорттарға қаршы язалау командалары ебәрәп, тотконға әләккән башкорттарҙы язалап үлтергән әлекке Казан губернаторы Платон Мусин-Пушкинды, шул ук заговорҙа катнашканы өсөн, 1740 йылдың 27 июнендә телен қыркып, мәңгелеккә һөргөнгә ебәрәләр, ул шунда тиз арала үлә. Соймоновтың бер туған ағаһы Федор Соймоновты ла, заговорҙа катнашканы өсөн, сыбырткы менән тукмап, мәңгелеккә Охотск острогына һөрәләр. Ул боз қайната торған заводта эшләй. Петербург полицияһы начальнигы, кенәз Яков Шаховский за сыбырткы менән тукмала.

Башкорттарҙы аяуһыз қырған йырткыс Тевкелев бригада генералы, ә Батырша яуын баһтырыуҙа актив катнашканы өсөн 1755 йылда генерал-майор булып китә. 1766 йылға кәзәр йәшәгән Леонтий Соймонов генерал-лейтенант дәрәжәһе ала. Подполковниктар Иван Пальчиков менән Яков Павлуцкийға 1740 йылда ук полковник дәрәжәһе бирелә. Майор Языков та вақытынан алда подполковникка үрләй, капитан Кублицкий майор булып китә. Урусов Ырымбур комиссияһының бухгалтеры һәм техник сәркәтибе Рычковты ла онотмай. 1740 йылдың йәйендә үк ул “коллекский ассессор” дәрәжәһе ала. Хәрби яктан ул майор дәрәжәһенә торошлоқ иткән. Һуңынан Рычков Ырымбур губернаторының урынбағары,

Ырымбур губернаһындағы тоҙ кайнатыу заводтарының баш етәксеһе, Петербург Фәндәр академияһының мөхбир ағзаһы булып киткән.

Канһыз йәлләтәр халкыбыҙҙың үз илендә үз азатлығы өсөн көрәшкән иң затлы, иң асыл, иң белемле, куш йөрәкле кешеләрен: тархан, старшина, батыр, сәсәндәрен, дин әһелдәрен төбө-тамыры менән йолкоп алып, киҫеп, яндырып, кәлгә төрмәләрендә язалап үлтөрөп, халкыбыҙ генофондына юйылмаҫ зыян килтергән. Уның шаукумы бөгөнгө көндә лә ныҡ һизелә, арабыҙҙа йылдан-йыл милләт-ара ғаиләләр һаны арта, Максим Шәрәфетдиновтар, Валерий Хәкимовтар, Игорь Гәрәевтар, Марина Шакировалар, Тәнзилә Астаховалар, Рәйсә Кузьминалар һәм башкалар күбәйгәндән-күбәйә. Үзебезҙе һаҡлап алып калырға теләһәк, безгә уйланырға ваҡыт күптән етте. Ни өсөн япон, кытай, вьетнамдарҙың, гөмүмән, Көнъяк-Көнсығыш Азия халыҡтарының генофонды ныҡ, кәндәре таза һәм улар кин азымдар менән алға бара? Ни өсөн Афғанстан халкы меңәр йыл буйы, ел-дауылға бирешмәй, һаман үз-үзен һаҡлап алып калыу өсөн көрәшә? Ни өсөн Төньяк Кавказ халыҡтары тиз үрсей һәм уларҙың генофондтары ныҡ? Яуап ябай: уларҙың каны таза. Халкыбыҙҙың XVIII быуатта күргән ғазаптары күптән артта калды, ә без һаман мандый алмайбыҙ, ишәймәйбез, алға китә алмайбыҙ...

Әхмәт-Гәрәй ЙӘНҒӘЛИН,
тарих фәндәре кандидаты.

Кулланылған әҙәбиәт:

1. *История Башкортостана с древнейших времен до наших дней, т. 1. Уфа, 2004.*
2. *“Башкорт халыҡ ижады”, т. 7, Өфө, “Китап”, 2004;*
3. *Н.Мажитов, А.Султанова. “История Башкортостана с древнейших времен до XVI века. Уфа, “Китап”, 1994.*
4. *Әкрәм Бейеш. Башкорт халкының тарихы һәм азатлыҡ көрәше. Өфө. “Китап”, 1993.*
5. *“Ватандаш” журналы, 1996, № 1, 3; 1999, № 1, 2000, № 5.*
6. *И.Г. Акманов. “За правдивое освещение истории народов”. Уфа, 1995.*
7. *Әхмәтзәки Вәлиди-Туған. “Башкорттарҙың тарихы”. Өфө, “Китап”, 1994.*
8. *“Әйеләр”. Өфө. 2007.*
9. *“Башкортостан тарихы”, Өфө, 2007, 71-се бит.*
10. *“Башкортостан. Кыскаса энциклопедия”. Өфө, 1997.*
11. *Мөхәмәтсәлим Өмөтбаев. “Йәдкәр”. Өфө, “Китап”.*
12. *“Материалы по истории России. Сборник указов и других документов”. т.1. Оренбург. 1900.*
13. *Н.А. Баскаков. “Русские фамилии тюркского происхождения. М, 1979.*
14. *П.И. Рычков. “История Оренбургская”. Оренбург. 1896.*
15. *С. М. Соловьев. “История России с древнейших времен...” Книга 10, М, 1963.*
16. *“Очерки по истории Башкирской АССР”. т. 1, ч. 1, Уфа, 1956.*
17. *“Материалы по истории Башкирской АССР”, т. 1, М, 1936.*
18. *В.Н. Устюгов. “Башкирское восстание 1737-1739 гг. М, 1950.*
19. *В.Н. Витевский. “И.И. Неплюев и Оренбургский край в прежнее его составе”. Казань, 1889.*
20. *Ғайса Хөсәйенов. “Ил азаматтары”. Өфө, “Китап”, 1998.*
21. *Р. Игнатьев. Карасакал-лҗехан Башкирии.— “Труды научного общества при Наркомпросе БАССР”, вып. 2. Стерлитамак, 1922.*
22. *П.И. Рычков. Топография Оренбургской губернии. Уфа, “Китап”, 1999.*

Музейҙар — мәҙәниәтебез көзгөһө

ӘЗӘБИӘТКӘ ҺӘЙКӘЛ

Күп быуатлы, күп милләтле донъя әзәбиәтендә сағылдарҙа йәйрәп үскән мөһабәт имән һымаҡ арзаклы башкорт языусыһы, Башкортостандың халыҡ шағиры Мостай Кәримдең ижады тәрән тамырлы. Ул тәүге шиғырҙарында ук изгеләрҙән-изге әсәгә, тыуған төйөгөнә, иленә, гүзәл зат катын-кызға, дуҫтарына мөхәббәтен белдерҙе. Һәр бер шиғыры күптән таныш һүзҙәр, билдәле шиғри алымдар менән язылған кеүек тойолһа ла, улар фәлсәфәүи тәрәнлектәре менән айырылып тора.

1939 йылда язылған бер шиғырында:

*Йәшкә кушым үптө күзҙәрәмде:
— Бахетле бул, безҙе онотма...*

*Яулыҡ осон сәйнәп калды әсәй,
Карт кайыңға һалып беләген.
Мин — таш бәгер —
Ул сак аңламаным
Улын һөйгән әсә йөрөгән...
Ғәмһез атлап киттем...*

— тип белдерә.

Шағир әсәгә булған мөхәббәтен ижадта һәр сак раҫлап, иҫбатлап торҙо. Батырлыҡ, Тыуған ил язмышы, халқы тураһында уйланыуҙары ижадының тәүге осорондағы “Таныш булмаған ҡунаҡ” поэмаһынан алып “Үлмәҫбай”ға тиклем, “Европа — Азия” шиғырҙар шәлкемендә һәм хәҙерге талант бейеклектәрен билдәләргәй һокланғыс әсәрҙәрәндә ҡабатланғыһыҙ рәүештә дөйөмлөштөрөлдө.

Мөхәббәт... Катын-кыздың гүзәллеге, алсак йөзө, каш һирпеп карауҙары, серле күнеленә байлыҡтары, нескә хис-тойғолары тураһында ер йөзөндә кешелек донъяһы барлыҡка килгәндән бирле һиндәй генә шиғри юлдар язылмаған!

Мостай Кәрим үзенең мөхәббәт лирикаһында бер үк ваҡытта көнсығыш һәм көнбайыш шиғриәтенә, башкорт халыҡ ижадына таяна, уны юғары оҫталыҡ менән үстерә. Катын-кызға ул тоғро тормош иптәше, ижадка көс биреүсе, һамыҫлы йөшөгә өндөүсә, ырыуы дауам иттерәүсә илаһи йөн әйһә итеп табына. Ә мөхәббәт ул һис ҡартаймай. Йөшөй, йөшөртә, илһам бирә; күкрәй зә ул, күкрәтә лә!

*Һин язаһың:”Йылдар, юлдар буйлап
Алыҫлашқан һайын аралар,
Һинең хаттар һүзгә һәм һазлауға
Һаман һараная баралар.
Мин уйҙарҙың әле лә йә дауылы,
Йә тын диңгезәндә йөзәмен,
Айырылышыу, ахры, һуыталыр,*

*Таш итәлер ирзәр йөрәген...
 Һин әйләнеп кара Уралдағы
 Артта калған язғы көндәргә,
 Исеңдәме, хайран кала инең
 Таш өстөндә үскән гөлдәргә?
 Эсе нурзәр гөлдөң һабактарың
 Шундай сәнескеле иттеләр,
 Ә сәскәләр, қояштан күз алмай,
 Йәйзәр буйы хуш ес һиптеләр.
 Әгәр уттар үткән миңең йөрәк
 Мөмкин икән ташка әйләнеү,
 Һиңә булған мөхәббәтем миңең —
 Ташта үскән гөлдәр бәйләме.*

Мостай Кәрим — таштарза ла гөлдәр үстөрер шағир. Ул — мөхәббәтле һүз оштаһы, ул — ысын мөхәббәт йырсыһы. Ил йырсыһы. Халык йырсыһы. Был йыр, был мөхәббәт — мөрхәмәтле, тәрән тамырлы, уйсан, монло һәм озон ғүмерле. Башкорт теле, Башкорт иле үтер быуаттарзы Мостай Кәрим ижады ла бер һулыш, бер ынтылыш, бер йән булып үтә.

Мостай Кәрим Азия һәм Африка илдәре менән теләктәшлек конференцияһында. Ташкент.

Башкортостандың халык шағиры, Социалистик Хезмәт Геройы, Ленин һәм Дәүләт премиялары, Андерсен исемендәге халык-ара диплом лауреаты Мостай Кәрим (Мостафа Сафа улы Кәримов) 1919 йылдың 20 октябрәндә Шишмә районының Келәш ауылында тыуған.

Келәш ауылының барлыкка килеүе тураһында қызыклы ғына бер нисә һүз. 1745 йылда Теләш исемлә берәү 3 һум 50 тингә менлә ырыуы Күсем аталмышлы ауыл кешеләренән ер һатып алған. Ә 1750 йылда инде ул 40 йылға арендаға килешәү төзәй. Ауыл тәүзә әлегә ултырған еренән дүрт-биш сакрым йырақлыкта — Дим йылғаһы буйында, Мурзай күлә янында урынлаша. Унан һуң Акманай күлә қырына күсә. Бер нисә йылдан — әлегә урынға. Ауыл тәүзә Теләш исеменән йөрәй. Урыс писарзәры яңылышлығы аркаһында Келәшкә әйләнә.

Теләш карттың шәжәрәһе лә билдәле: Теләш—Ниғаш—Зәйет—Бикташ—Қудаш—Шәрәфетдин (1880 йылда вафат булған).

Келәш ауылы халқы үзәрәнен билдәле шәхестәре менән ғорурлана ала. Дин әһеле, мәғрифәтсе Зыя Камали, данлыклы йырсы Фәризә Қудашева, Башкортостандың халык шағиры Сәйфи Қудаш һәм башқалар.

Мостай Кәрим Өфө педагогия институтының тел һәм әзәбиәт факультетында укый, Бөйөк Ватан һуғышының башынан азағынаса яу юлдарын үтә. Байтак йылдар ул Башкортостан Языусылар союзы идараһына етәкселек итә. Утыз йылға

Шишмә районы Келәш ауылындағы Мостай Кәрим аллеяһы.

якын Рәсәй Языусылар союзы идараһы сәркәтибе вазифаһын башкара. Бик күп йәмәғәт эштәре алып бара. Һуғышта күрһәткән батырлыҡтары өсөн – ике тапкыр I дәрәжә Ватан һуғышы, Кызыл Йондоз ордендары һәм мизалдары менән, ә әҙәби хезмәттәре өсөн ике тапкыр Ленин ордены, ике тапкыр Хезмәт Кызыл Байраҡ, Халыҡтар дуслығы, “Почет Билдәһе” ордендары менән бүләкләнә. Мостай Кәрим – шигриәт һөйүселәрҙең иң яраткан шағирҙарының береһе, берәгәйләһе.

Бөгөнгө көндә атаклы башкорт языусыһы Мостай Кәримгә тыуған төйөгә Шишмә районы Келәш ауылында “Зур кош” тип аталған мемориаль музей-усадьба төҙөү эштәренә әҙерлек алып барыла. Музей-усадьбаның директоры Раушана Хәниф кызы Байғужина әйтеүенсә, буласаҡ мемориаль комплекстың концепцияһы эшләнгән, эскиз-проектты эксперт комиссияһы тарафынан кабул ителгән, төҙөләсәк урыны билдәләнеп, 15 гектар ер бүленгән.

Эскиз-проекттан күренеүенсә, музей-усадьба осоп барған зур кошто хәтерләтә. Уның дөйөм майҙаны 2033 квадрат метр, ә экспозициялар 876 квадрат метрға эшләнәсәк һәм улар тематика буйынса бүленеп, өс залда урын аласаҡ. Бында шулай ук конференц-зал, китапхана, әҙәби салон, ашхана, филми-эзләнеү үзәге, фондтарҙы һаҡлау һәм башка ярҙамсы бүлмәләр билдәләнгән.

Музей алды майҙансыҡтарында языусы әсәрҙәренә геройҙары скульптура-лары, тематик нигеҙҙә ултыртылған ағастар, әҙәби байрам үткәреү һәм ял итеү өсөн урындар каралған.

Оло кошто хәтерләткән күргәзмәләр залының төгө өлөшөндә Мостай Кәримдең Бөйөк Ватан һуғышына арналған шиғырҙары, поэмалары, повестары буйынса экспозициялар короу каралған. Икенсе зал тулығынса драматургияны сағылдырасаҡ, ә өсөнсө залда – балалар әҙәбиәте: “Безҙең өйҙөң йәме”, “Өс

таған”, “Озон-озак бала сак” әсәрзәре төп тематиканы тәшкил итәсәк. Һәр бер залдың театр пәрзәләре менән бүленеүе күз уңында тотола.

Тәжрибәле белгес Раушана Хәниф кызы етәкселегендәге музей-усадьба ойштороу коллективы әлеге вакытта ең һызганып эшкә тотонған. Мостай Кәримдең шәжәрәһе эшләнгән. Театрзар менән бәйләнешкә инеп, уларзан фотографиялар, сәхнә костюмдары, аудио-, видеоязмалар тупланған. Буласак музейзың ғилми хезмәткәрзәре тарафынан китапханаларза, архивтарза тикшеревү эштәре йәйелдерелгән. Юғары укыу йорттары, ғилми-тикшеренеү институттары, әлекке СССР-за йәшәгән дустары ғаиләләре менән бәйләнеш булдырылған. Уларзан ғилми эштәр, истәлектәр, хаттар, фотографиялар килә башлаған.

– Мостай Кәримдең 20 йылдан ашыу йөрөгән иң кәзәрле комарткыларзың береһе – “Волга” енел машинаһын ремонтлап күргәзмә залына куясакбыз, – ти Р. Х. Байғужина.

Шағир, драматург, прозаик һәм публицист Мостай Кәрим ысын-ысындан халык улы булды, әзәбиәтебеззән киләсәге тураһында хәстәрлек күрзе. Рәми Ғарипов, Абдулхак Игебаев, Рафаэль Сафин, Марат Кәримовтарзың тәүге шиғри йыйынтыктары тураһында әзәбиәттә үзе бер һабак кимәленә күтәрелгән мөкәлә язып сықты. Һәр сак әзәбиәткә килгән яңы исем менән танышып барзы, әсәрзәренә үз мөнәсәбәтен белдерзе, кәнәштәрен бирзе, канатландырзы.

Күргәзмәләрзән бер өлөшөндә кәләмдәштәре тураһында ла экспозиция буласак. Александр Твардовский, Константин Симонов, Михаил Дудин, Рәсүл Ғамзатов, Сыңғыз Айытматов, Хәсән Туфан, Кайсын Кулиев, Микола Бажан, Давид Кугультинов кеүек донъя әзәбиәте йондоззары менән ул дуҫ йәшәне. Хәсән Туфанға арналған бер шиғырында, оло кәләмдәшенә мөнәсәбәтен белдереп, былай тип яззы:

*Һандугаска ниңә буй-һын,
Нимәгә уға бизәк?
Таңда бер һайрап ебәрһә,
Биш кат өзәлә үзәк.*

Иң якыны Дағстандың халык шағиры Рәсүл Ғамзатов булғандыр. Дусына ошондай шиғри юлдар менән өндөшә әзип:

*Ер йөзөндә һап-һары көз.
“Был – һарғайған йөз”, – тимә!
“Көзөм етте”, – тип зарланма,
Әүлиәгә көз нимә?!
Донъяның серзәрен һакла,
Сисмә һин барыһын да.
Йәшәһен меңәр төрлө төс
Бер япрак һарыһында.*

Ошо донъя әзәбиәте данын билдәләгән оло шәхестәрзән ижади эшмәкәрлеген һөйләүсә материалдар за музейзы йөмлөндәрәсәк. Языусының эш бүлмәһен булдырыу, ырыу шәжәрәһе, Келәш ауылы тарихына кағылышлы комарткылар менән тулыландырыу за күз уңында тотола.

Бөйөк әзип, халык шағиры Мостай Кәримдең Келәш ауылындағы мемориаль музей-усадьбаһы башкорт әзәбиәтенә оло бер һәйкәл булып, Рәсәй халыктары дуслығын сағылдырып торасак, тигән ышаныста калайык.

Фәнис ЯНЫШЕВ.

ХАЛЫК РӘССАМЫ

Быйыл Башкортостандың атказанған сәнғәт эшмәкәре, Татарстандыҥ халык рәссамы Рәшит Фәтих улы Имашевка 70 йәш (1939) тулған булыр ине. Кызғаньска каршы, был бик тә талантлы, тормошка, кешеләргә гашик, аңлы гүмеренә һәр бер көнә, хатта төндөрә дә нескә, үтә ауыр хезмәткә арнаған оло йәнле шәхес фанилыкта ни бары 68 йыл йәшәп китте. Ошо аз ғына (йыһан үлсәмендә күз асып йомған ара) гүмер әсендә лә оло талант әйһә кешелек донъяһына бихисап күркәм ижади хезмәт емештәрә калдырырға өлгөрзә. “Имаш” култамғалы картиналар Татарстан, Башкортостан, Рәсәй күргәзмә залдарында, донъя күләмендәгә галереяларзә үзенә тейешле урынын алған.

Рәшит Имашев — һынлы сәнғәт, портрет, монументаль әсәрзәр, китап-журналдарзә бизәу оштаһы — сәнғәткә төрлө беләм, бай тормош тәҗрибәһә туплап аяк баһты. Миәкә районы Исламғол ауылында тыуып үскән Рәшиттең бала сағы һуғыш һәм унан һуңғы ауыр йылдарға тура килә. Күп кенә тиһтерзәрә кеүек үк, ул да атайһыз үсә. Атаһы Фәтих Гөбәйзулла улы Имашев Бөйөк Ватан һуғышында һәләк була. Әсәһә Сәғизә Заһизулла кызы Гилманова Исламғол ауылында тыуып үсәп, Азнай ауылы егетә Фәтихка кейәүгә сыға, һөнәрә буйынса — укытыусы. Был 1938 йылда була. Сәғизә ирә Фәтих менән бик аз йәшәп кала. 1939 йылда Фәтих Гөбәйзулла улы Фин һуғышына алына. Ирә фронтка киткәс, Сәғизә Исламғолға әсәһә Йәмилә янына кайта. Шунлыктан Рәшит Исламғол ауылында тыуа. Күп кенә сығанактарзә “Рәшит Азнайза тыуа” тип язала. Был дәрәсләккә тап килмәй. Үз кулы менән язылған биографик белешмәһендә лә, анкетала ла Рәшит Фәтих улы үзенә Исламғолда тыуғанлығын белдерә. Йәш балалы булыуына карамаһтан, Сәғизәне Исламғолдан 60–70 сакрым алыһлыктағы ауылға укытыусы итеп тәғәйенләгәс, әлә имсәк тә ташлап өлгөрмәгән Рәшит өләсәһә Йәмилә Әхмәтйән кызы (сығышы менән Миәкә районы Тамъян-Таймаһ ауылынан) тәрбиәһендә кала.

Исламғол — Башкортостандың Ырымбур менән сиктәш урман-дала зонаһына караған көнъяк-көнбайыш өләшөндә урынлаһқан. Һәзәк таузары, күл-йылғалары, башлыса имән, кайын, йүкәнән торған уйым-уйым урмандары уның тәбиғәтән матур за, үзәнәләккә лә итә. Тап ошо тәңгәлдә Әршәк йылғаһы Димгә килеп кушыла. Һузарында балык кармаклап, туғайзарында емеш-еләк йыйып иркенлектә үскән буласак рәссамдыҥ да холок-фиғылында тыуған як тәбиғәтөнә күзәлләгә, киңләгә сағылыш тапмай калмағандыр. Вақыт-вақыт (атаһыз, әсәһәз

үсөүзөн килгандер) нагышлы уйланыузарга бирелеуен исәпкә алмағанда, Рәшит күнелсәк, йомарт, откор булып үсә. Күберәк тәбиғәт косоағында булырға ярата. Йәштәштәре, ауылдаштары менән ихлас аралаша. Рәшит менән бергә уйнап үскән яқындары: әсәһе менән бер туған апаны Факия, тиҫтерзәре Фаил, Рауил Шәймәрзәновтар уның уйсан-күзәтеүсән, шул ук вақытта үз һүзле, ныкышмал, тәүәккәл булуыын да хәтерләйзәр. Мәктәптә якшы укый. Ауылда ете синыф тамамлағас, Өфөләге 1-се интернат-мәктәпкә укырға инә. “Рәшит үз алдына мақсат куйып йәшәне һәм ниәтенә ирешә килде. Алдына алғанын, теләһә ниндәй ауырлыктар аша үтһә лә, эшләй ине”,— тип иҫкә ала уны Рауил Шәймәрзәнов. Шуға бәйле ул үззәре менән булған бер эпизодты бәйән итте.

“Рәшит бер йыл укығас, Өфөнәң интернат-мәктәбенә укырға мин дә барзым. (Был Красин урамына урынлашқан 9-сы һанлы интернат ине. Азақ ул Октябрь проспектына күсерелеп, 1-се һанлы интернат-мәктәпкә әйләнде.) Хәзәр Исламғолдан икәү булдык. Шулай за ауыл яман һағындыра. Байрам көндәрәндә (кайһы сак ял көндәрәндә лә) ауылға һыпыртырға ғына торабыз. Ара хәтәр йырак бит инде. Стансала төшкәс, йәнә 70-ләп сакрым йәйәүләргә кәрәк.

Бер мәл шулай Яңы йыл алдынан кайтырға булдык. Был сакта көн бик кыска, қар, буран, қараңғы. “Нисек кайтып етербез икән?”— тип шигемде Рәшиткә әйттем. “Кайтырбыз”,— ти Рәшит. Беләм, алдына алдымы, эшләмәй калмай ул. Киттек вокзалға төшөп. Ул сакта хәзәрғеләй электричкалар шыжлап йөрөп тормай. Пассажир поездарына индермәйзәр, эшселәрзе йөрөгә торған биш-алты вагонлы поезд тәүлеккә бер йөрөй. Унда һәр сак халык күп. Вагондарға этешә-төртөшә көскә инәһен. Был юлы ла шул ук хәл. Аксен стансаһына көс-хәл менән килеп еттек. Уғаса қараңғылана ла башланы. Юлдарза тау-тау қар өйөмдөрә ята. Хозайзан булып, кәрәсин мискәһә һалған бер трактор килеп сықты. Ултырыр урыны юк. Артындағы аркылы ағаска йәбешә-һөйрәлә, Ғәйнә ауылына тиклем килдек. Мәнәүезтамактан Тамъян-Таймаҫқа юлландык. Бер атлыға осрағайнык, ултыртманы. Ундай мәлдә өзгөс тә булып китәһен, артынан барып, шым ғына санаһының канатына ултырзык. Бер аз барғас, күреп қалып, беззе тибеп төшөрөп қалдырзы. Өҫтә — интернат пальтоһы, аякта — быйма, тазартылмаған юлдан атлауы ауыр, етмәһә — қаршы ел. “Хәйерсегә ел қаршы”,— тип Рәшит һаман шаярып һөйләшә. Тамъян-Таймаҫқа килеп еткәнсе манма тир булдык. Аларлык хәл қалмағайны.

Рәшиттең өләсәһә — Тамъян-Таймаҫ қызы, туған-тыумасалары күп, минең дә бер туған апайым ошонда тормошта. Тамак ялғап, бер ни тиклем ял иткәс, йәнә юлға дәргләндек.

Қараңғы, буранлап та тора. Туғандар юлға сығармаҫқа көсләшеп қараны, әммә Рәшит үз

Рәшит, қатыны Тәнзилә, өләсәһә Йәмилә, қызы Наилә, әбейе.

һүзендә нык тора. “Кайтабыз”,— ти зә куя. Аяктарзы көскә һөйрәп атлайбыз, йөнә 10—12 сакрым атлайһы бар. Буран көсәйә төштө. Юлды юғалтып, байтак буталып йөрөй торғас, Шатмантамакка килеп сыктык. Унан инде Исламғолға алыс түгел. Төн уртаһында ғына ауылға кайтып еттек. Шул тиклем арыткан, күзәр үзенән-үзе йомола. Беззәң өй ауылдың бирге осондарак, Рәшиттеке арғы оста, тағы байтак атларға кәрәк. Әйзә, Рәшит, безгә инәйек тә йоклайык, тим! Юк, тыңламаны, ары китте. Беззән бер нисә йорт үткәс, тамам хәлә бөткән Рәшит Фазлый бабайҙарзың капка төбөнә һалынған ташка ултырып йоклап киткән. Бәхетенә, бер ағай күрәп калып, уны күтәрәп тигәндәй өйөнә илтәп куйған. Тунып куйыу ихтималы ла бар ине бит. Бына шулай ныкыш та, үтә тәүәккәл дә ине ул”.

Өфө интернат-мәктәбен уңышлы тамамлағас, Рәшит Казан һынлы сәнгәт училищеһына укырға инә. Тырышып укыу менән бер рәттән, кала ситенә сығып эскиздар эшләй, китап-журналдарға тематик һүрәттәр төшөрә. Йәш рәссам өсөн тынғыһыз эзләнеү, өйрәнәү йылдары була был. Татарстан сәнгәт оҫталары менән аралашыу, уларҙан дәрәстәр алыу Рәшитте канатландырып ебәрә, яңы ижади ынтылыштарға әйзәй. Һунғы курстарҙа уның рәсемдәрә төрлө бәсмәларҙа сыға башлай. Егеттән һәләтен күрәп, уны Казанда калып эшләргә өндәйзәр. Һайлап алған һөнәрәненә серзәрәненә тәрәнәрәк үтәп инеү, кешеләрзә һокландырырлыҡ картиналар тыузырыу теләге менән янған үсмер Казанда алған белеме менән генә сикләнеп калмаҫка, артабан камиллашырға ынтыла. Шул теләге уны Мәскәүгә, В. Суриков исемендәге һынлы сәнгәт институтына, алып килә. Мәскәүзә укыған ваҡытын азақ: “Иң бәхәтлә йылдарым”,— тип йыш исенә төшәрәсәк Рәшит.

Иркәнләп, колас ташлап йөзәр өсөн һыузың зуры һәм тәрәнә кәрәк. Юғары талаплы, профессиональ сәнгәт белгестәрәнән белем алыу Рәшиткә кескәй йылғанан кин дарьяға сыккандай тәһсир итә. Ижади һулышының күпкә иркәнәйгәнән тоя ул. Институтты уңышлы тамамлағас, тыуған Башкортостанына канатланып кайта. Сәнгәт доньяһына мөкиббән бирелә. Бының өсөн белеме лә, теләге лә бар. Тик юғары белемлә, өмөтлө рәссамды Өфө бигүк шатланып каршыламай. Йәштәр укырға күпләп ынтылған заман. Мәскәүзән дә, башка тарафтарҙан да йәш белгестәр күпләп кайта, ә йәшәр өсөн фатир юк. Был “юк” һүзенә кемдәр генә килеп төртөлмәгән дә, ниндәй генә асыл заттарыбыз төртөләрән икенсе тарафтарға бормаған икән! Йәштән тормош ауырлығын байтак татыған Рәшит тиз генә бирешәргә теләмәй, үзенә тәүәккәл, ныкыш һолкон эшкә егә һәм, ниһәйәт, фатирлы була. Эшләү өсөн айырым оҫтаханаһы ла табыла. Әйзә, көндө төнгә ялғап эшлә, ижад ит. Һәм Рәшит эшләй. Ижад комары, оҫта кулдар әллә ниндәй мөгжизәләр тыузырырға һәләтлә.

Ләкин... И, донья? Бар, һин уны аңлап кара. Инде тормоштары яйланды, рәтлә генә йәшәп киттеләр тиһән, уйламаған ерзән көтөлмәгән каршылыҡтары килеп сыға. Рәшит Имашевтың ижади уңыштары кемгәләр “камасаулай” башлай. Ике төкә башы бер казанға һыймай, тигән халык мөкәләнен нисек иҫкә төшөрмәйһән инде бындай оҫракта. Күптән түгел туйлап алған хәләлә ефетә менән кәңәшләшә лә китә Рәшит сығып (әлдә әлә баш һуккан якка түгел) Казанға. Хәләлә Тәнзилә ханым — Казан кызы. Кайза барып баш төртөрбөз, тигән хәсрәт юк-юғын. Казан да ят кала түгел. Бергә укыған иптәштәрә, таныштары бар. Рәшиттең Казанға килеүенә иң нык һөйөнгән халык, моғайын да, языусылар, шағирҙар булғандыр. Иң әүәл рәссамды улар уратып ала. Эш, әлбиттә, әзиптәрзәң китаптарын нәфис

яктан бизәүзә генә түгел. Рәшит баһалкылыгы, йор һүзле, асык йөзлө булуы, уй-хыялдары, әске кисерештәре менән дә әзиптәргә якын тора. Айырыуса халык шағиры Хәсән Туфан менән Рәшит Имашев араһында туғандарса йылы мөнәсәбәт урынлаша. Бөйөк гуманист әзип Рәшиттә талантлы рәссам менән бергә оло йөрәкле, киң күнелле, тормошто тәрәнтен аңлаған максатлы шәхесте күрә. Рәшиттә тормоштоң әсәһен-сәсәһөн етерлек татыған оло әзиптең кисерештәрен, уй-хистәрен үз итә. Шуға күрә лә Рәшит Имашев эшләгән Хәсән Туфан портреты эргәһенән тыныс кына китеп булмай. Рәссам шағирзың бар булмышын аңлай, тоя. Шулай булмаһа, заман, йәмғиәт, йәшәйеш һаҡында тәрән философик уйҙарға бирелгән йөззә һарыларға һабыштырыр һағыш ятыуын да бер юлы сағылдыра алмаһ ине. Әске кисерештәр, һағыштар Рәшиткә лә үтә таныш. Кәһәрле һуғыш атаһың үскән балалар йөрәген тетрәтеп кенә калманы, төзәлмәһ яралар за һалып китте. һуғышта Рәшит атаһын, икә олатаһын, әсәһенә бер туған әһәһә Мөхтәрулла аһын һәм башка бик күп яҡындырын юғалта. Ауылда көндө төнгә ялғап, арымай-талмай эшләгән өләсәһә, әсәһә һәм башка катын-кыҙҙарзы күрәп үсә. Үзә лә тиһтерзәре менән бергә биш-алты йөштән ат менәп күбә тарттыра, утауза, ырызын табығында эшләй. Шуға ла Рәшит ижадында һуғыш темаһы айырым урын алып тора. Үззәрен аямай тылда эшләгән катын-кыҙ образдары әсә дәрәслөгә менән тетрәндәрә.

Казанға киләп эшләй башлаған йылдарза Рәшит үзәнәң нәсәл-тамыры һаҡында күберәк уйлана, Өршәк, Дим буйҙарын, унда калған өләсәһен, әсәһен, туғандарын һағына. Ауылға кайтқан арала өләсәһенән, туғандарынан нәсәл-нәсәптәрен төпсөп һораша. Әсәһә яғынан да, атаһы яғынан да уның нәсәлә калын.

Атаһы яклап олатаһының атаһы Зәки Имашев – Азнай ауылы ил-күл-мең ырыуы башҡорто. Эшһөйәр, бала күнелле, йомарт кеше була. Катынын бер бай урлап алып киткәһ, бер үзә биш бала ҡарап үстәрә. Оло улы Ғөбәйзулла күл араһына кергәһ, тормоштары бер ни тиклем енеләйә. Ғөбәйзулла Азнай кызы Ғәйһниәгә өйләнә. Тәүгә улдары Булат Имашев тыуа.

Булат Имашев – Башҡорт академтеатрына нигеҙ һалыусыларзың берәһә; 1937-1938 йылдарза Башҡорт драма театрында баш режиссер, 1939–1943 йылдарза Башҡорт дәүләт опера һәм балет театрының генераль директоры һәм баш режиссеры; Башҡортостандың атҡаҙанған сәнғәт эшмәкәре, РСФСР-зың атҡаҙанған артисы, Хезмәт Кызыл Байраҡ ордены кавалеры. Булатка ун йөш тигәндә, әсәһә Ғәйһниә ҡапыл вафат булып ҡуя. Атаһы Ғөбәйзулла икенсә тапкыр өйләнә. Икенсә катынынан Рәшиттең буласаҡ атаһы Фәтиһ тыуа. Ғөбәйзулландан һуң Гөлъямал – Зәкиҙең яратқан кызы үсәп етә. Рәшит Гөлъямал әбәһенәң дә тамырҙарын юллай. Кеше тамыры ағас тамырынан да ишләрәк икән. Гөлъямал әбәһенәң кызы – Миңнеһаят, уның кызы – Гөлшәмсә. Гөлшәмсә – оҙаҡ йылдар Миәкә районы һаҡимиәтә башлығы булып эшләгән Хәбир Хәләф улы, “Каран” совхозы директоры Хәйзәр Хәләф улы Мусиндарзың әсәләре. Гөлъямалдан һуң тыуған Шәрәфулла, Кәрәмулла, Шәмсиямал Имашевтарзан таралған башка балалар за – оло ихтираһ ҡаҙанған, хезмәт һөйәр кешеләр. Әсәһә яғынан олатаһының атаһы Ғилман да – шул ил-күл-мең ырыуына ҡараған Исламғол кешәһә.

Ғилмандың улы Заһизулла (кызы Сәғизә – Рәшиттең әсәһә), Вәлиулла, Ғәйшә-бикә (Башҡортостандың атҡаҙанған артисы, балетмейстр Илдус Хәбировтың әсәһә), Мәрйәмбикә, Хәлиулла. Рәшиттең олатаһы Заһизулла менән өләсәһә Йәмиләһенәң дә биш бала: Сәғизә, Мөхтәрулла, Фәғилә (ире – Социалистик Хезмәт Геройы Әһлиулла Суфиянов), Сәүиә, Факия. Күренекле архитектор Фәнил

Имашев – Рәшиттән бер туған энеһе – Өфөлә йәшәне. Кайткан һайын энеһенә инмәй китмәй ине Рәшит.

Ил буйлап (хатта сит илдәргә лә) таралған Имашевтар, Гилмановтар нәселе талантлы, эшһөйәр, игелекле балалар тәрбиәләп үстәрзәләр. Кайза, кем булып эшлүзәрәнә карамастан, улар ата-бабалары рухына тап төшөрмәне. Рәшит үз нәсел-ырыуы менән хаклы горуранып йәшәне. Туғандары менән аралашып торзо.

Рәшит Имашев Татарстан һынлы сәнгәт донъяһына яңы эстетик караш формалашкан 70-се йылдарза килеп, уны үзенә үләнәз әсәрзәре менән байытты. КамАЗ, Байкал-Амур магистралә төзөүселәре, Әлмәт, Төмән нефтселәре тормошон сағылдырган сағыу картиналары бик күп күргәзмә залдарында тамашасылар һөйөен яуланы, юғары баһа алды. Ил буйлап та, сит мәмләкәттәрзә лә бихисап сәфәрзәрзә булды рәссам. Юл хәтирәләре булып “Имаш” имзалы һокланғыс полотнолар донъя күрзә.

Рәшит Имашев һынлы сәнгәттә портрет оҫтаһы буларак башкаларзан айырылып тора. Шәхестән әске һәм тышкы халәтен бер юлы күрһәтә алыу һаһирлығы һәр кемгә бирелмәгән. Рәссам үзә белгән, аралашкан, хөрмәт иткән тиштәләрсә шәхестәрзән портретын эшләне. Улар араһында Ғабдулла Тукай, Ғәлимйән Ибраһимов, Хәсән Туфан, Муса Йәлил, Эрнест Хемингуэй, Кайсын Кулиев, Сәлих Сәйзәшев, Нәжиб Йыһанов кеүек билдәлә языусылар, композиторзар, Луис Корвалан, Фидель Кастро, Индира Ганди кеүек гүмерзәрән милли азатлык көрәшенә, тыныслык өсөн көрәшкә арнаған сәйәсмәндәр бар. В. И. Ленин тормошон сағылдырган картиналары игтибарзы йәлеп итә. Һуңғы йылдарза Рәшит Имашев ике республика үсәшенә, унда йәшәгән халыктар тормошон якшыртуға гәйәт күп көс һалған ике президенттың – Мортаза Рәхимов менән Минтимер Шәймиевтың портреттарын яззы. Рәшит Имашев татар мәзәниәте уныштарын әүзем пропагандалаусы ла ине. Ул яңы быуын ижади йәштәр коллективын булдыруға ла зур өлөш индерзә. Ун йыл дауамында Рәшит Фәтих улы Татарстан Республикаһы Рәссамдар союзы йәш художниктар берләшмәһен етәкләне. Сәнгәт училищеһында балалар укытты.

Рәшит Имашев йыл һайын тиерлек тыуған яктарына кайтып торзо. 2006 йылда Кыргызы-Миәкә район мәзәниәт йортонда Акмулланың 175 йыллык юбилейы үткәрелде, Рәшит Имашев үзенә Акмуллаға бағышланған “Бала сак”, “Егет”, “Һуңғы намаз” тигән рәсемдәрән якташтарына бүләк итте. Ошо әсәрзәре өсөн уға Мифтахетдин Акмулла исемендәге премия бирелде.

Рәшит Имашев һынлы сәнгәттә, графикала, монументаль сәнгәттә бөтәһе менән ашыу хезмәт калдырзы. Уның әсәрзәре 30-зан күберәк мәртәбәлә күргәзмәләрзә күрһәтелде, сит ил картиналар галереяһында урын алды. Рәссам үзә йәшәгән Татарстандың, тыуған төбәгә Башкортостандың сағыу ижади эшлекләһе, талантлы улы булды.

Түләк ҒИРҒАНОВ.
Миәкә районы, Каран-Кунқас ауылы.

Әзәби-мәзәни мөхит

Халык-ара Аксаков байрамы сиктәрендә Башкорт дәүләт опера һәм балет театрында костюмлаштырылган бал үтте. Сарала Башкортостан Республикаһы Президенты Мортаза Рәхимов, БР Дәүләт Йыйылышы – Королтай Рәйесе Константин Толкачев, Мәскәүзән һәм Рәсәйзең башка калаларынан килгән кунактар, Болгария, Германия һәм Белоруссия делегациялары ағзалары катнашты. Мортаза Рәхимов тантанала катнашыусыларҙы байрам менән котланы:

– Быйыл без билдәле якташыбыз, бөйөк рус языусыһы һәм йәмәғәт эшмәкәре Сергей Тимофеевич Аксаков көндәрен ун икенсе тапкыр киң һәм илһамлы үткәрәбез, – тине ул. – Рух һәм патриотизм менән һуғарылған сара ысын мәғәнәһендә халыҡ байрамына әүерелде.

Өфө районының Зубово ауылында зур фольклор байрамы уззы, Кырмыскалы районының Иске Кыйышкы ауылында Аксаков исемендәге музей асылды.

Республика калаларында һәм райондарында Башкортостан Языусылар союзы ойшторолоуға 75 йыл тулыуға арналған зур саралар уза. Шулар сараларҙың иң мөһиме – райондарҙа һәм калаларҙа башкорт әзәбиәте көндәре үткәрәү.

21 – 23 сентябрҙә Әбйәлил районында ла Әзәбиәт көндәре уззы. Башкортостан Языусылар союзы идараһы рәйесе, Башкортостандың халыҡ шағиры, Дәүләт Йыйылышы – Королтай депутаты Рауил Бикбаев, идара рәйесе урынбағары, Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты Кәзим Аралбай, филология фәндәре докторы, тарих фәндәре кандидаты Зиннур Нурғалин, филология фәндәре докторы, языусы Тимерғәле Килмөхәмәтов, языусы Айһылыу Йәғфәрова, шағирҙар Әхмәдин Әфтәх, Ғ. Сәләм исемендәге премия лауреаты Әсхәл Әхмәт-Хужа, Шәйехзада Бабич

исемендәге премия лауреаты Гөлһаз Котоева, ике төркөмгә бүленеп, районда ошашыуҙар үткәрҙе.

Салауат Юлаев бюсына сәскәләр һалғас, кунактарҙы район һаҡимиәте башлығы Рим Һатыбал улы Сынғызов қабул итте. Райондағы дауахана асыу, мәктәптәрҙе ремонтлау, төзөкләндерәү кеүек ыңғай күренештәрҙе билдәләү менән бер рәттән, ул королок тигән афәттең зыяһын әсенеп һөйләне. Аскарҙың 1-се мәктәбендә, Таһир Қусимов исемен йөрөткән гимназияла, Йәнгел, Ишкөл, Хәлил, Тал Қускары, Үтәгән, Буранғол ауылдарында әзиптәр әзәбиәт һөйүселәр менән күзгә-күз карап һөйләште.

Кунактар һуңғы көндә район үзәк китапханаһына инеп, Әбйәлилдән сылқан күренекле шәхестәрҙең портреттар галереяһын караны, автографлы китаптарын бүләк итте. Һуңынан район мәзәниәт йортоңда йомғаҡлау кисәһе булды.

Кушнаренко районында ла әзәбиәт вәкилдәрен кушкуллап каршы алдылар. Языусылар союзы идараһы рәйесе урынбағары Ришат Дихин етәкселегендә килгән делегация составында Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаттары Хәсән Назар, Ирек Кинйәбулатов, шағирҙар Лилиә Сәғизуллина, Әсхәр Кәшфуллин һәм Әхмәт ауылында йәшәүсе әзипә Нәжибә Әминева бар ине.

Әзиптәрҙе тәүҙә район һаҡимиәте башлығы А.М. Йосопов қабул итте һәм район тормошо менән таныштырҙы, район предприятиеларының һәм аграр секторын киләсәккә пландары һаҡында һөйләне. Языусылар был әңгәмәнән һуң район китапханаһына йүнәлдә. Кисәне баш китапханасы Илүсә Асмандиярова бик йәнле алып барҙы. Китапханасылар һәм китап һөйүселәр языусылар менән яҡындан танышып, үзҙәрен кызыкһындырған күп һорауға яуап алды.

Унан һуң кунактар, ике төркөмгә бүленеп, мәктәптәргә, ауыл клубтарына юл тотто. Ике көн эсендә шағирзәр бик күп урында ихлас осрашыузар узғарзы. Әзәбиәт көндәре район мәзәниәт йортонда һәүәскәр сәхнә оҫталары катнашлығында шиғриәт байрамы булып тамамланды.

Данлыклы 112-се Башкорт атлы дивизияһы ойошторола башлағанынан алып Башкортостан языусыларының игтибар үзәгендә булған һәм шулай кала килә. Дивизияла Али Карнай, Кадир Даян, Шакир Насиров, Әхтәм Ихсан хезмәт итеүе лә күп нәмә тураһында һөйләй. Кадир Даяндың «Шайморатов генерал» шиғырына композитор Заһир Исмәғилев язған йырзы кемдәр генә ғорурланып тыңламай за, йырмамай за, Әхтәм Ихсаның «Сакма тояк аттарза» китабын кем генә белмәй икән!?

Быйыл дивизияның легендар командиры генерал Минләғәли Шайморатовтың тыууына 110 йыл тулыуы республика йәмәғәтселеге киң билдәләне. Баш каланың Дим районында кавалерия ветерандары янынан осрашты, ә З. Вәлиди исемендәге Милли китапхана бай йөкмәткелә күргәзмә ойошторзо.

Қырмысқалы районының Шайморатов ауылында был юбилейзы айырыуса зур әзерлек менән қаршыланьлар. Байрамда Башкортостан Республикаһы Премьер-министры урынбағары, мәзәниәт һәм милли сәйәсәт министры Илдус Илешев, Қырмысқалы районы хақимиәте башлығы Ирек Сафин сығыш яһаны. Бында Өфөнән дә күп йәмәғәт ойошмалары вәкилләре, дивизия ветерандары, сәнгәт оҫталары килгәйне.

Салауат Юлаев исемендәге дәүләт премияһы лауреаты Хәсән Назар Дағстанға барып кайтты. Күренекле шағир унда Дағстан Языусылар союзының 75 йыллығына арналған тантаналарза һәм яу қорбандары иҫтәлегенә, XX быуаттың бөйөк шағиры Рәсүл Ғамзатов хөрмәтенә йыл да үткәрелә торған «Ақ торналар» байрамында катнашты. Шағир кәберенә сәскәләр һалғас, Махачкалалағы митингынан, Рәсүл Ғамзатовтың өйөндә бул-

ғандан һуң, Рәсәйзең төрлө тарафтарынан сақырылған кунактар, Дағстан әзиптәре, йәмәғәт эшмәкәрзәре, өс төркөмгә бүленеп, Гунибка, Боронго Дербентка, шағирзың Хунзах районындағы Цада ауылына юл тотто. Үркәс таузар, қалын урмандар араһына һыйынған тарихи урындарза, ақ торналарзы күктәргә күтәргән һәйкәлдәр янында әркелеп йыйылған халық алдында тантаналы ла, моңһоу за әзәби осрашыузар узғарылды, төрлө телдәрзә шиғырзар укылды. Хәсән Назар Башкортостандан, языусыларыбыззан туғандарса сәләмдәр тапшырзы, үз тәржемәһендә Рәсүл Ғамзатовтың мәшһүр «Торналар» тигән шиғырын укып алқыштар яулань.

Сакмағош районы үзәгендә танылған шағир Марис Нәзировтың 60 йәшлек юбилейына арналған кисә узғарылды. Юбиярзы иң башта район хақимиәте башлығы Р.С.Йосопов котлань. Артабан Башкортостан Языусылар союзы идараны рәйесе урынбағары Кәзим Аралбай, халық шағиры Марат Кәримов, Башкорт дәүләт педагогия университеты профессоры Рәиф Әмиров менән Әлфис Ғаязов, «Қызыл таң» гәзитенә баш мөхәррире Фаил Фәтхетдинов, «Башкортостан» гәзитенә баш мөхәррир урынбағары Факил Мырзакаев, «Ватандаш» журналының баш мөхәррире Фәрит Әхмәдиев, «Панорама Башкортостана» журналының баш мөхәррире Марат Муллакаев, «Ағизел» журналының баш мөхәррир урынбағары Рәмил Йәнбәк, «Шоңқар» журналының баш мөхәррире Азамат Юлдашбаев, «Толпар» журналының баш мөхәррире Рәмил Минләхмәтов, башка кәләмдәштәре, коллегалары, яқындыры сығыш яһаны.

Қотлайбыз!

Башкортостан Языусылар союзына яңы ағзалар қабул ителде. Бына улар: Өфөнән Зөһрә Буракаева – прозаик, драматург һәм тәржемәсе, Фәниә Ғәбизуллина – шағирә, публицист, Лариса Керчина – шағирә; Сулпан Минләбаева – шағирә (Стәрлетамақ) һәм Рәүеф Шаһиев – әзәбиәт белгесе, тәнқитсе (Учалы).

